



Tirsdag den 20. april 2010 (D)

1

## 78. møde

Tirsdag den 20. april 2010 kl. 13.00

### Dagsorden

#### 1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 31 [afstemning]:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren om henvisning til behandling.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 02.03.2010. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 16.04.2010. Forslag til vedtagelse nr. V 55 af Liselott Blixt (DF), Birgitte Josefsen (V), Sophie Hæstorp Andersen (S), Karl H. Bornhøft (SF), Vivi Kier (KF), Lone Dybkjær (RV) og Pia Christmas-Møller (UFG)).

#### 2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 46:

Forespørgsel til justitsministeren om digital tinglysning.

Af Benny Engelbrecht (S), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL).  
(Anmeldelse 16.04.2010).

#### 3) 2. behandling af lovforslag nr. L 118:

Forslag til lov om ændring af lov om taxikørsel m.v. (Obligatorisk tv-overvågning i taxier).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 28.01.2010. 1. behandling 11.02.2010. Betænkning 08.04.2010).

#### 4) 2. behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om ændring af lov om Forebyggelsesfonden. (Nye muligheder for støtte m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 14.04.2010).

#### 5) 2. behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Aktiv beskæftigelsesindsats over for unge, lovfæstelse af voksenlærlingeordningen, forenkling af opgørelse af sammenlagt ledighed m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 03.03.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 14.04.2010).

#### 6) 2. behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love. (Kompetencen til at træffe afgørelse om lovvalg m.v. efter EF-forordning nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 06.04.2010. Betænkning 14.04.2010).

#### 7) Forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til socialministeren om fattigdomsproblemer i Danmark.

Af Mette Frederiksen (S), Özlem Sara Cekic (SF), Anne Marie Geisler Andersen (RV) og Line Barfod (EL).

(Anmeldelse 15.03.2010. Fremme 17.03.2010).

#### 8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 173:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et ekspertudvalg til udarbejdelse af en officiel dansk fattigdomsgrænse.

Af Özlem Sara Cekic (SF), Yildiz Akdogan (S), Anne Marie Geisler Andersen (RV) og Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 26.03.2010).

#### 9) 1. behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Stråmandsudlejning og Grundejernes Investeringsfond m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 26.03.2010).

#### 10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 194:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af aldersgrænsen for at modtage handicapkompenserende ydelser og tillæg.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 26.03.2010).

#### 11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 196:

Forslag til folketingsbeslutning om opkrævning og modregning af kommunernes tilbagebetalingskrav for offentlige ydelser.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 26.03.2010).

#### 12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 170:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre en gennemskuelig og retfærdig udlændingelovgivning.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Fremsættelse 26.03.2010).

#### 13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 155:

Forslag til folketingsbeslutning om alkohol i busser m.v.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 16.03.2010).

#### 14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 149:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af dyr, der har været udsat for operative kosmetiske indgreb.

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

**15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 150:**

Forslag til folketingsbeslutning om at indføre obligatorisk udlevering af forbrugerinformation ved køb af kæledyr hos dyrehandlere. Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl. (Fremsættelse 15.03.2010).

høft (SF), Vivi Kier (KF), Lone Dybkjær (RV) og Pia Christmas-Møller (UFG)).

Kl. 13:01

**Meddelelser fra formanden****Formanden :**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 229 (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af regler om straffeattester).

Ole Vagn Christensen (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 234 (Forslag til folketingsbeslutning om etablering af et program til fremme af teknologiudvikling af bølgekraft).

Benny Engelbrecht (S) og Bjarne Laustsen (S):

Beslutningsforslag nr. B 235 (Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af øvre grænser for injiceret væske i fersk kød).

Morten Østergaard (RV), Michael Aastrup-Jensen (V), Yildiz Akdogan (S), Mikkel Dencker (DF), Hanne Agersnap (SF) og Per Clausen (EL):

Forespørgsel nr. F 47 (Hvad kan regeringen oplyse om planerne for en ny strategi for digitalisering af den offentlige sektor, når den nuværende strategi udløber i 2010?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af [www.folketingstidende.dk](http://www.folketingstidende.dk) (jf. ovenfor).

Jeg skal meddele Folketinget, at de sidste to punkter på dagens dagsorden, 1. behandling af B 149 og B 150, udgår på grund af sygdom af dagsordenen efter anmodning fra forslagsstillerne.

Det første punkt på dagsordenen er:

**1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 31 [afstemning]:****Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren om henvisning til behandling.**

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 02.03.2010. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 16.04.2010. Forslag til vedtagelse nr. V 55 af Liselott Blixt (DF), Birgitte Josefsen (V), Sophie Hæstorp Andersen (S), Karl H. Born-

**Afstemning****Formanden :**

Forhandlingen er foretaget, og her drejer det sig om afstemning om det stillede forslag til vedtagelse.

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 55 af Liselott Blixt (DF), Birgitte Josefsen (V), Sophie Hæstorp Andersen (S), Karl H. Bornhøft (SF), Vivi Kier (KF), Lone Dybkjær (RV) og Pia Christmas-Møller (UFG), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 111 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 55 er vedtaget.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 46:****Forespørgsel til justitsministeren om digital tinglysning.**

Af Benny Engelbrecht (S), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL). (Anmeldelse 16.04.2010).

Kl. 13:02

**Formanden :**

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**3) 2. behandling af lovforslag nr. L 118:****Forslag til lov om ændring af lov om taxikørsel m.v. (Obligatorisk tv-overvågning i taxier).**

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 28.01.2010. 1. behandling 11.02.2010. Betænkning 08.04.2010).

Kl. 13:02

**Forhandling****Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**4) 2. behandling af lovforslag nr. L 142:**

**Forslag til lov om ændring af lov om Forebyggelsesfonden. (Nye muligheder for støtte m.v.).**

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 14.04.2010).

Kl. 13:03

**Forhandling**

**Formanden :**

Der er ingen, der beder om ordet.

Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:03

**Afstemning**

**Formanden :**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er vedtaget.

Så beder jeg lige om, at vi får ro i salen, og om, at de medlemmer, der ikke skal være med til de videre forhandlinger, træder ud af salen i god ro og orden, og at de, der bliver siddende, forholder sig i ro og lytter til, hvad der bliver sagt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**5) 2. behandling af lovforslag nr. L 151:**

**Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Aktiv beskæftigelsesindsats over for unge, lovfæstelse af voksenlærlingeordningen, forenkling af opgørelse af sammenlagt ledighed m.v.).**

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 03.03.2010. 1. behandling 16.03.2010. Betænkning 14.04.2010).

Kl. 13:03

**Forhandling**

**Formanden :**

Der er ingen, der har bedt om ordet.

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:04

**Afstemning**

**Formanden :**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**6) 2. behandling af lovforslag nr. L 156:**

**Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love. (Kompetencen til at træffe afgørelse om lovvalg m.v. efter EF-forordning nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger m.v.).**

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 06.04.2010. Betænkning 14.04.2010).

Kl. 13:04

**Forhandling**

**Formanden :**

Der er ingen, der beder om ordet.

Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:04

**Afstemning**

**Formanden :**

Ønskes afstemning om ændringsforslagene 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**7) Forespørgsel nr. F 36:**

**Forespørgsel til socialministeren:**

**På hvilken måde vil ministeren løse fattigdomsproblemerne i Danmark og dermed skabe et bedre fundament for at sikre lige muligheder for alle børn?**

Af Mette Frederiksen (S), Özlem Sara Cekic (SF), Anne Marie Geisler Andersen (RV) og Line Barfod (EL).

(Anmeldelse 15.03.2010. Fremme 17.03.2010).

Kl. 13:05

**Formanden :**

Den første, der får ordet for at begrunde forespørgslen, er fru Mette Frederiksen som ordfører for forespørgerne.

Kl. 13:05

**Begrundelse**

(Ordfører for forespørgerne)

**Mette Frederiksen (S):**

Fattigdom – prøv lige at smage på ordet – det emmer af noget, vi alle sammen har læst om i historiebøgerne. Det emmer af et Danmark, der var engang, eller gør det?

Fattigdommen er kommet tilbage til Danmark, ikke en fattigdom som den, vi kender fra slutningen af 1800-tallet eller Afrika, men en fattigdom, som alligevel betyder, at rigtig mange mennesker lever under nogle økonomiske vilkår, som er meget, meget ringe. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har opgjort, at antallet af fattige danskere nu er på over 200.000. Det betyder, at mere end 50.000 danske børn vokser op i relativ fattigdom. Det er derfor, vi rejser den her forespørgsel i dag.

Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti aktivt besluttet, at fattigdommen skal stige i Danmark. Fattigdommen er ikke kommet af sig selv. Årsagerne til fattigdommen er mange. De meget lave sociale ydelser er én forklaring. At mange mennesker fortsat eller igen står uden for arbejdsmarkedet, er en anden forklaring. En skæv fordelingspolitik, hvor der nu igennem snart 10 år er givet skattelettelser, især til den rigeste del af den danske befolkning, er en tredje forklaring.

Men fattigdommen er tilbage, og konsekvenserne er fatale, især når de rammer børn. Børnene er uden indflydelse på deres dårlige levevilkår, men de betaler en høj pris, når kontingentet til sportsklubben ikke kan betales, når fogeden beder familien flytte fra lejligheden, og endnu værre: de børn, der nu vokser op med fattigdom, risikerer, at de dårlige levevilkår bliver en følgesvend for dem resten af deres liv.

Som samfund skylder vi dem at tage dem ved hånden og føre dem ind i de fællesskaber, som fattigdommen udelukker dem fra. Men lad mig samtidig sige, at det ikke er noget problem at være ramt af fattigdom kortvarigt. Det er noget, mange mennesker oplever. Det er heller ikke noget problem, hvis det enkelte menneske vælger at have en lav indkomst i en periode for at prioritere andre ting, og det er heller ikke noget problem, at unge under uddannelse ofte har få økonomiske ressourcer, mens de læser. Problemet er, når fattigdommen bider sig fast og bliver et levevilkår, og især når den rammer børnefamilier.

Vi ved, at mange mennesker, der oplever fattigdom, også oplever markante afsavn i hverdagen. Der er lejere, der bliver smidt ud af deres lejlighed. Der er mennesker, der ikke har råd til at gå til tandlæge, købe lægeordineret medicin, ordentlig kost, og for mange mennesker er det svært at opretholde en hverdag for deres børn med de samme fritidsaktiviteter, som alle andre børn har. Og måske værst af alt slider fattigdom. Det er ganske enkelt ufattelig hårdt at være fattig. Altid er man bagefter med betalingen af sine regninger. Altid skal der kigges efter tilbud. Altid skal der siges nej og vælges fra.

I oppositionen er vi klar til at tage et opgør med fattigdommen, og vi anerkender, at fattigdom selvfølgelig handler om kroner og øre. I oppositionen har vi en række bud. Vi vil afskaffe de lave sociale ydelser. Vi vil sørge for, at flere kommer i arbejde. Vi vil ophæve tidsbegrænsningen på sygedagpenge. Vi vil sætte os i spidsen for en bedre fordelingspolitik. Vi vil føre en meget mere aktiv krisepolitik for at bekæmpe arbejdsløsheden. Vi vil sikre et arbejdsmarked med reel rummelighed, og vi vil indføre en fattigdomsgrænse i Danmark.

Regeringen og Dansk Folkeparti skylder at fortælle danskerne, hvad de har tænkt sig gøre ved fattigdommen. Derfor rejser vi forespørgslen her i dag.

KI. 13:08

#### Formanden :

Tak til fru Mette Frederiksen. Så er det socialministeren for besvarelsen.

#### Besvarelse

##### Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil godt begynde mit svar med at understrege, at min grundholdning er, at vi i Danmark har et af verdens bedste sociale systemer.

Det danner et godt og sikkert fundament for, at vi som borgere har lige muligheder for at skabe os et godt liv og udfolde vores potentiale bedst muligt, og heldigvis er det de fleste af os, der gør det.

Danmark er det land i OECD med de mindste indkomstforskelle. Dermed er Danmark et af de mest lige lande i OECD. En analyse af børnefattigdommen i 2008 foretaget af Europa-Kommissionen viser ligeledes, at Danmark ligesom de øvrige nordiske lande har en meget lav børnefattigdom, hvilket bl.a. skyldes et effektivt social- og arbejdsmarkedssystem.

Jeg vil omvendt ikke lægge skjul på, at der trods samfundets mange muligheder og tilbud er enkeltpersoner og familier, der har svært ved at klare hverdagen og skabe en stabil tilværelse for sig selv og deres børn. Det kan f.eks. være familier, hvor den ene eller den anden af forældrene befinder sig på kanten af eller helt uden for arbejdsmarkedet uden uddannelse og med en uoverskuelig økonomi, der gør, at de er i risiko for at blive udsat af deres bolig på grund af en uregelmæssig eller manglende betaling af huslejen. Eller det kan være familier, hvor mor eller far f.eks. på grund af fysisk eller psykisk sygdom eller alkoholmisbrug ikke magter at dække deres børns grundlæggende behov for omsorg, opbakning eller opmærksomhed.

Det er særlig svært, hvis forældrenes situation har karakter af en varig tilstand, og det er desværre her, at børnene bliver tabere, når forældrene giver op, når de af den ene eller den anden grund ikke kan formå at gøre noget ved familiens situation. Jeg tror, at vi alle sammen her i salen kan blive enige om, at børn skal vokse op under vilkår, hvor der tages hånd om deres behov. Det gælder både økonomiske, sociale og sundhedsmæssige vilkår, der påvirker børnenes trivsel og situation.

Regeringen har en klar målsætning om at bekæmpe fattigdom og skabe lige muligheder for alle. Det gælder selvfølgelig også børn, der lever i familier, der slås med vanskelige vilkår. Regeringen ser fattigdom som et flerdimensionelt problem, der kendetegner den situation, hvor et menneske eller en familie gennem en længere periode ikke har de fornødne økonomiske, sociale, helbreds- og uddannelsesmæssige eller beskæftigelsesmæssige ressourcer til at klare hverdagen.

Lad mig derfor slå fast, at skal vi hjælpe børn, som lever i fattigdom i Danmark, må vi se på familiens samlede situation og de ressourcer og kompetencer, der findes i familien. De har en afgørende betydning for, hvordan vi kan klare os fremover. Derfor skal vi sikre, at alle børn får lige muligheder, ved at vi kan løse de grundlæggende problemer, som familien slås med. Regeringen gør og har allerede gjort meget for at hjælpe udsatte børn med at forbedre deres situation.

For første har regeringen gennem de seneste 7 år konsekvent iværksat en lang række omfattende initiativer, der støtter socialt udsatte grupper. Lad mig nævne nogle stykker: »Det fælles ansvar«, »Det fælles ansvar 2«, »Nye veje til arbejde«, »En ny chance til alle«, behandlingsgaranti til alkohol- og stofmisbrugere, udspillet »Lige muligheder«, to omfattende psykiatrafalter og hjemløsestrategien. Vi har også med satspuljeaftalen for 2008 etableret gældsrådgivninger, hvor socialt udsatte borgere med gæld kan få gratis gældsrådgivning og dermed få bedre styr på deres økonomi. Derudover har vi med ændringer af en række love vedrørende almene boligområder givet kommunerne flere redskaber til at kunne gribe tidligt ind, så man undgår sager, hvor familier bliver sat ud af deres boliger.

For det andet har regeringen sammen med de øvrige satspuljepartier indgået aftaler om »Barnets Reform«, som på en lang række områder styrker indsatsen over for de børn og unge, der ikke i udgangspunktet har de samme muligheder som andre, f.eks. fordi de ikke får den nødvendige støtte og omsorg hjemmefra.

Serviceleven er en god lovgivningsmæssig ramme, der forpligter kommunerne til at iværksætte støtte og hjælp til børn, som vokser op under vilkår, hvor der ikke tages hånd om deres behov, eller som på anden vis har brug for særlig støtte. Det gælder uanset forældrenes økonomiske situation. Derudover sætter vi med satspuljeprosjekternes fritidspas og sommerferiehjælp særskilt fokus på at sikre udsatte børn og unge et aktivt ferie- og fritidsliv på linje med deres jævnaldrende klassekammerater og venner.

Kl. 13:14

For det tredje tager regeringen fremadrettet målrettede og markante initiativer over for ghettoer i boligområder, så parallelsamfund ikke får rod fæste, og så alle byer og boligområder kan medvirke til at sikre og trykke og stimulerende opvækstvilkår for børn og unge. For at nå denne målsætning vil regeringen iværksætte en samlet ghettostrategi for at modvirke social udstødning.

Men jeg vil som socialminister gerne gøre endnu mere for at løse problemerne med fattigdom i Danmark. Det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse er her et vigtigt afsæt. Her i 2010 sætter Danmark sammen med 27 andre EU-lande plus Norge og Island fokus på bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse. Det er en meget stor indsats på tværs af Europa med hundredvis af arrangementer og tiltag, og jeg håber, at vi sammen kan øge bevidstheden om fattigdom og social udstødelse og fremme det fælles ansvar for at bekæmpe det.

Det er samtidig vigtigt for mig at sige, at bekæmpelse af fattigdom ikke kun er noget, der er på dagsordenen i 2010. Det er noget, som vi som samfund hele tiden skal prioritere meget højt. Det kræver, at vi øger vores viden om problemernes karakter og deres årsager, så vi fremover bliver bedre til at hjælpe familier og enkeltpersoner til at løse de grundlæggende problemer, der er årsag til fattigdom.

I modsætning til oppositionen mener regeringen ikke, at vi kan forlade os på at opføre fattigdom med et enkelt tal i form af en relativ fattigdomsgrænse. Fattigdom er ikke kun et spørgsmål om indkomstniveau. Lav indkomst er ikke nødvendigvis det samme som få personlige ressourcer. Det kan også være et udtryk for personlige præferencer. Man kan godt være ressourcestærk, selv om man har en lav indkomst. Tag bare studerende eller selvstændigt erhvervsdrivende. Forældre med lav indkomst mangler heller ikke pr. definition evnerne til at drage omsorg for deres børn.

Hvis vi kun kigger på indkomsten, risikerer vi at overse de andre vigtige faktorer, der har betydning for den enkeltes samlede situation og ressourcer, som f.eks. boligforhold, uddannelsesniveau, beskæftigelsesmuligheder og sundhedssituation. Forstanderen for Kofoeds Skole, Jens Aage Bjørkø, har netop i en længere kronik været ude med den samme pointe, der går i rette med et forsimplet syn på den meget komplekse problemstilling, som fattigdom er. Det interessante er ifølge ham de bagvedliggende årsager til, at folk havner i en udsat situation. Derfor vil en fattigdomsgrænse baseret alene på indkomst ikke sætte os bedre i stand til at lave politik, der bekæmper fattigdom og giver alle børn lige muligheder for at indgå aktivt i samfundet.

Regeringen mener, at der skal udvikles retvisende fattigdomsindikatorer. Fattigdomsindikatorerne skal afspejle, at fattigdom er et flerdimensionalt og ofte sammensat problem. Den viden, vi får fra indikatorerne, skal vi bruge til mere målrettet at kunne iværksætte initiativer, der hjælper fattige familier til at løse deres mere grundlæggende problemer; problemer, der ofte fører til og fastholder familierne i en vanskelig situation. Det kan vi gøre efter et hjælp til selv-

hjælp-princip, altså ved at støtte familierne i at sørge for sig selv, så langt evner og muligheder rækker. Vi skal hjælpe dem og deres børn til at gribe og kunne gribe de mange muligheder, samfundet tilbyder.

Opsamlende mener jeg derfor, at det omfattende arbejde, som regeringen har igangsat for at hjælpe udsatte familier og børn, og det arbejde, regeringen igangsætter med udviklingen af retvisende fattigdomsindikatorer for Danmark, tilsammen vil skabe et bedre fundament for at sikre lige muligheder for alle børn.

Kl. 13:17

#### Formanden :

Tak til socialministeren. Så går vi over til forhandlingen, og den første, der får ordet, er fru Mette Frederiksen som ordfører for forespørgslerne.

Kl. 13:18

#### Forhandling

(Ordfører for forespørgslerne)

**Mette Frederiksen (S):**

Man skal jo for at holde etiketten takke en minister for ministerens redegørelse, når vi har en forespørgselsdebat, og det vil jeg selvfølgelig også gerne gøre, selv om jeg nu ikke synes, at ministerens svar på ordentlig vis signalerer, at regeringen er villig til at tage problemet med fattigdom på sine skuldre.

Det, der er essensen i den her diskussion, er, om man vil tage et opgør med fattigdommen eller ej. Vil vi grundlæggende have, at der er fattigdom i Danmark eller ej, vil vi have et Danmark med stigende ulighed, med social uretfærdighed og med stigende fattigdomsproblemer eller ej? Jeg kan ikke høre socialministeren i dag klart og entydigt sige til Folketinget og dermed den danske befolkning, at ministeren ønsker et Danmark uden fattigdom. Det er det, vi ønsker! Vi synes grundlæggende, det er udansk, at så mange børn vokser op med fattigdommens svøbe i Danmark i dag. Vi troede faktisk, at det var passé, og at det var historie, at vi skulle bruge tid i Folketingssalen på at diskutere noget så alvorligt som fattigdom.

Når vi nu begynder at skulle diskutere fattigdom igen, er det jo, fordi den førte politik de seneste knap 10 år har understøttet en negativ udvikling i fattigdom, og det har den gjort på to måder. For det første har regeringen og Dansk Folkeparti bevidst og med åbne øjne sænket en række af de sociale ydelser, så det rådighedsbeløb, man har tilbage, hvis man eksempelvis modtager starthjælp eller er ramt af loftet over kontanthjælp, er så lille, at man ikke kan opretholde en ordentlig levestandard. Men det er også, fordi regeringen bevidst og med åbne øjne sammen med Dansk Folkeparti har ført en skatte- og fordelingspolitik, der meget entydigt favoriserer de mennesker, der i forvejen er i arbejde, og ikke mindst de mennesker, der har de højeste indkomster, og det er selvfølgelig sket på bekostning af lavindkomstgrupperne, herunder de grupper, der stadig står uden for arbejdsmarkedet.

Så når fattigdommen er stigende i Danmark, er det en selvforstærkende problematik. Derfor skal svaret på, hvordan vi løser fattigdomsproblemerne, også findes i salen her. Og når ministeren i dag taler varmt for, at vi skal hjælpe dem, der er ramt af fattigdom, kan det jo virke helt tilforladeligt og måske oven i købet sympatisk. Men var det ikke klogere at afskaffe årsagerne til fattigdom? Alle her må jo erkende, at fritidspas til børn eller sågar julepakker ved juletid er nødløsninger for dem, der er ramt af fattigdom. Det er jo ikke det, der løser fattigdomsproblemerne, det kan hjælpe mennesker i en svær situation, og det skal man selvfølgelig gøre som samfund, men det allerbedste er da, hvis vi hindrer, at børnefamilier og andre overhovedet havner i en fattigdomsfælde.

Jeg kan bare konstatere, at vi igennem de senere år i tiltagende grad bruger tid på at diskutere konsekvenserne af fattigdommen. An-

tallet af lejere, der bliver smidt ud af deres lejemål, er mere end fordoblet igennem de senere år. Ved juletid kunne stort set samtlige frivillige organisationer melde om en meget, meget kraftig stigning i antallet af ansøgere, der ikke kunne gennemføre julen uden at få hjælp, og fra tid til anden hører vi også ude fra de kommunale forvaltninger, at flere og flere danskere søger om støtte i forskellige situationer. Det her er alvorligt!

Jeg tror ikke et sekund på, at vi løser problemerne med fattigdom ved at lave nogle små hjælpeforanstaltninger for de mennesker, der er ramt af den. Skal man adressere fattigdommen, skal man afskaffe den, skal man turde udfordre det, fattigdommen udspringer af, og det er to ting: Det er for det første de alt for lave sociale ydelser, som ingen mennesker kan leve af i længere tid; og det er for det andet, at det ikke er lykkedes at sikre en ordentlig beskæftigelse. Arbejdsløsheden stiger eller har i hvert fald været stigende igennem en længere periode, og antallet af danskere på overførselsindkomst ligger nogenlunde stabilt.

Så det handler grundlæggende om, om man vil tage et opgør med fattigdommen eller ej. Jeg tror ikke, vi har behov for flere lappeløsninger, vi har behov for at adressere årsagerne til, at fattigdommen har været stigende.

Kl. 13:22

Derfor vil jeg gerne i dag stille både ministeren og repræsentanter for de regeringsbærende partier et spørgsmål. Når man nu ikke vil være med til at indføre en fattigdomsgrænse og man begrunder det fravalg med, at en fattigdomsgrænse ikke løser problemerne alene, vil jeg gerne spørge repræsentanterne for det borgerlige Danmark: Er der noget som helst, der forhindrer en borgerlig regering eller en socialdemokratisk ledet regering i at løse alle de andre sociale problemer, selv om man indfører en fattigdomsgrænse? Er der noget som helst, der forhindrer socialministeren eller andre i at løse problemerne med misbrug eller i at løse børns sociale problemer, selv om der er en fattigdomsgrænse i Danmark? Svaret på det er selvfølgelig: Nej, der er intet som helst ved en fattigdomsgrænse, der forhindrer en regering i at føre en mere aktiv socialpolitik end den, der bliver ført i dag.

Derfor vil jeg også gerne sige klart, at en fattigdomsgrænse i Danmark bestemt ikke løser alle problemer med fattigdom, men den vil adressere problemerne meget mere tydeligt end den lidt udsvævende strategi, der ligger til grund for politikken i dag, gør. Den vil give os et klart signal som samfund om, hvad vi vil acceptere, og hvad vi ikke vil acceptere, og den vil lette Folketingets arbejde med at løse de problemer, som fattigdommen giver. Men en fattigdomsgrænse kan selvfølgelig ikke stå alene, det siger sig selv.

Vi er i oppositionen bare af den klare overbevisning, at hvis man har psykiske problemer, hvis man er ramt af hjemløshed, hvis man oplever andre omfattende sociale problemer, så er det lettere at håndtere de problemer, hvis man faktisk har råd til at betale sine regninger. Vi tror ikke på, at det er lettere at komme ud af sit misbrug, hvis regningerne ikke bliver betalt og man måske bliver sat på gaden. Vi tror ikke på, at det bliver lettere at være en god forælder, hvis ikke man kan få pengene til at slå til, og hvis man altid skal sige nej.

Derfor er en ordentlig og stabil økonomi, der gælder for alle i det her samfund, forudsætningen for, at vi kan løse de store socialpolitiske udfordringer, vi stadig væk står over for.

Med det in mente vil jeg gerne på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

#### Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at fattigdom er et alvorligt samfundsproblem, og at stigningen i fattigdommen i stor udstrækning rammer børn og unge. Folketinget konstaterer, at de seneste års socialpolitik har været præget af straf og mistillid til borgere. Med love har rege-

ringen produceret flere fattige, set passivt til, at antallet af fattige børn er vokset, og vist manglende vilje til for alvor at bekæmpe fattigdommens årsager og konsekvenser. Folketinget opfordrer regeringen til at forebygge og bekæmpe fattigdommen ved at

- føre en socialpolitik, der præges af reel vilje til at forebygge og bekæmpe marginalisering og stigmatisering af udsatte grupper,
- nedsætte et udvalg, der skal undersøge mulighederne for at definere en fattigdomsgrænse,
- afskaffe fattigdomsydelserne som eksempelvis kontanthjælpsloftet, 450-timers-reglen samt starthjælpen og introduktionsydelsen,
- ophæve varighedsbegrænsningen for sygedagpenge,
- iværksætte yderligere initiativer til at modvirke udsættelse af lejere,
- yde akut hjælp i særligt sårbare situationer og
- skabe et rummeligt arbejdsmarked med bedre muligheder for beskæftigelse for mennesker, der i dag står uden for arbejdsmarkedet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 56).

Kl. 13:26

#### Formanden :

Tak. Dette oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandling. Er det afleveret herovre? Det bliver det.

Der er ønske om korte bemærkninger, og den første er fru Vivi Kier. Værsgo.

Kl. 13:26

#### Vivi Kier (KF):

Tak. Jeg hæftede mig ved, at ordføreren i sin tale snakkede meget om den negative udvikling ved alle de mange lave ydelser. Jeg synes, ordføreren taler lidt med to tunger, og jeg bliver lidt i tvivl og får i hvert fald brug for at få præciseret nogle ting, for den 6. april i Berlingske Tidende sagde fru Mette Frederiksen:

»... at vi ikke løser alle sociale problemer – heller ikke fattigdomsproblemet – ved at sætte ydelserne op.«

Så nu vil jeg gerne høre, om det skal forstås således, at fru Mette Frederiksen rent faktisk anerkender regeringens pointe om, at fattigdomsproblemet ikke kun handler om ydelsernes størrelse.

Kl. 13:27

#### Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:27

#### Mette Frederiksen (S):

Fattigdom handler om kroner og øre. Hvis man slår ordet op i en ordbog, vil man se, at det handler om økonomisk formåen og om økonomiske ressourcer. Jeg tror, at alle, der har været igennem en almindelig historieundervisning i den danske folkeskole, er bekendt med, at fattigdom er et spørgsmål om, hvorvidt man har ressourcer til at opretholde en ordentlig levestandard eller ej.

Er fattigdom det eneste sociale problem, vi har i Danmark? Nej, det er det ikke. Vi har omfattende problemer med udsatte boligområder, vi har omfattende problemer med misbrug, vi har omfattende problemer med mennesker, der ofte står med en blanding af forskellige sociale udfordringer, og som derfor har svært ved at gebærde sig i resten af samfundet. Har det nødvendigvis noget at gøre med fattigdom? Nej, ikke for alle, men for mange. Og som jeg sagde det før, tror Socialdemokratiet grundlæggende på, at forudsætningen for, at vi kan føre en aktiv socialpolitik, hvor vi afhjælper de sociale problemer, der er, er, at hvert enkelt menneske har en nogenlunde stabil økonomi og dermed nogenlunde ordentlige levevilkår.

Kl. 13:28

#### Formanden :

Fru Vivi Kier.

**Vivi Kier (KF):**

Jeg er helt enig i, at der desværre er nogle mennesker, der har så massive sociale problemer, at de er svære at løse.

Jeg vil gerne spørge: Hvis vi har en familie, hvor der eksempelvis er et misbrugsproblem, en familie, som har svært ved at styre sin økonomi, løser en højere ydelse så dens problemer med at være fattig?

Kl. 13:28

vores forslag, at der bliver indført en fattigdomsgrænse, som både har det relative og det absolutte fattigdomsmål.

Men vi har ikke tænkt os at indføre en fattigdomsgrænse, som en stor del af enten befolkningen eller Folketinget er imod. Vi vil i hvert fald gerne efterstræbe, at man kan nå en rimelig bred enighed om det. Det er jo ikke sikkert, at det kan lade sig gøre – det kan være, at en kommende borgerlig opposition slet ikke vil være med til at diskutere det, og så bliver vi nødt til at gøre det alene – men vi vil egentlig gerne af hensyn til de mennesker, der er ramt af fattigdom, have en så bredt forankret fattigdomsdefinition som overhovedet muligt. Derfor foreslår vi i første omgang, at Folketinget får nedsat et ekspertudvalg, så man forhåbentlig kan blive enige om, hvordan en grænse skal se ud.

Kl. 13:28

Kl. 13:31

**Formanden :**  
Ordføreren.**Mette Frederiksen (S):**

Det kommer jo an på, hvad der er årsagen til, at det er svært for familien at håndtere sin økonomi. Hvis det er, fordi der ikke er nogen penge, så vil det selvfølgelig være en hjælp til familien at få en højere ydelse. Hvis det er, fordi man bruger pengene forkert, hvis det er, fordi man spiller dem op eller drikker dem op, så er svaret ikke bare at hæve ydelsen.

Men jeg tror, fru Vivi Kier begår den fejltagelse at tro, at de mennesker, der er ramt af fattigdom og eksempelvis sættes på gaden af fogeden, alle sammen er mennesker, der bare har svært ved at styre økonomien og har behov for en budgetlægning i deres bank. Jeg tror, fru Vivi Kier ser bort fra det faktum, at mange af de mennesker, der har det allerallersværest økonomisk, er mennesker, der har så få økonomiske midler, at regningerne rent faktisk ikke kan blive betalt, og at det hver eneste måned er en prioritering imellem: Skal man bruge pengene på fodboldkontingentet, eller skal man bruge pengene på mad?

Derfor er svaret til fru Vivi Kier, at alle mennesker har ret til et ordentligt økonomisk grundlag at leve på, men fra Socialdemokratiets side tror vi ikke på, at højere ydelser løser alle sociale problemer i Danmark. Det siger sig selv.

Kl. 13:28

**Formanden :**

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:31

**Martin Henriksen (DF):**

Ja, det er vel poppolitik, når det er værst. For hvis man siden 2004 har rendt rundt og bildt folk ind, at man ved at indføre en fattigdomsgrænse kan løse mange af de problemer, som der er i samfundet, det indtryk er der jo en del der har fået, og man så ikke engang har gjort sig overvejelser om, hvor den fattigdomsgrænse skal ligge før i dag – man er ikke engang færdig med de overvejelser, og man har altså haft en stykke tid siden 2004 til i dag – kan fru Mette Frederiksen så ikke se, at det virker sådan lidt hult? Man har i mange år rendt rundt og sagt, at nu skal vi indføre en fattigdomsgrænse, og nu har man haft næsten 6 år til at overveje, hvor den skal være, og man er stadig væk ikke i stand til at svare på, hvor den skal ligge, og hvem den skal omfatte.

Kl. 13:32

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 13:32

**Formanden :**

Så der er en kort bemærkning, og den er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:29

**Martin Henriksen (DF):**

Tak. Nej, Socialdemokraterne har vel fremført, at hvis man hæver de sociale ydelser og man så samtidig med det indfører en fattigdomsgrænse, vil det i høj grad kunne være med til at løse de økonomiske og sociale problemer, der er. Og når man nu taler så meget om at indføre en fattigdomsgrænse – jeg mener, at første gang, fru Mette Frederiksenes partiformand, fru Helle Thorning-Schmidt, nævnte det, var i 2004 – så ville jeg høre, om Socialdemokraterne nu ved, hvor den fattigdomsgrænse skal ligge, og hvem den skal omfatte.

Kl. 13:30

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 13:30

**Mette Frederiksen (S):**

Det, vi har sagt, er, at vi som kommende regering vil indføre en fattigdomsgrænse i Danmark. Vi tror, det er vigtigt, at det er en fattigdomsgrænse, som ikke kun tager højde for de relative fattigdomsmål, og det vil sige, hvordan indkomstudviklingen er i samfundet, men som også tager højde for det, man kan kalde den absolutte fattigdom, altså om mennesker har råd til at betale deres husleje, om de har råd til at købe lægeordineret medicin og den slags. Derfor er det

**Mette Frederiksen (S):**

Til hr. Martin Henriksen vil jeg gerne sige, at poppolitik jo er, når man kun taler i overskrifter og floskler. Sådan har vi ikke tænkt os at føre politik fra Socialdemokratiets side. Skal der indføres en fattigdomsgrænse i Danmark – og det vil vi gerne have – skal den indføres på et ordentligt og hæderligt grundlag. Så kræver det selvfølgelig, at den ekspertise, der måtte være på området, bliver hørt, og så kræver det, at vi går i dialog med de mennesker, der er ramt af fattigdom. Vores forhåbning er også, at vi kan indføre en fattigdomsgrænse, der så at sige kan række hen over midten i dansk politik, således at de borgerlige politikere, der måtte være optaget af den her problemstilling, også kan få lov til at være med og gøre deres holdning gældende. Derfor er det vores forslag, at skal der indføres en fattigdomsgrænse i Danmark, skal den indføres på et ordentligt, oplyst grundlag. Derfor skal der i første omgang nedsættes et ekspertudvalg.

Kl. 13:32

**Formanden :**

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:33

**Simon Emil Ammitzbøll (LA):**

Nu skulle man jo næsten tro, at debatten kun handler om en fattigdomsgrænse, men sådan har jeg ikke opfattet den forespørgsel, der er stillet.

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at stille spørgsmål til fru Mette Frederiksen, men der blev sagt en enkelt ting fra ordførerens side, som undrede mig meget, nemlig at den førte skattepolitik var skyld i øget fattigdom. Det tror jeg ikke at jeg er enig i, for nu at sige det sådan. Jeg kunne godt være enig i, at man kunne lave en anden skattepolitik, der kunne sikre mere vækst og dermed mindre fattigdom i Danmark, men den går nok i en lidt anden retning, end fru Mette Frederiksen ville ønske sig.

Jeg kunne bare godt tænke mig at få det forklaret, for jeg har meget svært ved at se det. Man kan beskyldte regeringen for mange ting, men at dens skattepolitik skulle føre til øget fattigdom, synes jeg altså er lidt svært at se.

Kl. 13:33

**Formanden :**  
Ordføreren.

Kl. 13:33

**Mette Frederiksen (S):**

Jeg tror, at vi, allerede inden jeg svarer på spørgerens spørgsmål, kan slå fast, at hr. Simon Emil Ammitzbøll og undertegnede nok aldrig bliver enige om, hvordan en ordentlig skattepolitik skal se ud, men det skal jo ikke forhindre os i at diskutere det.

Den måde, man skal måle en skattepolitik på, er jo ikke alene på, hvad den gør, og hvilke resultater positive som negative den har, men også på, hvad den ikke gør. Det er klart, at når man i den sene reform – den, mange kalder rødvinnsreformen – har haft travlt med at give skattelettelse til de allerrigeste i det her samfund, har der ikke også været midler til at hjælpe de mennesker, der har de lave indkomster.

Man kan sagtens føre en skattepolitik, der bekæmper fattigdom. Man kan sagtens føre en skattepolitik, som i højere grad tilgodeser lavindkomstgrupperne, men det har man ikke ønsket fra regeringens side. Derfor hæver vi med vores forslag sammen med SF skatten for dem med de allerhøjeste indtægter – det, man kan kalde en millionærskat – for til gengæld eksempelvis at give folkepensionister noget mere i pension.

Kl. 13:34

**Formanden :**  
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:34

**Simon Emil Ammitzbøll (LA):**

Man kan jo kalde skattereformer mange ting. Jeg vil synes, at der er tale om billig-rødvin-og-misundelsesskatter, hvis man endelig skal sætte den slags popprædikater på de forskellige ting.

Sandheden er jo, at man ikke kan påstå, at regeringens skattepolitik har ført til øget fattigdom. Det udsagn er vel objektivt forkert. Tværtimod kunne man måske beskyldte regeringen for ikke at have været aktiv nok i skattepolitikken. For hvis regeringen lavede en skattepolitik, der sørgede for, at det blev mere attraktivt at arbejde, og lavede en skattepolitik, der sørgede for, at vi kunne tiltrække mere velkvalificeret udenlandsk arbejdskraft og gøre det mere interessant for udenlandske virksomheder at placere afdelinger i Danmark, kunne vi sætte gang i væksten i det her samfund og dermed sørge for at hæve også bunden og dermed skabe mindre fattigdom. Jeg er sådan set meget optaget af, at der ikke skal være fattige, jeg har bare en anden løsning.

Kl. 13:35

**Formanden :**  
Ordføreren.

Kl. 13:35

**Mette Frederiksen (S):**

Nu ved jeg ikke, hvordan spørgeren vil definere, hvad der er billig rødvin, og hvad der er dyr rødvin. Men min påstand vil være, at de mennesker, der har fået de største skattelettelse, har råd til at købe endog meget meget dyr rødvin.

Jeg synes, at spørgeren overser det faktum, som jeg også ofte oplever at regeringen overser, nemlig at et er diskussionen om, hvordan vi gør det attraktivt at arbejde, noget andet er, om de mennesker, der i dag står uden for arbejdsmarkedet, magter at gå ind i almindelig beskæftigelse, og om man derfor tror på, at man med økonomiske incitamenter kan sørge for, at flere mennesker kommer i arbejde.

Der er i hvert fald meget, der tyder på, at tingene ikke forholder sig sådan. Hvis vi ser på en af de allerskrappeste regler, nemlig den, der hedder 300-timers-reglen i kontanthjælpssystemet, der betyder, at hvis man ikke opnår 300 timers beskæftigelse inden for 2 år, mister man sin kontanthjælp, hvis begge parter i forholdet er på kontanthjælp, er det kun en tredjedel af dem, der er ramt af den allerhårdeste regel, der er kommet i beskæftigelse. Det betyder altså, at to tredjedele ikke er kommet i arbejde. Det synes jeg desværre viser os, at økonomiske incitamenter bestemt ikke kan stå alene og måske oven i købet virker modsat.

Kl. 13:37

**Formanden :**

Så er det fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

**Ellen Trane Nørby (V):**

Altså, ud over at den socialdemokratiske ordfører fuldstændig fejlagtigt siger, at der er kommet enormt mange flere på overførselsindkomst under den her regering, er der jo også meget andet af det, ordføreren siger, som ikke er korrekt. Hvis vi kigger på noget af det, der bliver nævnt om, om det kan betale sig at arbejde, er det jo sådan, at Danmark er et af de lande i Europa, hvor der er flest med en indvandrerbaggrund, som er i arbejde. Og det er der jo netop på baggrund af den aktive beskæftigelsespolitik, der er. Det, vi også kan se, er, at selv her nu under lavkonjunkturen er der blevet fastholdt en høj beskæftigelse på det her område. Derfor er det, ordføreren står og siger, jo ikke korrekt.

I Venstre er vi meget optaget af at sikre, at alle børn får nogle gode opvækstbetingelser, og vi er også meget optaget af at sikre, at der ikke sker en social marginalisering og en forøgelse af fattigdommen. Men vi deler ikke Socialdemokraternes ønske om, at det her kun handler om økonomi, og at man bare trylle-trylle kan putte det her ind i en medianindkomstmodel, og så kan man sætte tal på, hvor mange fattige der er i Danmark.

Men hvis vi nu tager udgangspunkt i de undersøgelser, der er, og som fru Mette Frederiksen også henviser til – det her om, at der er 59.000 børn i Danmark, der lever i relativ fattigdom – og sammenligner det tal med de øvrige europæiske landes, svarer det til 9 pct. i Danmark, mens det svarer til 13 pct. i Sverige, 15 pct. i Tyskland og 19 pct. i EU som helhed. Derfor vil jeg blot høre fru Mette Frederiksen, om hun synes, at det går så forfærdeligt i Danmark, som hun netop har stået og sagt fra talerstolen.

Kl. 13:38

**Formanden :**  
Ordføreren.

Kl. 13:38

**Mette Frederiksen (S):**

Jeg har ikke sagt, at antallet af danskere på overførselsindkomst stiger. Det er klart, at det gør det lige nu på grund af krisen. Det, jeg



har sagt, er, at selv da det gik rigtig godt for dansk økonomi, lå antallet af danskere på overførselsindkomst nogenlunde stabilt.

Et af de områder, hvor vi oplever en stigning, som jeg personligt selv er både ked af og også alarmeret over, er på ungeområdet i antallet af unge, der kommer på førtidspension. Vi kunne også se, at selv da det gik allerbedst for dansk økonomi, var der mange af de kontanthjælpsmodtagere, der havde været i kontanthjælpssystemet i rigtig, rigtig mange år, der blev siddende i kontanthjælpssystemet; de kom faktisk aldrig i arbejde.

Går det forfærdeligt i Danmark eller ej? Det er jo en smagssag. Jeg synes ikke, det går forfærdeligt i Danmark, men jeg synes til gengæld, at det er forfærdeligt, at vi har en borgerlig regering, der ikke vil tage ansvaret for at få afskaffet fattigdommen og for alvor få den bekæmpet. Man kan selvfølgelig gemme sig bag masser af tal, og man kan gemme sig bag masser af sammenligninger med andre lande, men jeg synes ikke, det er interessant, om der er flere fattige i Afrika, end der er i Danmark. Det, jeg er optaget af, er, at danske børn skal vokse op uden fattigdom.

Kl. 13:39

**Formanden :**

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:39

**Ellen Trane Nørby (V):**

Det er jo interessant, at fru Mette Frederiksen nu siger, at det ikke går forfærdeligt i Danmark, for det var ellers det, fru Mette Frederiksen stod og sagde i sin tale: at det gik helt forfærdeligt i Danmark, og at den måde, som regeringen havde ført politik på, var beskæmmende. Og derfor er jeg glad for at få bekræftet, at det ikke er tilfældet; så må det jo have været en fortalelse i første omgang.

Hvis vi kigger på tallene for overførselsindkomster – for nu skal vi jo være konkrete og korrekte – faldt antallet af personer på overførselsindkomst jo med 100.000 fra 2001 til 2007, altså i den periode, som fru Mette Frederiksen lige har omtalt at der ikke var noget fald i. Det viser da i høj grad, at den aktive beskæftigelsespolitik, som regeringen førte, har betydet, at der er en lang række mennesker, der er kommet ind på arbejdsmarkedet og dermed også har fået et indtægtsgrundlag, som har gjort, at de har kunnet skabe gode vilkår og opvækstbetingelser for deres børn, herunder kunnet betale deres kontingent i idrætsklubben.

Vi siger jo ikke, at der ikke er en udfordring. Man står i høj grad med en udfordring, men i modsætning til Socialdemokraterne gør vi jo ikke kun det her til en forsimplet økonomisk diskussion, hvor man bare kan sætte en økonomisk fattigdomsgrænse. Vi mener, at det her er et meget mere komplekst begreb, og det er også derfor, at det kan ærgre mig, at Socialdemokraternes ordfører ikke konkret vil sætte sig ned og drøfte fattigdomsindikatorer, og hvordan vi kommer ud over de her problemer, men bare sådan meget let kalder det en tynd kop te.

Kl. 13:41

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 13:41

**Mette Frederiksen (S):**

Jeg vil gerne bruge min taletid til endnu en gang at slå fast, at fattigdom ikke kun handler om økonomi, men at den også handler om økonomi. Og det giver ganske enkelt ingen mening at diskutere problemer med fattigdom uden også at ville diskutere de økonomiske forudsætninger, nogle af vores mest udsatte børnefamilier lever på baggrund af. Det giver ingen mening.

Jeg har aldrig sagt, at det går forfærdeligt i Danmark. Jeg elsker Danmark. Jeg holder meget af Danmark. Jeg synes, at Danmark på

mange måder er et stærkt samfund, men der er da klart ting i den udvikling, som er genereret igennem de seneste år, som bekymrer mig. Der er også ting, jeg tager skarp afstand fra. Jeg forstår ganske enkelt ikke, at vi har en regering, der ønsker at sætte børn i fængsel. Jeg forstår ganske enkelt heller ikke, at man ikke aktivt bekæmper fattigdommen.

Så nej, jeg synes ikke, at det går forfærdeligt i Danmark. Men hvor er der dog plads til forbedringer.

Kl. 13:42

**Formanden :**

Så er det fru Henriette Kjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:42

**Henriette Kjær (KF):**

Vi Konservative vil meget, meget gerne bekæmpe fattigdom – vi synes, det er et vigtigt emne at diskutere – men når man hører på den socialdemokratiske ordfører, får man den idé, at det kan løses med et snuetag. Det, fru Mette Frederiksen fremfører, er jo, at hvis vi får en fattigdomsgrænse, vil det hjælpe meget, og hvis man hæver ydelserne på de sociale overførselsindkomster, er vi sådan set også ved at være rigtig godt på vej. Det mener jeg er fuldstændig forfejlet. Det er så en anden sag.

Fru Mette Frederiksen sagde i sin ordførertale, at vi har alt, alt for lave sociale ydelser. Det blev sagt sådan over en bred kam. Derfor vil jeg spørge helt konkret: Hvilke af de sociale overførsler skal hæves og til hvor meget? Hvor mange penge regner man med, det her vil koste? Hvor meget vil man bruge på det?

Kl. 13:42

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 13:43

**Mette Frederiksen (S):**

Jeg er glad for, at også en fra Det Konservative Folkeparti nu tager del i debatten. Jeg er ikke i tvivl om, at en kommende socialdemokratisk ledet regering meget lettere vil kunne samarbejde med De Konservative om socialpolitik end med partiet Venstre. Vi kan jo mærke det alene ved, at vi nu har fået en konservativ minister på området, som erkender, at der er et fattigdomsproblem. Vi har brugt utrolig lang tid på at diskutere med rigtig mange forskellige Venstreministre, som jo hårdnakket har påstået det modsatte. Så jeg er glad for, at De Konservative blander sig i debatten, og jeg tror, at vi vil kunne opnå resultater i fællesskab. Vi tror ikke på, at man løser de her problemer med et snuetag. Dertil er de alt, alt for alvorlige.

Ordføreren spørger så, hvad det er for ydelser, der skal løftes. Det, vi foreslår, er at afskaffe starthjælpen, afskaffe loftet over kontanthjælp, afskaffe 450-timers-reglen og sørge for, at de mennesker, der i dag modtager de ydelser, kommer op på almindeligt kontanthjælpsniveau. Fra Socialdemokratiets side er vi ikke tilhængere af generelt at forhøje kontanthjælpen.

Kl. 13:43

**Formanden :**

Fru Henriette Kjær.

Kl. 13:43

**Henriette Kjær (KF):**

Det var et klart svar, som bragte os lidt nærmere, men så er der en ting, jeg er interesseret i, og som jeg ikke rigtig forstår. En ting er, at man vil afskaffe 450-timers-reglen, hvis vi nu tager den, en anden ting er, at det jo ikke giver de mennesker et bedre liv, for hele formålet er jo at få dem ud af kontanthjælpssystemet. Meningen med kontanthjælp skal jo være, at man, hvis man ikke er forsikret i en a-kas-

se, så kan få kontanthjælp i en kort periode. Man skal ikke sidde i det i flere år, man skal ud, og hvis man ikke kan få et arbejde, skal man have en førtidspension, sættes i uddannelse, eller hvad ved jeg. Det er jo netop det, regeringen vil ved at lave de her fattigdomsindikatorer.

Hvorfor skal vi have det slagsmål om, at det ikke er godt nok? Det er da det, der skal til, for så hjælper man folk til at få en livssituation, hvor de varigt kan forsørge sig selv og få den livskvalitet, vi alle sammen gerne vil have at de får.

Kl. 13:44

**Formanden :**  
Ordføreren.

Kl. 13:44

**Mette Frederiksen (S):**

Jeg er glad for, at vi også får lejlighed til at diskutere 450-timersreglen, og hvad den har af betydning. For et er, at nogle af de mennesker, der rammes af den, bliver ramt af fattigdom, og det er sådan set alvorligt nok, noget andet er, at det måske er endnu værre, at konsekvensen jo også er, at en række af de kvinder med etnisk minoritetsbaggrund, der er blevet ramt af reglen, er røget helt ud af vores kontanthjælpssystem og er røget helt ud af beskæftigelsesindsatsen i kommunerne. Og ved ordføreren, hvor de er røget hen? De er røget hjem. De er røget hjem i deres lejligheder, de er røget væk fra resten af samfundet.

Ja, jeg vil rigtig, rigtig gerne have, at alle kvinder med etnisk minoritetsbaggrund er en aktiv del af det danske arbejdsmarked, og jeg er oprigtig ærgerlig over og ked af, at en af konsekvenserne af regeringens førte politik nu er, at en gruppe af de her kvinder er røget ud af vores kontanthjælpssystem og er røget ud af den kommunale indsats og er endt derhjemme, for det er slet ikke der, de skal være.

Kl. 13:45

**Formanden :**

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:45

**Erling Bonnesen (V):**

Jeg tror, at alle politikere på en eller anden facon med forskellige tilgange gerne vil gøre noget for at hjælpe fattige mennesker, der er kommet i en ganske særlig situation. Det hersker der ikke nogen tvivl om.

Så har ordføreren jo også i meget lang tid arbejdet med de her spørgsmål og har tit og mange gange selv lagt vægt på den økonomiske grænse og derfor også brugt ordet fattigdomsgrænse selv. Jeg lagde mærke til tidligere i debatten, at man ligesom nu næsten skulle have det hele i udvalg. Det kan jo undre efter så lang tid. Så kunne jeg høre på den foregående besvarelse, at man ville afskaffe start-hjælp og den slags. Så uden at nævne et konkret tal vil jeg spørge ordføreren: Skal man forstå det sådan, at Socialdemokraternes bud på en konkret fattigdomsgrænse faktisk ligger ved kontanthjælpen?

Kl. 13:46

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 13:46

**Mette Frederiksen (S):**

Det tilkommer ikke mig at beklikke mine kollegers motiver, og derfor kan det jo godt være, at hr. Erling Bonnesen har ret i, at alle politikere ønsker at gøre noget effektivt for at bekæmpe fattigdom. Jeg vil blot i al stilfærdighed konstatere, at jeg ofte hører borgerlige politikere tale for skattelettelser til den bedst stillede del af befolkningen, og at jeg oftere hører borgerlige politikere være optaget af skat-

telettelser end af at bekæmpe fattigdom. Jeg kan faktisk ikke engang huske at have hørt alle borgerlige politikere adressere problemerne omkring fattigdom. Men jeg tror faktisk at kunne erindre, at samtlige borgerlige politikere på et tidspunkt har ytret sig om skattelettelser. Det fortæller jo noget om prioriteringen.

I oppositionen har vi været optaget af den stigende fattigdom i alle de år, der er gået, siden vi fik et regeringsskifte i 2001. Derfor bruger vi meget tid på det.

Min tid er gået, desværre.

Kl. 13:47

**Formanden :**

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:47

**Erling Bonnesen (V):**

Det var jo et meget langt svar uden overhovedet at være et svar, for det kom til at handle om alt mulig andet end lige nøjagtig det, som jeg spurgte om. Mit spørgsmål var jo helt konkret, og det kan vel ikke være helt usædvanligt, efter at ordføreren selv har arbejdet med det her i årevis. Jeg husker også, at ordføreren i sin egen tale startede med at sige, at fattigdom også handler om økonomi. Så må det da være rimeligt, at man kommer med et bud på det, ellers vil det jo være fuldstændig bluff for de mange mennesker, der sidder nu og følger den socialdemokratiske ordførers store tale om alt det, man så vil gøre. Når vi spørger konkret, hvad det er, man vil gøre, er det ingenting i en stor kasse. Så jeg kan forstå nu, at grænsen ikke ligger under kontanthjælpen. Kan man få et bud på, hvor meget den så ligger over?

Kl. 13:48

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 13:48

**Mette Frederiksen (S):**

Selv om det går rigtig dårligt for den borgerlige regering lige nu, og selv om der er rigtig meget, der tyder på et kommende regeringsskifte, så bliver jeg alligevel nødt til at erindre hr. Erling Bonnesen om, at regeringsmagten stadig væk ligger hos det borgerlige Danmark. Jeg har som socialdemokrat ikke de afgørende 90 mandater. Jeg kan ikke få indført en fattigdomsgrænse i Danmark. Hr. Erling Bonnesen har muligheden for at bruge de 90 mandater, der står bag den borgerlige regering, til for alvor at få gjort noget ved fattigdommen. Derfor ligger ansvaret også hos regeringen.

Hvor den aktuelle fattigdomsgrænse skal ligge, vil vi gerne have bliver belyst på en ordentlig måde. Det, vi siger fra Socialdemokratiets side, er, at vi forpligter os til at indføre en fattigdomsgrænse. Det er noget af det første, vi går i gang med som kommende regering, men vi vil gerne have et ordentligt grundlag at gøre det på. Derfor foreslår vi – vi håber i øvrigt, at der er opbakning til det fra hele Folketinget – at der nedsættes et ekspertudvalg, der kan kvalificere debatten og give os alle sammen et oplyst grundlag at arbejde på.

Kl. 13:49

**Formanden :**

Fru Irene Simonsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:49

**Irene Simonsen (V):**

Jeg vil gerne kvittere for, at fru Mette Frederiksen nu også her fra talerstolen i dag netop siger, at det handler om at forhøje ydelserne. Det undrer mig blot lidt, for jeg hører også fru Mette Frederiksen sige noget andet, nemlig at det handler om at have en dialog med de her mennesker.

Jeg har for mit eget vedkommende rent faktisk hver eneste dag en dialog med de mennesker, der er ramt af fattigdom, i massevis, desværre. Jeg hører gang på gang, at det her ikke handler om økonomi, det handler om marginalisering, om det at være sat udenfor. Det handler nemlig om, at man gerne vil ind og være en del af fællesskabet, og en stor del af fællesskabet i dag er netop at tage aktiv del i samfundet, hermed også på arbejdsmarkedet.

Hvis vi – det er der lavet masser af beregninger på gennem tiderne – fjerner kontanthjælpsloftet og vi fjerner starthjælpen, og vi ændrer på 450-timers-reglen, er det ca. 10 pct. af Danmarks befolkning, der vil sætte penge til ved at gå på arbejde i dag? Kan fru Mette Frederiksen ikke bekræfte det?

Kl. 13:50

**Formanden :**  
Ordføreren.

Kl. 13:50

**Mette Frederiksen (S):**

Hvis nu ordføreren fra Venstre havde ret og det faktisk forholdt sig sådan, at de mennesker, der er ramt af de lave ydelser, kom i arbejde, hvorfor er de mennesker så ikke i beskæftigelse i dag? Hvorfor kom de ikke i beskæftigelse, da hjulene for alvor kørte rundt og der var meget, meget lav arbejdsløshed og højkonjunktur i Danmark? Hvorfor kom de ikke i arbejde på det tidspunkt? Svaret er det ene, at mange af de mennesker, der i dag modtager kontanthjælp og de nedsatte ydelser, har andre problemer end ledighed.

Når man har andre problemer end ledighed, og det kan være, som fru Irene Simonsen peger på, at man er ramt af marginalisering, man kan være ramt af misbrug, man kan have været ramt af langtidsledighed igennem en længere årrække, så har man behov for at få hjælp til at få løst de problemer. Hvis det var sådan, at man ved at nedsætte alle ydelser i Danmark fik alle i arbejde, ville jeg være fortaler for det, men det er ikke sådan, det forholder sig.

Kl. 13:51

**Formanden :**  
Fru Irene Simonsen.

Kl. 13:51

**Irene Simonsen (V):**

Nu er det jo rent faktisk sådan, og ikke engang fru Mette Frederiksen kan løbe fra det, at præcis under opsvinget viste det sig, at en del af dem, der har været marginaliseret og måske har ligget inden for det felt, som fru Mette Frederiksen og Socialdemokratiet vil sætte til at ligge under fattigdomsgrænsen, kom i beskæftigelse. De er blevet løftet, de føler sig inkluderet, de føler sig som en del af fællesskabet. Det viser sig rent faktisk også, at de bliver på arbejdsmarkedet nu. Og det er jo det gode af det. Hovedparten af dem bliver også på arbejdsmarkedet og får den hjælp, der skal til, for at føle sig som en del af fællesskabet.

Det er jo rigtigt, når fru Mette Frederiksen nævner, at der er masser af andre problemer. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre fra fru Mette Frederiksen: Hvad er så Socialdemokratiets problem? For der er jo lige præcis alle de her indikatorer, som regeringen nu vil gå i dialog om og få belyst og se på hvad den kan gøre ved. Hvad forhindrer fru Mette Frederiksen i at være enig her?

Kl. 13:52

**Formanden :**  
Ordføreren.

**Mette Frederiksen (S):**

Heldigvis fik højkonjunktoren flere mennesker i arbejde, alt andet ville jo også være mærkeligt. Men selv da det gik allerbedst for dansk økonomi, havde vi jo stadig væk en relativ stor gruppe mennesker, der stod uden for arbejdsmarkedet. Hvis vi eksempelvis kigger på de mennesker, der er i kontanthjælpssystemet, kan vi se, at det i høj grad var dem, der havde været på kontanthjælp i længst tid, der sad fast i kontanthjælpssystemet. Så højkonjunktoren og de nedsatte ydelser var ikke nok til at få de her mennesker i beskæftigelse, derfor tror jeg, der også skal noget andet til.

Det, vi gerne vil fra Socialdemokratiets side, er at understøtte en udvikling, hvor man får etableret flere sociale virksomheder, hvor også mennesker med nedsat arbejdsevne eller nærmest ikkeeksisterende arbejdsevne alligevel kan få lov til at være en del af et arbejdsmarked. Vi forestiller os ikke, at der skal laves en masse offentlige, sociale virksomheder, vi vil egentlig hellere have, at det bliver selvejende institutioner eller et samarbejde mellem det offentlige og de private. Men det at sikre, at alle mennesker, ligegyldigt hvor store sociale problemer man end måtte have, alligevel kan få lov til at være en del af arbejdsmarkedet, synes jeg er progressiv socialpolitik. Alene at gøre folk fattige, er ikke særlig progressivt.

Kl. 13:53

**Formanden :**

Så er det fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 13:53

**Louise Schack Elholm (V):**

Fru Mette Frederiksen signalerer fuldstændig ligegyldighed med hensyn til at sikre incitamentet til at skabe vækst. Hvis vi fjerner incitamentet til at skabe vækst, fjerner vi grundlaget for at kunne betale for den velfærd, der skal finansieres, og det negligerer fru Mette Frederiksen fuldstændig.

Men generelt vil jeg høre, om diskussionen om fattigdom kan simplificeres til kun at handle om penge for Socialdemokraterne? Er det ligegyldigt med alle de andre parametre? For når man taler så meget om økonomi, glemmer man jo alt det, som jeg mener fattigdom virkelig handler om, nemlig om man er uden for samfundet, eller om man er en del af samfundet, om man føler, at samfundet har brug for en, om man er en del af arbejdsmarkedet, om man får en uddannelse. For mig handler det om at sikre, at folk er en aktiv del af samfundet og ikke bare bliver parkeret på passiv forsørgelse resten af livet. Er det virkelig kun økonomi, det her skal handle om?

Kl. 13:54

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 13:54

**Mette Frederiksen (S):**

Nej, det skal ikke kun handle om økonomi, og jeg vil gentage resten af dagen: Fattigdom handler ikke kun om økonomi, men den handler selvfølgelig også om økonomi.

Må jeg så ikke godt sige noget til spørgeren. Når det nu fra Venstre lyder, at det er vigtigt med uddannelse, kan spørgeren så svare mig på, om antallet af unge i Danmark, der ikke får en uddannelse, er stigende eller faldende under den her regering. Hvis spørgeren ikke ønsker at svare på det spørgsmål, gør jeg det gerne selv: Antallet af unge i Danmark, der ikke får en kompetencegivende uddannelse, er stigende lige nu, og vi nærmer os med hastige skridt det alvorlige tal, at hver fjerde ung i Danmark ikke får en kompetencegivende uddannelse. Burde regeringen ikke løse det problem?

Kl. 13:55

Kl. 13:58

**Formanden :**

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:55

**Louise Schack Elholm (V):**

Jeg synes jo, at det afgørende er, at vi har sikret, at der er et incitament til at være en del af arbejdsmarkedet, at vi sikrer, at der er et incitament til at få en uddannelse. Vi kan se, at det virker. Vi kan se, at de unge med f.eks. anden etnisk baggrund i højere grad bliver integreret i Danmark, bliver en del af arbejdsmarkedet og får en uddannelse. Så det er jo nogle rigtig positive ting, og det er dem, vi skal lægge vægt på. Det er derfor, vi skal kigge på nogle alternative fattigdomsindikatorer og ikke bare indføre en eller anden rigid fattigdomsgrænse. Vi skal se på, hvad vi kan gøre for at hjælpe folk til at være en del af samfundet i stedet for at fokusere på den der grænse, som man ene og alene fokuserer på fra oppositionens side.

Kl. 13:56

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 13:56

**Mette Frederiksen (S):**

Men det er jo spørgeren, der taler om fattigdomsgrænsen, det er ikke undertegnede. Jeg står lige nu og taler om uddannelse. Jeg taler om det alvorlige faktum, at hver fjerde ung i dag ikke får en kompetencegivende uddannelse. Hvis man gerne vil sikre, at alle de her unge reelt får lige muligheder i Danmark, skal man sørge for, at hver enkelt af dem, også selv om de ikke kan få en læreplads, alligevel kan få lov til at gennemføre deres erhvervsskoleforløb.

Jeg synes, det er dybt ulykkeligt, at antallet af unge, der ikke får en uddannelse, stiger. Jeg synes, det er dybt ulykkeligt, at ungdomsarbejdsløsheden stiger. Jeg kan stadig huske konsekvenserne af det, der skete i 1980'erne, hvor vi fik rigtig mange ungdomsarbejdsløse. Jeg er optaget af vækst. Jeg vil meget gerne fremrykke offentlige investeringer, så vi igen får sat gang i hjulene, så de unge kan få lærepladser, så de unge kan komme i arbejde, sådan at vi får gang i dansk økonomi igen.

Kl. 13:57

**Formanden :**

Så er det hr. Flemming Møller for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

**Flemming Møller (V):**

Først og fremmest bliver jeg nødt til at orientere fru Mette Frederiksen om, at der aldrig er blevet optaget så mange studerende på de erhvervsfaglige uddannelser, som der bliver nu. Det har åbenbart forbigået ordførerens opmærksomhed.

Men det, jeg egentlig ville spørge om, er med hensyn til den her fattigdomsgrænse, man forestiller sig, for Socialdemokraterne må jo forestille sig et eller andet om en fattigdomsgrænse, når de nu kritiserer regeringen så voldsomt for ikke at indføre sådan en. Vi har ikke kunnet få at vide, hvilket beløb det drejer sig om, men jeg vil gerne vide, hvilken model man vil indføre. For det må da være muligt at få Socialdemokraterne til at fortælle, hvilken model man egentlig havde tænkt sig, og hvilken model man vil gå ind for. Der er flere gange refereret til den relative fattigdom. Er det den model, Socialdemokratiet ønsker at man får indført?

Kl. 13:58

**Formanden :**

Ordføreren.

**Mette Frederiksen (S):**

Jeg har svaret på spørgsmålet allerede, men jeg tror ikke, at spørgeren har været en del af debatten hele tiden, og derfor gentager jeg selvfølgelig gerne.

Den fattigdomsgrænse, vi gerne vil have indført fra Socialdemokratiets side, er en fattigdomsgrænse, som både indeholder det, man kan kalde den relative fattigdom, og det vil sige, hvordan indkomsterne udvikler sig i det hele taget i samfundet, og det, man kan kalde den absolutte fattigdom, nemlig hvilket rådighedsbeløb den enkelte familie har, når de faste udgifter er betalt. Så en kobling mellem det, man kan kalde den relative fattigdom og den absolutte fattigdom, tror vi vil give det mest præcise billede af, hvordan fattigdommen rent faktisk ser ud i Danmark.

Jeg vil endnu en gang gerne understrege, at en fattigdomsgrænse ikke løser alle problemer med fattigdom i Danmark, men vi tror, at det er et nødvendigt skridt på vejen, og der er i hvert fald ikke noget, der forhindrer nogen som helst regeringer i at løse alle andre sociale problemer, selv om der bliver indført en fattigdomsgrænse.

Kl. 13:59

**Formanden :**

Hr. Flemming Møller.

Kl. 13:59

**Flemming Møller (V):**

Jeg må jo konstatere, at Socialdemokraterne vil lave en fattigdomsgrænse, der sådan set indbefatter alle muligheder, for det indbefatter jo alle muligheder, hvis man både skal have en absolut og en relativ fattigdomsgrænse. Hidtil er der hele tiden blevet refereret til den relative fattigdomsgrænse, når der bliver sagt, at fattigdommen er stigende i landet, og jeg synes jo nok, at vi må kunne blive enige om, at den relative fattigdomsgrænse egentlig ikke siger så meget om fattigdom, men siger noget om indkomstspredning i samfundet.

Kl. 13:59

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 13:59

**Mette Frederiksen (S):**

Vi ved ret meget om den relative fattigdom i Danmark. Vi ved, at der nu er ca. 200.000 danskere, der er ramt af den. Det betyder, at 50.000 børn i Danmark vokser op i det, man kan kalde relativ fattigdom. Det er ikke korrekt, at vi ikke også ved noget om den absolutte fattigdom. Det er ikke ret mange måneder siden, at alle familierne i Danmark eller i hvert fald de fleste af os holdt jul, og tiden op til jul bar præg af én central diskussion, nemlig fattigdomsdiskussionen, fordi alle de frivillige organisationer i Danmark kunne melde, at antallet af ansøgere til julehjælp var større end nogen sinde før.

Samtidig ved vi, at antallet af lejere, der smides ud af deres lejemål, fordi de ikke har råd til at betale deres husleje, er mere end fordoblet. Det er den absolutte fattigdom. Den fortæller os noget om, hvem der bliver ramt, og hvor store vanskeligheder familierne har, og hvis vi kobler det med de relative mål, som eksempelvis Arbejderbevægelsens Erhvervsråd eller Finansministeriet kan opgøre, tror jeg, at vi får en ret præcis beskrivelse af, hvad det er for fattigdomsudfordringer, vi står over for. Og de er her, lad os nu få dem løst.

Kl. 14:00

**Formanden :**

Fru Marion Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:00

ke hørt nogen andre initiativer, på trods af at det er 6. år, fru Mette Frederiksen taler om det her problem.

Kl. 14:03

**Marion Pedersen (V):**

Det er jo lidt besynderligt at sidde og høre fru Mette Frederiksen tale om, at alle vi andre skal komme med løsninger. Hvis ikke min hukkommelse er meget dårlig, og det tror jeg ikke at den er, har fru Mette Frederiksen nu talt om en fattigdomsgrænse i 6 år uden selv at komme med én eneste konkret løsning ud over denne: Send flere penge.

Den regering, der sidder nu, har lavet en del. Nu var fru Mette Frederiksen før inde på det med uddannelserne; der er blevet givet puljer til arbejdsgivere, så de kan tage flere lærlinge, der er kommet flere skolekompenserende uddannelser, altså så man kan tage dem på en skole, og alligevel siger fru Mette Frederiksen til hr. Flemming Møller, at vi ikke har gjort noget på det område.

Er fru Mette Frederiksens eneste løsning på det her: Send en større check?

Kl. 14:01

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 14:01

**Mette Frederiksen (S):**

Altså, det nærmer sig det absurde at høre en regeringsrepræsentant glæde sig over en uddannelsespolitik, der betyder, at hver fjerde unge i dag ikke får en kompetencegivende uddannelse. Det er jo så ødelæggende for os alle sammen, at der er så mange unge, der ikke gennemfører en uddannelse. Så min henstilling vil blot være den: Lad være med at prale af uddannelsespolitikken, for der er ikke noget at prale af.

Hvad vil vi gerne gøre ved fattigdommen? Vi vil gerne fra Socialdemokratiets side indføre et forbud mod at sætte børnefamilier på gaden. Vi vil gerne sikre, at de mennesker, der ikke kan få hjælp af frivillige organisationer, kan få det alligevel. Vi vil gerne afskaffe de alt for lave sociale ydelser. Vi vil gerne ophæve varighedsbegrænsningen på sygedagpenge. Vi vil gerne føre en meget mere aktivtisk krisepolitik, så der kommer gang i hjulene igen. Vi vil gerne sikre et alternativt arbejdsmarked, således at alle de mennesker, der har større og måske oven i købet vigtigere problemer end ledighed, alligevel kan få lov til at være i arbejde. Listen er lang, jeg fortsætter gerne.

Kl. 14:02

**Formanden :**

Fru Marion Pedersen.

Kl. 14:02

**Marion Pedersen (V):**

Jeg tror, fru Mette Frederiksen skal anskaffe sig et høreapparat. Jeg sagde ikke noget om, at jeg glædede mig over, at der var en masse, der ikke fik en uddannelse. Jeg kom bare med nogle eksempler på, hvad den her regering har gjort for, at flere kan komme i uddannelse og gennemføre en uddannelse.

Det er sådan, at der under krisen har været en del firmaer, som ikke har taget lærlinge, fordi de simpelt hen ikke har haft arbejde til det, fordi de ikke har turdet. Men der har vi så sørget for nogle ordninger, som ligesom kompenserer lidt, og som kan gøre, at de tager dem. Så er det jo også sådan, at mens det hele tiden gik op, var der mange unge, der fik arbejde, og de har så ikke lyst til at gå tilbage fra at få en fuld løn til at få en lærlingeløn, og derfor går de ikke i uddannelse.

Men jeg har stadig væk ikke hørt andre svar fra fru Mette Frederiksen på problemet end dette: Send en check. Jeg har stadig væk ik-

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 14:03

**Mette Frederiksen (S):**

Jeg har lige oplystet en række initiativer og gør det også gerne igen. Men hvis taler om den gruppe af unge, der, dengang det gik godt, forlod uddannelsessystemet og gik i arbejde, og nu står uden den nødvendige uddannelse og måske oven i købet er ramt af arbejdsløshed, så har vi et meget klart svar fra Socialdemokratiets side: Lad dem uddanne sig på fulde dagpenge.

De mennesker, der i dag er ramt af ledighed, skal da have lov til at bruge de år, hvor de går ledige, og hvor der ikke er arbejde at få, på at efteruddanne sig. Vi kunne eksempelvis sige, at folk på over 25 år kunne få lov til at færdiggøre enten deres folkeskole eller deres ungdomsuddannelse på fulde dagpenge, hvis de ikke har nået det. Så kunne vi samtidig sige, at de på over 30 år kunne få lov til at tage en ny uddannelse eller tage en mellemlang eller videregående uddannelse.

Se, det er aktiv politik. Når mennesker går ledig i dag, så lad dem bruge den periode og den tid på at uddanne sig. Så ville vi få løst nogle af de problemer, der er med manglende uddannelse, og samtidig sikre, at de danskere, der desværre er ramt af arbejdsløshed, får lov til at bruge de her år til noget fornuftigt.

Kl. 14:04

**Formanden :**

Tak til fru Mette Frederiksen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:05

**(Ordfører)****Ellen Trane Nørby (V):**

Vi lever i Danmark i et af verdens rigeste samfund. Det er et samfund, som er karakteriseret ved stor velstand, stor social sammenhængskraft og stor kulturel samhørighed. Vi er også det samfund i OECD, der har de mindste indkomstforskelle. I en analyse af børnefattigdom, som er foretaget af Europa-Kommissionen, har det også vist sig, at vi er det land i EU, der har mindst børnefattigdom. Det skyldes bl.a., at vi har et enormt effektivt social- og arbejdsmarkeds-system.

Selv om der er gået 9 år og vi er nået langt på de seneste 9 år, er der fortsat en lang række opgaver, der venter på det sociale område. Det er et arbejde, som ligger os i Venstre meget på sinde, for på trods af de enorme velstandstigninger, vi har oplevet i samfundet, er der ulykkeligvis også fortsat en lille gruppe, som er fanget i nogle af de fattigdomslommer, som også eksisterer i vores samfund. Vi har som samfund, men også som enkeltindivider, en hel særlig opgave i at sikre, at vi også får fundet plads til dem i det danske samfund og får dem hjulpet videre i livet.

I Venstre ønsker vi et samfund, hvor der er plads til alle. Vi ønsker ikke noget udenforskab. Vi har brug for alle i det danske samfund. Og den fattigdom, som også ofte er med til at stigmatisere folk og ekskludere dem, vil vi til enhver tid bekæmpe, ligesom vi vil bekæmpe den sociale marginalisering.

Men modsat oppositionen tror vi ikke på, at alle problemer løses, ved at man bare sender en check. Fattigdom og social udstødelse er et mangefacetteret og sammensat problem. Det er et problem, der både findes på samfundsniveau og på individniveau. Derfor ønsker vi heller ikke fra Venstres side at forsimple den her diskussion til udelukkende at handle om størrelsen på samfundets overførselsind-

komster. Det er den alt for vigtig til, og det er der alt for mange mennesker, også børn, der er berørt af situationer, hvor de lever under dårlige vilkår og dårlige opvækstvilkår, til.

Vi kan også konstatere, at det er et udsagn, som Jens Aage Bjørkø, som er forstander for Kofoeds Skole, har fremført i en kronik i Politiken den 1. april. Han skrev bl.a., at det altdominerende fattigdomsproblem i Danmark i dag er langt mere komplekst. Det er en sammenblanding af sociale og samfundsmæssige faktorer, og det primære problem er, at mange personer og grupper er ekskluderet af fællesskabet. Den nye fattigdom, den form for fattigdom, som omfatter et langt større antal mennesker, handler om social eksklusion i en række dimensioner i forhold til samfundets fællesskaber. Jeg synes jo, det er utroligt, at fru Mette Frederiksen og oppositionen slet ikke lytter til de mange sociale organisationer og personer, som hver dag gør alt, hvad de kan for at hjælpe de udsatte mennesker, vi har i vores samfund.

Det er klart, at når vi som personer møder hjemløse, når vi møder alkoholikeren på bænken, når vi møder den narkoprotituerede på Istedgade eller i Skelbækgade, når vi møder tiggerne på torvet eller personerne, der ved kassen i supermarkederne er nødt til at lægge nogle varer tilbage, fordi de ikke kan få pengene til at række, er der jo ingen, der kan komme uden om, at der er borgere i Danmark, der er økonomisk fattige og har behov for hjælp.

Men spørgsmålet er, hvorfor de er endt i fattigdom, for det, som vi fra Venstres side gerne vil, er at fokusere på, hvordan man undgår den sociale deroute, hvordan man undgår, at der er flere mennesker, der ender i social marginalisering og fattigdom, hvordan man forebygger, i stedet for at man bare, som oppositionen ønsker, tæller de mennesker, der i Danmark er endt i social armod og fattigdom.

Den gruppe af absolut fattige i Danmark er heldigvis også en meget begrænset gruppe, og vi har også allerede taget en lang række konkrete initiativer for at hjælpe dem ud af de problemer, de er endt i. Med det nye regeringsprogram har regeringen også sat sig målsætningen om, at ufrivillig hjemløshed helt skal være væk i 2014. Men den gruppe af socialt fattige og marginaliserede personer, som vi særligt skal have fokus på, er den gruppe, hvor vi fremadrettet kan gribe ind. Det er den gruppe, hvor vi forhåbentlig som samfund og enkeltpersoner kan forebygge og hjælpe familier, som er på vej ud i fattigdom og social eksklusion.

Vores fokus i Venstre er ikke på oppositionens teoretiske modeller. Vores fokus er på de mennesker, det gælder. Det er på de børn, som vokser op i familier, der er præget af kaos og opbrud. Det er på de børn, der vokser op i familier, hvor et misbrug af enten alkohol eller stoffer gør, at opvækstbetingelserne er dårlige. Det er på de børn, der vokser op i familier og hjem med vold og chikane. Det er på de børn, der vokser op i familier, hvor enten den ene eller begge forældre er uden for arbejdsmarkedet. Det er på de børn, der vokser op i familier, hvor der er en psykisk diagnose eller anden sygdom. Vores fokus er på de børn, der vokser op uden omsorg, som er alene og ene med deres problemer og er uden venner og sociale kontakter.

Det er de problemer, vi bruger vores tid på at koncentrere os om, og det er problemer, som er komplekse og svære at håndtere, så svære, at de ikke blot kan løses ved at sende en check. Derfor skal vi som samfund, som naboer, som borgere alle sammen gøre en ekstra indsats for at hjælpe de mennesker, der i dag er socialt marginaliseret, til også at få en plads i vores samfund.

Oppositionen forsimples fattigdomsdebatten ved udelukkende at gøre den til et spørgsmål om økonomi. Det her er en langt mere kompleks diskussion, som kræver en seriøsitet, for ellers underkender vi de mennesker, der har behov for vores hjælp. Derfor håber vi også, at oppositionen aktivt vil indgå i arbejdet med fremadrettet at udarbejde nogle fattigdomsindikatorer, der kan sikre, at vi kan forebygge social marginalisering og fattigdom. Vi vil gerne konkret løfte en opgave og bekæmpe fattigdom i samfundet. Spørgsmålet er, om

oppositionen vil andet end at tale om fattigdomsgrænser og økonomiske teoretiske modeller.

Så vil jeg gerne fremsætte et forslag til vedtagelse på vegne af Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance:

### Forslag til vedtagelse

»En omsorgsfuld socialpolitisk indsats over for de dårligst stillede danskere sammen med en sund samfundsøkonomi, hvor så mange som muligt arbejder og bidrager positivt til fællesskabet, er grundlaget for at bekæmpe fattigdom. Folketinget og regeringen har siden 2001 iværksat mange konkrete og målrettede initiativer for at forbedre forholdene for socialt udsatte og for at give alle børn og unge lige muligheder for at udvikle sig og indgå aktivt i samfundet.

Folketinget konstaterer, at regeringen har som målsætning, at Danmark skal fastholde sin position som et rigt samfund, hvor vækst og velstand skaber grundlag for en aktiv socialpolitik samt sikrer social og kulturel sammenhæng.

Folketinget opfordrer regeringen til at fortsætte indsatsen imod fattigdom og social udstødelse. Udvikling af retvisende fattigdomsindikatorer vil kvalificere den sociale indsats og gøre det lettere at identificere og iværksætte konkrete initiativer for at hjælpe sårbare og udsatte personer, ikke mindst sikre gode opvækstbetingelser for børn og unge.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 57).

Kl. 14:12

### Formanden :

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger i Folketinget.

Der er ønsker om korte bemærkninger, og først er det fru Line Barfod.

Kl. 14:12

### Line Barfod (EL):

Det er jo et gammelt kneb, at man påstår, at ens modstandere mener noget andet, end de mener, og så kan man argumentere mod det. Der findes vist ikke nogen, der seriøst vil påstå, at fattigdom ikke handler om andet end økonomi. Derimod drejer diskussionen sig om, om det også og meget grundlæggende handler om økonomi.

Da jeg hørte ordførerens tale, syntes jeg, det lidt kom til at lyde, som om man i Venstres optik først er fattig, når man er blevet hjemløs og tigger på gaden. Derfor vil jeg spørge, om det er en rigtig forståelse af, hvornår man efter Venstres opfattelse er fattig, nemlig når man er blevet hjemløs og er nødt til at tigge på gaden. Eller mener Venstre også, der er en fattigdom hos dem, der stadig bor i en lejlighed, men har svært ved at finde penge til huslejen, har svært ved at få penge til mad, tøj til børnene osv.?

Kl. 14:12

### Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:13

### Ellen Trane Nørby (V):

Når jeg gør meget ud af at sige, at det her er en mangefacetteret debat, og at fattigdom i Danmark ikke bare er den type fattigdom, som fru Mette Frederiksen talte om i sin tale, med armod og mangel på mad, er det jo netop, fordi fattigdom i dag handler om meget mere og andet end økonomi. Vi har mennesker i det her samfund, som er socialt marginaliserede, men som egentlig har penge nok til at købe det, de har behov for. Men de har stadig væk ikke nogen relationer, de er stadig væk ene og forladte. Vi har børn, som ikke har nogen opvækstbetingelser, som på nogen måde hjælper dem videre i livet

og skaber et godt opvækstgrundlag. Og så har vi også nogle mennesker i samfundet, som er absolut fattige, og hvor vi kan tale om fattigdom på en helt anden måde. Derfor er der behov for, at vi er nuancerede i den her tilgang.

Det, vi er optaget af i Venstre, er, hvordan man forebygger, at folk ender i fattigdom. For modsat fru Mette Frederiksen mener vi ikke, at det er fattigdommen, der kommer først. Vi kan se, at det er en lang række andre problemer og faktorer, der kommer, før folk bliver fattige, og det er vel der, vi som samfund skal sætte ind for at undgå, at folk kommer ud i social fattigdom og marginalisering.

Kl. 14:14

**Formanden :**

Fru Line Barfod.

Kl. 14:14

**Line Barfod (EL):**

Jeg synes da, det er fantastisk, hvis Venstre er i stand til at afskaffe al arbejdsløshed, så alle mennesker er i arbejde hele tiden, hvis Venstre kan afskaffe al sygdom, hvis Venstre kan afskaffe alle handicap, der forhindrer, at mennesker er på arbejdsmarkedet, eller lave et arbejdsmarked, som man også kan være på, selv om man er handicapet eller syg.

Jeg har bare ikke hørt om de der mirakelkure fra Venstre endnu, og derfor er der mennesker, der kommer ud for de her begivenheder, og så ender de med alle de forringelser, som regeringen har gennemført, ret hurtigt på nogle af fattigdomsydelserne. Og så står en mor f.eks. med to børn og har 2.500 kr. om måneden, når hun har betalt sine boligudgifter, 2.500 kr. om måneden til at købe mad og tøj osv. for til sig selv og sine børn. Mener fru Ellen Trane Nørby, at de børn lever i fattigdom?

Kl. 14:14

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 14:14

**Ellen Trane Nørby (V):**

Når regeringen gennem al den tid, vi har siddet med regeringsmagten, har været meget fokuseret på at have en aktiv beskæftigelsespolitik, har det jo netop handlet om at sikre, at så mange som muligt kom i beskæftigelse. Det lykkedes os at få arbejdsløsheden i Danmark ned på et historisk lavt niveau, som netop gjorde, at vi gav nogle mennesker en plads på det danske arbejdsmarked, som gav dem en indtægt, der gav dem mulighed for ikke bare at understøtte deres børns opvækst, men også for at have en ordentlig økonomi.

Vi er jo hele tiden opmærksomme på, at der er nogle ting, der ligger for, og det er derfor, at vi, punkt 1, har sat ind med fælles ansvar, og det er derfor, at vi, punkt 2, nu ser frem til den nye psykiatrafaltale, der skal forhandles, for vi vil gerne fokusere på at forebygge problemerne. Der er ingen tvivl om, at der er nogle mennesker, for hvem fattigdom bliver rigtig økonomisk hårdt tyngende, fordi den bliver langvarig, men den studerende, der økonomisk er fattig i den tid, vedkommende studerer, er jo ikke fattig i vores optik. Derfor er det for unuanceret kun at gøre fattigdom til et spørgsmål om økonomi. Det er langt mere nuanceret end som så.

Kl. 14:15

**Formanden :**

Så er det fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Nu handler det her jo om nogle mennesker, som i bund og grund har det utrolig svært. Jeg har jo skrevet på nettet, at vi har den her debat,

og der har jeg fået et spørgsmål til ordføreren. Det er en kvinde, der skriver, og jeg læser op, ikke?:

Jeg er en kvinde på 35 år og ramt af loftet over kontanthjælpen. Jeg har to børn. Jeg lider af depression og angst, og derfor kan jeg ikke tage et arbejde. I slutningen af måneden mangler jeg penge til mad. Spørg fru Ellen Trane Nørby: Hvad jeg skal gøre for at skaffe penge til pasta, kartofler og mælk i slutningen af måneden?

Kl. 14:16

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 14:16

**Ellen Trane Nørby (V):**

Det er jo i høj grad et eksempel på, hvorfor vi gerne vil tale om fattigdomsindikatorer, for vi er nødt til at gå ind og hjælpe folk ud af de problemer, de har. Jeg ved ikke, hvem den her konkrete kvinde er, men jeg får tit henvendelser fra personer, der sidder med de samme problemer. Jeg vil da som politiker gerne sikre, at vi har et system, der hjælper til at sikre, at man kan komme i behandling; at man kan få hjælp til, når det også handler om økonomi, at få styr på gæld; at man kan lære at styre økonomien; at man kan få hjælp til at komme i uddannelse; at man kan få hjælp til at komme i beskæftigelse. Det vil jeg langt hellere, for det er jo det, der er vejen frem.

Det nytter jo ikke noget at tro, at problemerne kun skal løses nu og her. Det er jo også et spørgsmål om, at vi som samfund skal hjælpe folk videre; at vi får løst deres helt grundlæggende problemer og ikke kun problemerne med den økonomiske situation, som de står i nu.

Kl. 14:17

**Formanden :**

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:17

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Lige præcis sådan et svar er et rigtig, rigtig godt billede på, hvor langt Christiansborg er fra borgerne. Jeg er da helt enig, lad os lave alle de her ting.

Vi tager den en gang til: Hun spørger om, hvad hun skal gøre for at skaffe penge til pasta, kartofler og mælk i slutningen af måneden. Hun spørger ikke om, hvad hun skal gøre om 10 år, 5 år, 3 år eller om 2 måneder. Hun har bare et reelt problem her i slutningen af måneden, nemlig at hun ikke har penge til mælk. Vi er da bare nødt til også at snakke om det. Vi skal selvfølgelig lave alle de her andre ting, men vi skal da også give hende de økonomiske midler, der gør, at hun er i stand til at købe mælk til sine børn i dagens rige Danmark, hvor man giver millioner i skattelettelser til de rigeste.

Hvad er problemet? Hvorfor er det så svært for ordføreren at svare konkret på, hvordan denne kvinde løser sit problem? Det kan da godt være, at regeringen vil lave alle de her initiativer, men hvad gør den her kvinde, når kalenderen viser, at det er den 25. i måneden?

Kl. 14:18

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 14:18

**Ellen Trane Nørby (V):**

Nu er det jo heldigvis sådan, at vi har et fintmasket sikkerhedsnet i det danske sociale system. Jeg går ud fra, at den her konkrete kvinde har en sagsbehandler, som også har en lang række muligheder for at gå ind at understøtte og hjælpe helt konkret, hvis personen har børn, ved at give tilskud til via vores fritidspas, at barnet kan komme i fritidsaktiviteter, og ved at gå ind at hjælpe med at få styr på økonomi-

en og administrere økonomien sådan, at der bliver et overskud til også at kunne købe mad for sidst på måneden. Det er jo i høj grad det, der er behov for, altså at hjælpe ikke bare konkret nu, men også at hjælpe folk til at komme videre i livet.

Når fru Özlem Sara Cekic taler om, at de her ydelser er for lave, er det jo i høj grad udtryk for, at den her regering har gjort meget ud af, at det også skal kunne betale sig at være på arbejdsmarkedet. For når vi kigger på den tidligere regerings tid, var det jo sådan, at det for mange kassedamer ikke kunne betale sig at gå på arbejde, fordi de fik mindre i indtjening, end de gjorde på overførselsindkomster.

Derfor er der nødt til at være en balance i forbindelse med det niveau, vores overførselsindkomster har. Vi ved jo godt, at oppositionen bare ønsker at sætte overførselsindkomsterne op.

Kl. 14:19

#### Formanden :

Fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:19

#### Mette Frederiksen (S):

Lad os bare fortsætte med at diskutere det her konkrete eksempel. Venstres ordfører siger, at hvis man har et misbrug, skal man have hjælp til det, og hvis man ikke kan styre sin økonomi, skal man have hjælp til det.

Hvis vi nu antager, at den kvinde, som vi diskuterer lige nu, ikke har et misbrug, og hvis vi nu antager, at hun faktisk godt kan styre sin økonomi, men alene har det problem, at ydelsen er så lav, at hun har svært ved at få indtægterne til at slå til til udgifterne, må jeg forstå Venstres ordfører sådan, at hun skal gå til sin kommunale sagsbehandler og bede om hjælp til at kunne købe mad til sine børn. Er det ikke korrekt forstået, at det ville være ulovligt? Den særlige støtte, man kan give ude i de kommunale forvaltninger, er til uforudsete udgifter – det er mad ikke!

Jeg gentager gerne spørgsmålet: Hvis denne kvinde ikke har et misbrugsproblem og hun faktisk er i stand til at styre økonomien selv, hvordan skal hun så få råd til at købe mad til sine børn også den sidste del af måneden? Kan vi ikke blive ved det konkrete eksempel?

Kl. 14:20

#### Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:20

#### Ellen Trane Nørby (V):

Nu kender jeg jo ikke det konkrete eksempel fra andet end det, SF's ordfører står og læser op. Så må man jo præsentere det konkrete eksempel. Vi får jo tit konkrete eksempler, hvor det viser sig, at man har glemt store dele af det tilskud, man faktisk får fra det offentlige. Jeg kunne høre, at den konkrete person har en angstneurose, og da er det da i høj grad behandlingssystemet, der skal ind og hjælpe den her kvinde videre.

Når jeg siger, at sagsbehandleren har et ansvar, er det jo, fordi vi går ind for, at man laver en helhedsorienteret indsats, hvor man også tager de her mennesker ved hånden og hjælper dem til at få styr på deres ting. Der er da ingen tvivl om, at man med de fattigdomsydelser, vi har i Danmark i dag, godt kan få sin økonomi til at hænge sammen. Men det er jo klart, at der er en masse ting, der spiller ind. Hvor høj er huslejen? Har man en gæld, man betaler af på? Derfor kan vi jo ikke stå her – og vi skal heller ikke stå her – og sagsbehandle i salen.

Men en af de ydelser, som fru Mette Frederiksen og oppositionen mener skal sættes op, er jo bl.a. starthjælpen, kan jeg forstå. Hvis vi helt konkret tager en enlig mor med to børn på starthjælp, har hun efter skat 17.000 kr. Derfor må jeg bare spørge: Er det så ikke mere

et spørgsmål om, hvordan man stykker sin økonomi sammen, end det er et spørgsmål om, hvorvidt man bare skal have flere penge?

Kl. 14:21

#### Formanden :

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:21

#### Mette Frederiksen (S):

Jeg har ikke sagt, at der er nogen, der bare skal have flere penge. Jeg har sagt, at man skal løse de problemer, der er med fattigdom. Og jeg hører ikke ordføreren svare på det konkrete eksempel. Hvis vi antager, at vedkommende ikke har andre problemer end det, at hun har en meget, meget lav indkomst, hvordan vil Venstre så adressere det fattigdomsproblem?

Så hørte jeg før ordføreren sige, at man skal tage udtalelserne fra de frivillige sociale organisationer alvorligt. Det er jeg enig med ordføreren i. Det gælder, hvad enten de er fra Kofoeds Skole, eller de er fra Rådet for Socialt Udsatte. Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ordføreren kommentar til, at formanden for Rådet for Socialt Udsatte i går kaldte regeringens fattigdomsindikatorer for fattigt, ganske enkelt fordi Rådet for Socialt Udsatte ikke mener, at det er en tilstrækkelig indsats for at bekæmpe fattigdommen i Danmark.

Kl. 14:22

#### Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:22

#### Ellen Trane Nørby (V):

Nu var det jo fru Mette Frederiksen, der tidligere stod heroppe og sagde, at regeringen ikke ville diskutere de konkrete forslag, som oppositionen så ikke var kommet med. Vi har jo inviteret til, at oppositionen kunne være med til at drøfte, hvordan man får stykket nogle fattigdomsindikatorer sammen, som gør, at man fremadrettet kan bekæmpe fattigdom og social eksklusion. Det har oppositionen sagt at man ikke ønsker at deltage i.

Der synes jeg jo, at det er meget relevant, at vi inddrager alle de sociale organisationer, der er på området. Jeg har også hørt, at hr. Jann Sjørnsen, som er formand for Rådet for Socialt Udsatte, i efteråret, da han tiltrådte og blev spurgt om den model, som Socialdemokraterne foreslog, sagde, at man kan meget med en fattigdomsgrænse, men man kan ikke løse problemerne.

Kl. 14:23

#### Formanden :

Så er det fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

#### Julie Skovsby (S):

Ordføreren siger, at fattigdom ikke handler om penge, og socialministeren sagde også, at fattigdom ikke handler om et enkelt tal. Jeg må bare sige, at jeg bliver en lillebitte smule mundlam, særligt over bemærkningen om et enkelt tal, når det er, man fra regeringens side mener, at fattigdom virkelig ikke handler om penge. Jeg er overbevist om, at det for den mor, der har fået et brev om, at hun og hendes familie bliver sat på gaden om få dage, hvis ikke huslejen bliver betalt, handler om penge, når hun står og kigger på saldoen på sin konto, som er et enkelt tal, og det handler om, at det vil få nogle voldsomme konsekvenser. Mener ordføreren virkelig, at i den situation, hvor det handler om, at familier med børn bliver sat på gaden, er det her ikke et spørgsmål om penge?



**Formanden :**  
Ordføreren.

Kl. 14:24

sat ud af deres bolig, medfører det kæmpestore sociale problemer og også store psykiske problemer for de børn, der bliver sat ud af deres bolig og måske bliver revet op med rode fra det sted, de bor.

Kl. 14:24

Så det er jo i høj grad et sted, hvor regeringen er helt enig i at vi skal ind og forebygge. Og der er forskellen; vi ønsker at forebygge, mens Socialdemokraterne ønsker at måle, hvordan tingene er nu. Vi ønsker at fokusere helhedsorienteret, mens Socialdemokraterne udelukkende ønsker at fokusere på økonomi.

Kl. 14:27

**Ellen Trane Nørby (V):**

Jamen hvis vi kigger helt konkret på spørgsmålet om udsættelser, er det jo sådan, at 40 pct. af de mennesker, der bliver sat ud af deres bolig herhjemme, er i arbejde. Den store undersøgelse, som SFI lavede, viste, at størstedelen af de mennesker, der bliver udsat, bliver det, fordi de ikke kan styre deres økonomi. Det handler altså ikke kun om økonomi, det handler også om, om man kan administrere den økonomi, man har.

Den socialdemokratiske spørger hørte på ingen måde mig sige i min ordførertale, at det ikke handler om økonomi. Det handler bare om langt andet og mere end økonomi, for man kan ikke løse alle fattigdomsproblemer og sociale problemer i Danmark ved bare at sende en check.

Hvis vi tager det helt konkrete eksempel med en enlig mor på starthjælp med to børn, som efter skat har en indtægt på 17.000 kr., er det da klart, at hvilket rådighedsbeløb hun har, kommer fuldstændig an på, hvad det er for nogle udgifter, hun har og dermed, om hun i sidste ende, når vi nærmer os den 25., den 26., den 30. i måneden, har svært ved at styre sin økonomi og ikke har penge nok til rådighed.

Derfor skal man lade være med at forsimple den her diskussion. Det er også at nedvurdere de mennesker, der sidder med helt konkrete problemer derude, og dem er der rigtig mange af, og det skal vi jo ikke negligere. Vi skal også bare kigge fremadrettet på det og sikre, at der ikke er folk, der kommer ud i fattigdom fremover, og også sikre, at vi giver folk en hjælpende hånd til at komme ud af fattigdommen og den sociale eksklusion.

Kl. 14:25

**Formanden :**  
Fru Julie Skovsby.

Kl. 14:25

**Julie Skovsby (S):**

Jeg har ikke hørt en eneste herinde i salen i dag sige, at fattigdom og de sociale problemer, der er i Danmark, udelukkende handler om penge. Jeg synes, at det er voldsomt at sige, at det her drejer sig om mennesker, der har svært ved at styre deres økonomi.

Jeg har talt med en låsesmed, som er med til at skulle låse op, når børnefamilier skal sættes på gaden, og han siger, det er den mest voldsomme oplevelse, han nogen sinde har været ude for. Børnene løber efter flyttemændene og hiver dem i benene for at få deres legetøj tilbage og sådan nogle ting. Jeg mener ikke, at vi kan være bekendt, at sådan nogle ting skal foregå i dagens Danmark.

Kl. 14:26

**Formanden :**  
Ordføreren.

Kl. 14:26

**Ellen Trane Nørby (V):**

Det er jo sådan set også det, regeringen hele tiden har forsøgt at forebygge. Det var det, vi gjorde med det konkrete initiativ, vi tog sidste sommer, hvor vi giver mulighed for, at kommunerne, før de udbetaler kontanthjælp, starthjælp eller andet, simpelt hen kan gå ind og starte med at trække huslejen for at sikre, at folk ikke bliver sat ud af deres bolig.

Det, vi med det initiativ sikrede, var, at udlejere skal varsle kommunerne, før en udsættelse sker, fordi vi ved, at hvis folk først bliver

**Formanden :**

Så er det fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

**Maja Panduro (S):**

Igen må jeg bare sige, at jeg tror, at ordføreren vil få meget svært ved at finde en socialdemokrat herinde, som har sagt, at vi udelukkende skal snakke om kroner og øre. Det, vi forsøger på, er at få ordføreren til at forstå, at kroner og øre selvfølgelig også spiller en rolle, endda en væsentlig rolle, når man taler om fattigdom i Danmark.

Jeg synes, at ordføreren før slap lidt nemt omkring at kommentere det, som formanden for Rådet for Socialt Udsatte, Jann Sjursen, har sagt. Han siger jo netop:

»... hvis man ikke vil tale om økonomisk fattigdom, så negligere vi de socialt udsatte, der har problemer med at få måltider på bordet hver dag«. Det siger han.

John Andersen, som er professor i sociologi på Roskilde Universitet, siger, at de indikatorer, som ordføreren har foreslået sammen med sine konservative kollegaer, vil gøre det umuligt at måle, om fattigdomsniveauet bliver værre eller bedre. Er det ikke et problem? Skulle et mål med en fattigdomsgrænse eller fattigdomsindikatorer ikke netop være, at vi så kunne måle udviklingen? Ville det ikke være hensigtsmæssigt?

Kl. 14:28

**Formanden :**  
Ordføreren.

Kl. 14:28

**Ellen Trane Nørby (V):**

Vi vil gerne måle det, der er retvisende at måle. Det er jo også derfor, at den her regering som den første regering i Danmark nogen sinde har sat ind og er begyndt at tælle antallet af hjemløse i Danmark. Det er jo, fordi man der kan sætte et konkret mål om, at vi i 2014 vil have afskaffet den ufrivillige hjemløshed i det her land. Det er konkret, det kan måles.

De eneste måletal, jeg har hørt Socialdemokraterne fremdrage, er dem, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kommer frem til ved at regne ud på medianmodellen, altså en økonomisk model, som måler relativ fattigdom, hvilket betyder, at man er fattig, hvis man har under halvdelen af det, gennemsnitsindtjeningen er i samfundet. Det er bare ikke en model, som vi vil acceptere, fordi vi ikke mener, at den viser noget om, hvordan udviklingen er i samfundet. Den viser jo, at der i opgangstider bliver flere fattige, og i nedgangstider som dem, vi har nu, hvor vi andre kan kigge ud ad vinduet og se, at der er mennesker, der har rigtig, rigtig svært ved at få enderne til at mødes derude, vil den teoretiske model fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd vise, at der er blevet færre fattige, fordi gennemsnitsindtjeningen i samfundet er faldet.

Der må vi bare sige, at vi gerne vil måle, og at vi også gerne vil måles på, at vi gør en aktiv social indsats og gerne vil bekæmpe fattigdom, men man skal måle på det rigtige og ikke kun på økonomi.

Kl. 14:30

Kl. 14:32

**Formanden :**

Fru Maja Panduro.

Kl. 14:30

**Maja Panduro (S):**

Ordføreren siger, at det eneste måltal, hun har hørt fra socialdemokrater, er det for de her relative fattigdomsbegreber, som AErådet bruger, og som EU og OECD også bruger. Jeg kan jo så konstatere, at ordføreren i hvert fald ikke lyttede, dengang vores ordfører, fru Mette Frederiksen, holdt sin tale og fortalte om det her, og det er selvfølgelig lidt en skam. Men hvis man ikke vil lytte, kan jeg godt se, at man så også kan udlede, hvad som helst man vil af det.

Jeg vil gerne bede ordføreren om noget dokumentation for den påstand, hun nu er fremkommet med rigtig mange gange fra salen, nemlig at Socialdemokraterne *kun* vil tælle kroner og øre. Hvilken socialdemokrat er det, der har sagt det? Hvem fra oppositionen er det, der har sagt, at det her spørgsmål *kun* drejer sig om kroner og øre? Vi siger jo ikke, at fattigdom kun handler om kroner og øre. Vi siger, at det er et meget, meget væsentligt parameter, og det forsøger vi at få regeringspartierne med på at anerkende.

Kl. 14:31

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ordføreren.

Kl. 14:31

**Ellen Trane Nørby (V):**

Jeg tror, at vi nu skal have kronologien på plads, så den bliver rigtig, for hver gang vi har sagt, at fattigdom handler om andet end økonomi, hver gang vi konkret har foreslået ting, der spiller en rolle for, om man bliver socialt marginaliseret og fattig i det her samfund, har fru Mette Frederiksen svaret: En tynd kop te. *En tynd kop te*.

Derfor vil jeg glæde mig nu, ligesom jeg også glædede mig over, at fru Mette Frederiksen i Politiken – nej, det var i Berlingske Tiden – umiddelbart efter påske nuancerede synspunkterne, for det giver da mig håb om, at oppositionen også vil til at tale om andet end økonomi. Dermed kan vi måske forhåbentlig få en diskussion om de mange facetter, der er af fattigdom i det her moderne samfund, som vi lever i, hvor fattigdom ikke udelukkende handler om økonomi, men om en lang række andre ting.

Derudover har fru Mette Frederiksen og fru Helle Thorning-Schmidt siden 2004 talt om en fattigdomsgrænse – det er fra det tidspunkt, jeg kan finde citater om det – men de samme er aldrig nogen sinde kommet med et bud på, hvad det med den her fattigdomsgrænse skal indeholde. Og derfor er det vel meget reelt, at vi spørger om, hvad det er, Socialdemokraterne vil gennemføre, for nu har man talt om det i 6 år, og vi ved det stadig væk ikke.

Kl. 14:32

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Fru Anne Marie Geisler Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:32

**Anne Marie Geisler Andersen (RV):**

Jeg vil blot spørge ordføreren, om jeg skal forstå ordføreren således, at fordi man helst så fattigdom forebygget, vil man ikke afhjælpe de umiddelbare konsekvenser af fattigdom ved at afskaffe de lave sociale ydelser. Det svarer jo til, at man ikke vil tilbyde operationer for kræft, fordi man hellere så kræft forebygget.

Kl. 14:32

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ordføreren.

**Ellen Trane Nørby (V):**

Nej, men vi vil gerne ind meget tidligere og forebygge, at folk kommer ud i social marginalisering og fattigdom. For det her handler jo også om, hvordan vi fremadrettet som samfund skal sikre, at folk ikke kommer helt derud, hvor det er så enormt svært at få økonomien til at hænge sammen; hvor man ikke føler, at der er noget at stå op til om morgenen, når man vågner, for man har ikke noget arbejde, man har ikke nogen sociale relationer.

Vi vil gerne gå helhedsorienteret ind og lave en social indsats. Det betyder jo ikke, at vi ikke kigger helt konkret på, hvordan vi afhjælper den absolutte fattigdom. Det gælder i forhold til hjemløshed, men det gælder så sandelig også i forhold til de beskæftigelsesinitiativer, vi tager, og de initiativer vi tager for at sikre, at de mennesker, der i dag er i en langvarig fattigdomssituation, bliver hjulpet ud af den situation og videre i livet.

Kl. 14:33

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 14:33

**Anne Marie Geisler Andersen (RV):**

Regeringen har glædeligvis formuleret en målsætning i forhold til hjemløse. Det kan man gøre, fordi man har en definition af, hvad det vil sige at være hjemløs. Hvordan vil man formulere en tilsvarende konkret målsætning i forhold til fattigdom, når man ikke har en definition af, hvad det vil sige at være fattig?

Kl. 14:33

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ordføreren.

Kl. 14:33

**Ellen Trane Nørby (V):**

Når vi arbejder med fattigdomsindikatorer, er det, fordi fattigdom er langt mere nuanceret end noget, der kun handler om økonomi. Lad mig give et konkret eksempel: Hvis vi har en studerende på SU, er den studerende så fattig, fordi vedkommende har et lille rådighedsbeløb om måneden? Nej, det er den studerende ikke som udgangspunkt. Hvis vi tager en enlig mor på starthjælp med to børn, som med de børnetilskud, der er, efter skat, har omkring 17.000 kr., er hun så pr. definition fattig? Nej, det kommer da fuldstændig an på en lang række andre ting, nemlig hvordan livssituationen generelt er.

Det er derfor, at Venstre og også regeringen har sagt, at vi er nødt til at diskutere fattigdom som noget langt mere nuanceret end noget, som kun handler om økonomi. Det betyder jo ikke, at vi ikke vil sætte os nogen mål. Det betyder ikke, at vi ikke vil måle, men det betyder, at vi vil måle på det rigtige, og at vi også vil sætte helhedsorienteret ind, for vi tror ikke, at alle problemer løses ved at sende en check, men at der skal helt andre helhedsorienterede indsatser til.

Kl. 14:34

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Så siger vi tak til ordføreren. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:35

(Ordfører)

**Martin Henriksen (DF):**

Jeg vil starte med at slå fast, at kontanthjælpsloftet er udformet, så der bliver taget særlig hensyn til børnefamilier. Det er derfor, indtægter i form af børnefamilieydelse og børnetilskud ikke indgår i forbindelse med kontanthjælpsloftet. Det er også væsentligt at slå fast, at godt 85 pct. af de personer, der var omfattet af loftet i februar

2004, ikke længere var berørt af loftet i februar 2009. Nogle gange kan det være rart, bl.a. i forlængelse af de spørgsmål, der bliver stillet, at få nuanceret debatten en smule.

Jeg synes også, det er relevant at nævne, at uden kontanthjælpsloftet ville det i realiteten være sådan, at nogle ville tabe penge ved at gå på arbejde. Jeg synes også, at man skylder mange mennesker et klart svar på, hvordan det så skal hænge sammen. En SFI-undersøgelse fra 2008 viser rent faktisk, at en hel del mennesker er kommet i arbejde, ved at man har indført 300-timers-reglen. Jeg synes, at det her er værd at huske på, at når vi er med til at iværksætte nogle initiativer og stille nogle krav, som vi også kan se medfører, at nogle folk kommer i arbejde, er det jo også med til at løfte dem op på et højere indkomstniveau. Det er også med til at give deres familie en større selvtilid. Det er med til at give børnene det indtryk, at deres forældre faktisk tager fat og tager ud og laver noget, og i sig selv giver det jo livskvalitet for børnene, at de kan se, at deres forældre er gået i gang med noget fornuftigt. Det aspekt synes jeg har været fuldstændig fraværende i debatten.

Jeg må også sige, at jeg synes, det er at gøre grin med de mennesker, som har det svært, at man nu i 6 år har sagt, at man vil have en fattigdomsgrænse, og har kritiseret os andre for ikke at gå ind for den her fattigdomsgrænse, samtidig med at Socialdemokraterne mangler at sige, hvor den skal ligge, og hvem den skal omfatte. Det er ikke seriøst. Man har altså haft 6 år til det, og man burde altså have kunnet finde frem til et forslag. Vi kan jo ikke tage stilling til et forslag fra Socialdemokraterne, hvis ikke de selv ved, hvad de egentlig mener.

Vi har taget en masse konkrete initiativer, som gerne skulle medvirke til, at man kan gøre en bedre indsats over for dem, der ikke alene er økonomisk udsatte, men også socialt udsatte. Der er eksempelvis »Barnets Reform«, som handler om en tidlig og forebyggende indsats, og som handler om mere kvalitet i indsatsen. Eksempelvis får dem, der sidder og har med området at gøre ude i kommunerne, mere efteruddannelse, så deres afgørelser bliver mere kvalificerede.

Vi har udbredelse af erfaringer fra forsøg med fritidspas, sådan at der er mulighed for, at man kan få tilskud, hvis ens barn ønsker at deltage i en fritidsaktivitet og der ikke er råd til den. Det mener jeg faktisk ikke er en lappeløsning. Det mener jeg faktisk er relevant, for det, at et barn kommer ind og får et socialt samvær med nogle andre børn, som barnet ellers ikke ville have mulighed for, hvis ikke vi havde indført den her ordning, gør jo, at det barn får en bedre platform for at kunne komme videre. Det er også noget, som kan styrke livskvaliteten, og det synes jeg alt andet lige er et positivt initiativ.

Så har vi også haft initiativer til gældsregering for gæld til det offentlige for socialt udsatte borgere, der har modtaget kontanthjælp i 4 år, og som siger ja til job eller uddannelse. Der er etableret en pulje til gældsrådgivning og til social uddannelse. I forbindelse med satspuljeaftalen i 2008 blev der afsat 16 mio. kr. over 4 år til etablering af gældsrådgivning, hvor socialt udsatte borgere med gæld kan få gratis gældsrådgivning.

Der er også »Det Fælles Ansvar« fra marts 2002, som også har været nævnt, og så er der også noget, som har været totalt fraværende i debatten af en eller anden årsag. Det er jo, at man rent faktisk kan se på nogle af de rapporter, der er lavet, at der, hvor der virkelig er problemer med økonomisk udsatte og socialt udsatte, er i Udkantsdanmark. Det er også bl.a. derfor, man har nedsat en landdistriktpulje, som er med til at forbedre landdistrikternes udviklingsmuligheder, hvilket sker med fokus på erhverv, bosætning, service-niveau samt sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige initiativer. Der er også en pulje til forsøgsprojekter i særlig vanskeligt stillede kommuner, og der er også andre lignende puljer til kommunerne i yderområderne. Det er jo, fordi vi faktisk kan se, at det er der, hvor der er nogle store sociale problemer. Det er der bl.a. også i landets hovedstad.

Så jeg synes, at det ville være godt for diskussionen, hvis dem, der efterlyser en fattigdomsgrænse og ikke ved, hvor den skal ligge, og dem, der efterlyser højere sociale ydelser, ville forholde sig til det dilemma, at det så rent faktisk for nogle ikke ville kunne betale sig at gå på arbejde, og at nogle lavtlønnede grupper, som er på arbejdsmarkedet, så ville opleve, at nogle, der er i kontanthjælpssystemet, faktisk fik flere penge udbetalt ved at være der. Det synes jeg også et eller andet sted er at gøre lidt grin med dem.

Så jeg synes, at det ville være rigtig godt, hvis debatten kunne blive mere nuanceret end det, vi har set indtil videre. Jeg synes, det er fint, at regeringen i dens nye regeringsprogram lægger op til nogle såkaldte fattigdomsindikatorer, og så lad os se, hvor langt vi kan drive det.

Kl. 14:39

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Der er en lang række korte bemærkninger. Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 14:39

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Nu læser jeg en anden henvendelse op, for jeg synes, borgerne skal have lov til at komme til orde, når det er dem, det drejer sig om:

Vi er et søskendepar på 15 og 17 år, som har levet i denne forfærdelige fattigdom i 4½ år. Vi snakker ikke kun om os selv, men også om andre unge i samme situation. Vi vil gerne dele vores dagligdag med jer. Vi går ofte sultne i seng og har en fornemmelse af sult og frygt, frygt for, hvad næste dag vil bringe. Vi har ikke råd til ferie som mange andre unge, tværtimod. At høre om andres ferie, hvor vi bare sidder derhjemme ligesom på de andre hverdage, er ikke sjovt. Og somme tider hører vi vores mor græde, fordi hun ikke kan give os mad på bordet eller en ferie, somme tider har vi ikke engang råd til en busbillet. Er det virkelig sådan, I vil have at børn i Danmark skal leve? Er det vores skyld, at vores mor er syg og ikke kan arbejde ligesom alle andre?

Kl. 14:40

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ordføreren.

Kl. 14:40

**Martin Henriksen (DF):**

Jamen hvilken ydelse er den pågældende person på? Er der gæld involveret i den pågældende familie? Hvor høj er huslejen osv. osv.? Altså, der er jo mange spørgsmål, som man kunne stille, og som ikke er blevet besvaret. Og det her er sådan en typisk måde for SF at argumentere på. Man har to grundlæggende måder, man kan løse alle problemerne for socialt udsatte og økonomisk udsatte på: at indføre en fattigdomsgrænse og forhøje de sociale ydelser.

Kl. 14:41

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:41

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Hvor kunne det være fantastisk, hvis vi for en gangs skyld, bare en eneste gang, kunne høre hr. Martin Henriksen svare på det, man spørger om. Det er et søskendepar, der spørger, og hvis mor er ramt af starthjælp, og de har ikke engang råd til en busbillet. Og så kan vi stå her og snakke rigtig meget om, at nu skal de være en del af samfundet.

Det her handler jo om, at de her børn bliver afskåret fra rigtig mange andre ting, som alle de andre børn får i deres hverdag. Så jeg har meget svært ved at få det til at hænge sammen med den fortæl-

ling, som Dansk Folkeparti er i gang med, om, at de er de udsattes stemme. Hvordan hænger det sammen med, at man ikke engang vil svare på, hvad to søskende, der ikke engang har råd til en busbillet, fordi deres mor er ramt af starthjælp, skal gøre?

Kl. 14:42

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 14:42

**Martin Henriksen** (DF):

Altså, det startede jo med, at SF's ordfører havde et konkret eksempel, som gik på kontanthjælpsloftet. Så forklarede jeg, at kontanthjælpsloftet er udformet sådan, at der bliver taget særlige hensyn til børnefamilier; indtægter fra børnefamilieydelsen og børnetilskuddet indgår ikke under kontanthjælpsloftet. Så gik man væk fra det fra SF's side, og så kommer man med et nyt eksempel. Så spørger jeg om, hvad huslejen f.eks. er, og også om en række andre konkrete ting, men det er man jo ikke i stand til at svare på fra SF's side. Og det er jo, fordi den måde, man fører politik på, er, at man ikke sætter sig ordentligt ind i tingene og kommer med nogle eksempler, som man beder andre om at forholde sig til fra Folketingets talerstol, vel vidende at vi selvfølgelig ikke kan stå heroppe og sagsbehandle enkeltssager.

Kl. 14:42

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:42

**Line Barfod** (EL):

Når man hører Dansk Folkepartis ordfører, må man nærmest gå ud fra, at Dansk Folkeparti mener, at vi helt skal afskaffe kontanthjælpen i Danmark. For jeg kan forstå, at holdningen er, at hvis nogen, bare en eneste, kan få mere på kontanthjælp, end man får ved at arbejde – ligegyldigt hvad det er for et arbejde og hvor ringe lønnen er – skal vi sætte kontanthjælpen ned.

Nu er der jo efterhånden kommet en del social dumping i Danmark. Er det så Dansk Folkepartis måde at bidrage til den sociale dumping på: at vi skal sænke satserne mere og mere, så der bliver flere og flere fattige, som er villige til at tage et job for en hvilken som helst løn?

Kl. 14:43

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 14:43

**Martin Henriksen** (DF):

Igen vil jeg bare sige det, som jeg nu har sagt flere gange, nemlig at debatten jo er dybt, dybt useriøs. Altså, det er jo ubegrænset, hvor useriøs man kan være fra venstrefløjens side. Nu er den næste påstand, man kommer med, at Dansk Folkeparti vil afskaffe kontanthjælpen. Jeg ved ikke, hvor man har det fra. Jeg ved simpelt hen ikke, hvor man har det fra. Altså, jeg synes simpelt hen, at det er blot-tet for substans, at det er blottet for indhold.

Jeg har i min ordførertale redegjort for, hvad vi har gjort, og er kommet med nogle forslag til, hvad vi også kan gøre fremadrettet. Og det eneste, man hører fra venstrefløjens side, er: Hæv de sociale ydelser, indfør en fattigdomsgrænse. Socialdemokraterne står i spidsen for den, men de aner ikke, hvor den skal ligge, de aner ikke, hvad den skal omfatte. Undskyld mig, men det er faktisk at gøre grin med de mennesker, som den her debat handler om.

Kl. 14:44

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Fru Line Barfod.

Kl. 14:44

**Line Barfod** (EL):

Den her debat handler om mennesker, der ikke har råd til at betale husleje, der ikke har råd til at købe mad, der ikke har råd til at købe medicin, der ikke har råd til at få lavet deres tænder. Svaret fra Dansk Folkepartis ordfører er, at det ikke har noget med økonomi at gøre. Det synes Dansk Folkepartis ordfører ikke er en hån mod de her mennesker, altså at man siger, at det ikke har noget som helst med penge at gøre, om man har penge til at betale husleje, har penge til at betale mad osv.

Dansk Folkepartis ordfører siger, at vi ikke kan have, at et eneste menneske, der er på kontanthjælp, kan få mere end det, man kan få ved at arbejde. Nu har vi jo med social dumping set, at man nogle steder er nede på nogle timelønninger, der ligger på 10, 20, 30 kr. i timen. Skal kontanthjælpen så langt ned, eller hvad er Dansk Folkepartis politik på det område, når man kun går op i at sammenligne kontanthjælp med løn og overhovedet ikke ser på, om folk tjener nok eller får nok i kontanthjælp til at kunne leve af det?

Kl. 14:45

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 14:45

**Martin Henriksen** (DF):

Lad mig bare fremhæve et konkret eksempel. Vi ved, at der er folk, der bliver sat på gaden, og det er jo dybt beklageligt. Så er det jo også sådan, at kommunerne har en forpligtigelse til at gå ind og sørge for, at de faktisk ikke bliver sat på gaden, men får midlertidig husly. Det er den ene ting. Den anden ting er, at vi jo kan se fra SFI-rapporter, at en væsentlig del af dem, der bliver sat på gaden, bliver sat på gaden, fordi de ikke har styr på økonomien. Det er jo uafhængige kilder, der rent faktisk siger det.

Så går vi ind og spørger: Hvad er der så brug for? Så er der brug for, at vi går ind og giver nogle midler, så man kan iværksætte nogle gældsrådgivningsinitiativer, for det er jo det, vi kan se har en positiv effekt på de her mennesker. Og når vi gør det, tro det eller lad være – jeg ved godt, at jeg ikke kan overbevise fru Line Barfod og andre på venstrefløjens – er det faktisk ikke for at genere dem; det er faktisk for at give dem en hjælpende hånd.

Kl. 14:45

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Fru Anne Marie Geisler Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:45

**Anne Marie Geisler Andersen** (RV):

Jeg forstår ordføreren sådan, at man fra Dansk Folkepartis side ikke kan tage stilling til, at vi foreslår, at man skal nedsætte et udvalg, der skal se på, hvordan man kunne lave en eventuel fattigdomsgrænse. Men så vidt jeg ved, har Dansk Folkeparti da også selv foreslået, at der skulle nedsættes kommissioner, senest har vi set, at Dansk Folkeparti har foreslået, at man skulle nedsætte en vulkankommission. Hvorfor kan man så ikke tage stilling til, at vi foreslår, at der skal nedsættes et udvalg, der skal se på, hvordan man kan lave en fattigdomsgrænse?

Kl. 14:46

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 14:46

Kl. 14:48

**Martin Henriksen (DF):**

Nu er det jo sådan, at det koster mange, mange milliarder kroner, når det danske samfund bliver sat i stå, fordi der er en vulkan på Island, der går i udbrud, og der synes vi, at det er meget fornuftigt, at man tager nogle trafikekspertes og andre folk, som har forstand på det, og at de sætter sig ned og kommer med nogle bud på, hvordan vi så at sige kan sørge for, at vi i fremtiden er forberedt på følgevirkningerne af sådan noget, når det sker engang i fremtiden – det jo svært at styre, hvad moder natur har gang i. Det synes jeg egentlig er en ganske udmærket idé. Nogle skal jo gøre det, og jeg kan også forstå, at regering nu er blevet enig med Dansk Folkeparti, og jeg mener også med andre partier, som startede med at gøre grin med vores forslag. De er nu også enige i det, fordi det jo er svært at forklare, at man ikke vil gøre noget, når hele lufthavne rundtomkring i Europa er lukket. Men fred være med det.

Jeg synes da, at man sagtens kunne nedsætte en kommission, hvis man ønskede en fattigdomsgrænse. Nu ønsker vi ikke en fattigdomsgrænse i Dansk Folkeparti, fordi vi endnu ikke har fået et argument for, hvorfor det er en god idé, at man indfører en fattigdomsgrænse i Danmark. USA har altså en fattigdomsgrænse. Jeg ved ikke, om man vil påstå, at det går fantastisk godt med at forebygge de sociale og økonomiske problemer, der er i USA. Jeg mener ikke, at der er nogle klare eksempler på, at en fattigdomsgrænse faktisk hjælper dem, som man påstår at ville hjælpe.

Kl. 14:47

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 14:47

**Anne Marie Geisler Andersen (RV):**

I den her sammenhæng er det kun et spørgsmål om knap 60.000 børn, der vokser op i fattigdom, så det kan man ikke tage stilling til.

Kl. 14:47

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ordføreren.

Kl. 14:47

**Martin Henriksen (DF):**

Jeg mener, at der var en artikel i Kristeligt Dagblad for et stykke tid siden, der angav, at ifølge EU's grænser er der 400.000 fattige danskere, ifølge OECD's grænser er der 170.000 fattige danskere. Så lavede Kristeligt Dagblad deres egen fattigdomsgrænse, som de bad Arbejderbevægelsens Erhvervsråd om at regne ud, og de nåede frem til, at der er 40.000 fattige i Danmark. Der er jo mange forskellige tal, som man her kan vælge imellem.

Jeg kan forstå, at med jævne mellemrum udplukker man lige det tal, som man synes passer ind i venstrefløjens krav, og det er selvfølgelig også helt fint, det er en del af det politiske. Men jeg anfægter dem bare og siger, at det ikke hjælper dem, som vi taler om her. Rent faktisk er det jo også sådan, at vi har taget en række konkrete initiativer, hvor vi ikke står og diskuterer, om man skal have en fattigdomsgrænse eller ej, men hvor vi rent faktisk forsøger at diskutere, hvad vi helt konkret kan gøre ud over at indføre en fattigdomsgrænse og bevidstløst hæve de sociale ydelser.

Kl. 14:48

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

**Mette Frederiksen (S):**

Det er da i hvert fald interessant at få slået fast, at Dansk Folkeparti tilsyneladende er mere optaget af strandede flypassagerer og vulkaner på Island, end man er af fattige børn i Danmark. Uden at gå ind i nogen større diskussion omkring vulkansk aktivitet vil jeg påstå, at det er noget lettere at løse problemerne omkring fattigdom i Danmark, hvis man vil det, end det er at forhindre vulkaner i at gå i udbrud på Island.

Jeg kan godt forstå, at ordføreren for Dansk Folkeparti hidser sig op, og det gør ordføreren jo. Jeg kan godt forstå det, fordi Dansk Folkeparti har en dårlig sag. Sandheden er jo den, at der kun er én grund til, at der er indført en skattereform i Danmark, der giver de allerrigeste de største skattelettelser, og den ene grund er Dansk Folkeparti, for der er ingen af os andre, der vil stemme for det. Der er kun én grund til, at der nu skal gennemføres massive besparelser i kommunerne, som selvfølgelig også vil ramme de mest udsatte børn. Den ene grund hedder Dansk Folkeparti, for ingen af vi andre ville stemme for den politik.

Kl. 14:49

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ordføreren.

Kl. 14:49

**Martin Henriksen (DF):**

Den argumentation, som her bliver lagt for dagen, er jo fantastisk. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man igen kan forholde sig så overfladisk til så alvorlig en problemstilling, at der faktisk er børn og unge i det her samfund, som har alvorlige problemer. Nu har man i Socialdemokratiet i 6 år – i 6 år! – talt om at indføre en fattigdomsgrænse, og man kan ikke finde ud af at give et bud på, hvor den skal ligge. Undskyld mig, men det er da det, der er komisk, tragikomisk. Det er da det, der er helt forfærdeligt, fordi så har man rendt rundt og foregået de her mennesker, at hvis bare vi får indført en fattigdomsgrænse, kan vi løse deres problemer. Hvorfor kigger man ikke på mange af de andre lande, som rent faktisk har indført en fattigdomsgrænse? Der virker det jo ikke. Hvorfor konkluderer man så, at det vil virke i Danmark? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 14:50

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:50

**Mette Frederiksen (S):**

Så lad os løse problemerne med fattigdommen i Danmark, og lad os så parkere diskussionen om en fattigdomsgrænse, når den er Dansk Folkeparti så meget imod.

Vil Dansk Folkeparti være med til at indføre et forbud imod at sætte børnefamilier på gaden – ja eller nej?

Vil Dansk Folkeparti være med til at lave en ny skattereform, hvor vi beder millionærerne om at betale lidt mere i skat for til gengæld at kunne give folkepensionisterne noget mere – ja eller nej?

Vil Dansk Folkeparti være med til at ophæve varighedsbegrænsningen på sygedagpenge – ja eller nej?

Vil Dansk Folkeparti være med til at afskaffe de lave sociale ydelser – ja eller nej?

Hvis Dansk Folkeparti kan svare ja og bekræftende på de her fire spørgsmål, vil vi komme bekæmpelsen af fattigdom et skridt nærmere i Danmark.

	Kl. 14:51	de seks indikatorer, der er foreslået, blander æbler og pærer fuldstændig sammen.	Kl. 14:53
<b>Første næstformand</b> (Mogens Lykketoft): Ordføreren.			
	Kl. 14:51	<b>Første næstformand</b> (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	Kl. 14:53
<b>Martin Henriksen</b> (DF): Det er jo fint, at Socialdemokraterne sådan set tilkendegiver, at de nu dropper snakken om en fattigdomsgrænse. Det er da en ny melding. I forhold til forbud mod at sætte børnefamilier på gaden er det sådan, at kommunerne i dag har en forpligtelse til, hvis en børnefamilie bliver sat på gaden, at finde et midlertidigt husly. Det har kommunerne en forpligtelse til i dag, jævnfør gældende lovgivning. Jeg synes, det er rigtig godt, at kommunerne har det, men det ville jo være mærkeligt at indføre en regel, der siger, at det skal kommunerne gøre, når reglen allerede eksisterer. I forhold til skattereformen bliver jeg bare nødt til at sige, at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti jo selv var ude at omtale det forslag, som Skattekommissionen kom med, som noget, der ramte inden for skiven. Så jeg synes ærlig talt, at det, vi hører nu, er lidt letkøbt.		<b>Martin Henriksen</b> (DF): Så vil jeg forsøge at svare på de to resterende spørgsmål. Med hensyn til varighedsbegrænsningen på dagpenge har vi allerede taget nogle initiativer. Jeg er så helt med på, at Socialdemokraterne mener, at man skal tage flere initiativer, men realiteten er jo den, at vi rent faktisk har løst en del af det problem, som findes på området. Men jeg vil så også bare gøre opmærksom på, at grunden til, at der er nogle, der havner i det dilemma, jo bl.a. er, at Socialdemokraterne har været med til i et førtidspensionsforlig at opsætte nogle kriterier, der gør, at folk, som måske burde komme på førtidspension, har meget vanskeligt ved at få den, og derfor ryger de over i sygedagpengesystemet i stedet for. Dansk Folkeparti er ikke med i det forlig. Der er nogle partier, som siger, at det brede samarbejde er meget vigtigt, men de vil alligevel ikke lukke Dansk Folkeparti ind i det forlig. Men det er så en anden diskussion. Med hensyn til Dansk Folkepartis holdning til VK's fattigdomsindikatorer synes jeg, at det, som jeg har set i, jeg tror, det var Politiken, egentlig lyder meget fornuftigt. Der måles bl.a. på, om man har været på offentlig ydelse i 1 år. Hvis et barn eksempelvis har meget fravær i skolen og en række andre ting, er det noget, der skal få alarmklokkerne til at ringe hos kommunen. Jeg vil ikke sige, at vi lægger os fast på det, men det kan vi godt arbejde videre med. Hvis ideen er, at man rent faktisk kan få noget kvalificeret at vide i stedet for en eller anden flydende fattigdomsgrænse, så kan man jo tale om det.	
<b>Første næstformand</b> (Mogens Lykketoft): Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.	Kl. 14:52		
<b>Maja Panduro</b> (S): Jeg går selvfølgelig ud fra, at det var, fordi ordføreren ikke havde mere taletid tilbage, at han undlod at svare på de sidste spørgsmål, som fru Mette Frederiksen stillede. Så det vil jeg donere mit første spørgsmål til at ordføreren kan få lejlighed til. Det kan jo gøres ganske kort med et ja eller nej.	Kl. 14:52		Kl. 14:55
<b>Første næstformand</b> (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	Kl. 14:52	<b>Første næstformand</b> (Mogens Lykketoft): Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.	Kl. 14:55
<b>Martin Henriksen</b> (DF): Det ville måske være meget fordelagtigt, hvis man gentog de ti spørgsmål, eller hvor mange det var, der blev stillet af fru Mette Frederiksen. Det ville være en god idé.	Kl. 14:52	<b>Julie Skovsby</b> (S): Ordføreren for Dansk Folkeparti siger, at det at stille forslag om, at et ekspertudvalg skal udarbejde en fattigdomsgrænse, er at gøre grin med folk. Jeg ønsker at spørge Dansk Folkeparti, om det virkelig ikke er at gøre grin med folk, når det er, at man siger, at det, at folk har det problem, at de mangler penge, virkelig ikke er noget problem. Er det ikke det, som fattigdom handler om? Kan det være rigtigt, at Dansk Folkeparti mener, at fattigdom ikke handler om kroner og øre?	Kl. 14:55
<b>Første næstformand</b> (Mogens Lykketoft): Det var fire spørgsmål, skal jeg oplyse. Fru Maja Panduro.	Kl. 14:52	<b>Første næstformand</b> (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	Kl. 14:55
<b>Maja Panduro</b> (S): Det var snedigt, for så kommer jeg jo også til at bruge mit andet spørgsmål på det, som bl.a. handlede om dette: Vil Dansk Folkeparti være med til at ophæve varighedsbegrænsningen på sygedagpenge – ja eller nej? Dernæst vil jeg også gerne bede Dansk Folkeparti om en tilkendegivelse om de parametre, som Venstres og De Konservatives socialordførere har været fremme med, og som de synes man skulle bruge til at måle efter. Hvad er Dansk Folkepartis holdning til dem? Og hvad er Dansk Folkepartis holdning til, at de eksperter, der ved noget om det her, siger, at det ville være helt skævt. Det ville gøre, at vi ikke havde mulighed for at måle på udviklingen over tid. Det ville gøre, at man negligerede alle de sociale udsatte, som har problemer med at få mad på bordet. Det ville i øvrigt også betyde, at vi risikerede at stigmatisere fattige familier f.eks. som nogle, der bare ikke kan finde ud af at sørge for, at børnene kommer i skole, fordi man med		<b>Martin Henriksen</b> (DF): Jo, selvfølgelig handler fattigdom også om kroner og øre; selvfølgelig gør det det. Jeg synes bare, der er nogle andre, der siger, at det også handler om så mange andre ting. Og jeg synes, at man både skal kigge på de økonomiske problemer og de sociale problemer, for hvis man kun kigger på de økonomiske problemer og ikke får de sociale problemer med, mener jeg ikke, at man danner sig et fuldt og helt billede. Så er det jo også bare sådan, at det tit er mere nuanceret, end det umiddelbart fremstår, det har vi jo også hørt fra de eksempler, der er kommet frem fra SF's side: Altså, hvad er huslejen det enkelte sted;	

er der styr på økonomien; kommer der nogle uforudsete udgifter osv.? Det er jo klart, at vi ikke kan stå herinde og sagsbehandle de enkelte sager, det kan vi altså ikke. Dels har vi ikke uddannelsen til det, dels ville det jo være fuldstændig urimeligt, at folketingsmedlemmerne skulle stå og sagsbehandle de enkelte sager. Det er derfor, vi har kommuner, og det er derfor, vi har kommunalt selvstyre. Så de skal jo sørge for, at de mennesker, der har behov for hjælp, får hjælp jævnfør den lovgivning, som rent faktisk gælder, og som giver mulighed for, at man faktisk kan yde støtte på mange områder.

Kl. 14:56

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 14:56

**Julie Skovsby** (S):

Jamen det var jo lidt et bekræftende svar: Dansk Folkeparti vil altså gerne være med til at snakke om økonomisk fattigdom. Men så mener Dansk Folkeparti åbenbart, at hvis man taler om, at mennesker kun har det problem, at de mangler penge, så kan man ikke tale om alle de andre ting. Er det rigtigt forstået?

Ordføreren var i sin tale inde på, at der også er en skævvridning i forhold til udkantsområder i Danmark. Det er jeg helt enig i. Men jeg synes, det er vigtigt at huske på og huske ordføreren på, at det jo er Dansk Folkeparti, der har været med til at stemme samtlige finanslove igennem i de seneste år, som har at gøre med uligheden, der er skabt i udkantsområder. Og det at mangle penge kan altså, hvis man bor i et udkantsområde, betyde, at man ikke har råd til en bil, at man ikke har råd til transport, at man, når man skal til en familiekomssammen, en konfirmation, som der er mange af, bliver nødt til at melde afbud, fordi man eksempelvis ikke har råd til at køre over Storebæltsbroen.

Kl. 14:57

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:57

**Martin Henriksen** (DF):

Jeg skal bare gøre opmærksom på, at jeg jo overhovedet ikke vil underkende, at der er problemer i Udkantsdanmark. Nu mener jeg også, at jeg var den første ordfører, der faktisk nævnte Udkantsdanmark heroppe fra talerstolen – det var der ingen andre der fandt anledning til – og vi kan gøre mere for Udkantsdanmark. Men jeg nævnte jo faktisk, at vi har oprettet nogle landdistriktpuljer, som bl.a. går dertil. Der er jo også en grund til, at Dansk Folkeparti har foreslået – og i øvrigt er kommet igennem med – at gymnasier i yderområderne faktisk skal have et særligt tilskud, og at handelsskoler i yderområderne faktisk også skal have et særligt tilskud.

Vi kvitterer for, at bl.a. Socialdemokraterne, men også andre, har bakket op om det DF-initiativ. Og kan vi finde andre lignende initiativer, som er fornuftige, og som selvfølgelig er finansierede, vil vi gerne kigge på dem, og vi vil også meget gerne diskutere det.

Jeg tror ikke, jeg på noget tidspunkt har sagt, at vi ikke vil diskutere noget i Dansk Folkeparti, selvfølgelig vil vi det. Nu har Socialdemokraterne ment det med fattigdomsgrænser i 6 år, og de har kritiseret os i 6 år. Jeg siger bare i al stilfærdighed, at når man kritiserer Dansk Folkeparti for ikke at ville støtte Socialdemokraternes forslag om at indføre en fattigdomsgrænse, skylder Socialdemokraterne at svare på, hvor den skal ligge, og hvem den skal omfatte. Men de ved det ikke.

Kl. 14:58

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

**Ellen Trane Nørby** (V):

Tak. Jeg vil bare spørge Dansk Folkepartis ordfører om noget. For nu kan vi jo høre fra oppositionen, at en af de ydelser, der skal sættes op, er starthjælpen. Man har også nævnt kontanthjælpen og en række andre ting.

Hvis man tager en person på starthjælp med to børn og en bolig, får vedkommende jo de der omkring 9.000 kr. i starthjælp – vi antager også, der skal betales noget skat – og så er der en boligstøtte, et børnetilskud, et normalbidrag, en børnefamilieydelse og en særlig støtte. Det vil sige, at vedkommende efter skat har en samlet indtægt på omkring 17.000 kr.

Derfor vil jeg spørge DF's ordfører, om han mener, at man som enlig mor med to børn kan få sin økonomi til at hænge sammen for omkring 17.000 kr. om måneden, og hvad DF mener om oppositionens forslag om, at de her ydelser skal sættes op.

Kl. 14:59

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:59

**Martin Henriksen** (DF):

Jamen der er jo ingen tvivl om, at der er enlige forsørgere og andre ude i det danske rige, som har problemer med at få økonomien til at hænge sammen. Som jeg også har sagt tidligere, er der en masse ting, der gør sig gældende her, og vi skal selvfølgelig gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at sætte ind der, hvor vi kan sætte ind.

Men jeg vil så også sige til fru Ellen Trane Nørby, at det jo er klart, at grunden til, at nogle af de her initiativer og forslag er kommet frem, er blevet iværksat og omsat til lovgivning, er, at man bl.a. ønsker at give et incitament til, at folk kan komme i arbejde. Og hvis det er sådan, at man ikke kan få økonomien til at hænge sammen, er der jo mulighed for, at man til uforudsete udgifter eksempelvis kan søge om at få hjælp. Så umiddelbart burde det jo kunne hænge sammen.

Kl. 15:00

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:00

**Kristian Jensen** (V):

Tak for det, og tak for gode svar på de spørgsmål, der er blevet rejst. Der var dog et enkelt spørgsmål, der ikke blev besvaret. Det blev bare taget som en konstatering, nemlig at vi skulle have lavet en skattereform, der gør, at man nu skal gå ud og skære ned på en række områder.

Jeg skal sådan set bare bede ordføreren om at bekræfte, at den skattereform, der er vedtaget, er fuldt ud finansieret. Det betyder, at for hver krone, skatten er blevet lettet på arbejdsindkomst, er der fundet andre områder, hvor der er blevet fjernet fradragsmuligheder, og hvor afgifter på forurening og energiforbrug er blevet hævet, hvilket sikrer, at skattereformen i sig selv er fuldt ud finansieret. Der skal ikke spares en eneste krone på noget offentligt budget som følge af, at vi har gennemført en skattereform.

Kl. 15:01

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:01

**Martin Henriksen** (DF):

Det kan jeg fuldt ud bekræfte. Nu har vi diskuteret børn og unge meget i dag, og det gør vi også meget gerne i Dansk Folkeparti, men jeg

kan rent faktisk sige til nogle af de andre grupper, som har svært ved at få økonomien til at hænge sammen, eksempelvis folkepensionister, at de også kan få lidt ud af skattereformen. Det kan de også med den supplerende pensionsydelse. Så det kan jeg bekræfte.

Kl. 15:01

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Så siger vi tak til ordføreren. Jeg skønner, at den her debat vil løbe mere end 1 time endnu, og det vil sige, at vi udsætter afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse til på torsdag – det er blot en serviceoplysning.

Så er det fru Özlem Sara Cekic som ordfører for SF.

Kl. 15:02

(Ordfører)

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Tak. 2010 er det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, men imens resten af Europa trækker i arbejdstøjet for at hjælpe de fattige, afviser regeringen, at det overhovedet giver mening at snakke om økonomisk fattigdom i Danmark.

Da sociale hjælpeorganisationer ved juletid meddelte, at der var det dobbelte antal fattige end tidligere, der havde behov for julehjælp, hørte vi den daværende socialminister glæde sig, fordi det jo betød, at de fattige var blevet bedre til at søge om organisationernes hjælp. Et helt grotesk synspunkt fra en socialministers side. Tænk, hvis en trafikminister om det stigende antal trafikdræbte sagde: Jeg glæder mig over, at vi har fået flere ambulancer.

Siden regeringen er kommet til, er flere blevet sat på gaden, der er flere, der får førtidspension, der er flere, der er blevet økonomisk straffet, og de fattige er blevet fattigere.

Venstre og De Konservative har nu opstillet seks kriterier på fattigdom, som er en forsmag på regeringens bud på en fattigdomsdefinition, og flere af kriterierne viser netop, i hvor høj grad regeringspartierne mangler føling med virkeligheden. Det er rigtigt, at man godt kan opliste en række symptomer på fattigdom og udsathed, men når alt kommer til alt, har det altså rigtig stor betydning for den enkelte families økonomi, hvor mange penge der står på kontoen, når de faste udgifter er betalt. Det virker absurd at prøve at snakke uden om den realitet.

En familie, der er ramt af loftet over kontanthjælp, fortæller på Loftramte Eksperters hjemmeside: Vi er et ægtepar med fire børn og har mange udgifter. Vi er flyttet tre gange for at spare 600 kr., da vores husleje er for høj, og for at finde en billigere lejlighed, hvor vi og børnene kan bo. Vi har mistet 2.044 kr. i boligstøtte, og vores kontanthjælp er sat ned med 500 kr.

En anden mor fortæller, at hun havde valget mellem at betale elregningen eller huslejen, fordi hendes elregning var steget med 200 kr.; tænk, at 200 kr. kan gøre, at hun er nødt til at træffe et sådant valg. Derfor synes jeg også, det er svært at sige, at hendes fattigdom ikke er et spørgsmål om penge. Når førtidspensionister hver eneste dag skriver til mig og til mange politikere herinde om, hvor svært det er at få enderne til at nå sammen, er det faktisk også et spørgsmål om penge.

En undersøgelse fra Københavns Kommune forrige år viste, at blandt de 60.000 mennesker, som man kunne definere som fattige ud fra deres økonomiske råderum, havde to ud af tre oplevet at måtte undvære frisk frugt og grønt til børnene sidst på måneden. Det var ikke kun frugt og mad, de skulle undvære. Det var også lægeordineret medicin, og det var også fritidsaktiviteter til børnene.

Regeringspartierne ser ud til at have erkendt, at der er en sammenhæng mellem fattigdomsydelserne og det at leve i fattigdom. Derfor undrer mig, hvorfor de så rigtigt alligevel vælger at fastholde ydelserne. Det er ydelser, som betyder, at 20.000 børn lever i fattigdom, fordi mor og far er ramt af starthjælpen, 300-timers-reglen eller loftet over kontanthjælpen.

Hvis man skal gøre noget ved fattigdommen, mener vi ikke, at det er nok kun at lappe, som regeringen har gjort. Man er nødt til at gå ind og kigge på, hvor mange fattige vi har, for at kunne handle på den fattigdom, de lever i. Derfor skal vi afskaffe de ydelser, der er med til at skabe fattigdom. Vi skal derfor også gå ind og lave en fattigdomsgrænse, så vi fastholder ikke kun den S-SF-regering, der snart kommer til, men enhver regering på at bekæmpe fattigdom. Ti- den er inde til andet end at lappe.

Derfor undrer det mig også rigtig meget, at De Konservatives formand fru Lene Espersen i sin nytårstale tordnede frem med budskabet om, at debatten om ulighed er en pseudodebat, som ingen steder hørte hjemme. Det er udtalelser, der på det kraftigste bevidner, at den konservative formand aldrig har snakket med et af de 59.000 børn, der i øjeblikket lever i fattigdom. Hun har aldrig set de børn i øjnene, som hver dag lider markante afsavn i dagens rige Danmark. Hun har aldrig mødt Fie, som er den eneste i klassen, der ikke holder børnefødselsdag, eller den mor, der fortvivlet må gennemsnøge byens gader efter tomme flasker en kold vintermorgen for at få råd til penicillin til sit syge barn, der ligger alene derhjemme med sin smertefulde halsbetændelse.

Derfor er det også tid at skabe en ny dagsorden, og når vi fremsætter det allerede oplæste forslag til vedtagelse, er det, fordi vi tror på, at alle de her ting vil være med til at gøre noget ved fattigdommen, så man ikke længere skal lappe, men forebygge og bekæmpe.

Kl. 15:07

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

**Erling Bonnesen** (V):

Tak for det. Man kan sige, at der faktisk har været en lang, lang periode, faktisk flere år, med debat om det her. Og det er godt nok, for vi ønsker jo selvfølgelig alle sammen at sætte fokus lige præcis på de borgere, der er kommet ud i nogle særlige vanskeligheder. Vi har alle sammen forskellige tilgange til at hjælpe med det.

Jeg kunne godt tænke mig helt konkret at spørge: Hvis man nu har en situation – fordi ordføreren fra SF's også selv lægger meget vægt på økonomien i det – hvor en borger får et forholdsvis godt beløb udbetalt, måske i nærheden af 20.000 kr., og så har nogle særlige problemer af forskellig art og bruger pengene på forskellige måder, prioriterer, som man nu gør, og så ikke har penge til de ting, som ordføreren er inde på, er vedkommende så fattig? For det er klart, at hvis man har brugt pengene til noget andet, kan man jo ikke have penge tilbage til de ting.

Kl. 15:08

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:08

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Fattigdom handler også om andet end penge. Det tror jeg også at ordføreren fra Socialdemokratiet sagde, og mange af os sagde det gentagne gange. Det eksempel, som spørgeren fremhæver her, handler om, at man også skal sætte ind andre steder. Men vi kommer bare ikke uden om, at der er nogle familier – ligesom den mor, der beskriver, hvordan hun skal stå op meget tidligt om morgenen for at kunne samle flasker ind, fordi hendes barn har fået halsbetændelse, og fordi hun ikke kan få tilskud til lægeordineret medicin – for hvem det også handler om, at de ikke har penge på kontoen til at købe penicillin for. Vi bliver bare nødt til at forholde os til, at det er en virkelighed for rigtig mange mennesker. Det er en virkelighed for rigtig, rigtig mange børn i dagens rige Danmark.



**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:09

ud af deres bolig. Det vedtog vi sidste år, og i år skal vi så i gang med at kigge på, hvordan det har virket.

Så jeg synes sådan set, vi har gjort rigtig mange ting for at hjælpe folk. Men det er jo nogle af de ting, som man ofte glemmer, når man bare taler økonomi og økonomi. Det er da vigtigt at fokusere på, at folk rent faktisk også f.eks. har et sted at bo.

Kl. 15:12

**Erling Bonnesen** (V):

Tak for det. Det var jo på en eller anden måde et rigtig godt svar, for nu har det jo tit og mange gange også lydt fra SF's ordfører, at det handler om at få forhøjet ydelserne og fjernet starthjælpen og alt muligt andet, for så ville alting bare blive godt. Men ordføreren svarer jo selv nu, at det ikke kun handler om økonomi, og det vil jeg faktisk sige tak for, fordi det jo lige nøjagtig er det, som vi også fra Venstre side har lagt vægt på. Vi har sagt, at man lige præcis skal se måltret på de sociale problemer, som nogle borgere vil kunne komme ud i af forskellige årsager.

Så med baggrund i det svar, som ordføreren fra SF nu selv har givet om, at det her ikke kun handler om økonomi, må jeg faktisk forstå det sådan, at hele den snak, vi har hørt om, at der er behov for en fattigdomsgrænse, sådan set er smuldret bort nu. Eller kan jeg forstå det sådan, at man faktisk siger, at det ikke kun handler om økonomi, men at man alligevel vil have en fattigdomsgrænse? Hvad er op og ned på det?

Kl. 15:10

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 15:10

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Jeg kan godt høre, at spørgeren har lidt svært ved at holde fokus. Det her handler om fattigdom. Mig bekendt er der ikke nogen på start-hjælp, der får 20.000 kr. Det kan godt være, at ordføreren kender nogle, men så synes jeg, at ordføreren skal komme med eksempler på det.

Vi har fremsat forslag om det her med fattigdomsgrænsen flere gange, faktisk gennem mange, mange år, og vi har også foreslået forskellige modeller, men det bliver afvist hver evig eneste gang.

Det, der bare er problemet, er, at med hensyn til de her lave ydelser som starthjælp og kriterierne med 300-timers-reglen og loftet over kontanthjælpen siger regeringen selv, når de laver de her kriterier, at de ydelser er med til at skabe fattigdom. Det skriver man selv. Så har jeg meget svært ved at forstå, hvorfor man så ikke efterfølgende står bag de ting, man skriver. Starthjælpen ligger på ingen måde på niveau med kontanthjælpen. Den er langt, langt lavere.

Kl. 15:11

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 15:11

**Louise Schack Elholm** (V):

Jeg blændes endnu en gang af den her ensidige fokus på økonomien, at man altid taler fattigdomsgrænse og fattigdomsgrænse. Men man må også erkende, at det var Venstre og Konservative, der satte fokus på udsættelse af lejere, bare for at tage et eksempel. Det blev overhovedet ikke opgjort før 2002, og det vil sige, at der ikke tidligere har været fokus på, hvor mange der blev sat ud af deres bolig. Det er jo faktisk lidt skræmmende, at man ikke har keret sig om det. Men det har Venstre og Konservative haft fokus på; Venstre og Konservative har først fået opgjort, hvor mange det var, der blev sat ud af deres bolig, og derefter har man fået lavet en undersøgelse af, hvad årsagerne var. Så indgik vi en aftale, som Socialistisk Folkeparti også er med i, om, hvordan vi skal hjælpe folk, så vi undgår, at de bliver sat

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 15:12

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Det er meget let for folketingsmedlemmer, som får 600.000 kr. om året på deres konto, at snakke om, at fattigdom også handler om andet end økonomi. Det handler også om penge, kære venner. Det kan godt være, at mange af os herinde har råd til at gå ud og købe de ting, vi har lyst til at købe, køre i den bil, vi gerne vil køre i, bo i det kvarter, vi gerne vil bo i, købe tre måltider sund mad til vores børn, oven i købet økologisk, og rigtig gerne masser af grønt, men der er bare rigtig mange børn, 59.000, i Danmark, som lever i fattigdom. Og det er da klart, at vi har et fokus på, hvad vi kan gøre for at bekæmpe og afskaffe fattigdommen.

Nu snakker spørgeren om de mennesker, der er blevet sat ud af deres bolig. Har man talt dem? Mig bekendt har man ikke gjort noget ved det. Tallet bliver ved med at stige. Sidste års opgørelse viser jo, at det er lidt over 3.000 husstande, altså ikke engang antal mennesker, men husstande, der bliver sat på gaden. Der er en overrepræsentation af kontanthjælpsmodtagere. Hvad vil man gøre ved det?

Kl. 15:13

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:13

**Louise Schack Elholm** (V):

Vi har jo netop gjort noget ved det. Vi har sat fokus på, hvor mange der bliver sat ud, og derefter har vi lavet en pakke, der skal hjælpe, og nu evaluerer vi ordningen for at se, om den virker, som den skal. Og vi har også kunnet se, at der var en stigning sidste år, men tallet faldt, efter at lovgivningen var trådt i kraft. Lovgivningen trådte jo først i kraft den 1. juni sidste år, fordi der var nogle, der ikke var interesseret i at afgive beretning i forbindelse med lovforslaget, og derfor måtte vi udskyde det i 2 måneder. Havde det nu kunnet træde i kraft den 1. april som aftalt, kunne vi have hjulpet nogle flere lejere. Så det ville jeg bare ønske at man i højere grad havde bakket op om.

Jeg er da glad for, at ordføreren har råd til at bo, hvor ordføreren gerne vil bo, men man skal bare tænke på, at det jo ikke er alle i det her samfund, der er en del af samfundet, og der synes jeg, man skulle sætte fokus på, hvordan de bliver en del af samfundet, altså bliver en del af arbejdsmarkedet, får en uddannelse, i stedet for altid kun at tale økonomi.

Kl. 15:14

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 15:14

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Nu nævner spørgeren selv opgørelsen over folk, der bliver hjemløse, og den opgørelse viste faktisk, at der var en overrepræsentation af kontanthjælpsmodtagere på 30 pct. Og SFI-rapporten viste oven i købet også, at hver fjerde, der bliver sat på gaden, også er hjemløs efter 1 år.

Jeg har lige fundet nogle af de her ting frem, stramninger og konsekvenser, som VKO og regeringen har indført, og der er jo sanktioner mod kontanthjælpsmodtagerne. Hvis man overser to rudekverter og man er kontanthjælpsmodtager, og hvis man er under administration i forbindelse med betaling af husleje, bliver huslejen f.eks. stoppet. Det vil sige, at regeringen, samtidig med at de siger, at de gør noget, også laver så mange stramninger og så mange sanktioner i kontanthjælpssystemet, at folk bliver hjemløse; de bliver sat på gaden, fordi vi simpelt hen producerer hjemløse. Og takket være regeringen kan vi bare ikke gøre noget ved det, fordi lovgivningen herfra producerer hjemløse.

Kl. 15:15

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 15:15

**Ellen Trane Nørby** (V):

Tak. Det ville jo være meget rart, hvis SF's ordfører ville finde ud af, hvad det var for en argumentation, SF's ordfører ville føre. Der er jo ingen fra hverken Venstre eller De Konservative, der har sagt, at økonomi ikke spiller en rolle. Vi har blot sagt, at der også er andre elementer, der spiller ind, og som spiller den største rolle i det her, og det kan jeg jo høre på SF's ordfører at SF ikke er enig i.

Derudover kan jeg til SF's oplysning sige, at den rapport, SFI lavede om udsættelse af lejere, viste, at 40 pct. af dem, der blev udsat, sådan set var lønmodtagere. Men det er jo så let at stå og give ikke-korrekte oplysninger fra talerstolen.

Jeg vil blot høre fru Özlem Sara Cekic, hvor meget starthjælpen helt konkret skal sættes op med, for at SF mener, at man kan leve for den.

Kl. 15:16

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:16

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Nu siger spørgeren, at de aldrig har sagt, at økonomi ikke spiller en rolle. Mig bekendt har vi heller aldrig sagt, at økonomi er den eneste afgørende faktor for at kunne bekæmpe fattigdommen. Nu spørger spørgeren også om, hvor meget starthjælpen skal sættes op. Den skal slet ikke sættes op, den skal afskaffes. Vi vil ikke have starthjælp. Vi vil gerne have, at beløbet svarer til det, man får i kontanthjælp.

Altså, det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at vi i dagens rige Danmark skal tvinge mødre til at stå tidligt op og samle flasker for at kunne købe lægeordineret medicin til deres børn, fordi de har fået halsbetændelse, når man samtidig med skattelettelser giver millioner og milliarder til de velstillede. Det er i hvert fald ikke sådan et Danmark, jeg ønsker. Det kan godt være, at Venstre ønsker sådan et Danmark, der er delt, og hvor der er utrolig mange fattige, der har rigtig svære vilkår, og hvor børn ikke har samme muligheder. Men det er ikke sådan et Danmark, SF ønsker.

Kl. 15:17

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 15:17

**Ellen Trane Nørby** (V):

Nej, og hvis SF's ordfører havde lyttet efter, hvad jeg sagde i min ordførertale, ville SF meget klart have fundet ud af alle de meget konkrete initiativer, som regeringen har sat i værk netop for at sikre, at der ikke er børn og unge, der vokser op under dårlige vilkår i det her samfund.

SF's ordfører bliver jo ved med at stå og tale om, at SF aldrig har sagt, at det her kun handler om økonomi, men alle de tal, som SF's ordfører fremfører fra talerstolen, er jo tal, som bygger på medianmodellen. De tal, som bliver fremdraget omkring antallet, kommer alle sammen fra medianmodellen. Medianmodellen er jo netop en økonomisk model, som tager udgangspunkt i, om man tjener under halvdelen af gennemsnittet i samfundet. Hvordan i alverden skulle jeg tro andet, end at det er det, SF mener? For det er jo det, SF forholder sig til i debatten.

Derudover vil jeg blot spørge SF's ordfører, om en studerende, der jo modtager væsentlig mindre, end hvad man gør på starthjælp, er fattig.

Kl. 15:18

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:18

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Nej, jeg mener ikke, at en studerende er fattig, for en studerende vælger selv den tilværelse, han vil have, mens han studerer.

Vi skal jo diskutere fattigdomsgrænsen lige om lidt, efter det her, og vi har jo ikke lagt os fast på, hvad den skal være på. Men SF har jo fremsat det her forslag mange gange, vi har også foreslået budgetmodellen, vi har også foreslået medianmodellen, og ingen af gange har regeringen ment, at selve forslagene har været gode nok til, at vi kunne overtale regeringen til at indføre en fattigdomsgrænse.

Så vil jeg også bare lige korrigere noget. Lige før sagde ordføreren, at det var ukorrekte tal, jeg kom med her fra talerstolen. SFI-rapporten viser, at der blandt folk, der bliver sat på gaden, er en overrepræsentation af kontanthjælpsmodtagere, som jeg husker det, er den helt oppe på 30 pct.

Kl. 15:19

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Fru Vivi Kier for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

**Vivi Kier** (KF):

Nu hørte jeg ordføreren sige et eller andet i sit indlæg om noget, udenrigsministeren havde udtalt. Jeg prøvede så på at huske, hvad det var, og jeg tror, det var taget ud af en sammenhæng. En gang imellem kan det godt være rigtig svært bare lige at nævne en linje uden for sammenhængen. Jeg tror, at det, udenrigsministeren udtalte sig om i den sammenhæng, var, at vi gerne vil bekæmpe fattigdom, men ikke rigdom, for der er nogle, der skal være med til at betale for, at vi kan levere velfærdsydelser.

Der bliver godt nok sagt, at det her ikke kun drejer sig om penge, og alligevel hører vi kun om ydelsernes størrelse og om ydelser, der helt skal afskaffes eller gøres endnu større. Så får jeg lyst til lige at spørge ordføreren: Er det kun børn i lavindkomstgrupper, der oplever fattigdom?

Kl. 15:20

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:20

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Det mener jeg ikke. Altså, det er jo klart, at der er en overrepræsentation af børn, der kommer fra familier på de her lave fattigdomsydelser som starthjælpen, som regeringen har indført – og der er 300-timers-reglen og loftet over kontanthjælpen. Men ud over det er der jo også børn af førtidspensionister, og der er børn fra de familier, hvor sygedagpengeperioden ophører, og hvor familien starter et liv i

kontanthjælpssystemet. Så det drejer sig om langt flere børn, end de tal, vi har fået fra ministeriet, faktisk viser. Men ministeriets tal viser jo, at der er 20.000 børn fra familier på de der lave fattigdomsydelser.

Kl. 15:21

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Fru Vivi Kier.

Kl. 15:21

**Vivi Kier** (KF):

Nu kunne jeg få lyst til at sige, at så vil jeg gerne tage fru Özlem Cekic med ud i det rigtige samfund. Så skal jeg vise nogle andre eksempler. Men lad det ligge.

Det glæder mig meget, at jeg kan høre, at det alligevel – måske en snært – handler om andet end penge og ydelser. Og så vil jeg bare spørge: Kan man så ikke fra SF's side støtte tanken om, at vi måske indfører nogle fattigdomsindikatorer, som er med til at måle på, hvor det er, vi konkret kan sætte ind? For jeg vil også rigtig gerne sætte handling bag ordene om, at vi får bekæmpet fattigdom, frem for blot at snakke ydelser, ydelser, ydelser.

Kl. 15:21

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 15:21

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Altså, jeg synes, at det bedste redskab mod fattigdom er penge. Hvis der er nogle, der sidder i en situation, hvor de ikke kan få enderne til at mødes, hvor de ikke er i stand til at købe lægeordineret medicin til deres børn, hvor de ikke er i stand til at købe tre måltider sund mad, fordi de simpelt hen ikke har penge på kontoen, synes jeg faktisk, at vi skal række hånden ud til de mennesker. Det er den afgørende forskel mellem SF og regeringen: Regeringen snakker, men vi vil gerne gøre noget ved de her problemer.

Det er også derfor, at der, i det øjeblik der kommer et regerings-skifte, og det gør der jo lige om lidt, vil komme en fattigdomsgrænse i Danmark. Og der kan vi så gå ind og kigge på, hvad vi kan gøre for at hjælpe de her børn.

Nu siger ordføreren, at ordføreren gerne vil tage mig med ud i det virkelige liv. Altså, jeg har ikke siddet her i så lang tid, og den kontakt, jeg har til det virkelige liv, viser jo, at der er nogen herinde, der overhovedet ikke har forstået, hvilken konsekvens fattigdom har for børnene.

Kl. 15:22

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

**Kristian Jensen** (V):

Nu er emnet alt for alvorligt til at gøre grin med det, men ellers kunne man næsten få lyst til at foreslå en grænse for åndelig fattigdom, i forbindelse med at ordføreren står og taler om årsagerne til, at man bliver sat ud. For SFI har udarbejdet en rapport, der viser, at 40 pct. af dem, der bliver sat ud af boliger, er lønmodtagere, og 30 pct. er kontanthjælpsmodtagere. Det vil sige, at langt hovedparten, over to tredjedele, altså ikke har noget at gøre med de områder, som ordføreren sagde skulle afskaffes, nemlig starthjælpen, loftet over kontanthjælpen m.v. Det er et spørgsmål om, at vi går ind og kigger på, hvad det er, der sker.

Jeg vil godt tilbage til det, der blev sagt, om, at man fra SF's side gerne ville indføre en fattigdomsgrænse. Hvilken grænse? Jeg vil gerne have at vide, hvad det præcis er for en grænse, der snakkes om,

for det eneste bud, vi hører, handler om økonomi. Vores udgangspunkt er, at fattigdom har flere indikatorer end bare den økonomiske, at der er flere aspekter i det, og det svar, vi får, er, at det løses, hvis bare der kommer en fattigdomsgrænse. Vi har hørt, at der har været flere forskellige bud fra SF, så hvilket bud har SF i dag på, hvad det er for en fattigdomsgrænse, der skal indføres?

Kl. 15:23

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 15:24

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Hvis spørgeren på sin skærm læser SFI-rapporten og læser mere end det, der er blevet givet fra ordføreren for Venstre, så vil spørgeren også se, at der er en overrepræsentation af kontanthjælpsmodtagere. Man har ikke i selve rapporten undersøgt, om loftet over kontanthjælpen, starthjælpen eller 300-timers-reglen er med i det, men der er en overrepræsentation af folk fra kontanthjælpssystemet. Det var den ene ting.

Hvad angår fattigdomsgrænsen, vil vi rigtig gerne nedsætte et udvalg, der skal kigge på flere forskellige modeller – hvad der duer eller ikke duer, hvad der kunne være rigtig godt. EU's fattigdomsgrænse ligger på 50 pct., OECD's ligger på 60 pct., Norge har også beregnet langtidsfattigdommen, og i København har man kigget på budgetmodellen. Der er mange forskellige måder at gøre det på, og vi vil gerne give en mulighed for, at eksperterne kan komme med den rigtige måde.

Kl. 15:25

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:25

**Kristian Jensen** (V):

Det, der står i rapporten, er, at det især er unge uden uddannelse, der er markant overrepræsenteret. Så det bedste, vi overhovedet kan gøre for at hjælpe nogen videre, er jo at sørge for, at vi får et bedre uddannelsessystem, og at vi får investeret i, at vores unge mennesker får en videregående uddannelse, der er kompetencegivende, og som sørger for, at de kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det er derfor, vi har brug for at satse mere massivt på uddannelser.

Ordføreren spørger om, hvad der er besluttet som fattigdomsgrænser i andre lande. Jeg vil gerne vide præcis, hvad det er, SF gerne vil have som fattigdomsgrænse i Danmark. Og når det så er svaret – gerne kort – kunne vi så ikke høre, hvad konsekvensen skulle være af, at der blev lavet en grænse? Ville det være sådan, at alle, hvis indkomster lå under fattigdomsgrænsen, skulle hæves til at få større offentlige overførselsindkomster, eller hvad ville konsekvensen af at indføre en sådan grænse være?

Kl. 15:25

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 15:25

**Özlem Sara Cekic** (SF):

I Danmark er der jo faktisk unge mennesker på starthjælp, som har en psykisk lidelse, der gør, at de ikke er i stand til at arbejde, og de er heller ikke i stand til at tage sig en uddannelse, fordi de rent psykisk er så dårlige. De er f.eks. ramt af starthjælpen, til trods for at vi ved, at de ikke har mulighed for at tage et arbejde. Jeg er da enig med spørgeren i, at vi skal gøre noget i forhold til uddannelse, men hvad gør vi i forhold til de konkrete eksempler, som ingen fra rege-

ringspartierne vil forholde sig til, fordi man ikke vil sagsbehandle. Men det her handler bare om konkrete eksempler.

Så spørger spørgeren om, hvad vi vil gøre i forhold til den her fattigdomsgrænse. Der skal indføres en fattigdomsgrænse, som eksperterne skal være med til udregne. Vi har ikke lagt os fast på en, for vi synes, at det skal gøres ordentligt, og at det skal komme fra dem, der virkelig har forstand på det. Og så skal de alle ydelser, der er med til at skabe fattigdom, afskaffes. Der skal være en national handlingsplan mod fattigdom.

Kl. 15:26

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:26

**Martin Henriksen** (DF):

Tak. Jeg hæftede mig ved, at SF's ordfører på et tidspunkt sagde, at det bedste redskab er penge. Men når nu der er en SFI-rapport, som siger, at 3 ud af 4 udsatte lejere selv mener, at det har haft betydning for udsættelsen, at de ikke har været i stand til at styre deres egen økonomi, mener ordføreren så ikke, at løsningen umiddelbart – og vel også, når det undersøgt – ikke bare er at give flere penge, men at give de her personer hjælp til selv at kunne styre deres økonomi? Det er den ene ting.

Den anden ting er: Hvad er SF's – og også Socialdemokraternes – svar til de lavtlønnede grupper på arbejdsmarkedet, som, hvis man afskaffede alle de her ting, som SF vil afskaffe, ville kunne se, at der rent faktisk ville være nogle på offentlig forsørgelse, som ville få mere ud af at være på offentlig forsørgelse end af at være i beskæftigelse? Er det ikke lidt at gøre grin med nogle, som faktisk knokler dag ud og dag ind?

Kl. 15:27

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:27

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Det er meget interessant, at hr. Martin Henriksen flere gange faktisk siger, at han vil afskaffe kontanthjælpen. Det synes jeg jo er meget, meget interessant. Mener spørgeren virkelig, at vi skal afskaffe kontanthjælpen? Det mener jeg faktisk ikke.

Når jeg mener, at det bedste redskab til at afskaffe fattigdommen, er penge, så vil jeg bare gerne give et konkret eksempel: Op til julen var der jo flere hundrede mennesker, som stod i kø for at få en julepakke. SF ville gerne give dem flæsketeg at spise og noget at drikke juleaften. Dansk Folkeparti ville gerne give dem et råd, når de kom. Det er den afgørende forskel mellem de to partier.

Altså, Dansk Folkeparti vil gerne rådgive de her mennesker, som ingen penge har, og som ikke har penge til at holde en god jul for deres børn for; vi vil gerne give dem noget at spise og drikke.

Kl. 15:28

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:28

**Martin Henriksen** (DF):

Det her illustrerer igen efter min bedste overbevisning, hvor gennemført plat SF's politik er. Der opstår lige pludselig den situation, at der er nogle mennesker, der søger om at få julehjælp. Der tror jeg i høj grad at den økonomiske krise spiller ind; der er desværre nogle, der mister deres arbejde på grund af den.

Så foreslår SF lige pludselig julehjælp – der er ikke en gang nogen, der ved med sikkerhed, om vi overhovedet kan nå at implemen-

tere det, inden det rent faktisk bliver jul – men man skal nok sørge for at foregøgle folk, at det kan man da lige sørge for i SF. Hvorfor fortalte SF ikke, hvor man ville tage pengene fra? Man ville jo tage dem fra satspuljen. De eneste ledige midler, der lå i satspuljen, var midler, der skulle gå til at nedbringe ventelisten for børn og unge, der har mistet en eller begge deres forældre. Hvorfor fortæller man ikke det fra SF's side? Det var det eneste sted i satspuljen, hvor der lå penge, man kunne tage. Det fortæller man ikke. Og det er sådan en typisk måde at argumentere på.

Jeg må bare at konstatere, at de spørgsmål, jeg har stillet, endnu ikke er blevet besvaret, men det er jo karakteristisk for debatten i dag.

Kl. 15:29

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:29

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Jeg vil opfordre til, at man ikke direkte her fra Folketingets talerstol siger noget, der er lodret forkert, og det ved hr. Martin Henriksen udmærket at det er. Vi har en mail-korrespondance om det her om satspuljemidlerne. Endnu en gang til hr. Martin Henriksen: Vær venlig at fortælle sandheden!

Nu siger hr. Martin Henriksen, at det jo er plat. Er det plat, at 59.000 børn lever i fattigdom? Er det plat, at folk, der er blevet syge, og hvis sygedagpenge ophører, ender i kontanthjælpssystemet? Er det plat, at over 3.000 husstande ender på gaden, fordi de ikke er i stand til at betale deres husleje? Det er meget interessant, at Dansk Folkeparti synes, at diskussionen om fattigdom er en plat diskussion.

Kl. 15:30

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Vivi Kier som konservativ ordfører.

Kl. 15:30

(Ordfører)

**Vivi Kier** (KF):

Det er venligt at give en fattig mand en fisk, men det er venligere at vise ham, hvordan man selv fanger fisk. Pointen i det her ordprog er særdeles aktuelt i debatten om fattigdom. Ved at lære manden selv at fange fisk giver vi ham også selv værd og et socialt fællesskab at bevæge sig i.

Der er fattige mennesker i Danmark, det skal der ikke herske nogen tvivl om. Der er mennesker, der har svært ved at få tingene til at hænge sammen. Mennesker, der slås med dårlig økonomi, slås desværre også ofte med en masse sociale problemer, som de ikke selv har personlige ressourcer til at kunne løse. Det er dog vigtigt at fremhæve, at lav indkomst ikke er lig med få personlige ressourcer.

Der skal heller ikke herske tvivl om, at jeg ønsker at bekæmpe fattigdom, ikke rigdom. Vi er nemlig nødt til at skabe vækst og velstand for at have penge til at hjælpe dem, der virkelig har behov. At bekæmpe fattigdom, er en udfordring, jeg gerne tager på mig. Jeg ønsker et samfund, hvor alle har lige muligheder for at få et værdigt liv, men jeg ønsker ikke kun at snakke mål og tal. Jeg vil gerne tage konkret fat.

Jeg glæder mig over, at regeringen i det nye arbejdsgrundlag har lagt vægt på at udforme en række indikatorer på fattigdom. Det er et arbejde, som ministeren nu har sat i gang. Men Venstres ordfører, fru Ellen Trane Nørby, og jeg er kommet med vores bud på disse indikatorer – konkrete redskaber og indikatorer, der præcis kan identificere dem, der har behov for hjælp, så vi kan sætte målrettet ind. For vi skal ind og se på årsagen til, at nogle mennesker ender i fattigdom, og så skal vi have sat handling bag.

Jeg ser også gerne, at vi inddrager civilsamfundet i at løse de opgaver. De frivillige organisationer er gode til at møde mennesker i øjenhøjde. Derfor ser jeg gerne et udbygget samarbejde med disse organisationer. Kommunen er måske ikke altid den bedste til at løse alle opgaver.

I en fattigdomsundersøgelse fra Odense fra for et par år siden tilkendegav et flertal, at ydelserne var o.k., men at de havde brug for hjælp til at komme videre. Især ønskede man meningsfulde og kvalificerende aktiviteter, der kunne give selvtilid og noget til cv'et. Det er jo lige nøjagtig her, jeg ønsker at sætte ind med konkret handling.

Jeg føler, som debatten er skredet frem i dag, at oppositionen kun går op i tal og penge og ydelsernes størrelse. Men hvornår har flere penge hjulpet den familie, der har et misbrug? Er børnene blevet mindre fattige af det?

Så har jeg egentlig glædet mig over den holdningsændring, som fru Mette Frederiksen gav udtryk for i Berlingske Tidende ved at sige, at penge alene ikke kan bekæmpe fattigdommen i Danmark. Men jeg forstår alligevel, at det handler mest om ydelsernes størrelse, og hvilke ydelser der skal afskaffes.

Så vil jeg egentlig gerne sige tak for debatten i dag, for den er jo også med til at sætte fokus på år 2010, som er udnævnt til EU's fattigdomsår, et fattigdomsår, hvor vi netop skal diskutere og forholde os til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse. Som socialordfører vil jeg til enhver tid arbejde for et så stærkt socialt sikkerhedsnet som muligt kombineret med en målrettet individuel hjælp. Vi skal løse de grundlæggende problemer, som familien slås med. Dermed sikrer vi også børnene lige muligheder.

En fisk alene gør ikke en mand til en fisker. Det bliver han først, når han med de rette fiskeredskaber selv kan fange den.

Kl. 15:34

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 15:34

**Maja Panduro** (S):

Jeg vil i virkeligheden også godt starte med at sige tak, for efterhånden drager jeg næsten et lettelsens suk, når jeg hører en repræsentant fra et af regeringspartierne erkende, at der findes fattige i Danmark. Det har jo været en lang proces at nå til det, og jeg synes, det er glædeligt, at vi er nået hertil. Så tak til ordføreren, fordi hun også fik det med i sin tale.

Når nu ordføreren selv nævner, at det i år er EU's fattigdomsår, er det bare, jeg ikke forstår, hvorfor vores forslag er så farligt? For vi foreslår faktisk ikke med det her, at man nu skal have en meget bstant fattigdomsgrænse på det og det på kroner og øre. Vi foreslår, at man kunne nedsætte et ekspertudvalg, som kunne hjælpe os med at finde frem til den rigtige fattigdomsgrænse, så vi netop kunne have et fælles udgangspunkt og komme i gang med at handle langt mere på det her område, end tilfældet er i dag.

Kl. 15:35

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:35

**Vivi Kier** (KF):

Allerførst vil jeg gerne kvittere den modsatte vej og sige tak, fordi spørgeren har lyttet efter og hørt, at jeg som konservativ har erkendt fattigdom. Det har jeg nu ikke bare erkendt i dag, det har jeg gjort hele tiden. Jeg har igennem mange år deltaget i den her debat og vil meget gerne være med til at sætte fokus på det. Men hvis det først er blevet hørt i dag, er det jo rigtig godt, at jeg fik det nævnt en gang til.

Det andet spørgsmål handler om, hvorfor jeg synes, det her forslag er så farligt, og jeg må så sige, at vi jo egentlig ikke er nået til det forslag. Det kommer først om lidt, for det er et beslutningsforslag. Lige nu har vi en forespørgselsdebat om, hvordan vi sikrer familierne og undgår, at børn bliver fattige. Så jeg ved ikke, om jeg må gemme det, for det siger jeg noget om i min tale under det næste punkt på dagsordenen.

Kl. 15:36

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Fru Maja Panduro.

Kl. 15:36

**Maja Panduro** (S):

Jeg beklager, at jeg fik blandet vores forslag ind i det, men nu er det jo i virkeligheden også det, som responsen ovre fra den side af salen, som ordføreren tilhører, mest har gået på i dag, og derfor synes jeg egentlig, det var rimeligt at spørge, hvorfor det her åbenbart virker så oprørende på bl.a. Det Konservative Folkeparti.

Jeg vil gerne bruge det sidste af min taletid på lige at vende tilbage til de her parametre, som ordføreren har været ude at foreslå nu her for nylig, for det synes jeg er relevant at komme ind på. Jeg vil gerne spørge, om ikke det gør indtryk på ordføreren, når en række af dem, som forsker i det her, og når Jann Sjørnsen fra Rådet for Socialt Udsatte er ude at sige, at de her parametre, som man foreslår her, vil afspore debatten, vil forplumre billedet af, hvad fattigdom er, og at det faktisk også vil gøre vilkårene værre for nogle af de mennesker, som netop ikke har råd til at få mad på bordet hver dag.

Jeg kan se, at formanden er på vej op, så jeg skynder mig at sætte mig ned.

Kl. 15:37

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:37

**Vivi Kier** (KF):

Altså, der bliver brugt ordet oprørende, men jeg mener ikke, at jeg har reageret oprørende på en fattigdomsgrænse. Jeg har faktisk prøvet at forholde mig til det, vi debatterer lige nu, og som ikke er en fattigdomsgrænse. Jeg har prøvet at forholde mig til det, man har sagt om, hvordan vi får snakket fattigdom generelt og i børnefamilier, og børnefamilierne er det, der er vægtet her. Og jeg har kun hørt, at man har snakket ydelser. Fattigdomsgrænse diskuterer jeg gerne næste gang.

Så vil jeg sige, at når det gælder fattigdom, ligesom når det gælder alle andre af de temaer, som berører mine ordførerskaber, gør alt altid indtryk. Alt, hvad der bliver sagt og skrevet, og som jeg kan nå at læse og lytte til, gør selvfølgelig indtryk på mig. Det gør indtryk på mig, når jeg læser negative udsagn om nogle af de ting, som vi har været ude at sige, men det gør da også indtryk på mig, når jeg læser positive udsagn, bl.a. når forstanderen for Kofoeds Skole siger, at det er en rigtig, rigtig god start, der er nævnt her. Så sådan er der så meget.

Kl. 15:38

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:38

**Line Barfod** (EL):

Jeg synes jo, at det er besynderligt, at regeringen kommer med nogle parametre for fattigdom, som intet har med om, hvad man har af indkomst, altså hvor lidt penge man har, men som har med, om man er

psykisk syg. Jeg kender temmelig mange psykisk syge, som absolut ikke er fattige eller er i risiko for at blive det.

Men jeg kan forstå, at ordføreren mener, at det i høj grad handler om, at man f.eks. skal undgå et misbrug. En far, hvis kone dør af sygdom, som selv bliver alvorligt syg af kræft, som har to børn, der er henholdsvis 3 uger og 1 år gammelt, da moderen dør, og som mister sit arbejde, fordi han selv er syg, ryger på et tidspunkt også ud af dagpengesystemet, ender på kontanthjælp og lever derfor nu i dyb fattigdom med sine børn. Hvad er det, han skulle have gjort anderledes? Skulle han have undgået at få kræft, eller hvad er De Konservatives svar til ham?

Kl. 15:39

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 15:39

**Vivi Kier** (KF):

Jeg må sige, at jeg synes, at fru Line Barfod normalt er meget lødig i en debat, men jeg synes faktisk ikke, at det er seriøst at komme med et konkret eksempel, at fortælle en historie, som jeg jo på ingen mulig måde kan sætte mig ind i her. Jeg mener ikke, at vi skal sidde og sagsbehandle.

Igen kan jeg kun forholde mig til, at er man endt på en overførselsindkomst og har to børn, som man skal forsørge, er der faktisk meget at gøre, det har vi jo hørt. Selvfølgelig er det en nedgang. Hvis man har været aktiv ude på arbejdsmarkedet og har tjent en god løn, er det en nedgang, man oplever.

Jeg vil gerne forholde mig til, hvad det så er, vi kan gøre. Og den her far skal jo i hvert fald ind og have en særskilt, håndholdt hjælp til at komme videre. Hvad er det, vi kan gøre for at få ham tilbage på arbejdsmarkedet igen?

Kl. 15:40

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Fru Line Barfod.

Kl. 15:40

**Line Barfod** (EL):

Det er en mærkelig argumentation i den her debat, for hvis vi taler generelt, får vi at vide, at folk skal ud af deres alkoholmisbrug, eller at de bare skal i arbejde eller andre generelle ting. Når vi så tager alle de konkrete eksempler og viser, at her er det rent faktisk størrelsen på det beløb, de får, der er problemet, at den ydelse, de får, simpelt hen er for lav til, at de har penge nok til mad og tøj og fornødenheder til deres børn, så får vi at vide, at man ikke kan sagsbehandle i de konkrete tilfælde.

Indtil han bliver så rask, at han kan komme i arbejde, hvordan skal han og hans to børn så få penge nok, så de f.eks. kan deltage i børnefødselsdage, kan holde jul og kan købe medicin, hvis et af børnene bliver sygt osv.? Det er helt konkret i sådan en sag.

Kl. 15:41

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 15:41

**Vivi Kier** (KF):

Igen må jeg sige, at jeg ikke synes, jeg skal stå heroppe og sagsbehandle, men jeg vil da gerne kommentere på størrelsen af ydelsen, for jeg kan godt høre, at det er den, der er fru Line Barfods sigte, og det kommer jo ikke bag på mig. Rigtig, rigtig mange gange har vi stået i den her sal og har behandlet forslag om at forhøje de her ydelser.

Jeg vil igen sige, at da den her regering kom til i 2001, kunne det ikke svare sig for kassedamen at gå på arbejde, for man fik altså mere på offentlig forsørgelse. Og det sagde vi ikke duede. Mit ønske og De Konservatives ønske er, at så mange som muligt bidrager ude på arbejdsmarkedet, således at vi får råd til at give velfærdsydelse til dem, som virkelig har behov.

Jeg mener, at det er en anstændig ydelse. Vi har her flere gange hørt nævnt, at er man enlig forsørger med to børn, får man efter skat omkring 17-18.000 kr. udbetalt. Og jeg medgiver, at det er en lav ydelse, hvis man førhen har været vant til en høj indtægt på arbejdsmarkedet.

Kl. 15:42

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 15:42

**Ellen Trane Nørby** (V):

Tak. Nu bliver der jo lagt mange forsimplinger ned over de indikatorer, som Venstre og De Konservative i fællesskab og med god inspiration fra andre har udviklet, og det bliver ligesom gjort til et spørgsmål om, hvorvidt man er fattig, bare fordi man falder ind under de her indikatorer. Vi har jo hørt fra oppositionen, at bare man har få penge, er man fattig.

Derfor vil jeg gerne spørge den konservative ordfører, om det ikke er korrekt, at noget af det, vi i V og K har lagt meget vægt på, jo netop er, at man skal passe på, at det her ikke bliver en stigmatisering, hvor man gør folk endnu svagere og endnu fattigere, end de er, i stedet for at man sikrer, at de får en plads indenfor i samfundet, og at vi sådan set inkluderer dem.

Kl. 15:43

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 15:43

**Vivi Kier** (KF):

Det spørgsmål vil jeg gerne sige rigtig mange gange tak for, for det nåede jeg nemlig ikke at svare på før.

Jo, stigmatiseringen er jo faktisk den største udfordring, og det viser undersøgelsen fra Odense, som jeg har refereret til tidligere, også. Fordi en person sidder i lavindkomstgruppen, er vedkommen-de jo ikke nødvendigvis fattig, men det er jo egentlig det, man siger er tilfældet, når man siger, at ydelserne ikke er gode nok. Og når vi har peget på nogle forskellige indikatorer, er det jo bl.a., fordi vi har lyttet os til, at det måske er her, udfordringerne ligger, nemlig at vi skal have taget hånd om den enkelte familie eller den enkelte person, så de kan komme videre og få nogle af de her yes-oplevelser eller aha-oplevelser, hvor de mærker, at de også kan noget, at de regnes for noget, og at de kommer ud og indgår i sociale fællesskaber. Stigmatiseringen er den allerallerstørste udfordring, vi står over for. Så tak for spørgsmålet.

Kl. 15:44

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 15:44

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Nu siger ordføreren, at det er en anstændig ydelse, man får på start-hjælp. Hvad får en kvinde, som ikke har nogen børn, og som ikke er gift, i starthjælp, hvad er ydelsen på?

Kl. 15:44

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

**Vivi Kier (KF):**

Det tal har jeg ikke her, så det kan jeg ikke sige, men jeg formoder, at spørgeren nu fortæller mig det.

Kl. 15:44

sedame. Og der sagde vi, at det skal vi gøre noget ved, og derfor har vi ændret ydelserne. Det er et rigtig vigtigt punkt for mig som konservativ, at det skal kunne betale sig at gå på arbejde. Vi er nogle, der er nødt til at gå ud og tjene pengene hjem, så vi har råd til at levere velfærd til de mennesker, som ikke kan selv.

Kl. 15:44

Kl. 15:47

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:44

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:47

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Vi debatterede det her for ca. 1 år siden, og jeg stillede det samme spørgsmål, og da vidste ordføreren heller ikke, hvad ydelsen var på. Hvordan kan man så udtale, at det er en anstændig ydelse, når man ikke engang kender størrelsen på den ydelse?

Man får ca. 5.000 kr. Er det en anstændig ydelse, når man skal leve for 5.000 kr. i Danmark? Er det en anstændig ydelse, når man ikke er i stand til at betale sin husleje? Er det en anstændig ydelse, når man ikke er i stand til at være med i det samfund, man lever i, fordi man simpelt hen ikke har råd, og når man ikke har de samme muligheder som alle andre?

Kl. 15:45

**Anne Marie Geisler Andersen (RV):**

Kan det ikke svare sig at få et job som kassedame, hvis man er på kontanthjælp?

Kl. 15:47

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ordføreren.

Kl. 15:47

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ordføreren.

Kl. 15:45

**Vivi Kier (KF):**

Jeg beklager, at jeg ikke havde tallet med herop. Jeg har hæftet mig meget ved forespørgslens ordlyd, som handler om børn i udsatte familier, og derfor havde jeg helt styr på det der med børnefamilier på starthjælp og enlige med børn på starthjælp.

Så må jeg sige, at jeg godt kan stå og sige, at jeg synes, det er anstændige ydelser, for når jeg går ind og kigger på det, viser det sig, at langt, langt de fleste, op til 80-90 pct., er ude af det her system inden for 1 år, og så er det en ydelse, jeg finder anstændig. Det er jo lige nøjagtig derfor, jeg har peget på, at en af de fattigdomsindikatorer, vi skulle bruge, var de mennesker, der sidder fast i mere end 1 år. De her ydelser er nemlig ikke tænkt som ydelser år ud og år ind, de er tænkt som en midlertidig ydelse til folk, der skal videre i deres liv. Og når de sidder fast, skal vi målrette en indsats for at få dem ud af det her system.

Kl. 15:46

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Fru Ellen Trane Nørby har gjort krav på sit andet spørgsmål fra før. Det tillader vi så undtagelsesvis, selv om de ikke kom i rap.

Kl. 15:47

**Ellen Trane Nørby (V):**

Tak. Det undrede mig meget, at fru Özlem Sara Cekic tidligere sagde, at hvis man var studerende, var det ikke i sig selv en fattigdomsydelse, man fik, selv om den lå på det niveau. Det handlede om omstændighederne. Derfor vil jeg stille den konservative ordfører et spørgsmål. Når man nu i 2009 modtog 5.079 kr. i starthjælp, hvis man ikke havde nogen børn, og hvis man var under 25 år, er det så fattigdomsskabende i sig selv, eller er det det kun, hvis det bliver et langvarigt problem?

Kl. 15:48

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Ordføreren.

Kl. 15:48

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Fru Anne Marie Geisler Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:46

**Anne Marie Geisler Andersen (RV):**

Ordføreren sagde, at den siddende regering har gjort, at det kan betale sig at være kassedame i dag. Har man sænket kontanthjælpen, eller hvordan? For så vidt jeg ved, starter man jo på kontanthjælp i en periode. Kan det ikke betale sig at være kassedame, så længe man er på kontanthjælp, eller hvordan?

Kl. 15:46

**Vivi Kier (KF):**

Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde før. Jeg synes ikke, at det er et fattigdomsskabende problem, medmindre man sidder fast, og derfor har jeg og fru Ellen Trane Nørby jo også peget på, at det her var en af de indikatorer, vi kunne gå ind og måle på. Men jeg er fuldstændig enig, og jeg har også tidligere hørt fru Özlem Sara Cekic sige, at det ikke var noget problem, og at man ikke var fattig, fordi man var under uddannelse og på SU.

Kl. 15:48

**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Tak til ordføreren. Det er fru Anne Marie Geisler Andersen som ordfører for De Radikale.

Kl. 15:48

(Ordfører)

**Anne Marie Geisler Andersen (RV):**

I Danmark er der mange forskellige opfattelser af, hvad fattigdom er. Efter regeringsgrundlaget at dømme opfatter regeringen tilsyneladende fattigdom som værende alt andet end et spørgsmål om økono-

**Vivi Kier (KF):**

Jeg ved ikke, om jeg helt forstod spørgsmålet, fru Anne Marie Geisler Andersen stillede mig. Men jeg prøvede at sige, at før den her regering kom til, var de offentlige ydelser så høje, at det ikke kunne svare sig for en, der var på ydelser, at gå ind og tage et job som kas-

Kl. 15:46

mi. Dog gav gårsdagens udgave af Politiken indtryk af, at man også fra regeringens side nu anerkender, at fattigdommen også er et spørgsmål om økonomi.

Blandt de seks parametre, som kommunerne fremover skal have fokus på i fattigdomsbekæmpelsen, hører borgere, der har været på nedsat ydelse fra det offentlige i mere end 12 måneder, og borgere, der ufrivilligt er blevet sat ud af deres bolig. Men der er formentlig et stykke vej endnu, før regeringen anerkender, at fattigdom hovedsagelig er et spørgsmål om økonomi.

Førhen var vi i Det Radikale Venstre modstandere af en fattigdomsgrænse. Vi var bange for, at en sådan ville blive for simpel. En af grundene til, at vi i dag er åbne over for at se på, hvordan man ville kunne udforme en fattigdomsgrænse, er, at vi finder det meget lidt konstruktivt, at enhver diskussion om fattigdom starter forfra med en diskussion om, hvad fattigdom er, og om der overhovedet eksisterer fattigdom i Danmark.

Næsten uanset hvordan man opgør fattigdom, viser tallene, at der siden 2001 er kommet flere fattige. Eksempelvis har Arbejderbevægelsens Erhvervsråd dokumenteret, at der fra 2001 til 2007 var tale om en stigning i antallet af fattige mennesker på omkring 67.000 fra regnet studerende, hvor fattige var defineret ved en indkomst på under 50 pct. af medianindkomsten. En undersøgelse fra SFI har vist, at der i dag er omkring 59.000 børn i Danmark, der kan betegnes som fattige. Fra 2002 til 2008 skete der desuden en stigning på over 100 pct. i antallet af familier, som blev sat på gaden, sådan at der i 2008 var ikke mindre end 3.762 mennesker, som blev sat ud af deres bolig, fordi de ikke kunne betale huslejen.

Stigningen i fattigdommen taget i betragtning er det frustrerende, at vi skal starte enhver diskussion om fattigdom fra bunden frem for at diskutere konkrete løsningsforslag på problemet. Hvis vi havde en officiel fattigdomsgrænse, kunne vi undgå dette.

I Det Radikale Venstre anerkender vi, at der på trods af stigende velstand er fattigdom i Danmark, samt at fattigdommen først og fremmest er et spørgsmål om økonomi. Det vil derfor være en god start på reduktionen af fattigdom, hvis man afskaffede de fattigdomsgenerende ydelser som starthjælpen, 450-timers-reglen og kontanthjælpsloftet. En undersøgelse fra SFI har nemlig vist, at en væsentlig årsag til, at så mange børn lever i fattigdom, er, at deres familier lever på en af de nedsatte sociale ydelser.

Dette betyder, at disse familier lider markante afsavn grundet deres økonomiske situation. Således har omkring halvdelen som en konsekvens af deres økonomiske situation undladt at spise frugt og grønt, at købe nyt fodtøj eller overtøj, at gå til tandlæge, at erstatte udstyr i hjemmet, der er gået i stykker, at dyrke fritidsinteresser, at invitere gæster hjem eller at give gaver til fødselsdage.

Familier på de nedsatte sociale ydelser adskiller sig fra familier på kontanthjælp, bl.a. ved at andelen, der har undladt at købe lægeordineret medicin, er på 25 pct. blandt dem, der er på starthjælp, og på 32 pct. blandt dem, der er på nedsat kontanthjælp, mens kun 12 pct. af dem, der er på kontanthjælp, har undladt at købe medicin. Der er således forskel på omfanget af afsavn blandt henholdsvis modtagere af de laveste sociale ydelser og gruppen af kontanthjælpsmodtagere.

At afskaffe de lave sociale ydelser samt indføre en fattigdomsgrænse er blot to forslag til at reducere antallet af fattige i Danmark. Vi er åbne over for andre løsningsforslag på problemet, hvis blot regeringen vil tage udviklingen alvorligt og påtage sig ansvaret for at få nedbragt fattigdommen.

Så fristes jeg til at fortsætte den konservative ordførers metafor: Hvis der i en periode ikke er nogen fisk i floden, kunne man så ikke give manden nogle fisk, så han kan holde sig oven vande, indtil der igen kommer fisk i floden?

Kl. 15:52

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 15:52

**Ellen Trane Nørby** (V):

Tak. Nu siger den radikale ordfører jo, at den radikale ordfører og De Radikale i det hele taget gerne vil indgå i konstruktive drøftelser. Det vil jeg da meget gerne hilse velkommen, og jeg håber også, det er tilfældet, for så kunne vi forhåbentlig også komme til at drøfte de her fattigdomsindikatorer helt konkret, for det er jo hidtil blevet afvist af fru Mette Frederiksen som værende en tynd kop te og ikke noget, man overhovedet vil diskutere. Så det er jeg da meget glad for at den radikale ordfører vil.

Så vil jeg også gerne supplere i forhold til fattigdomsindikatorerne. Vi siger jo ikke, at økonomi ikke spiller en rolle. Vi siger bare, at det er farligt kun at dømme på økonomi, for det handler jo også om de øvrige forudsætninger. Eksempel, hvor fru Özlem Sara Cekic bekræftede, at det at være studerende ikke skaber fattigdom i sig selv, er jo et meget godt eksempel på, at det ikke nødvendigvis kun er ydelsens størrelse, det handler om, men også alle de andre ting. Og derfor vil jeg blot spørge den radikale ordfører, om det ikke er korrekt, at det ikke kun er økonomi, men at det også er en lang række andre ting, der er med til at marginalisere og skabe fattigdom i det her land.

Kl. 15:53

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:53

**Anne Marie Geisler Andersen** (RV):

Jeg vil først sige, at jeg synes, det er glædeligt, at regeringen er med på, at fattigdom også er et spørgsmål om økonomi. Sådan som jeg læste regeringsgrundlaget, gjorde man alt, hvad man kunne, for at skrive sig ud af, at det havde noget med økonomi at gøre. Men når det så er sagt, er jeg enig i, at det at være studerende og leve på SU ikke er et udtryk for, at man er fattig. For for det første er det langt hen ad vejen selvalgt, og for det andet har man nogle andre fremtidsudsigter, end man har, hvis man f.eks. lever på en af de nedsatte sociale ydelser.

Så det er klart, at der skal nogle andre, formentlig nogle kvalitative, ting ind over en fattigdomsgrænse. F.eks. kunne det være relevant at se på, hvor længe man har været i fattigdom, og det er jo også det, som der, så vidt jeg kan se, lidt er lagt op til i de der seks parametre. Vi mener bare ikke, at man kan komme uden om, at det i høj grad er et spørgsmål om økonomi. Og man kan heller ikke bare overse, at en lang række af de organisationer, der arbejder på det her område, siger, at de lave ydelser, som er blevet nævnt mange gange i dag, betyder, at folk lever i fattigdom.

Kl. 15:54

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 15:54

**Ellen Trane Nørby** (V):

Når vi er så opmærksomme på, at vi ikke kun kommer til at tale om økonomi, er det jo, fordi vi som mennesker som regel er mangefacetterede og ikke kun har en facet, der handler om, at vi har nogle penge og vi er forbrugere, men vi er også mennesker, og vi har en baggrund – det kan være sundhedsmæssigt, det kan være socialt, det kan være de relationer, de venskaber, vi har – og derfor er det væsentligt, at vi ser på det hele. Derfor vil jeg blot høre den radikale ordfører, om det ikke er korrekt, at hvis vi taler om familier, hvor der er misbrugsproblemer eller der er et meget stort alkoholforbrug, eller familier, hvor der er stor gæld, er det sådan set ligegyldigt, om den check, man sender, har den ene eller den anden størrelse, for så er



det nogle helt andre grundlæggende problemer, man er nødt til at gå ind og løse, før man begynder at tale om, om en større check løser problemet?

Kl. 15:55

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):  
Ordføreren.

Kl. 15:55

**Anne Marie Geisler Andersen** (RV):

Først vil jeg sige, at der er en lang række formentlig forskellige årsager til fattigdom. Der er også en lang række forskellige konsekvenser af fattigdom. Nogle vil jo sige, at man kan trække hesten til truget, men man kan ikke tvinge den til at spise, men det er jo fuldstændig ligegyldigt, om hesten spiser, hvis der ikke er noget i truget. Jeg mener stadig, at selv om der er en lang række faktorer, som man med fordel kunne sætte ind i forhold til, det være sig uddannelse og arbejdsmarked, er man nødt til at forholde sig til, at der er nogle mennesker, som i en periode af forskellige årsager ikke er i stand til at være på arbejdsmarkedet og derfor er tvunget til at få en social ydelse, og at når man skærer så meget i de sociale ydelser, betyder det, at folk lever i fattigdom.

Kl. 15:56

**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:56

(Ordfører)

**Line Barfod** (EL):

Sandra var 3 uger gammel, Robin var 1 år gammel, da deres mor døde af sygdom. 9 måneder efter blev deres far syg af kræft, han blev opereret og fik kemoterapi i mere end ½ år, mistede sit arbejde og har ikke været i stand til at komme tilbage til et fuldtidsjob og har ikke været i stand til at få et andet arbejde. Han havde ikke råd til at blive ved med at betale sine faglige kontingenter og er endt på kontanthjælp. Han og hans to børn har omkring 6.000 kr. om måneden til mad, tøj og alle andre nødvendige udgifter, når husleje og andet i forbindelse med boligen er betalt.

Jeg har svært ved at høre af debatten i dag, hvad svaret fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti er, når det drejer sig om de her børn. Hvordan skal de få penge til at få ordentlig mad hver dag, til at kunne deltage i fritidsaktiviteter, til at holde fødselsdag og jul ligesom andre børn? Alle er enige om, at fattigdom også handler om meget andet end penge, men helt grundlæggende handler fattigdom altså om penge. Så er der mange andre ting, der er skyld i, at man mangler penge, men helt grundlæggende handler det om, at man ikke har penge nok til at kunne deltage i de samme ting som andre. Der er i debatten i dag talt meget om social eksklusion, det, at man bliver udstødt af samfundet. Der er næsten ikke noget mere udstødende for børn, end at man ikke kan holde fødselsdag og ikke kan deltage i de andre børns fødselsdage, fordi man ikke har råd til de 20, 30, 40 kr., man skal betale for en gave til dem. Det er udstødende ikke at have mulighed for at deltage i fritidsaktiviteter sammen med andre. Det handler om penge, og derfor er det fuldstændig vanvittigt, når regeringen og Dansk Folkeparti bliver ved med at påstå, at fattigdom intet har med penge at gøre.

Man har fået bygget et socialsystem op, der fastholder folk i fattigdom, fastholder dem som sociale klienter i stedet for at give dem de penge, der skal til, så de kan betale deres husleje, købe deres mad og så få et overskud til at se, hvordan de bliver i stand til at komme i gang med uddannelse eller arbejde og komme videre og holde op med at være sociale klienter. Det burde jo være det, man var optaget af, i stedet for at man synes, at folk skal så langt ud i en social ned-

tur, så de slet ikke kan rejse sig igen, og – endnu værre – så deres børn risikerer at få varige skader, der kan følge dem resten af livet.

Man har et glimrende redskab, der hedder revalidering, som man i mange år brugte til enlige mødre. Det virkede fantastisk i forhold til at sikre, at de fik en ydelse, de kunne leve af, og de kunne komme igennem en uddannelse og dermed blive i stand til at klare sig selv. Det hjalp rigtig mange mennesker, men det bliver stort set ikke brugt i dag, fordi der er strammet så meget, så man ikke kan bruge det ude på socialkontorerne. Det var ellers et rigtig, rigtig godt redskab. Det handlede om at sikre, at der var penge nok, så den enlige mor kunne koncentrere sig om sin uddannelse i stedet for at skulle tænke på, hvor hun fik penge fra til husleje og mad.

Regeringen har selv fastsat nogle tal for, hvad man skal have at klare sig for. Den tidligere skatteminister lavede nogle glimrende regler for det, der gik ud på, at man som voksen, før man skal betale af på offentlig gæld, i dag, i 2010, skal have 5.380 kr. om måneden til mad, tøj osv. Det er der stort set ingen på de nedsatte ydelser, på fattigdomsydelserne, der har råd til, men alligevel synes regeringen, at det er nogle rigelige ydelser, selv om de ikke lever op til regeringens egne krav om, hvad man skal have til at klare sig for.

Vi har så hørt fra Dansk Folkeparti i dag, at det, det hele går ud på, simpelt hen er, at man ikke skal risikere, at der er nogle, der kan få mere på kontanthjælp, end de kan få, hvis de arbejder. Det er virkelig social dumping, så det vil noget. Kontanthjælpen skal så langt ned, at man ikke ved et eneste job tjener mindre, end man gør på kontanthjælp.

Vi har jo set den sociale dumping brede sig i Danmark, hvor folk bliver tvunget til at arbejde for 10, 20, 30, 40 kr. i timen. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti ikke bare ønsker, at det er østeuropæere, der skal udnyttes groft på den måde, men at dem, for hvem alternativet er kontanthjælp, også skal bruges til at presse lønningerne. Derfor burde der virkelig lyde et ramaskrig fra hele erhvervslivet. Alle dem, der mener, at man skal have gode løn- og arbejdsvilkår i Danmark, og at vi skal fastholde et ordentligt arbejdsmarked, burde sige fra og sige nej. Vi skal ikke have sociale ydelser, der er så lave, at folk bliver presset ud i at tage sort arbejde, presset ud i at dumpe lønningerne osv. for overhovedet at overleve. Der er brug for, at vi har nogle sociale ydelser, som folk kan leve af, og at man så samtidig giver folk den støtte, der er nødvendig, for at de kan komme i uddannelse eller i arbejde. Det er det, der skal til, hvis vi for alvor vil hjælpe dem, der lever i fattigdom.

Kl. 16:01

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Socialministeren.

Kl. 16:01

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Jeg vil sige tak for en god og livlig debat om dette meget væsentlige område.

Det, jeg synes har været lidt ærgerligt i debatten, har været, at oppositionen har brugt meget tid og mange kræfter på at tale de danske sociale systemer og den indsats, der bliver gjort, ned i et sort hul. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, for det skaber lidt et forvrænget billede.

Hvis vi kigger ud over landets grænser, kan vi tydeligt se, at vi faktisk har en rigtig godt socialt system i Danmark. Hvis vi sammenligner med OECD-landene, er vi et af de mest lige lande, og hvis vi ser på Europa-Kommissionens beregninger for 2008 vedrørende børn, der er i risiko for fattigdom, kan vi se, at vi ligger flot med 9 pct., hvor nogle af de andre lande ligger ret højt og vi har et EU-gennemsnit på 19 pct.

Hele argumentationen fra oppositionen hviler i høj grad på AE's undersøgelse, som jeg ikke mener går ind og måler fattigdom, men som er en afgrænsning af lavindkomstgrænsen, hvor man har taget

udgangspunkt i 2007. Og det skaber nogle paradokser, for i en høj-konjunkturperiode vil man få flere i den her lavindkomstgruppe, hvorimod man i en lavkonjunkturperiode vil få færre. Vi ved jo, at det er meget følsomt i forhold til boligpriser og i forhold til aktiekurser osv. Derfor har vi en meget følsom relativ fattigdomsgrænse, som AE har lavet.

Det er jo også derfor, regeringen siger, at vi vil begynde at måle fattigdom på en anden måde, end Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har gjort. Vi vil gerne kigge på fattigdomsindikatorer, og vi vil gerne måle på den rigtige måde. Det gør vi nu med det arbejde, som regeringen har sat i gang, med fattigdomsindikatorer, så vi kan målrette indsatsen i forhold til at gøre noget ved de bagvedliggende årsager til, at folk lever i fattigdom. Det er et arbejde, som jeg ser meget frem til at udføre i mit virke som socialminister.

Kl. 16:03

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ministeren. Fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning. Vi skal have noget lyd til fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:04

**Mette Frederiksen (S):**

Tak for det.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at der ikke er en eneste fra oppositionen, der har talt hverken socialpolitikken eller den sociale indsats ned i et sort hul. Det kunne vi ikke drømme om, hvorfor i alverden skulle vi dog gøre det?

Men vi er bekymrede over stigningen i antallet af fattige i Danmark. Det er en udfordring, og det er et problem, der ligger os på sinde. Og vi bryder os grundlæggende ikke om et Danmark, hvor uligheden stiger. Jeg er jo ikke i lighed med socialministeren glad for skattelettelser til den rigeste del af befolkningen. Jeg kan meget, meget bedre lide et Danmark, hvor vi tager hånd om alle, og hvor der er en nogenlunde fordeling af goderne. Jeg anerkender, at der er en politisk uenighed. Jeg synes nu, at et Danmark uden stigende ulighed er mere klædeligt end det modsatte.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren konkret til dette: I det tilfælde, hvor man har at gøre med en borger, der ikke har andre sociale problemer end det, at vedkommende er ramt af fattigdom, hvad vil ministeren da gøre for den borger, altså hvis det er en person, hvor der ikke er tale om misbrug, hvis det er en person, hvor der ikke er tale om problemer med pjækkeri hos børnene, hvis det er en person, hvor der ikke er tale om psykisk sygdom, som jeg forstår er tre indikatorer ministeren er optaget af? Hvis problemet kun er, at man ikke kan få pengene til at strække, hvad vil ministeren så gøre?

Kl. 16:05

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Socialministeren.

Kl. 16:05

**Socialministeren (Benedikte Kiær):**

Ja, der er en politisk uenighed. Regeringen vil gerne gå ind og bekæmpe fattigdom, men vil ikke gå ind og bekæmpe vækst og velstand, så der er der en klar politisk uenighed.

I forhold til ydelserne – det, som fru Mette Frederiksen taler om nu – vil jeg sige, at vi faktisk har nogle ydelser, som gør, at det er muligt, og at det kan betale sig at tage et arbejde. Og i forhold til den konkrete case, som fru Mette Frederiksen udtaler sig om, er det ekstremt problematisk at stå oppe på talerstolen her i Folketinget og sagsbehandle, for man er nødt til at gå ind og kigge på, hvilke årsager der er til, at vedkommende ikke kan få enderne til at mødes. Så jeg kan ikke stå her og sagsbehandle på nogle løsrevne oplysninger.

Kl. 16:06

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:06

**Mette Frederiksen (S):**

Nu ved jeg ikke, hvor mange penge ministeren selv har fået i skattelettelse, det kan være, at ministeren vil fortælle det til Folketinget.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Hvordan fremmer den skattelettelse, ministeren selv har fået, og som jeg antager drejer sig om et klækkeligt beløb hver måned, væksten i Danmark? Hvordan fremmer det væksten i Danmark, at landets socialminister har fået penge i skattelettelse? Det var det ene spørgsmål, jeg gerne ville stille, for jeg tror nemlig ikke, at ministeren har ret i, at det fremmer væksten.

Så lad os lade være med at sagsbehandle, derfor taler jeg ikke om en konkret familie her. Men det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille, er dette: I de situationer, hvor man har en familie, der har det problem, at begge forældre er på overførselsindkomst her og nu, de er på nedsat ydelse, de har svært ved at få enderne til at nå sammen, og der er ikke tale om psykisk sygdom, der er ikke tale om misbrug, og der er ikke tale om, at børnene har fravær fra skolen, hvordan vil ministeren så sørge for, at den familie har et økonomisk grundlag, som er godt nok til, at familien kan opretholde en almindelig levestandard?

Jeg vil gerne have svar på begge spørgsmål.

Kl. 16:07

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ministeren.

Kl. 16:07

**Socialministeren (Benedikte Kiær):**

I forhold til det med skattelettelserne vil jeg sige, at det er en fuldt finansieret skattereform.

I forhold til at skattelettelser kan skabe vækst, vil jeg sige, at hvis man kigger ud over landets grænser og ser på, hvad andre lande foretager sig – for det må man også se på, det hjælper jo ikke, at vi bare bevidstløst sætter skatten op, fordi så bliver vi ikke konkurrencedygtige i forhold til de andre lande, som vi sammenligner os med – viser det klart, at her er skattelettelser et væsentligt parameter for, om vi er konkurrencedygtige. De er med til at skabe en situation, hvor virksomhederne har lyst til at være her i landet og har lyst til at skabe arbejdspladser for vores borgere her i landet. Det er med til at skabe vækst og velstand, og der er skattepolitik et væsentligt parameter, så skattepolitik har stor betydning i forbindelse med at skabe vækst.

I forhold til det med ydelserne vil jeg sige, at det er svært at stå her og komme med nogle generelle betragtninger om den enkeltes situation, for det kommer også an på, hvad det er for en bolig, man bor i, det kommer an på mange ting. For vi har et socialt system, hvor der er en lang række ydelser ud over den faste ydelse, så man kan ikke stå heroppe fra talerstolen og sagsbehandle konkrete sager.

Kl. 16:08

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 16:08

**Maja Panduro (S):**

Jeg kan forstå på ministerens tale, at vi nu har fundet nogle fattigdomstal, som ministeren godt vil forholde sig til, nemlig den EU-undersøgelse, som ministeren refererer til, og hvori ministeren siger, at

vi i Danmark, hvad angår børn med risiko for fattigdom, jo ligger flot – flot med kun 9 pct.

Jeg har lidt svært ved at betragte det som flot, at næsten en tiendedel af alle børn i Danmark således åbenbart lever i risiko for fattigdom. Så er jeg sådan set næsten ligeglad med, om det er værre i andre lande. Men næsten en tiendedel af alle børn i Danmark lever åbenbart i risiko for fattigdom ifølge nogle tal, som ministeren godt vil forholde sig til.

Nogle af de her børn er jo fra Randers. Ministeren og jeg har tidligere talt om de 74 børnefamilier, over 150 børn, som lever i fattigdom. Synes ministeren, at det hører hjemme i Danmark?

Kl. 16:09

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:09

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Hvad angår den her måling, så drejer det sig jo om risiko for fattigdom. Det er ikke en relativ fattigdomsgrænse, som opposition hele tiden henholder sig til i forhold til Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Og når jeg siger, at der ligger vi godt, sammenligner jeg jo med andre lande. Det er ikke det samme, som at regeringen ikke vil videre. Det er jo også en årsag til – trods alle de ting, som er blevet sat i værk gennem de senere år i forhold til enkelte initiativer, men også i satspuljeregime – at regeringen faktisk vil videre og derfor har sagt, at vi sætter et arbejde i gang med de her fattigdomsindikatorer. Det stod der i regeringens arbejdsprogram. Så kan vi målrette indsatsen.

Så regeringen sidder bestemt ikke på hænderne her, men jeg synes, det er værd at hæfte sig ved, at hvis vi sammenligner os med andre lande, ligger vi godt. Vi har et godt udgangspunkt, og vi har et godt socialt system, som vi kan arbejde ud fra.

Kl. 16:10

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Maja Panduro.

Kl. 16:10

**Maja Panduro** (S):

Der kan vi jo så bare konstatere, at vi har fundet endnu et klart punkt, hvor vi er politisk uenige. Jeg kan ikke få mig selv til at mene, at vi ligger flot, sådan som ministeren udtrykte det, med nogle tal, der viser, at næsten hver 10. barn i Danmark er i risiko for at blive ramt af fattigdom.

Ministeren fik ikke kommenteret mit konkrete eksempel fra Randers, hvor vi jo så 154 børn i 74 familier, som var afhængige af kirkers hjælp. Da vi sidst talte om det her i salen sagde ministeren, at hun ikke kendte til de her familier, men hun virkede dog påvirket og var fuldstændig enig med mig i, som jeg forstod det, at det ikke hører hjemme i Danmark i 2010, at man skal være afhængig af kirkers hjælp.

Nu har ministeren så haft yderligere to uger til at sætte sig ind i den her sag, som hun også var oprevet over. Lad os bare tage det generelt: Hvad vil ministeren gøre for de familier, som er i den her situation, for det er jo ikke kun i Randers?

Kl. 16:11

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:11

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Jeg har det sådan, at hvis vi ligger på en førsteplads, når vi sammenligner os med andre, så ligger vi godt, men det er ikke det samme, som at vi ikke skal gøre det bedre. Jeg tror lige, jeg vil prøve at gen-

tage det en gang til: Hvis man ligger på en førsteplads, ligger man godt, men det er ikke det samme, som at regeringen ikke vil gøre mere og ikke vil gøre en større indsats i forhold til fattige børn.

Med hensyn til de her familier i Randers vil jeg gentage det, jeg også sagde under besvarelsen af § 20-spørgsmål, nemlig at jeg ikke kender baggrunden for den situation, de her 74 familier er i, og det er jo ret væsentligt, hvis man skal handle. Hvad er det for en baggrund, der er for de her 74 familier, som fru Maja Panduro har henvist til?

Med hensyn til hvad jeg så sagde i forhold til besvarelsen af spørgsmålet var det, at der jo ikke er nogen, der skal sidde fast og have brug for varig hjælp fra en kirke. Det er jo derfor, at vi vil kunne gøre en målrettet indsats, når vi nu har fået udviklet de her fattigdomsindikatorer. Men jeg kan ikke gå ind og sagsbehandle på 74 familier, jeg ikke kender.

Kl. 16:12

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Özlem Cekic.

Kl. 16:12

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Mit spørgsmål er meget kort: Mener ministeren, at det kontanthjælpsniveau, der er i Danmark i øjeblikket, er lagt på en måde, så det kan betale sig at arbejde?

Kl. 16:12

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:12

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Ja, det er udregnet, så det kan betale sig at arbejde.

Kl. 16:12

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Özlem Cekic.

Kl. 16:12

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Så er det jo rigtig, rigtig interessant, at man bliver ved med at bruge det argument, der lyder, at når vi afskaffer de her fattigdomsydelser – som er loft over kontanthjælp, starthjælp og 300-timers-reglen – så kan det ikke betale sig at arbejde. Har ministeren en eneste gang hørt Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten eller Radikale Venstres snakke om, at når vi afskaffer de ydelser, så vil vi indføre nogle ydelser, der er dobbelt så store som kontanthjælpen? Eller har ministeren en eneste gang hørt, at en afskaffelse så betyder, at det ikke kan betale sig at arbejde?

Derfor synes jeg også, at det simpelt hen er urimeligt, at man fra talerstolen siger, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at det er derfor, vi har de ydelser. Vi vil bare gerne have, at når vi afskaffer fattigdomsydelserne, bliver der givet ydelser, der svarer til kontanthjælpen, og ministeren siger selv, at kontanthjælpsniveauet er rimeligt i forhold til, at det kan betale sig at arbejde. Hvad er problemet?

Kl. 16:13

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:13

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Nu begynder vi at tale om et ressortområde, som egentlig ikke hører ind under mit område. Men med hensyn til de her ydelser er de jo udregnet efter, at det skal kunne betale sig at tage et arbejde, og i forhold til, hvad det er for en situation, man er i, er der også en lang

række andre sociale ydelser, hvilket betyder, at man har mulighed for at få en hverdag til at hænge sammen.

Kl. 16:14

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:14

**Line Barfod** (EL):

Det, man ifølge socialministeren har til at få en hverdag til at hænge sammen, er jo langt mindre end det, skatteministeren og regeringen selv, da reglerne på skatteområdet blev vedtaget, har besluttet at man skal have at leve for. Så der er i hvert fald en kæmpe uenighed dér mellem socialministeren og skatteministeren om, hvad man skal klare sig for.

Men jeg vil gerne høre i forhold til de her nye fattigdomskriterier, som ministeren har meldt ud: Den far, jeg fortalte om, og de to børn, hvor moren er død og faren har fået en alvorlig kræftsygdom, er jo ikke fattig, og de børn er ikke fattige ud fra ministerens definition. Hvis han skal defineres som fattig, skal han ud over sin kræftsygdom få en psykisk sygdom, eller han skal begynde at drikke alkohol, eller han skal begynde at slå sine børn, eller han skal holde op med at betale sin husleje, så han bliver sat ud af sin lejlighed.

Kunne ministeren ikke overveje nogle fattigdomskriterier, der handler om, hvad man har at leve for, sådan at vi også får taget hånd om dem, der ikke har penge nok?

Kl. 16:15

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:15

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Nu vil jeg lige sige, at jeg ikke har været ude med nogen fattigdomskriterier og fattigdomsindikatorer; det er ordførerne fra Venstre og Konservative, der har været ude med deres indspark i debatten omkring fattigdomsindikatorer. Hvordan fattigdomsindikatorerne i sidste ende kommer til at se ud, er det alt, alt for tidligt at tale om, men jeg kan sige, at den sundhedsmæssige tilstand er et af de områder/temaer, som regeringen har nævnt i forhold til at udvikle de her fattigdomsindikatorer.

Kl. 16:15

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Line Barfod.

Kl. 16:15

**Line Barfod** (EL):

Men mener ministeren, at det, når man skal vurdere, om en familie og nogle børn lever i fattigdom, så skal indgå, hvor mange penge de har? Altså, har det betydning for, om man vurderer, at en familie er fattig, hvor mange penge de har at leve for? Er det noget, ministeren mener man skal have med, når man skal vurdere, om børnene lever i fattigdom?

Kl. 16:15

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:15

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Det lyder, som om fru Line Barfod er i gang med at tale om budgetmetoden. Altså, som sagt er vi gået i gang med det her arbejde omkring fattigdomsindikatorer og har nævnt en lang række områder i forhold til, hvad det er for nogle temaer, vi gerne vil arbejde med i

forhold til at udvikle de her fattigdomsindikatorer, så det er alt for tidligt præcis at pege på, hvordan udfaldet bliver.

Kl. 16:16

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Julie Skovsby.

Kl. 16:16

**Julie Skovsby** (S):

Ministeren taler om, at regeringen ikke ønsker at være med til at bekæmpe årsagerne til fattigdom, fordi man ikke samtidig ønsker at bekæmpe vækst, og at der altså skulle være en eller anden form for modsætning mellem de to forhold.

Kort tid efter jul kunne vi se ministerens partiformand, fru Lene Espersen, i en tv-udsendelse på DR. Hun skulle ud at købe en ny cykel for den skattelettelse, hun havde fået her efter nytår. Det var for at sætte gang i hjulene. Udsendelsen endte med, at partiformanden ikke købte nogen ny cykel, og det blev i øvrigt oplyst, at hun kunne købe en ny cykel hver eneste måned for sin skattelettelse, hvis det var det, hun ønskede.

Jeg kan bare ikke forstå, hvorfor det ikke er meget bedre for væksten, at de her penge kommer ud til børnefamilier, som mangler penge, og hvor der måske skal købes en ny cykel, sko, tøj, fødevarer osv.

Kl. 16:17

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:17

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Jeg mener ikke, der er nogen modsætning i det, jeg siger. Det er jo helt forkert, at fordi jeg synes, det er en god skattereform, vil jeg ikke gå ind og hjælpe og bekæmpe fattigdom. Det, jeg siger, er, at jeg ikke vil bekæmpe vækst og velstand, men jeg vil godt bekæmpe fattigdom. Nu står det vist rimelig klart.

Med hensyn til skattelettelserne er de jo nøje udviklet og udregnet, ud fra hvad der sker rundtomkring i verden, så vi også fortsat kan være konkurrencedygtige. Vi bliver nødt til at forholde os til, hvad der sker i vores nabolande, og hvad der sker andre steder i verden, så vi fortsat kan tiltrække virksomheder, så vi fortsat har arbejdspladser, så vi fortsat kan få penge til vores velfærdssamfund. Det er ret væsentligt, at man har et skattesystem, som sikrer, at vi har nogle virksomheder, som laver nogle arbejdspladser, så vi har noget arbejde, så vi kan skabe noget velstand og velfærd i vores samfund.

Kl. 16:18

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Julie Skovsby.

Kl. 16:18

**Julie Skovsby** (S):

Vi Socialdemokrater er jo også meget optaget af at skabe vækst og velstand for netop at kunne skabe nogle arbejdspladser. Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, hvorfor det ikke er godt at få sat gang i væksten ved netop at sige, at de børnefamilier, som har det eneste problem, at de mangler penge, får flere penge til f.eks. at kunne købe nye sko eller en forårsjakke, købe mad osv. og bruge penge på offentlig transport. Noget af det, vi også ved rammer disse familier, er, at de ikke har råd til at tage toget til f.eks. København. Hvis man nu fik pengene ud på den måde – i stedet for at give skattelettelser til nogle af de allerrigeste, som måske bare sparer pengene op eller bruger dem i udlandet – ville det så ikke være med til at skabe vækst?

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Jeg vil sige, at der jo er kigget på både bund-, mellem- og topskatten i skattereformen – man har bl.a. fjernet mellemskatten, hvilket rammer rigtig, rigtig mange mennesker positivt i forhold til deres arbejdsindsats – og så er der kigget på, hvordan man skruer et skattesystem og et skattetryk sammen i andre lande, så vi kan trække noget arbejdskraft og nogle virksomheder til vores land. Det er ret væsentligt. Vi har jo lyttet til både eksperter, virksomheder og erhvervslivet med hensyn til, hvad vi skal gøre for at være konkurrencedygtige i forhold til andre lande. Derefter har vi lavet en skattereform, som er fuldt finansieret, så vi fortsat kan være konkurrencedygtige.

Det, det hele handler om, er, at vi kan trække nogle virksomheder til landet, at vi kan fastholde virksomheder i landet, og at vi fortsat har nogle arbejdspladser, så man har vækst og velstand. Derfor er skattereformen skruet sammen på den måde, som den er. Det er klart, at nogle, der tjener noget mere end andre, jo vil få mere ud af det, fordi der er tale om procentsatser.

Kl. 16:19

bidrager positivt til fællesskabet og samfundsøkonomien. Det betyder, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, og at så mange som muligt skal kunne forsørge sig selv og deres familie på et rimeligt niveau.

Kl. 16:19

Regeringen anerkender, at der på trods af samfundets mange muligheder og et social- og arbejdsmarkedssystem i verdensklasse er enkeltpersoner og familier, der har svært ved at klare hverdagen. Det betyder, at vi desværre må konstatere, at der er mennesker og familier, der både i økonomiske opgangs- og nedgangstider slås med vanskelige vilkår af bl.a. økonomisk, social, sundhedsmæssig og beskæftigelsesmæssig karakter. Vi kan derfor godt være enige med forslagsstillerne i, at der er behov for, at vi igangsætter et arbejde for at øge vores viden om årsagerne til fattigdom og om, hvordan vi bedst muligt kan måle den.

Men det er selvfølgelig en forudsætning, at vi måler på det rigtige – at det, vi måler på, siger noget om, hvorvidt vi rent faktisk bedrer forholdene for de mennesker, det handler om. Regeringen er imod en officiel dansk fattigdomsgrænse, men som jeg har sagt tidligere i dag i forbindelse med drøftelsen af F 36, mener regeringen simpelt hen ikke, at vi kan forlade os på at opgøre fattigdom med et enkelt tal i form af en fattigdomsgrænse. Fattigdom er ikke alene et spørgsmål om indkomstniveau. Lav indkomst siger ikke noget om den enkeltes samlede situation og ressourcer til at klare hverdagen og deltage aktivt i samfundet. Man kan godt være ressourcestærk, selv om man har lav indkomst, lige så vel som man kan have behov for hjælp og støtte, selv om man objektivt set har en højere indkomst. Jeg har endnu ikke set et eksempel på en fattigdomsgrænse, som fyldestgørende kunne belyse problemet.

Det relative fattigdomsbegreb er et godt eksempel på, at det er vanskeligt. Det har den ulempe, at der statistisk bliver flere i lavindkomstgruppen, når der er fremgang, og når beskæftigelsen, aktiekurser og boligpriser stiger, mens der bliver færre i gruppen, når der er krise i samfundet og boligpriser og aktiekurser falder. Samtidig øger en sådan grænse risikoen for, at vi overser de andre vigtige faktorer, der har betydning for den enkeltes samlede situation og ressourcer som f.eks. vedkommendes sociale netværk, boligforhold, uddannelsesniveau, beskæftigelsesmuligheder og sundhedssituation. Så i modsætning til forslagsstillerne mener vi fra regeringens side ikke, at en officiel dansk fattigdomsgrænse bringer os videre i bekæmpelsen af fattigdom.

Regeringen ser i stedet fattigdom som et flerdimensionalt problem, der kendetegner den situation, hvor et menneske eller en familie gennem en længere periode ikke har de fornødne økonomiske, sociale, helbredsmæssige, uddannelsesmæssige eller beskæftigelsesmæssige ressourcer til at klare hverdagen. At fattigdom er et flerdimensionalt problem, er i øvrigt en holdning, som også mere og mere kommer til udtryk i debatten, f.eks. fra forstander for Kofoeds Skole, Jens Aage Bjørkøe, og opinionsredaktør på Politiken, Per Michael Jespersen, og hvis jeg ikke tager helt fejl, var fru Mette Frederiksen citeret for noget i samme retning i Berlingske Tidende for par uger siden.

Regeringen vil, som vi jo også har været inde på i debatten om F 36, igangsætte udviklingen af retvisende fattigdomsindikatorer, som gør det muligt at identificere fattige familier og enkeltpersoner, og som gør det muligt at iværksætte konkrete politiske initiativer for at hjælpe de pågældende grupper. Hvis vi udvikler indikatorerne på den rigtige måde og med tilstrækkelig omtanke, mener jeg, at de kunne blive et særdeles vigtigt redskab i en endnu mere målrettet social indsats. Indikatorerne skal bidrage til at identificere kommende indsatsområder.

Det handler grundlæggende om at se på de bagvedliggende problemer og finde løsninger, der gør folk i stand til at komme ud af fattigdomssituationen, eller forebygge, at de kommer i den. De mennesker, som kan, skal på sigt kunne klare sig selv og derved opnå den

Kl. 16:20

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Hermed er forhandlingen sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil blive foretaget på Folketingets møde torsdag den 22. april 2010.

Det næste punkt på dagsordenen er:

### 8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 173:

#### Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et ekspertudvalg til udarbejdelse af en officiel dansk fattigdomsgrænse.

Af Özlem Sara Cekic (SF), Yildiz Akdogan (S), Anne Marie Geisler Andersen (RV) og Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 16:20

### Forhandling

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Socialministeren – som godt lige må få et glas vand først, det er vigtigt.

Kl. 16:21

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Ja, ellers mister jeg stemmen.

Forslagsstillerne ønsker med beslutningsforslaget, at der nedsættes et ekspertudvalg til udarbejdelse af en officiel dansk fattigdomsgrænse. Forslaget skal således ses i sammenhæng med F 36 om fattigdom og lige muligheder for udsatte børn, som vi allerede har drøftet i dag.

Lad mig begynde med at slå fast, at det er regeringens mål, at Danmark fastholder sin position som et af de rige lande i verden, hvor indkomstforskellene er mindst, og hvor vi bekæmper fattigdom. Det er regeringens holdning, at vi skal bekæmpe fattigdom gennem en sund samfundsøkonomi, hvor så mange som muligt arbejder og

menneskelige værdi, som ligger i at kunne tage vare på sig selv og sin familie. De mennesker, som ikke kan, har vi naturligvis et samfundsmæssigt ansvar for at tage hånd om og give den bedst mulige hjælp og støtte.

Opsummerende vil jeg sige, at regeringen, som jeg har redegjort for, er optaget af at udvikle retvisende operative fattigdomsindikatorer i modsætning til en økonomisk fattigdomsgrænse. Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 16:26

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Tak til socialministeren. Fru Ellen Trane Nørby ... Undskyld! Ja, det undrede mig også lidt, at der ingen korte bemærkninger var, når jeg tænker på engagementet i de her sager, så jeg beklager, at jeg overså fru Line Barfod.

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:26

**Line Barfod** (EL):

Når socialministeren afviser, at man kan lave en fattigdomsgrænse, og afviser, at det giver nogen mening at se på tal, og regeringen så samtidig på dette område har fastsat, hvor meget et menneske skal have tilbage at leve for, hvordan får ministeren så de to ting til at hænge sammen? Den ene del af regeringen mener, at det giver mening at sige noget ud fra: Hvad koster det at leve i Danmark; hvornår har man ikke råd til at betale af på sin gæld, fordi man ikke har penge nok til at købe mad og tøj osv.? Omvendt siger socialministeren altså, at det er fuldstændig umuligt at sige noget om. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 16:27

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:27

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Nu har debatten kørt meget på en relativ fattigdomsgrænse. Det er jo den, der ligesom også har været udgangspunktet for hele den forespørgselsdebat, vi har været igennem om F 36, hvor det er blevet fremhævet gang på gang.

Regeringen vil gerne gå ind og kigge på området med nogle fattigdomsindikatorer. Hvordan og hvorledes fattigdomsindikatorerne kommer til at se ud, hvad de præcis kommer til at have af ordlyd, er det alt for tidligt at sige noget om endnu. Og der kan »hvordan og hvorledes« også i forhold til gæld sagtens blive en parameter. Så det er alt for tidligt at sige noget præcist om, hvordan det kommer til at se ud med fattigdomsindikatorerne.

Kl. 16:27

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:27

**Line Barfod** (EL):

Jeg forstår ikke helt sammenhængen. Nu siger ministeren meget åbent, at man kan fastsætte nogle indikatorer, og at det kan falde ud på mange måder. Lige før, i sin indledende afvisning af det her forslag, sagde ministeren, at det ikke gav mening at begynde at tale om beløb, at begynde at tale om, hvor mange penge man havde at klare sig for osv.

Der er flere forskellige fattigdomsgrænser, og det er derfor, vi foreslår et ekspertudvalg. Der er både den relative og den, hvor vi ser på, hvor mange penge man rent faktisk har at leve for. Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren uden nu at skulle sige, om det kommer med i regeringens endelige udspil eller ej, mener, at de beløb på

skatteministerens område, der er fastsat for, hvor meget man skal have at leve for, er korrekte?

Kl. 16:28

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:28

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Nu taler vi om, hvorvidt en fattigdomsgrænse skal være relativ eller absolut. Regeringen siger med udgangspunkt i det, der er blevet fremlagt, at den ikke kan beskrive de bagvedliggende årsager. Vi vil gerne måle, men vi vil gerne måle på den rigtige måde, sådan at vi sådan set kan bruge de målemetoder, vi har, til en aktiv social indsats over for de grupper, som vi taler om, og som lever i fattigdom. Det er sådan set det, der er udgangspunktet for diskussionen om fattigdomsindikatorer.

I forhold til et enkelt tal mener jeg, at det, der har været fremme i debatten, er den her relative fattigdomsgrænse, som har taget udgangspunkt i AE's definition af en relativ fattigdomsgrænse. Det er jo den, som jeg ikke anerkender, så det er med det udgangspunkt, jeg har diskuteret.

Kl. 16:29

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:29

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Altså, vi har faktisk ikke lagt os fast på den relative fattigdomsgrænse. Det gør vi heller ikke i selve forslaget. Vi nævnte det heller ikke fra talerstolen. Vi sagde, at der var flere forskellige modeller. Det er meget interessant, hvordan ministeren har hørt det.

Men jeg vil bare lige følge op på det, fru Line Barfod nævnte lige før. Når skatteministeren på sin hjemmeside oplyser, hvor mange penge man skal have til at leve for, læser jeg det, som om der er en eller anden grænse, med hensyn til hvilken levestandard man skal have i Danmark. Når de ude i kommunerne giver de her enkeltydelser og kigger på rådighedsbeløbene, gør de det samme. Men er det rigtigt forstået, at socialministeren ikke mener, at det, der står på Skatteministeriets hjemmeside, duer?

Kl. 16:30

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:30

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Jeg kan bare ikke se, hvilken sammenhæng det har med, at vi skal til at udvikle fattigdomsindikatorer. I forhold til det med det relative fattigdomsbegreb og den relative fattigdomsgrænse har hele oppositionens debat og argumentation taget udgangspunkt i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og oppositionen har her sagt, at der er sket en stigning. Det er jo den diskussion, jeg henviser til. Oppositionen bruger AE's udregning af en relativ fattigdomsgrænse, og regeringen mener ikke, at den kan bruges til noget i forhold til at beskrive de bagvedliggende årsager. Faktisk er det derimod en måling af lavindkomstgruppen. Så det er ligesom derfra, jeg snakker om den relative fattigdomsgrænse, og det er også derfra, jeg taler om, at regeringen vil gå ind og udarbejde fattigdomsindikatorer.

Kl. 16:30

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:30

Kl. 16:33

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Ministeren har et problem med sin argumentation. Det tror jeg også godt at hun selv kan høre. Vi foreslår en fattigdomsgrænse. Vi har jo ikke lagt os fast på, hvor den skal være. Vi siger bare, at eksperterne skal vurdere, hvor grænsen skal være, i forhold til hvor mange penge man skal have at leve for. Skatteministeren siger det samme på ministeriets hjemmeside, hvor han siger, at der skal være et rådighedsbeløb. Så siger ministeren, at det kan man simpelt hen ikke bruge.

Så spørger jeg bare en gang til: Mener ministeren, at det rådighedsbeløb, som Skatteministeriet nævner på sin hjemmeside, ikke kan bruges? Jeg synes da, det er dybt, dybt problematisk, hvis ministrene modsiger hinanden. Hvis borgerne ikke kan stole på det, der står på Skatteministeriets hjemmeside, så synes jeg faktisk, det er problematisk. Ministrene bliver nødt til at snakke sammen og finde ud af, om tallene på Skatteministeriets hjemmeside er rigtige eller ej.

Kl. 16:32

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:32

**Socialministeren (Benedikte Kiær):**

Nu begynder spørgeren at lægge mig nogle ord i munden, som jeg slet ikke har sagt. Jeg siger, at der ikke på nogen måde er nogen modsætning mellem, at vi skal til at udarbejde nogle fattigdomsindikatorer, og det, der ligger på Skatteministeriets hjemmeside. Jeg taler om den relative fattigdomsgrænse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som oppositionen har brugt i sin argumentation for, at der skal nedsættes et ekspertudvalg. Jeg har sagt, at jeg ikke anerkender den måde, som AE bruger den her beregning på. Så jeg mener ikke, der er nogen som helst modsigelse mellem, hvad der står på Skatteministeriets hjemmeside, og det, at vi skal begynde at udarbejde nogle retvisende, operationelle fattigdomsindikatorer.

Kl. 16:32

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Tak. Fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:32

**Mette Frederiksen (S):**

Jamen hvis ikke socialministeren så at sige har fidus til de tal, der fremkommer i Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyser, så må ministeren jo for alvor være interesseret i at støtte beslutningsforslaget her. For det, vi siger med beslutningsforslaget, er, at det samlede vidensgrundlag skal være bedre, for at Folketinget kan træffe oplyste og gennemtænkte beslutninger, hvis vi på et tidspunkt kan få flertal i Folketinget for at indføre en fattigdomsgrænse.

Hvis man siger ja til beslutningsforslaget her, indfører man jo ikke en fattigdomsgrænse i Danmark, men så beder man alene en gruppe eksperter om at analysere udviklingen af fattigdom. Der kan vi både tage relativ og absolut fattigdom med. Så vil man samtidig få den ekspertgruppe til at foreslå, på hvilken måde der vil kunne indføres en fattigdomsgrænse i Danmark. Så hvis ministeren ikke anerkender de gængse regnemetoder, må ministeren da være interesseret i at støtte, at der nedsættes et ekspertudvalg, så alle kan blive kloge-re.

Kl. 16:33

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.**Socialministeren (Benedikte Kiær):**

Nu tager fru Mette Frederiksen igen udgangspunkt i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og lader deres metode stå til troende. Grunden til, at jeg ikke har fidus til deres metode, er, at det er et paradoks, at når man har opgangstider, kommer der flere i den lavindkomstgruppe, som den undersøgelse egentlig går ind og udregner, mens der bliver færre, når der er krise. Vi har ikke fidus til den måde at gøre tingene op på, og det er netop derfor, at vi vil gå ind og prøve at måle på det her område med nogle retvisende indikatorer, og derfor, regeringen har sat det her arbejde i gang. Så vi er jo i gang med det arbejde.

Kl. 16:34

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:34

**Mette Frederiksen (S):**

Jeg synes, ministeren taler udenom, og jeg synes ikke, at ministeren bruger tiden i Folketingssalen på en fornuftig måde. For der er ikke nogen i oppositionen, der har foreslået, at vi skal indføre en fattigdomsgrænse i Danmark, der er relativ. Det eneste, vi beder Folketinget om at tage stilling til under behandlingen af det her beslutningsforslag, er, om ikke vi kan få nedsat et ekspertudvalg, der kan komme med forslag til, hvordan en fattigdomsgrænse kan se ud. Der er det da muligt, at der er nogle, der vil fremkomme med et forslag til en relativ fattigdomsgrænse, men det er jo lige så sandsynligt, at nogle eksperter vil pege på, at man skal lave en fattigdomsgrænse, der hviler på princippet om rådighedsbeløb eller på afsavnsmetode eller anden form for absolut opgørelse.

Så ministeren kan jo ikke på forhånd vide, hvad de eksperter vil sige. Det, vi beder om med beslutningsforslaget her, er, at vi får et oplyst grundlag. Vi beder ikke om, at det skal være en relativ fattigdomsgrænse. Jeg er ikke selv som socialdemokrat tilhænger af, at vi entydigt indfører en relativ fattigdomsgrænse i Danmark. Jeg er tilhænger af, at vi bekæmper fattigdom meget mere aktivt, end regeringen har villet det siden 2001. Jeg tror, at et virksomt våben imod fattigdom er at få lavet en fattigdomsgrænse. Der tror jeg personligt selv at man både skal have den relative og den absolutte fattigdom med.

Kl. 16:35

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:35

**Socialministeren (Benedikte Kiær):**

Nu har udgangspunktet for oppositionens kritik og for hele kritikken under behandlingen af F 36 jo hvilet på og taget udgangspunkt i AE's undersøgelse, hvor man har sagt, at der har været en stigning. Det er jo derfor, jeg i min kritik tager udgangspunkt i den undersøgelse og siger, at vi ikke anerkender den måde at opgøre fattigdom på.

Jeg synes da, at det er prisværdigt, at fru Mette Frederiksen nu siger, at hun også mener, at en relativ fattigdomsgrænse ikke kan anvendes til, hvad der egentlig er væsentligt, nemlig at gå ind og bekæmpe fattigdom. Regeringen har jo netop sat det her arbejde i gang med at finde nogle retvisende fattigdomsindikatorer, hvormed man skal kunne målrette indsatsen i forhold til at bekæmpe fattigdom.

Kl. 16:36

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ministeren. Fru Ellen Trane Nørby som ordfører for Venstre.

Kl. 16:36

(Ordfører)

**Ellen Trane Nørby (V):**

Fra Venstres side kan vi ikke støtte det beslutningsforslag, B 173, der ligger på bordet. Det kan vi ikke af flere årsager, men mest af alt synes vi jo, at det er ret paradoksalt, at Socialdemokraterne nu i mere end 6 år har talt om, at der skal indføres en fattigdomsgrænse i Danmark, men fortsat ikke er kommet med et bud på, hvordan den fattigdomsgrænse skal se ud, hvem den skal omfatte, hvordan den skal beregnes, og hvordan den skal skrues sammen. Vi har til gengæld kunnet konstatere løbende gennem debatten, både i forbindelse med beslutningsforslag her i salen og også i forbindelse med de utallige rapporter, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har lavet, at Socialdemokraterne til det yderste har forsvaret, at man kunne lave beregninger, som byggede på medianmodellen. Derfor kan man jo ikke forvente os i at tro, at det også er det, der ligger til grund for, at man fortsat vil have den her fattigdomsgrænse.

Fra Venstres side ønsker vi ikke at have en medianmodel. Vi synes, det er paradoksalt, at man kan have et relativt fattigdomsbegreb, som bliver opgjort sådan, at man i opgangstider ser, at der bliver flere fattige i samfundet, og i nedgangstider som dem, vi har lige for tiden, hvor vi andre kan kigge ud ad vinduet og se, hvordan krisen er ved at bide sig fast, og se, hvordan den har skabt fattigdom hos flere og en social marginalisering hos andre, og så med de teoretiske modeller samtidig kan se, at antallet af fattige i Danmark er faldende, fordi gennemsnitsindkomsten er faldet, og dermed er indkomsten hos de mennesker, der har under halvdelen af gennemsnittet i Danmark, også faldet.

Derfor synes vi jo, at medianmodellen på alle måder giver et misvisende billede af det, vi taler om, nemlig den meget komplekse og sammensatte størrelse, som fattigdom og social marginalisering er. Vi har fra regeringens side i regeringsprogrammet spillet ud med, at der skal udarbejdes en række fattigdomsindikatorer. Fra Venstres og Konservatives side har vi også mere konkret prøvet at gå ind i at kigge på, hvad de her indikatorer kan afspejle, hvad det er for nogle elementer af fattigdom, som vi kan se både er med til at være nogle af de bagvedliggende årsager til, at folk ender i fattigdom og social marginalisering, og også nogle af de indikationer, der kan være, når noget er ravsuskende galt, og hvor vi som samfund kan gribe ind langt tidligere.

Det kan vi se at den socialdemokratiske ordfører, fru Mette Frederiksen, kalder en tynd kop te og i hele taget konstaterer en helt gal måde at melde det på. Vi synes, det er vigtigt, at vi har en meget mere flerdimensionel debat om fattigdom og dermed også om, hvordan vi sikrer, at vi som samfund kan stå hårdt rustet i kampen mod fattigdom og social marginalisering.

Når vi også er betænkelige ved, at man laver en økonomisk fattigdomsgrænse, er det jo, fordi vi kan kigge på lande som bl.a. USA, som har en økonomisk fattigdomsgrænse, og der se, at det bestemt hverken har gjort fra eller til i forhold til antallet af fattige og socialt udsatte i USA, og derfor tror vi ikke på, at en fattigdomsgrænse i sig selv på nogen måde løser problemerne. Vi mener hellere, at man skal arbejde fremadrettet med indikatorer, som man også kan bruge til at forebygge, at folk ender i fattigdom, at fattigdommen bider sig fast og mennesker ryger ud i en social deroute.

Vi vil gerne blive i det arbejde, der ligger, og vi håber også, at ministeren vil finde en ordentlig proces, hvor de sociale organisationer aktivt kan blive inddraget i det arbejde, der nu pågår med at udforme fattigdomsindikatorer. Vi er også helt sikre på, at den dialog, vi får nu, kan være med til at kvalificere hele grundlaget for, at vi får nogle retvisende fattigdomsindikatorer i Danmark, sådan at vi som et frit, stærkt og velstående samfund også sikrer, at vi bruger den vækst og velstand til at tage hånd om de allersvageste og de allerfattigste her i vores samfund.

Derfor kan vi i Venstre ikke støtte B 173, som det ligger, og vi håber sådan set, at oppositionen i stedet for vil bidrage aktivt til den debat, der nu kommer omkring retvisende fattigdomsindikatorer, sådan at vi forhåbentlig kan nå frem til et grundlag, hvor vi kan diskutere fattigdom meget mere nuanceret, end at det kun er noget, der handler om økonomi.

Kl. 16:41

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ordføreren. Fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

**Mette Frederiksen (S):**

Jeg skal da beklage, at Venstres ordfører ikke bryder sig om mit ordvalg med hensyn til de her meget udvandede fattigdomsindikatorer, der er fremlagt. Jeg kan godt benytte mig af et andet ordvalg. Jeg kan eksempelvis sige det samme som Jann Sjørnsen, der er formand for Rådet for Socialt Udsatte, som kalder det for fattigt og siger, at udspillet er for fattigt. Jeg kan fuldt tilslutte mig det og bruger gerne det ordvalg, i stedet for at det er en tynd kop te, hvis det appellerer mere til regeringspartierne. Det betyder nok nogenlunde det samme.

Jeg synes, at det her er en lidt mærkelig diskussion. Vi har jo fra Socialdemokratiets side sagt, at en kommende socialdemokratisk ledet regering forpligter sig til at indføre en fattigdomsgrænse i Danmark. Det går vi til valg på. Vi vil gerne have, at den fattigdomsgrænse indføres på et oplyst grundlag.

Vi vil i øvrigt også gerne have, at den vedtages med det bredest mulige politiske flertal i Folketinget. Jeg troede egentlig, at det var en dansk dyd ved folkestyret. Jeg er helt med på, at når man har en de facto flertalsregering, kan man trumfe alt igennem alene med Dansk Folkeparti, men jeg vil da gerne sige her, at af hensyn til dem, der er ramt af fattigdom, så søger vi sådan set et bredt politisk flertal. Det er det, vi lægger op til med forslaget her.

Kl. 16:42

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ordføreren.

Kl. 16:42

**Ellen Trane Nørby (V):**

Vi har sådan set også længe afsøgt, om oppositionen konstruktivt ville være med til at diskutere fattigdomsindikatorer og de mange facetter, der ligger i social marginalisering og fattigdom i Danmark. Vi havde også et håb om, at EU's fattigdomsår, hvor der jo var afsat penge til, at vi kunne have en bred diskussion, kunne give anledning til, at vi bredt kunne diskutere det her.

Hvad er svaret fra fru Mette Frederiksen? Det er, at det, vi kommer med, er en tynd kop te. Fru Mette Frederiksen stod tidligere i dag her på denne talerstol og sagde, at regeringen kun var klar med floskler, og at vi ikke ville diskutere konkret indhold. Undskyld mig, dem, der ikke vil diskutere konkret indhold, er fru Mette Frederiksen og Socialdemokraterne, der svarer lettere arrogant, at det bare er en tynd kop te.

Kl. 16:42

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:42

**Mette Frederiksen (S):**

Der er ingen grund til, at Venstres ordfører hidser sig sådan op. Vi er i gang med en helt almindelig lovbehandling her i Folketingssalen, og jeg synes, at vi skal bruge vores kræfter på at diskutere det, der er indholdet i forslaget, nemlig at vi ønsker, at der nedsættes et ekspertudvalg med henblik på at udvikle forskellige modeller for en fattig-



domsgrænse, fordi vi er optaget af at afskaffe fattigdommen i Danmark.

Jeg vil gerne høre ordføreren, om der er blevet indkaldt til politiske drøftelser om udviklingen af fattigdomsindikatorer, som vi har takket nej tak til. Er der blevet indkaldt til politiske drøftelser, sådan som ordføreren antyder? Nej, det er der ikke. Der er ikke blevet indkaldt til et eneste møde fra regeringens side om, hvordan vi tackler fattigdommen i Danmark. Det er oppositionen, der i dag har rejst en forespørgselsdebat. Det er oppositionen, der i dag fremsætter et beslutningsforslag, på samme måde som vi tidligere har fremsat beslutningsforslag om at afskaffe de lave sociale ydelser. Regeringen har ikke indkaldt til en eneste politisk drøftelse eller forhandling om at afskaffe fattigdom i Danmark. Er det ikke korrekt?

Kl. 16:44

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ordføreren.

Kl. 16:44

**Ellen Trane Nørby (V):**

Det er fuldstændig korrekt, at fru Mette Frederiksen helt tilbage i 2004 sagde, at der skulle indføres en fattigdomsgrænse i Danmark. Det er helt korrekt, at fru Helle Thorning-Schmidt i 2005 sagde, at der skulle indføres en fattigdomsgrænse i Danmark. Hvad kan vi se? Vi kan se, at der stadig væk ikke er et klart svar fra Socialdemokraterne på, hvad en fattigdomsgrænse skal indeholde.

Vi har løbende forsøgt at gøre den her debat bredere og har sagt, at det her handler om meget mere og andet end penge, og at der er nogle helt bagvedliggende årsager, som er meget mere mangefacetteret, end at det kun handler om økonomi. Til det har fru Mette Frederiksen både sidste forår og i maj måned svaret, at det er en tynd kop te. Til det har fru Mette Frederiksen i går i Politiken svaret, at det er en tynd kop te. Det er jo ikke sådan noget, der ligefrem indbyder til, at vi opfatter, at fru Mette Frederiksen ønsker at være en del af det brede samarbejdende folkestyre og have en god dialog om, hvordan vi får nogle retvisende fattigdomsindikatorer.

Kl. 16:44

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 16:44

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Nu har SF jo ikke kaldt det for en tynd kop te, og betyder det så, at vi bliver indkaldt til forhandling, og at vi bliver indkaldt til drøftelser? Jeg synes, det kunne være rigtig sjovt, hvis det er de der overskrifter, der afgør, om man kan sidde og diskutere et eller andet.

Nu siger ordføreren, at det der udvalg kan man ikke nedsætte, for hvordan skal man måle, og hvordan skal man tælle, men mig bekendt har regeringen nedsat en masse udvalg, f.eks. Burkaarbejdsgruppen. Der vidste man heller ikke, hvordan man skulle tælle de her burkklædte kvinder, men alligevel syntes man, det var vigtigt med et burkaudvalg, der kunne tælle dem, så vi ligesom fik et overblik over, hvor stort omfanget af problemet var. Så det argument med, at man ikke kan nedsætte udvalget, fordi der er nogle faglige begrundelser, holder ikke; det er, fordi regeringen i bund og grund ikke vil kigge på fattigdom.

Jeg vil bare meget gerne spørge: Mener ordføreren, at fattigdom også handler om penge?

Kl. 16:45

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ordføreren.

**Ellen Trane Nørby (V):**

Hvis fru Özlem Sara Cekic nu havde lyttet til, hvad jeg sagde, ville hun have hørt, at jeg jo ikke sagde, at man ikke kan nedsætte et udvalg, for man kan altid nedsætte et udvalg, men regeringen har sat et arbejde i gang. Det arbejde går nu ud på at lave nogle retvisende fattigdomsindikatorer. Det var jo også det, socialministeren stod heroppe og sagde.

Jeg indikerede i min ordførertale, at jeg håbede og glædede mig til, at socialministeren også kiggede på, hvordan man kunne inddrage de sociale organisationer i det her udspil. Det er også en dialog, jeg har haft med socialministeren. Det her arbejde er jo i gang, og derfor ser vi ingen grund til, at man nedsætter et udvalg. Vi håber dog på, at vi kan få en bred dialog omkring retvisende fattigdomsindikatorer. Men jeg kan bare konstatere, at fru Mette Frederiksen hidtil bare har sagt, at det var en tynd kop te, og jeg er da glad for, at fru Özlem Sara Cekic og SF vil have en mere konstruktiv tilgang til det, for jeg synes sådan set, at vi skylder de mennesker, der ender i fattigdom, og som bliver socialt marginaliserede i det her samfund, at vi gør den her debat til en noget mere nuanceret og noget mere konstruktiv og fremadrettet debat end sådan en teoretisk debat, som foregår her i Folketingssalen.

Kl. 16:46

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:46

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Mit spørgsmål gik jo ud på, om ordføreren mener, at fattigdom *også* handler om penge. Jeg har hørt ordføreren sige, at det også handler om andet end penge, og så går jeg ud fra, at det betyder, at det også handler om penge. For hvis det også handler om penge, kan ordføreren give bare et eneste eksempel, hvor pengene ikke rækker; altså, hvis vi simpelt hen skraber alt det andet udenom væk, så det er ydelserne, der afgør, om man er fattig, kunne det så tænkes, at der er et eneste menneske i Danmark, som er fattigt, fordi den ydelse, vedkommende får, simpelt hen er så lav, at hun ikke kan få enderne til at mødes, eller eksisterer de her personer slet ikke i Danmark?

Kl. 16:47

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ordføreren.

Kl. 16:47

**Ellen Trane Nørby (V):**

Hvis fru Özlem Sara Cekic havde lyttet efter, hvad der er blevet sagt i debatten, i stedet for at have brugt hele eftermiddagen på at lægge ordførerne for regeringspartierne alle mulige ord i munden, ville fru Özlem Sara Cekic jo også have hørt mange gange, at jeg heroppe fra talerstolen klart har sagt, at vi synes, at fattigdom handler om meget mere og andet end økonomi, men selvfølgelig handler det også om økonomi. Man er bare også nødt til at gå ind og analysere de bagvedliggende årsager til, at folk kommer ud i fattigdom. Og meget ofte er det ikke fattigdommen som sådan, der er problemet, det er meget ofte de grundlæggende problemer, som folk har.

Det er klart, at økonomi kan spille en rolle, men vi har jo også stået her og diskuteret konkrete problemer med, at folk har en for høj husleje, at folk er gældsatte, eller at de har et for højt forbrug, og der er det jo klart, at man ikke løser deres grundlæggende problemer, hvis man sender en check. Men der er da mennesker – det sagde jeg også i min ordførertale – som har svært ved at få enderne til at nå sammen.

Kl. 16:48

Kl. 16:50

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:48

**Thomas Jensen** (S):

Nu hører vi Venstres ordfører stå på talerstolen og sige, at man virkelig er indstillet på dialog fra regeringspartierne side, og fru Mette Frederiksen får nærmest skudt i skoene, at hun ikke vil forhandle med regeringspartierne. Men nu er det jo sådan, at fru Mette Frederiksen lige spurgte Venstres ordfører, om ordførerne havde været inviteret til et møde, hvor man skulle diskutere, hvordan vi kommer fattigdomsproblemet i Danmark til livs. Det er ret let for ordføreren at svare på: Har oppositionen været inviteret med til nogle dialogmøder om det her – ja eller nej?

Kl. 16:49

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ordføreren.

Kl. 16:49

**Ellen Trane Nørby** (V):

Det er ikke den proces, der pågår. Jeg kan konstatere, at fru Mette Frederiksen to gange, både i maj sidste år og i går i Politiken, som respons på det udspil, vi kommer med, ikke har andre kommentarer, end at det er en tynd kop te. Så har fru Mette Frederiksen stået her på talerstolen og sagt, at regeringspartierne er arrogante, og at vi ikke vil forholde os konkret til de forslag, der kommer fra oppositionen. Jeg må bare sige, at jeg synes, det måske mere gælder fru Mette Frederiksen, der ikke har andre kommentarer, end at det er en tynd kop te.

Jeg synes sådan set, det er en nedvurdering af de mange problemer, som der er folk der har i det her land, som handler om fattigdom, og som også handler om en anden type fattigdom end den, der kun er økonomisk, bl.a. den, der er social, den, der er kulturel, den, der er stigmatiserende og marginaliserende, den nye fattigdom. Jeg håber i høj grad, at det, hr. Thomas Jensen siger nu, er udtryk for, at det er en debat, som Socialdemokraterne gerne vil tage.

Kl. 16:49

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:50

**Thomas Jensen** (S):

Det var jo en lang snak, der egentlig bare understregede, at der ikke havde været nogen invitation til dialog fra regeringens side på det her område. Og i dag, hvor der både er en forespørgsel om det her emne og et beslutningsforslag, kan vi høre, at alt, hvad der bliver lagt op til fra oppositionens side, bare bliver hældt ned ad brættet. Der er en konstruktiv tilgang fra oppositionens side om, at vi skal tage fat på et centralt samfundsproblem i Danmark og få belyst, hvordan det ser ud med fattigdommen i Danmark, og så står Venstres ordfører bare der på talerstolen og siger, at der er nogle fra oppositionen, der ikke vil indgå i en konstruktiv dialog, fordi man går ud og udtaler sig offentligt om nogle ting, der er lagt frem fra regeringens side. Det er jo ikke særlig konstruktivt og løser slet ikke problemerne for de fattige mennesker, vi har i det danske samfund i dag.

Så det, jeg kan konstatere i dag, er, at Venstres ordfører ikke er særlig imødekommende over for oppositionen, når det handler om at løse konkrete samfundsproblemer.

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ordføreren.

Kl. 16:50

**Ellen Trane Nørby** (V):

Nu ville det jo være interessant, hvis oppositionen havde en konstruktiv tilgang til at løse de problemer, der er. Hvis hr. Thomas Jensen havde fulgt debatten i dag, ville han jo i høj grad have fået et indtryk af, at det ikke er tilfældet.

Det, der betyder meget for os, er, at vi får en fremadrettet dialog om det her. Og i modsætning til oppositionen taler og taler og taler vi ikke. Socialministeren har iværksat det her arbejde. I regeringens arbejdsprogram står der fuldstændig klart, at vi for det første vil afskaffe hjemløshed inden 2014, at vi for det andet vil skabe en helt anden måde at inddrage de sociale organisationer på, og at vi for det tredje vil arbejde for, at der bliver udarbejdet nogle retvisende fattigdomsindikatorer. Det arbejde er sat i gang.

Hvad ser jeg fra oppositionens side? Der kan jeg konstatere, at fru Mette Frederiksen allerede i 2004 sagde til aviserne, at der skulle laves en fattigdomsgrænse. Fru Helle Thorning-Schmidt sagde i 2005, at der skulle indføres en fattigdomsgrænse, og der er stadig væk ikke kommet noget konkret bud fra Socialdemokraterne på, hvad den her fattigdomsgrænse skal indeholde. Til gengæld kan man afvise vores bud ved bare at sige, at det er en tynd kop te. Så jeg synes ikke, det er særlig konstruktivt.

Kl. 16:52

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Line Barfod.

Kl. 16:52

**Line Barfod** (EL):

Nogle gange bliver det jo mere konstruktivt, hvis man sætter sig sammen om et bord og snakker sammen, end hvis man står og råber ad hinanden.

For mig virker det, som om ordføreren mudrer tingene sammen. Ordføreren bliver ved med at sige, at det, som regeringen gerne vil, er at se på årsager til fattigdom. Det er selvfølgelig væsentligt, men den debat, vi har forsøgt at rejse fra oppositionens side, handler om definitionen på fattigdom. Det var jo det samme, hvis vi diskuterede kræft og vi så sagde, at vi mener, vi er nødt til at kunne sige, hvornår man mener at et menneske har kræft, og regeringen kun ville diskutere, hvad årsagerne til kræft er.

Man er jo også nødt til at finde ud af, hvornår vi faktisk mener at et menneske er fattigt, for så at kunne se på, hvad årsagerne til fattigdommen er, og hvad vi kan gøre ved det. Hvis ikke man vil definere, hvornår et menneske er fattigt, bliver det jo meget svært at have en reel diskussion af, hvad vi skal gøre for at forebygge det.

Kl. 16:52

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ordføreren.

Kl. 16:52

**Ellen Trane Nørby** (V):

Hvis vi kigger på et land som USA, kan vi se, at USA har en økonomisk fattigdomsgrænse, men det har jo ikke gjort, at USA på nogen måde er kommet videre i deres bekæmpelse af fattigdom eller har fået løst deres problemer. Derfor skal vi have fokus på, hvad det er, der er mål, og hvad det er, der er midler. Vi vil meget gerne arbejde med retvisende fattigdomsindikatorer, fordi vi gerne vil ind helt konkret og hjælpe de mennesker, der har behov for hjælp. Den debat

vil vi meget gerne have, og vi synes sådan set, at det var den, vi også gerne ville tage fremadrettet.

En anden ting er det konkrete forslag. Når jeg taler om media-modeller og andet, er det, fordi det er det, der bliver henvist til i det beslutningsforslag, der ligger på bordet, og derfor kan jeg jo ikke tro andet, end at det også er noget, som oppositionen har tænkt på i den her sammenhæng, for ellers henviste man vel ikke til det. Derfor kan jeg ikke helt forstå, hvorfor jeg skal mistænkes, i forbindelse med at vi lægger det til grund, for det er jo det, man selv henviser til i forslaget.

Kl. 16:53

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Line Barfod.

Kl. 16:53

**Line Barfod** (EL):

Beslutningsforslaget går i al sin beskedenhed ud på at foreslå, at man nedsætter et udvalg, der skal se på de mange forskellige muligheder, der er for fattigdomsgrænser. Der er nogle, der ser på, hvordan indkomsten er i forhold til andres indkomst i samfundet. Der er nogle, der ser på, hvad man rent faktisk har tilbage at leve for. Der er nogle, der ser på, hvor mange afsavn man skal lide, hvad man mangler af medicin, tøj osv. Vi foreslår, at nogle eksperter ser på, hvad der er af fordele og ulemper ved de forskellige metoder.

Det, jeg savner fra Venstres ordfører, er, at man siger klart: Ja, vi skal kunne sige, hvornår et menneske er fattigt i Danmark, og ja, det har også noget med økonomi at gøre.

Kl. 16:54

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ordføreren.

Kl. 16:54

**Ellen Trane Nørby** (V):

Jo, men det er jo nok der, hvor vandene skilles, for er en studerende, der er på SU, fattig? Gør det, at man har få penge til rådighed, i sig selv, at man er fattig, eller er der også andre faktorer, der spiller ind? Er det et problem i sig selv, hvis man i en kortere periode er uden for arbejdsmarkedet, men ellers er velfungerende? Nej, det synes vi jo ikke, men hvis man er i en langvarig fattigdom, bliver det jo i høj grad et problem.

Hvis man skal lave en grænse på det her område, er man jo nødt til at acceptere, at det her er mere flerdimensionalt og kompliceret end som så, og derfor kan man heller ikke bare sætte en økonomisk fattigdomsgrænse, som jeg kan høre at der lidt bliver indikeret fra oppositionens side at man kan. Men det gør jo ikke, at vi ikke mener, at der er en kæmpestor opgave for samfundet i at få sikret, at vi har så få fattige som overhovedet muligt, og i at få bekæmpet den sociale marginalisering, som meget ofte er endnu værre end den økonomiske fattigdom.

Kl. 16:55

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er fru Mette Frederiksen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 16:55

(Ordfører)

**Mette Frederiksen** (S):

Det påhviler ethvert samfund at bekæmpe fattigdom. Fattigdom og stor social ulighed er grundlæggende uretfærdigt, og vi ved, at det er noget af det, der er allermest ødelæggende for mennesker – ikke mindst for børn. Egentlig er det absurd, at vi skal bruge tid i år 2010 på at diskutere fattigdom i Danmark. Selv om vi lige nu har økon-

misk krise, er vi et stærkt samfund, og danskerne har nu efterhånden i årtier bakket op om et solidarisk velfærdssamfund – vel at mærke et samfund uden fattigdom. Desværre er der igennem de senere år blevet ført en forkert socialpolitik, og antallet af danskere, der lever i relativ fattigdom, har været støt stigende i hele perioden. Samtidig med det oplever de frivillige organisationer flere ansøge om hjælp ved juletid, og antallet af lejere, der sættes på gaden, er mere end fordoblet. Derfor er vi Socialdemokrater mere end glade for det her beslutningsforslag, som vi i dag fremsætter sammen med den øvrige opposition.

Når fattigdommen stiger i Danmark, kræver det politisk handling og ikke ligegyldighed. Vi ønsker at reagere direkte og offensivt på det sociale problem, som fattigdom jo er. Vi vil gerne, som det allerede er fremgået af en efterhånden lang diskussion her i eftermiddag, afskaffe de alt for lave sociale ydelser. Vi vil gerne have indført en ny skattereform, hvor vi omfordeler goderne på en bedre måde, og vi vil gerne føre en meget mere aktiv socialpolitik, så vi får alle med på arbejdsmarkedet.

Nogle vil selvfølgelig sige, at alle andre regeringer end den, der sidder i dag, vil være bedre til at bekæmpe fattigdom, fordi den regering, der sidder, ikke gør noget ved det. For at blive bedre til at bekæmpe fattigdom vil vi gerne have, at vi træffer beslutningerne på et ordentligt, politisk oplyst grundlag, og derfor vil vi gerne i dag søge et bredt politisk flertal for at fastsætte en fattigdomsgrænse i Danmark. Vi tror, det er det, der gavner de mennesker mest, der faktisk er ramt af fattigdommens mange grimme konsekvenser, ikke mindst de mange børn, der nu vokser op med fattigdom. Det er derfor, vi med beslutningsforslaget her foreslår, at der nedsættes et ekspertudvalg, der både kan analysere udviklingen i fattigdommen og samtidig danne et ordentligt beslutningsgrundlag for Folketinget.

At indføre en fattigdomsgrænse er selvsagt ikke nogen nem størrelse, og derfor skal arbejdet også gøres ordentligt. Vi håber egentlig, at alle Folketingets partier vil lægge de almindelige politiske paroler på hylden og støtte forslaget her, så vi i fællesskab kan få et mere oplyst grundlag at arbejde på, for så kan vi nemlig også bedre forholde os til de udfordringer, der er med fattigdommen. Ideen er, at ekspertudvalget skal fremlægge de forskellige modeller, der vil kunne danne grundlag for en fattigdomsgrænse, og derfor er det vores forslag, at udvalgets arbejde både skal indeholde spørgsmål om afsavn som konsekvens af fattigdom, rådighedsbeløbsvurderinger, relative og absolutte fattigdomsvurderinger, og at ekspertudvalget skal forholde sig til konsekvenserne af kortvarig og langvarig fattigdom samt ikke mindst konsekvenserne for de børn, der oplever den.

Derfor vil jeg gerne også i relation til den diskussion, vi allerede har startet, sige, at vi fra Socialdemokratiets side ikke kun ønsker en relativ fattigdomsgrænse. En relativ fattigdomsgrænse er ikke et dækkende billede for, hvordan fattigdom udvikler sig i Danmark, det er altså nødvendigt at have andre aspekter med også.

Jeg vil også gerne afslutningsvis sige, at det ikke mindst er for de mange børn, der i dag vokser op i fattigdom, vi rejser den her diskussion. Vi ved, at de børn, der vokser op i fattigdom, er i en konsekvent risikozone for at få et dårligt børneliv. De oplever oftere end andre børn, at maden er knap, de oplever oftere end andre børn, at familien sættes ud af deres lejlighed, de oplever oftere end andre børn, at der ikke kan afholdes børnefødselsdage, og der er mange af dem, der ikke kan komme til de samme fritidsaktiviteter, som deres kammerater kan. Virkeligheden er, at mange af de her børn vokser op med belastninger, som ingen børn bør opleve og da slet ikke i Danmark.

Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har igennem de seneste år afvist mange forslag om at bekæmpe fattigdommen – desværre. Derfor håber vi i dag at få opbakning til det lille forslag, som beslutningsforslaget egentlig er, så vi kan få nedsat et ekspertudvalg, så vi kan få et oplyst grundlag at diskutere videre på, så vi kan komme

videre, så vi snart kan handle som samfund, og så vi snart kan få bekæmpet fattigdommen.

Kl. 17:02

Kl. 17:00

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 17:00

**Martin Henriksen** (DF):

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man fra Socialdemokraternes side i så mange år har rendt rundt og sagt, at det er for dårligt, at der er nogle partier i Folketinget, som ikke vil indføre en fattigdomsgrænse, når man samtidig i en periode på 6 år ikke selv har formået at sige, hvor den skal ligge henne. Man siger først nu, at der skal være en arbejdsgruppe, et ekspertudvalg.

Kan fru Mette Frederiksen ikke se, at det har været lidt underligt at kritisere bl.a. Dansk Folkeparti for ikke at ville støtte Socialdemokraternes forslag om en fattigdomsgrænse, når man ikke i løbet af den 6-årige periode, hvor man er gået ind for den, selv klart har defineret, hvor den skal være henne?

Kl. 17:01

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:01

**Mette Frederiksen** (S):

Jeg vil gerne til Dansk Folkepartis ordfører sige, at vi ikke fra Socialdemokratiets side har brugt meget tid på at kritisere Dansk Folkeparti for ikke at støtte at indføre en fattigdomsgrænse i Danmark. Vi har ikke nogen forventninger om, at Dansk Folkeparti vil gå aktivt ind i indsatsen for at bekæmpe fattigdom. Det har aldrig været noget, der har ligget partiet på sinde. Det ved vi godt. Det, vi har kritiseret Dansk Folkeparti for, er at bidrage til en udvikling, hvor fattigdommen er stigende i Danmark. Det, vi har kritiseret Dansk Folkeparti for – det gør jeg gerne også i dag – er som det eneste parti at lægge stemmer til den skæveste skattereform i mands minde, som giver de højestlønnede i Danmark massive skattelettelser, mens de dårligst stillede i Danmark ikke får nogen. Det vil vi gerne kritisere Dansk Folkeparti for.

Vi går ikke fra Socialdemokratiets side rundt med en forventning om, at Dansk Folkeparti bidrager til et socialt mere lige Danmark, for det har aldrig nogen sinde været Dansk Folkepartis interesse. Det ved vi godt.

Kl. 17:02

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:02

**Martin Henriksen** (DF):

Det kunne jeg jo godt bruge tid på at tilbagevise. Det mener jeg nu også jeg har gjort ved andre lejligheder, når jeg har haft ordet i dag. Men fru Mette Frederiksen forholder sig jo ikke til spørgsmålet, nemlig: Kan fru Mette Frederiksen ikke selv se, at det er urimeligt at kritisere andre partier for ikke at ville støtte Socialdemokraternes idé om en fattigdomsgrænse, når Socialdemokraterne i 6 år ikke selv har været i stand til at definere, hvor den skal ligge?

Kl. 17:02

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

**Mette Frederiksen** (S):

Det, vi har sagt fra Socialdemokratiets side, er, at vi forpligter os til at indføre en fattigdomsgrænse i Danmark. Det går vi til valg på. Vi vil gerne have, at den fattigdomsgrænse defineres på et oplyst grundlag. Vi søger i øvrigt også i modsætning til Dansk Folkeparti et bredt politisk flertal derfor. Vi tror, det gavner de mennesker, der er ramt af fattigdom, hvis vi har så bredt et flertal som muligt i Folketinget for den beslutning. Derfor er vores håb, at vi måske i dag kunne samles om behovet for at nedsætte et ekspertudvalg, så vi kunne få et ordentligt grundlag at arbejde på.

Men det, vi efterhånden må konstatere, er jo, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke engang vil være med til at blive klogere på det her felt, ikke engang vil være med til at invitere nogle af dem, der faktisk ved mest om feltet, inden for i den politiske diskussion. Det synes jeg er ærgerligt. Jeg synes, at det primært er ærgerligt, at fattigdommen stiger, og at man ikke rigtig vil bekæmpe den. Men det undrer mig egentlig, at også hæderkronede partier ikke vil være med til at få et mere oplyst grundlag at diskutere på.

Kl. 17:03

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Fru Vivi Kier for en kort bemærkning.

Kl. 17:03

**Vivi Kier** (KF):

Egentlig kan man godt blive sådan helt ked af det. Jeg synes faktisk, den forrige debat var ret god. Jeg anerkender og erkender, at den kom til at handle meget om fattigdomsgrænsen, men vi prøvede at tage en anden debat. Og der kunne jeg jo godt høre at fru Mette Frederiksen igen og igen talte for, at ydelserne skulle sættes op, og at der var nogle ydelser, der helt skulle fjernes.

Nu kommer så et beslutningsforslag om at fastsætte en officiel fattigdomsgrænse med et undersøgelsesgrundlag forud for det. Vil fru Mette Frederiksen ikke erkende, at det jo simpelt hen er, fordi oppositionen ikke har kunnet blive enige med sig selv om, hvor den grænse skal ligge? Man har igen og igen snakket om en grænse, men man kan ikke selv blive enige om, hvor grænsen skal ligge, og hvem den skal omfatte – er det ikke korrekt?

Kl. 17:04

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:04

**Mette Frederiksen** (S):

Nej, det er sådan set ikke korrekt. Men oppositionen lever jo lige nu med det lod, at vi ikke har 90 mandater, og derfor kan vi ikke indføre en fattigdomsgrænse. Vi har ikke regeringsmagten i Danmark. Det får vi på et tidspunkt, og så indfører vi en fattigdomsgrænse. Men indtil da havde det egentlig været vores forventning, at de, der besidder det nødvendige politiske mandat, nemlig regeringen og Dansk Folkeparti, ville være med til at understøtte et ekspertudvalg, således vi kan få et mere oplyst grundlag.

Jeg vil gerne her tilkendegive – det vil jeg antage at resten af oppositionen er enig med mig i – at det ikke er sådan, at man, hvis vi nedsætter det her ekspertudvalg, er forpligtet til, hvilken fattigdomsgrænse man skal indføre. Det, beslutningsforslaget her forpligter til, er, at der nedsættes et ekspertudvalg, der kan komme med forslag til forskellige måder, hvorpå man kan lave en fattigdomsgrænse. Den politiske forhandling om indholdet af en sådan påbegynder jo først derefter. Det siger sig selv.

Kl. 17:05

Kl. 17:07

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Vivi Kier.

Kl. 17:05

**Vivi Kier** (KF):

Af en eller anden mærkelig grund mener de socialistiske partier åbenbart, at de har patent på at være socialt ansvarlige. Det er jeg naturligvis fuldstændig uenig i, og jeg mener, at er der nogle, der har ført en aktiv socialpolitik, er det faktisk den siddende regering. I går oplevede vi, at vi stod med »Barnets Reform«, som rent faktisk også har fokus på nogle af de her ting, som vi er bekymrede over i forhold til børn, der vokser op i fattige familier. Men igen oplevede jeg, at det kun kunne være en lightversion: Bare vent, til oppositionen kommer til magten. Det er måske så o.k.

Men jeg ville gerne spørge, om fru Mette Frederiksen mener, at en officiel dansk fattigdomsgrænse vil forhindre, at der er børn, der vokser op i fattigdom.

Kl. 17:06

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ordføreren.

Kl. 17:06

**Mette Frederiksen** (S):

Nej, det siger sig selv. En dansk fattigdomsgrænse kan ikke i sig selv forhindre noget. En dansk fattigdomsgrænse kan være styrende for, hvilken politisk indsats man træffer beslutning om. Ansvar for, om der er fattigdom i et samfund, og om fattigdommen bekæmpes, ligger entydigt i salen her. Ansvar for, om alle børn har ordentlige opvækstbetingelser eller ej.

Jeg vil gerne også her fra Folketingets talerstol erklære mig aldeles uenig i, at den førte socialpolitik skulle være særlig ansvarlig. Antallet af lejere, der smides ud af deres lejligheder, er mere end fordoblet, siden regeringen kom til. Fattigdommen er steget. Og for få dage siden førstebehandlede vi et lovforslag, der betyder, at børn nu kan komme i danske fængsler. At kalde det socialt ansvarligt, er jeg simpelt hen ikke enig i.

Kl. 17:06

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 17:07

**Ellen Trane Nørby** (V):

Det er sådan et typisk trick her i Folketingssalen at tale udenom, når man bliver spurgt om noget, man ikke har lyst til at svare på.

Fru Mette Frederiksen siger, at fattigdommen har været stigende i regeringsperioden, og at det er dybt problematisk, og derfor handler oppositionen nu.

Jeg vil blot stille et spørgsmål. Når fru Mette Frederiksen og fru Helle Thorning-Schmidt og andre socialdemokrater siden 2004 har sagt, at der er behov for en fattigdomsgrænse i Danmark, hvorfor handler man så først nu? Hvordan kan det være, at vi ikke engang nu kan få svar fra Socialdemokraterne på, hvad en fattigdomsgrænse skal indeholde? For op til valget i 2007 var meldingen fra fru Mette Frederiksen jo, at der nu ville komme en fattigdomsgrænse fra Socialdemokraterne, og der var endda også et internt arbejdsudvalg hos Socialdemokraterne, der arbejdede på det her. Og til det var svaret jo til sidst fra hr. Henrik Sass Larsen, at det var lagt i skuffen, fordi man ikke kunne finde ud af, hvad det var.

Så hvad er det egentlig, Socialdemokraterne vil med en fattigdomsgrænse?

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ordføreren.

Kl. 17:08

**Mette Frederiksen** (S):

Der er intet som helst i vores arbejde, der er lagt i skuffen. Jeg vil også gerne klart tilkendegive, at der ikke er noget som helst, jeg ikke ønsker at diskutere. Det gælder i det hele taget, men det gælder især, når spørgsmålet handler om socialpolitik og fattigdom. Jeg skal måske bare minde Venstres ordfører om, at det er os, der har rejst debatten i dag. Derfor ønsker vi selvfølgelig at tage diskussionen.

Vi har ikke haft regeringsmagten siden 2004. Havde vi det, var der indført en fattigdomsgrænse i Danmark. Vi har ikke mandaterne. Det er derfor, at fattigdomsgrænsen ikke er indført. Havde vi haft regeringsmagten i den her periode, havde vi jo heller ikke stiltiende set på, at antallet af fattige danskere steg. Det siger sig selv. En socialdemokratisk ledet regering vil jo bekæmpe fattigdommen. Vi mener ikke, at det er ønskeligt for Danmark, at fattigdommen stiger. Vi har heller ikke tænkt os at se så passivt til, som vi mener det nuværende politiske flertal gør.

Kl. 17:08

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 17:09

**Ellen Trane Nørby** (V):

Nu bliver det da for alvor interessant, for hvis det var sådan, at en socialdemokratisk regering ville indføre en fattigdomsgrænse, er det jo meget, meget interessant, at den tidligere SR-regering pure nægtede at indføre en fattigdomsgrænse; at den tidligere socialminister, hr. Henrik Dam Kristensen, pure afviste at indføre en fattigdomsgrænse. Også når der i salen var forespørgselsdebatter og beslutningsforslag fremsat af SF og Enhedslisten, som handlede om den stigende ulighed under den tidligere SR-regering, afviste den tidligere SR-regering pure, at der var noget problem overhovedet. Derfor kan det, fru Mette Frederiksen nu står og siger, jo godt virke sådan lidt paradoksalt.

Men det er jo sjovt, at fru Mette Frederiksen siger, at man ikke har lagt noget i skuffen. Hr. Henrik Sass Larsen sagde før sidste valg, at der bliver de indtil videre. Det anerkendte den politiske ordfører og valgkampsgeneral, og det handlede om det her arbejde med at udarbejde en fattigdomsgrænse.

Derfor er jeg bare nødt til igen at spørge: Hvad er det for en fattigdomsgrænse, som Socialdemokraterne nu har talt om siden 2004 og stadig væk ikke er kommet med et bud på hvad skal indeholde?

Kl. 17:09

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ordføreren.

Kl. 17:10

**Mette Frederiksen** (S):

Egentlig synes jeg, det er en mærkelig diskussion, at vi nu skal til at berøre den socialpolitik, der blev ført i 1990'ere. Jeg gør det gerne, men jeg har ikke selv det privilegium, at jeg sad i Folketinget på det tidspunkt. Det tror jeg heller ikke at Venstres ordfører gjorde af helt naturlige grunde. Jeg synes, det er mere relevant at diskutere, hvad der foregår i Folketinget i dag, og det er lige præcis i dag, Venstre har muligheden for at stemme for et beslutningsforslag, der vil ned-sætte et ekspertudvalg, der kan komme med forslag til en fattigdomsgrænse.

Vi arbejder gerne med det her i Socialdemokratiet. Det har vi gjort igennem en årrække. Vi har forpligtet os selv som kommende regering til at indføre en fattigdomsgrænse. Men til Venstres ordfører vil jeg også gerne sige, at der jo ikke er megen fidus i at lægge sig så meget fast på sin egen grænse, at man ikke vil kunne finde et bredt politisk flertal. Og som sagt: Vi ønsker ikke bare at trumfe det her igennem. Vi vil faktisk gerne have, at en kommende fattigdomsgrænse i Danmark bliver bredt forankret.

Kl. 17:11

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ordføreren. Hr. Martin Henriksen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:11

(Ordfører)

**Martin Henriksen (DF):**

Tak for det. Jeg vil starte med at sige, at fra Dansk Folkepartis side kan vi ikke støtte det beslutningsforslag, som ligger her. Det kan vi ikke, fordi vi ikke mener, at en fattigdomsgrænse, som det er blevet omtalt fra flere forskellige sider, vil være med til at løse nogen af de økonomiske og sociale problemer, vi har i vores samfund.

Vi har også i Dansk Folkeparti noteret os, at regeringen har tilkendegivet, at den nedsætter en arbejdsgruppe, som skal udarbejde såkaldte fattigdomsindikatorer. Vi synes, det er den rigtige vej at gå. Man kan i sit stille sind studse lidt over, at dem, der rent faktisk har været tættest på at definere en fattigdomsgrænse, som så godt nok bliver kaldt for fattigdomsindikatorer, egentlig var Venstre og Konservative. De kom forleden dag med et udspil i Politiken; de har haft siden februar måned, og Socialdemokraterne har haft siden 2004. Så vi føler os mere trykke ved at gå den vej, som er lagt frem her, for der er trods alt lidt mere fremskridt i den.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at den socialdemokratiske ordfører kan stå fra Folketingets talerstol og klandre Dansk Folkeparti, men vel også regeringen for ikke at reagere hurtigt nok med hensyn til at agere på økonomisk og socialt udsatte familier og børn og unge i Danmark. Det er bemærkelsesværdigt, når Socialdemokraterne siden 2004 selv har sagt, hvad de vil gøre og stadig ikke har formået at forklare, hvordan de helt præcis vil udføre det i virkelighedens verden. Så hvem er det egentlig, der er lidt lang tid om at reagere på de problemer, som er i vores samfund? Jeg mener faktisk, at det er Socialdemokraterne, når alt kommer til alt.

De seks parametre, som Venstre og Konservative spillede ud med i Politiken forleden, synes vi fint kan danne baggrund for en drøftelse. Vi siger ikke, det skal ende ud sådan, men det kan fint danne baggrund for en drøftelse. Vi synes, det er ganske udmærket, at regeringen nedsætter en arbejdsgruppe, som skal kigge på det her, så vi meget præcist kan sige, hvornår et menneske har problemer, og hvornår kommunen skal være forpligtet til at gribe ind og gøre en indsats over for det enkelte menneske.

Jeg synes, det er væsentligt, at det, der kommer ud af regeringens arbejdsgruppe, netop ikke er det, man har efterlyst fra venstrefløjens side, for det er meget udefinerbart, og man kan ikke gå ind og godt-gøre, at hvis man lavede det – som man så ikke rigtig ved, hvad er – vil det have en effekt og rent faktisk gøre en positiv forskel for de mennesker, som er økonomisk og socialt udsatte i vores samfund.

Jeg håber meget, at det, som regeringen når frem til, rent faktisk er noget, som vil medføre, at man kan gøre en forskel, for det, vi har hørt indtil videre i den her fattigdomsgrænsedebat, er jo ikke noget, som rent faktisk gør en forskel for dem, som har behov for, at samfundet griber ind og giver en hjælpende hånd.

Med det vil jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:14

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ordføreren. Var der korte bemærkninger? Det var der ikke. Fru Vivi Kier som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:14

(Ordfører)

**Vivi Kier (KF):**

Denne debat burde nok have været og var også til dels med i den foregående forespørgselsdebat. Jeg vil nu kommentere, hvorfor jeg ikke finder, at en officiel dansk fattigdomsgrænse er løsningen på de fattigdomsproblemer, som vi også har i velfærdsstaten Danmark.

Oppositionen har længe ønsket en fattigdomsgrænse, men har endnu ikke selv været i stand til at foreslå, hvor grænsen skal være, og hvem den skal omfatte. Det skyldes måske, at fattigdom i virkeligheden handler om andet end blot økonomi. Lige nu er der en ret populær fjernsynsudsendelse, der hedder »Lukstusfælden«. Her ser vi mennesker, som bestemt vil høre til langt over en fattigdomsgrænse, men som faktisk er ludfattige.

Jeg er som konservativ meget skeptisk, uanset hvor mange gange et forslag om en fattigdomsgrænse fremsættes. Jeg går ind for, at vi skal yde hjælp til vores svageste medborgere, men for at kunne yde den hjælp skal der også være penge at give ud af. Det er mennesker på arbejdsmarkedet, der via deres indsats er med til at sikre, at vi kan opretholde og udbygge et velfærdssamfund. Det er vækst og høj beskæftigelse, der gør det muligt at udbygge det velfærdssamfund, vi har i dag, og vi skal til enhver tid sikre, at det kan betale sig at arbejde, for ellers har vi ingen penge at bruge på velfærd. Danmark er fortsat et af de mest lige lande i verden, og vi har fortsat en af de mindste lavindkomstgrupper.

Jeg ser ingen grund til, at der skal nedsættes et ekspertudvalg til udarbejdelsen af en officiel dansk fattigdomsgrænse. Til gengæld og nok ikke til stor overraskelse ser jeg store perspektiver i regeringens nye arbejdsgrundlag med at udforme nogle fattigdomsindikatorer, som kan være med til at måle på og sætte målrettet ind for dem, som rammes af fattigdom. Ministeren har nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, og også jeg har et ønske om, at de store organisationer vil blive inddraget i dette arbejde. Med disse ord siger jeg nej til beslutningsforslaget.

Kl. 17:16

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:16

**Line Barfod (EL):**

Ordføreren siger, at hvis man har en rigtig høj indkomst og en stor gæld, er man fattig. Det viser lidt om problemet, hvis det er det, ordføreren opfatter som fattigdom. Derfor vil jeg gerne høre, om det ikke også efter ordførerens mening kunne være fornuftigt, at man faktisk samlet fik fastlagt, hvornår vi mener man er fattig, altså at man får lavet en diagnose for, hvornår man er fattig, så vi kommer væk fra de indikatorer, som ordføreren har været ude med, hvor man f.eks. siger, at hvis man er psykisk syg, skulle det være en indikator på, at man er fattig. Der er jo ganske mange psykisk syge, der ikke er fattige.

Så jeg vil bare høre, om ordføreren ikke med sin sundhedsfaglige baggrund mener, at det er fornuftigt at have nogle indikatorer på, havde en grænse for, hvornår man har en bestemt tilstand, som kan afgøre, om man er i den tilstand eller ej. Adskilt fra det har man så årsagerne til tilstanden, men det er væsentligt at kunne diagnosticere, om en person er fattig eller ej.

Kl. 17:17

Kl. 17:20

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ordføreren.

Kl. 17:17

**Vivi Kier (KF):**

Jeg må sige, at jeg synes, at det er rigtig, rigtig væsentligt, at vi har nogle indikatorer på det, der kunne signalere, at der her er nogle mennesker, som er på vej ud i fattigdom. Indikatorer er nemlig det rigtig, rigtig vigtige, for bliver jeg spurgt, må jeg sige, at siger vi fattigdomsgrænse, siger vi dermed, at mennesker, der måtte ligge under den grænse, er fattige, og det er lige så galt som alle mulige andre ting.

Fordi man har sagt, at en af indikatorerne kunne være psykisk sygdom, har man jo ikke sagt, at alle mennesker, der har en psykisk sygdom, er fattige. Vi har sagt, at det kunne være en indikator. Så jeg er helt enig. Jeg kunne godt høre, at det var en fortællelse fra fru Line Barfods side, men indikatorer er rigtig, rigtig vigtige.

Kl. 17:18

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Fru Line Barfod.

Kl. 17:18

**Line Barfod (EL):**

Altså, det indgår jo som en af de muligheder, der er, at man kan bruge afsavnsmetoden og se, hvad det er, folk har lidt afsavn i forhold til. Det kan være én mulighed for at fastlægge en fattigdomsgrænse. Men ministeren siger, at det, vi skal have fat i, er, hvem der er på vej ud i fattigdom. Det er ikke det, vi andre taler om. Vi taler om, at vi skal lave en diagnose for, hvornår man er fattig. Det andet handler om, hvornår man er på vej ud i fattigdom, handler om årsagerne til fattigdom. Når vi har fået en afgørelse af, hvem der er fattig, kan vi se, hvem der er på vej ud i det, og hvad årsagerne er til fattigdom, og hvad vi så kan gøre for at forebygge, at mennesker bliver fattige. Men vi er da nødt til at starte med at finde ud af, hvornår vi faktisk mener en person er fattig.

Jeg går ud fra, at ordføreren også i sit sundhedsfaglige arbejde mener, at det er fornuftigt at kunne sige, hvornår en person lider af kræft, og at holde det adskilt fra, hvad det så er, der kan være årsag til kræften, og ud fra det sige, hvornår man skal forebygge. Men det er altså vigtigt at vide, hvornår vi definerer at en person har kræft.

Kl. 17:19

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ordføreren.

Kl. 17:19

**Vivi Kier (KF):**

Jeg bliver altså nødt til at svare igen og sige, at jeg i de 2½ år, jeg har været på Christiansborg, har stået rigtig, rigtig mange gange og diskuteret en fattigdomsgrænse, og der er ingen, det endnu er lykkedes for at komme med et bud på, hvor den skulle ligge henne, og hvem der skulle være omfattet. Så jeg er nødt til at sige, at jeg ikke mener, at en fattigdomsgrænse vil være med til at afspejle, hvem der har det reelle behov.

Derfor finder jeg det rigtig, rigtig vigtigt, at regeringen har taget fattigdomsproblemet med i sit arbejdsgrundlag og nu arbejder på at finde en række indikatorer, så vi kan sætte ind og hjælpe de mennesker ud af de problemer, de sidder i, og hjælpe dem, der måtte sidde fast i fattigdom.

Kl. 17:20

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Fru Özlem Cekic for en kort bemærkning.

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Nu siger ordføreren, at hun ikke har hørt et eneste bud på, hvor den kunne ligge. Det synes jeg simpelt hen ikke er rimeligt, for det står faktisk i vores beslutningsforslag. Der står: absolut fattigdom, relativ fattigdom, budgetmodellen og afsavnsmetoden – der er mange måder at opgøre det her på. Og når ordføreren også siger, at det kan man ikke bruge til noget, betyder det så, at OECD, EU og lande som USA, Norge, Sverige og Storbritannien fuldstændig har misforstået spørgsmålet om fattigdom, og at det kun er Danmark, der har forstået det, og at man overhovedet ikke behøver at lave en fattigdomsgrænse?

Kl. 17:20

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ordføreren.

Kl. 17:20

**Vivi Kier (KF):**

Jeg vil godt tilkendegive, at USA bl.a. har lavet en fattigdomsgrænse, og mig bekendt har det ikke gjort, at USA har fået færre fattige mennesker. Og igen må jeg så sige, at der med det her beslutningsforslag er lagt op til forskellige modeller, men at det, man egentlig ønsker, er, at der skal nedsættes et ekspertudvalg. For mig signalerer det, at man end ikke i oppositionen kan blive enige om, hvor den her grænse skal være, og hvem det er, der skal omfattes. Jeg har stået her mange gange og diskuteret det, og jeg kan jo se ud fra alle mine taler, hvad jeg har sagt og gjort.

Jeg synes, temaet fattigdom er rigtig, rigtig væsentligt, jeg mener bare ikke, en fattigdomsgrænse kan være med til at afspejle, hvem det er, der har behov for målrettet hjælp. Derfor har vi været fremme med et forslag om, at vi laver en række fattigdomsindikatorer, og derfor siger jeg nej til at nedsætte et ekspertudvalg.

Kl. 17:21

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Fru Özlem Cekic.

Kl. 17:21

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Men det går ikke så godt for USA, bl.a. fordi de har et privat sundhedsvæsen, som jeg ved Konservative støtter rigtig meget at vi også får i Danmark, så det mere er størrelsen af bankkontoen, der afgør, om man kan få behandling f.eks.

Jeg vil bare rigtig gerne sige, at når vi siger et ekspertudvalg, er det jo ikke ensbetydende med, at vi ikke kan være enige i oppositionen. Vi har flere gange sagt, at vi gerne vil have, at dem, der har styr på det her, fastsætter en grænse, så det ikke bliver hovsaløsninger, som vi har set utallige af fra regeringens side, så det ikke bare bliver en eller anden lappeløsning, men noget, der kommer til at blive holdbart de næste mange, mange år, og derfor skal det gøres ordentligt. Det er derfor, vi mener – modsat regeringen, som har ry for ikke at høre på eksperterne – at det skal være dem, der har forstand på det, der skal fastsætte noget. Men vi tager et politisk ansvar og siger: Vi skal have en fattigdomsgrænse.

Kl. 17:22

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ordføreren.

Kl. 17:22

**Vivi Kier (KF):**

Det med sundhedsforsikringerne er jo sådan set lidt sjovt, for jeg har oplevet, at også SF syntes, at det var en rigtig, rigtig fin sundhedsordning, der blev lavet i USA. Nu kræver man, at *alle* skal tegne en

privat sundhedsforsikring. Det var egentlig ikke sådan, jeg hidtil har opfattet SF's politik, men lad det nu ligge.

Så spørger ordføreren mig om hovsa- og lappeløsninger. Jamen jeg er igen nødt til at sige, at jeg står med ryggen rank og synes faktisk, at den her regering har gjort en aktiv indsats inden for socialpolitik, har sat massivt ind på mange brede fronter og kommer med nye tiltag igen og igen. Jeg mener, vi hverken har lavet hovsa- eller lappeløsninger, men jeg er helt med på, at stod det til SF, jamen så ville man gøre det ti gange så godt. Det er o.k., at man tilslutter sig et forslag, men hver eneste gang vil man alligevel gerne gøre det ti gange så godt.

Kl. 17:23

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Jeg skal tilråde hr. Jørgen Poulsen, at han slukker sin telefon. (*Fru Vivi Kier (KF)*: Jeg blev færdig). Ordføreren blev færdig, og der er ikke flere korte bemærkninger, og det er hr. Jørgen Poulsen, der har ordet som ordfører for Det Radikale Venstre. (*Fru Vivi Kier (KF)*: Jeg tænkte, at han ringede mig op). Jeg tror, at det var en tilkendegivelse af, at nu ville han godt på talerstolen.

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 17:24

(Ordfører)

**Jørgen Poulsen (RV):**

Tak for det, og undskyld. Da vores ordfører er blevet syg og har forladt salen ... (*Tredje næstformand (Holger K. Nielsen)*: Der er telefon til hr. Jørgen Poulsen, men nu tror jeg, at vi ...). Jeg kan ikke slukke den telefon. Jeg siger, at det er et problem med den telefon. Jeg aner ikke, hvordan man betjener den.

Kl. 17:24

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Vi tager det op i Præsidiets, hvordan hr. Jørgen Poulsens telefon bliver håndteret fremover (*Jørgen Poulsen (RV)*: Smid den i papirkurven!). Jørgen Poulsen har ordet.

Kl. 17:24

(Ordfører)

**Jørgen Poulsen (RV):**

Som sagt er vores ordfører blevet syg, så jeg skal her læse hendes ordførertale op:

Der synes i Danmark at være mange forskellige opfattelser af, hvad fattigdom er. Regeringen opfatter tilsyneladende fattigdom som alt andet end et spørgsmål om økonomi. Førhen var vi i Det Radikale Venstre modstandere af en fattigdomsgrænse, da vi var bange for, at den ville blive for simpel. Eksempelvis kunne en fastsættelse af et minimumsbeløb relativt betyde, at også studerende kom med i statistikken. Det er imidlertid mit indtryk, at der nu er generel enighed om, at studerende på SU selvfølgelig ikke skal tælle med.

En af grundene til, at vi i dag taler for, at vi får nedsat et udvalg, der kan komme med forslag til, hvordan en fattigdomsgrænse vil kunne udformes, er, at vi finder det meget beklageligt, at enhver diskussion om fattigdom ender i en diskussion om, hvad fattigdom i det hele taget er, og hvorvidt der i det hele taget eksisterer fattigdom i Danmark. Hvis vi havde en officiel fattigdomsgrænse, kunne vi undgå dette. En fattigdomsgrænse ville gøre det muligt at holde den til enhver tid siddende regering op på udviklingen i fattigdommen. I Det Radikale Venstre vil vi til enhver tid være med til at tage ansvar for at nedbringe fattigdommen i Danmark. Hvis man havde en officiel definition af, hvad det vil sige at være fattig, ville man også kunne sætte forpligtende målsætninger på det sociale område og dermed få nedbragt fattigdommen.

Undersøgelser har vist, at familier på de laveste sociale ydelser lider store afsavn på grund af den økonomiske situation. De kan

f.eks. ikke købe frugt og grønt, købe nyt fodtøj, invitere gæster hjem, gå til tandlæge eller købe lægeordineret medicin. Særlig har fattigdommen alvorlige konsekvenser for børnene. Ofte er der hverken råd til legetøj, fritidsinteresser eller skoleudflugter. Der findes faktisk familier i Danmark, som er nødsaget til at bo i en bil, fordi de ikke har kunnet betale huslejen og derfor er blevet sat ud af deres bolig. Det er ikke svært at forestille sig, at disse boligforhold kan gøre det svært for barnet at få det optimale ud af sin skolegang.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er der forskellige metoder til at fastsætte fattigdomsgrænser med. Jeg tror ikke, at vi kommer uden om også at tage hensyn til den relative fattigdom. I Det Radikale Venstre er vi af den overbevisning, at relativ fattigdom er et væsentligt element. Der er forskel på, hvad man kan klare sig for i forskellige samfund. Men vi vil her i første omgang lade det være op til udvalget at komme med forslag til, hvordan en sådan fattigdomsgrænse kan udformes.

Kl. 17:28

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:28

(Ordfører)

**Line Barfod (EL):**

Det har jo i de år, den her regering har siddet, været temmelig absurd at følge og deltage i debatterne om fattigdom, fordi regeringen nægter at gå ind i debatten om, hvornår man er fattig. Også i debatten her i dag bliver man ved med at blande sammen, hvad der er årsagen til fattigdom, og hvornår mennesker er fattige. Det er jo to forskellige ting, og derfor bliver man nødt til at starte med at finde ud af, hvornår man faktisk mener at folk er fattige. Derefter kan man så se på, hvad der er årsagerne til det. Det er, nøjagtig ligesom når vi ser på arbejdsløshedsstatistikken. Så har vi en definition af, hvornår man er arbejdsløs, og derefter kan vi så gå ind og se på, at der er forskellige grupper af arbejdsløse, og på, hvad vi så gør for at forebygge arbejdsløshed og for at få de forskellige grupper ud af arbejdsløshed.

På verdensplan har man jo i mange år arbejdet med forskellige fattigdomsgrænser, også den ultimative med, om man lever for under 1 eller 2 dollar om dagen, som regeringen har været med til at tilslutte sig. Og den har været med til at tilslutte sig, at vi skal have udryddet fattigdommen. Det går ikke så godt. Nogle norske økonomer fastslog tidligere i år ud fra et gnierrindeks, som de havde opstillet, at jo rigere verden bliver, jo mere nærlige bliver de rige også, og jo mindre vil de være med til at afskaffe fattigdom.

Der er mange fra regeringspartierne side, der her har sagt, at hvis man laver en grænse omkring indkomst, vil en række studerende jo falde ind under den. Til det kan man sige, at rigtig mange studerende også har muligheden for at tage lån og have arbejde ved siden af osv. Derfor bliver det lidt mere vanskeligt at se på, hvad deres indkomst er. Men man kunne jo sagtens vælge at sige: Vi laver en fattigdomsdefinition, en fattigdomsgrænse, i Danmark, som vi ikke ønsker at tage de studerende med ind under.

I Københavns Kommune har man lavet undersøgelser af, hvor mange fattige der er. Der har man bl.a. brugt afsavnsmetoden, som er en af de metoder, vi fra oppositionens side peger på i beslutningsforslaget, og hvormed man går ud og ser på, hvor mange der i Københavns Kommune rent faktisk har måttet lide afsavn, måttet undvære at købe frugt til deres børn, måttet undvære at købe nødvendig medicin osv. Det er én metode.

Den har haft betydning for en viden om, hvor udbredt fattigdommen er i København. Den har haft betydning for en viden om, hvordan fattigdommen er fordelt i de forskellige kvarterer. Nøjagtig på samme måde er der blevet lavet undersøgelser om ulighed i sundhed, hvor man har kunnet se, at der er 10 års forskel på, hvor lang tid folk kan regne med at leve, afhængigt af om de bor i et af de rige eller et



af de fattige kvarterer, og på samme måde kan det have betydning at gå ind og fastsætte en fattigdomsgrænse.

Kl. 17:34

Den forhindrer ikke i sig selv, at nogle bliver fattige, men den vil have betydning, når man laver lovgivning i Folketinget. Hvis man der laver en vurdering, der går på, at man siger, at hvis folk skal leve af de her ydelser, vil de rent faktisk komme under vores egen fattigdomsgrænse, så kunne det jo være, at det kunne få nogle politikere til at tænke sig om. Hvis man ser, at fattigdommen er stigende, kan det også være, at man begynder at undersøge, hvorfor den er stigende, og hvilke grupper der bliver ramt af stigende fattigdom, og om man skal gøre noget for at forebygge det.

Det har faktisk en betydning at kortlægge statistik. Det er derfor, vi på en række andre områder, både i forhold til andre sociale problemer, sundhedsproblemer osv., siger, at det er helt afgørende, at vi har et godt datagrundlag. Men regeringen ønsker det ikke i forhold til fattigdom. Man kan kun have en mistanke om, at det er, fordi den faktisk ikke ønsker at få nogle tal på, hvor mange der er fattige, så vi kan få en reel debat om, hvad vi gør for at få dem ud af fattigdommen, og hvad vi gør for at forebygge, at flere kommer ud i fattigdom.

Gældsrådgivning er blevet nævnt flere gange i debatten. Nu har jeg i årevis arbejdet for at få gæld anerkendt som et samfundsproblem, så det glæder mig selvfølgelig, at det er lykkedes. Det glæder mig rigtig meget, at vi er kommet så langt, at der er forståelse for, at gældsrådgivning er nødvendigt, og at gæld hænger sammen med fattigdom. Mange mennesker kommer ud i fattigdom på grund af gæld, og mange kan ikke komme ud af deres fattigdom på grund af gæld.

Jeg håber så, at man også en dag bliver parat til at gå skridtet videre og indføre reel gældsrådgivning, som man har i de andre nordiske lande, så folk har mulighed for at gå hen og få en anonym, gratis gældsrådgivning. Her tænker jeg altså ikke kun på bankrådgivere, hvor søde og rare de end måtte være, der sidder frivilligt et par timer om ugen og skal nå at rådgive 50 mennesker på den korte tid. Jeg taler om en reel anonym rådgivning med ansatte, der faktisk har mulighed for at gå ind og give en kvalificeret hjælp til de mennesker.

Så der er mange ting, man kan gå ind og se på, når man har fastsat fattigdomsgrænsen, men man er altså nødt til at starte med at fastsætte den, så man får nogle tal for, hvor mange der faktisk lever i fattigdom, og hvem det er, vi mener lever i fattigdom. Derefter kan man begynde at gøre noget ved årsagerne og gøre noget for at få folk ud af den.

Kl. 17:33

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren fra fru Ellen Trane Nørby, værsgo.

Kl. 17:33

**Ellen Trane Nørby** (V):

Tak. Jeg vil gerne spørge Enhedslistens ordfører lidt til den her tilgang til, hvad fattigdom er, for fru Line Barfod står jo på talerstolen og gør det enormt simpelt at definere, hvem der er fattige. Nu har fru Line Barfod så sagt, at man kan ekskludere studerende, men jeg går ud fra, at fru Line Barfod er enig med mig i, at der også kan være fattige i den studerende gruppe, og derfor bliver det meget forsimplet, hvis man bare siger om alle studerende, at de ingen fattigdomsproblemer har.

Derfor vil jeg også høre fru Line Barfod, hvad vi gør i forhold til gruppen af selvstændige. Der er jo rigtig mange selvstændige i det her land, som falder under de økonomiske definitioner for fattigdom, og som ellers ikke har nogen problemer overhovedet – de er meget velfungerende i samfundet. Er de efter fru Line Barfods definition fattige? Det er jo det, der bliver lagt op til, hvis man laver en så forsimplet ordning.

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):  
Ordføreren.

Kl. 17:34

**Line Barfod** (EL):

Der er meget i den statistik, vi har, som er meget forsimplet, hvis man har den opfattelse, som fru Ellen Trane Nørby har, af, hvad der er simpelt. Men det handler om, at når man har fået statistikken, dykker man grundigere ned i den og ser på, hvad det er for nogle grupper. Så kan man vælge at sige, at man ikke mener, de studerende er et problem i denne sammenhæng, eller man kan vælge at sige, at man mener, det er et problem, at der er så mange fattige studerende, og at man gerne vil have det undersøgt nærmere og se på, hvad man kan gøre.

Det samme gælder for selvstændige. Her kan man, hvis det er det, man interesserer sig for, se på, hvorfor der er så mange selvstændige, der i så mange år lever af så lave indkomster. Hvordan lever de? Er der nogle problemer i forhold til det, eller er der ikke nogen problemer?

Man kan også se på, at der er en række børnefamilier, der lever i fattigdom, og det mener vi er et problem. Der er folk, der lever i fattigdom, fordi regeringen og Dansk Folkeparti har skåret så dybt i ydelserne, at man reelt ikke kan leve af de ydelser, man får på start-hjælp, med kontanthjælpsloft osv. Så der er nogle muligheder for at gå ind og handle, når man analyserer tallene, men man er nødt til at starte med at have tallene.

Kl. 17:35

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):  
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 17:35

**Ellen Trane Nørby** (V):

Jeg kan ikke forstå, hvad det er for nogle tal, Enhedslistens ordfører mangler. Vi har da tal på, hvor mange selvstændige der er, og vi har da i høj grad tal på, hvor mange studerende der er. Vi har også tal på, hvor mange enlige der er underlagt kontanthjælpsloftet, vi har tal på, hvor mange der er på starthjælp. Vi har da tal på alt det her.

Det er selvfølgelig også tal og viden, som vil indgå i det arbejde, som regeringen har igangsat med at identificere retvisende fattigdomsindikatorer. Det er da klart, at vi er nødt til at have noget viden, og det er jo også derfor, at den proces, der allerede er sat i gang fra regeringens side, selvfølgelig også involverer den eksisterende viden og kompetencepersoner på området.

Men fru Line Barfod gør jo hele den her diskussion enormt simpel, fordi den kommer til kun at handle om økonomi. Det, jeg ellers har hørt vi er blevet beskyldt for hele dagen, er jo, at vi endnu ikke har forstået, at oppositionen sådan set har ændret deres begreb til også at handle om andet end økonomi. Det, jeg så kan forstå på fru Line Barfod, er, at hvis man har få penge, er man fattig.

Kl. 17:36

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):  
Fru Line Barfod.

Kl. 17:36

**Line Barfod** (EL):

Ja, det er muligt, at regeringen, som jo har excelleret i nysprog, siden den kom til, og har prøvet at omdefinere en lang række begreber, og så mener, at man er lykkedes med at omdefinere fattigdom til intet at have med økonomi at gøre. Men i min ordbog handler fattigdom først og fremmest om økonomi. Så er der en række andre problemer

også, ud over økonomi. Men det handler først og fremmest om økonomi.

Derfor gør det en forskel, om man går ind og laver et tal for, hvornår man mener at folk lever i fattigdom i Danmark. På Skatteministeriets område har det været muligt for regeringen at gå ind og fastsætte, hvad den mener man skal have for at kunne leve i Danmark. Hvad koster det at købe mælk? Hvad koster det at købe tøj til sine børn? Hvad koster alle de forskellige nødvendige ting, man har udgifter til? Det har man regnet ud, og så har man sagt, at en voksen skal have 5.380 kr. om måneden, når boligudgifterne er betalt. Det er det, det koster at leve i Danmark. Det kunne man gå ind og tage som et udtryk for en fattigdomsgrænse og så se på, hvor mange mennesker i Danmark der lever for mindre end det. Og så kunne vi begynde at diskutere, hvad vi gør ved det.

Kl. 17:37

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så kommer vi til ordføreren for forslagsstillerne, fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 17:37

(Ordfører for forslagsstillerne)

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Jeg vil starte med at sige tak for debatten. Den har været meget inspirerende i forhold til at kunne fastholde det her beslutningsforslag. Og nødvendigheden af at få en fattigdomsgrænse i Danmark er også blevet meget mere klar for mig.

Med det her beslutningsforslag vil vi rigtig gerne have, at der kommer en fattigdomsgrænse i Danmark. I Danmark findes der i modsætning til mange andre lande ikke nogen form for officiel definition af fattigdom eller en fattigdomsgrænse. Det er med til at sløre billedet af, hvor mange fattige der er i Danmark, og konsekvenserne af lovgivningen, der påvirker antallet af fattige. Derfor opfordrer Folketinget regeringen til at nedsætte et ekspertudvalg, der skal analysere udviklingen i fattigdom, belyse forskellige metoder til at opgøre fattigdom og udarbejde forslag, der kan danne grundlag for en officiel dansk fattigdomsgrænse, således at det er muligt regelmæssigt at offentliggøre en statistik for, hvem der lever under dette niveau. Udvalgets arbejde skal desuden belyse problemstillinger i forhold til børn i fattigdom samt langvarig fattigdom.

Det skal indgå i udvalgets kommissorium, at udvalgets forslag skal tage højde for personer, der i en vis udstrækning kan siges at have en periodevis selvvalgt lav indkomst og/eller have udsigt til en højere indkomst i umiddelbar fremtid, herunder f.eks. studerende og selvstændige.

Det er et stort problem, at der i Danmark ikke som i alle andre EU-lande er etableret fattigdomsforskning, der har kunnet medvirke til en begrebsmæssig afklaring, således at man har kunnet følge udviklingen på området. Vi bliver med jævne mellemrum præsenteret for forskellige tal i de løbende rapporter, der alle viser, at fattigdommen er et stigende problem i Danmark. Et eksempel på disse er AE's rapporter. Og ifølge en undersøgelse fra CASA lider familier, der er på de laveste sociale ydelser, markante afsavn på grund af deres økonomiske situation. Således undlader en stor del at købe frugt, grønt, nyt fodtøj og overtøj, at besøge venner og familie, invitere gæster hjem, tegne indboforsikring, gå til tandlæge og købe lægeordineret medicin. Særlig har fattigdom alvorlige konsekvenser for børnene. Ofte er der hverken råd til legetøj, tøj, sport, fritidsinteresser, børnefødselsdage eller skoleudflugter.

For at vi kan være i stand til at belyse konsekvenserne af fattigdom og hjælpe mennesker ud af fattigdom, er det afgørende, at der i Danmark fastsættes en officiel fattigdomsgrænse. Modsat OECD, EU og lande som USA, Norge, Sverige og Storbritannien har Danmark nemlig ikke en fattigdomsgrænse, hvorfor debatten ofte ender i

en strid om tal og om definitionen af fattigdom, hvilket desværre også var tilfældet i dag.

Det skulle dog være muligt at nå frem til en definition af fattigdom i Danmark, som de fleste eksperter vil anerkende som relevant. En fattigdomsgrænse i Danmark kan først og fremmest gøre det lettere at belyse udviklingen i fattigdommen. På den måde undgår man forhåbentlig mudderkastning om, præcis hvad man skal forstå ved fattigdom, og får i stedet en debat om, hvorvidt udviklingen er rimelig.

Vi lægger ikke skjul på, at den øgede gennemsækelighed vil give mere positiv fokus på fattigdomsbegrebet. Derfor skriver vi også i beslutningsforslaget, at der er forskellige måder, man kan opgøre fattigdommen på, men vi synes stadig væk, det er rigtig vigtigt, at det er ekspertudvalget, der kommer med deres bud på, hvor fattigdomsgrænsen skal være. Men vi tager et politisk ansvar, og vi siger, at der skal være en grænse. Vi siger ikke, hvor den skal være. Det synes vi at eksperterne skal afgøre.

I dag har vi en historisk mulighed for at bekæmpe og afskaffe fattigdommen. Den her samling har en historisk mulighed for at gøre noget ved de problemer, som 59.000 børn lever med i Danmark. Men desværre kan jeg høre på debatten i dag, at det er der ikke flertal for. Regeringen og flertallet i Folketinget ønsker ikke at sætte en fattigdomsgrænse og ønsker ikke at tælle, hvor mange fattige der er, og derefter gå ind og afskaffe de ydelser, der er med til at producere fattige i Danmark. Flertallet i Folketinget ønsker heller ikke, at det skal være muligt at lave en national handlingsplan, at gå ind og forske på det her.

Men nu har vi fremsat det her forslag. Det kan godt være, der ikke er flertal for det i dag, men sammen med de øvrige forslagsstillere, som er Socialdemokraterne, Enhedslisten og Det Radikale Venstre, vil SF love her fra talerstolen, at når der kommer et regeringskifte, og det gør der jo lige om lidt, vil det være en kendsgerning, at der i Danmark vil være en fattigdomsgrænse, og at vi aktivt vil gå ind og gøre en indsats for at afskaffe og bekæmpe fattigdom ud fra de tal, vi får, når der bliver sat en fattigdomsgrænse.

Jeg skal hilse fra hr. Christian H. Hansen, som er tidligere medlem af Dansk Folkeparti og nu formand for sit nye parti, og sige, at han også støtter forslaget.

Kl. 17:43

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Så er der et par korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra fru Vivi Kier.

Kl. 17:43

**Vivi Kier** (KF):

Jeg håber, at alle vælgerne i det her land har sådan en lille bog, som jeg har, hvor man skriver alle løfter ned, for jeg må sige, at SF lover rigtig, rigtig meget. Det, jeg så hæfter mig ved i den debat om beslutningsforslaget, vi har haft den sidste times tid, er, at jeg faktisk slet ikke oplever, at man i oppositionen er enig om, hvad man vil med det her beslutningsforslag. Jeg hørte fru Mette Frederiksen sige meget, meget tydeligt fra sin plads, at det her ikke er et spørgsmål om, at vi skal have en grænse, men er et spørgsmål om, at vi får undersøgt og fastlagt nogle kriterier. Nu hører jeg, at ordføreren står og siger, at vi skal have en officiel dansk fattigdomsgrænse. Er man enig i oppositionen om, hvad det er, man vil med det her beslutningsforslag?

Kl. 17:44

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Ordføreren.

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Nu har jeg lavet det her beslutningsforslag sammen med fru Mette Frederiksen, fru Line Barfod og fru Anne Marie Geisler Andersen, og vi blev enige om, at vi tager et politisk ansvar og siger, at der skal være en grænse, men vi definerer ikke, hvor grænsen skal være. Hvis fru Vivi Kier har hørt noget andet, må det stå for hendes egen regning. Det er i hvert fald ikke, hvad jeg har hørt, men det, man hører, kan selvfølgelig også afhænge af de ører, der hører. Men vi tager politisk ansvar og siger, at der skal være en fattigdomsgrænse.

Kl. 17:44

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Fru Vivi Kier.

Kl. 17:44

**Vivi Kier (KF):**

Jeg kan blot gentage, at fru Mette Frederiksen sagde, at det vigtigste var, at der kom et ekspertudvalg, der arbejdede. Det var ikke lig med, at man skulle have en fattigdomsgrænse. Men det er jo så fint nok, at man ikke er enige om det, ligesom man ikke de sidste 6 år har været enige om, hvor den her grænse skal ligge.

Det er jo nemt nok at sige, at når vi kommer til, så kommer der en grænse, men da oppositionen åbenbart ikke med sig selv kan finde ud af, hvor grænsen skal ligge, og hvem den skal omfatte, så er det også rigtig fint at sige, at vi lige sætter et ekspertudvalg til at kigge på det. Jeg synes, at vi meget klart fra SF mangler et bud på, hvor man synes at en sådan grænse skal ligge.

Kl. 17:45

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Ordføreren.

Kl. 17:45

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Jeg synes, at det her faktisk er enormt interessant. SF har jo fremsat det her forslag mange gange, og vi har faktisk også haft forslag til, hvor grænsen skulle være. Det har man stemt ned hver eneste gang. Nu kommer vi så med et forslag, der går ud på, at de, der har forstand på det, skal lægge en grænse. Det synes man også er et problem.

Jeg har da fuld forståelse for det, for regeringen er jo vant til at lave hovsaløsninger. Man sætter sig ned i en eller anden kaffeklub og beslutter sig for, at der nu skal nedsættes et udvalg, og man bestiller i øvrigt også, hvad resultatet af udvalgets arbejde skal være. Man kan også godt bestille en rapport fra SFI, og man kan også i øvrigt lige manipulere med resultaterne fra SFI.

Jeg vil bare lige sige, at det ikke er sådan, SF arbejder. Det er heller ikke sådan, at det nye Folketing efter et folketingsvalg skal arbejde. Det skal være sådan, at vi skal høre på dem, der har forstand på det her. Og hvis det er sådan, at vi ikke er i stand til at høre på eksperterne, hvorfor fanden – undskyld – har vi så eksperter i Danmark? Undskyld, jeg skal ikke bande herfra.

Kl. 17:46

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Nej, det skal man nemlig ikke. Man skal overholde Folketingets forretningsorden, også når man taler.

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 17:46

**Ellen Trane Nørby (V):**

Tak. Der er blevet sagt rigtig mange interessante ting her i dag. Det seneste, fru Özlem Sara Cekic har sagt, er jo, at man i SF ikke har

forstand på det. Det er ellers en interessant melding, at man ikke har forstand på, hvordan grænsen for fattigdom sættes, for man har der ellers stået og både læst og påskrevet hele dagen, hvordan den skulle ligge.

Jeg ville egentlig gerne tilbage til noget andet, som fru Özlem Sara Cekic sagde i sin tale. Det var, at hun sagde, at man i Norge har en fattigdomsgrænse, og at den skulle man sammenligne sig med. Jeg kan til oplysning fortælle, at man ikke i Norge har nogen fattigdomsgrænse. I Norge betragtes fattigdom som et flerdimensionelt og sammensat problem både på samfundsniveau og individniveau. Det fremgår af handlingsplanen mod fattigdom, status for 2008 og en styrket indsats 2009, og i Norge arbejder man også med et bredt sæt af indikatorer. Så det er ukorrekt, hvad fru Özlem Sara Cekic står og siger fra talerstolen. Jeg vil blot spørge: I USA har man jo også en fattigdomsgrænse. Er der mere eller mindre fattigdom i USA som følge af, at man har en fattigdomsgrænse?

Kl. 17:47

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Ordføreren.

Kl. 17:47

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Det er jo ikke første gang, jeg oplever her fra talerstolen i de 2½ år, jeg har været valgt ind, at der er nogle ordførere, der rejser sig op og læser noget op, som faktisk ikke er rigtigt. Norge arbejder også med langtidsfattigdom. Jeg har oplevet det med fru Ellen Trane Nørby før, og jeg vil ikke begynde at gå ind i en eller anden form for mudderkastning her, lad os tage den bagefter.

I forhold til USA synes jeg, at der er afgørende forskelle på USA og Danmark. Som jeg også nævnte, har man f.eks. i USA prioriteret hele sundhedsvæsenet, man skal have penge for at kunne komme ind og få en behandling. Der har vi bare et velfærdssystem i Danmark, som vi kan være utrolig stolte af. Derfor synes jeg, at problemet er, at når vi ikke går ind og sætter tal på, hvor mange fattige vi har, som vi gør med hjemløse, som vi gør, med hensyn til hvor mange lejere der bliver udsat, så synes jeg, at det også er rigtig, rigtig svært efterfølgende at kunne gå ind at sige, hvilken indsats der skal være.

Kl. 17:49

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 17:49

**Ellen Trane Nørby (V):**

Tak. Jeg vil da meget gerne have, at fru Özlem Sara Cekic henviser til, hvor det er, jeg skal have sagt noget ukorrekt. Jeg kan sige, at allerede tidligere i den debat, vi har haft i dag, stod fru Özlem Sara Cekic på talerstolen og sagde, at størstedelen af de folk, der blev udsat, var kontanthjælpsmodtagere, på trods af at de udgør 30 pct. og lønmodtagergruppen udgør 40 pct. af de mennesker, der bliver udsat.

Nu stod fru Özlem Sara Cekic på talerstolen og sagde, at Norge har en fattigdomsgrænse, og jeg kan blot henvise til, at Norge ikke har en fattigdomsgrænse, men anskuer det her som et flerdimensionelt problem og også arbejder med et sæt af indikatorer ligesom det, regeringen i Danmark lægger op til. Og det fremgår også af den handlingsplan mod fattigdom, som ordføreren kan søge på nettet; man kan bare søge i sit lille googlefelt.

Jeg vil gerne spørge SF's ordfører – og for resten tak, fordi ordføreren netop har stået og rost den danske velfærdsmodel og sagt, at man er stolt af den, det er jeg da glad for at høre – hvad SF's ordfører mener om fru Line Barfods udlægning af, at der er behov for i det her udelukkende at tale om en økonomisk grænse, for det var jo det, fru Line Barfod sagde i sin besvarelse.

Kl. 17:50

Kl. 17:53

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):  
Ordføreren.

Kl. 17:50

Kl. 17:53

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Endnu en gang vil jeg sige, at der blandt de folk, der bliver sat på gaden, er en overrepræsentation af folk, som kommer fra kontant-hjælpssystemet. Det står i SFI-rapporten. Det har vi snakket om før, og jeg har også taget rapporten i hånden og vist ordføreren det. Jeg ved simpelt hen ikke, hvad der gør, at man ikke kan læse det rigtigt.

I forhold til hvad fru Line Barfod har sagt, vil jeg sige, at jeg bare ikke en eneste gang har hørt nogen sige her fra talerstolen, hverken fra Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten eller Radikale Venstre, at det kun handler om økonomi. Det har vi gentagne gange slået fast. Jeg kan da ikke gøre for, at lydsystemet ikke fungerer hos regeringspartierne. Det kan godt være, at vi skal gøre noget ved justeringen af lyden, men nogle gange hjælper det bare rigtig meget på debatten, også på niveauet, hvis vi giver hinanden rum til at lytte. Det her er et for vigtigt spørgsmål til, at vi sidder og laver den her mudderkastning. Det er 59.000 børn, der lever i fattigdom i dagens rige Danmark – 59.000 børn, som ikke har de samme muligheder, som flertallet har.

Kl. 17:51

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om kort bemærkning, er hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:51

**Martin Henriksen** (DF):

Tak for det. Nu har venstrefløjens haft siden kl. 13 i dag til at redegøre for deres politik på det her område, og nu, hvor vi nærmer os kl. 17.50, har man stadig væk ikke formået at redegøre for sin politik på det her område.

Nu har socialministeren jo tilkendegivet, at der bliver igangsat et arbejde med at finde ud af, om man kan udvikle nogle fattigdomsindikatorer. Jeg vil bare høre, om SF støtter nedsættelsen af en tværministeriel arbejdsgruppe, som skal kigge på fattigdomsindikatorer.

Kl. 17:51

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:52

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Jeg vil da starte med at undskylde, hvis hr. Martin Henriksen føler, at han har spildt sin tid i Folketinget siden kl. 13 ved at snakke om fattigdom. Det er et meget, meget vigtigt spørgsmål for os.

Alle de initiativer, der kan være med til på en eller anden måde at forebygge og bekæmpe fattigdom, er vi selvfølgelig med på. Jeg tror personligt ikke på – og det gør partiet, SF, heller ikke – at lave nogle indikatorer, som faktisk bygger på, at lovgivning alene skulle være med til at forebygge, at folk ender i fattigdom. Jo, jo, der står, at hvis et barn er udsat, skal der handles. Vi har lige i fællesskab vedtaget »Barnets Reform«, ikke? Altså, det bliver børn jo ikke mindre fattige af.

I sidste ende, når man lægger alt sammen, handler det om, at vi har nogle familier, som er ramt af de her fattigdomsydelser, og som ikke engang er i stand til at købe lægeordineret medicin til deres børn. Tænk, hvis det var vores børn – hvis vi ikke var i stand til at købe penicillin i dagens rige Danmark.

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):  
Hr. Martin Henriksen.

**Martin Henriksen** (DF):

Jeg sagde jo ikke, at debatten var spildt. Jeg synes faktisk på ingen måde, at debatten er spildt, for for dem, der har fulgt debatten i dag, står det jo fuldstændig klart, at SF og venstrefløjens overhovedet ikke ved, hvad de vil. Det er trods alt det, der er kommet ud af det, og så kan man jo bare, når man reflekterer lidt over det, gøre sig overvejelser om, hvem det egentlig er, der er i stand til at håndtere socialpolitikken på bedste vis her i landet.

Jeg vil bare høre, om jeg forstod det korrekt, at SF støtter en tværministeriel arbejdsgruppe, der skal kigge på at udarbejde fattigdomsindikatorer.

Kl. 17:53

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):  
Ordføreren.

Kl. 17:53

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Kom ikke og fortæl, at socialpolitikken med Dansk Folkeparti i spidsen har fået det bedre. Vi er i gang med at sætte børn i fængsler; børn ned til 12 år får elektroniske fodlænker; hvis man som kontanthjælpsmodtager har mistet to rudekuverter, bliver man udsat for sanktioner og straf; børnechecken bliver taget fra de her udsatte familier; flere familier bliver sat på gaden; fattige er blevet fattigere. Listen er lang. Jeg kan sagtens holde sådan en tale den næste times tid. Så kom ikke og fortæl, at socialpolitikken har fået det bedre under VKO. Jeg tror også, at samtlige socialarbejdere vil give venstrefløjens ret i, at socialarbejderne aldrig har haft så svære vilkår, som de har i øjeblikket, hvor de skal agere politimænd.

Jeg har sagt det før og vil gerne sige det igen: Alle de initiativer, der kan være med til at forebygge og bekæmpe fattigdom, vil vi selvfølgelig rigtig gerne være med i.

Kl. 17:54

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Så har fru Louise Schack Elholm bedt om en kort bemærkning.

Kl. 17:54

**Louise Schack Elholm** (V):

Tak. Når ordføreren siger, at vi ikke kan tælle antallet af fattige, hvordan kan ordføreren så komme op med tallet 59.000?

Kl. 17:54

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:55

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Der er faktisk flere, der har opgjort det her. Jeg vil bare læse op fra AE-rådets nyeste tal: Rekordhøjt fattigdomsniveau har bidt sig fast.

Et andet eksempel: Socialforskningsinstituttet har dokumenteret, at 59.000 børn i Danmark må betegnes som fattige. Kilden er SFI-rapportens »Børnefattigdom i Danmark fra 2002-2006«.

Kl. 17:55

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:55

**Louise Schack Elholm (V):**

Nu har ordføreren igen simplificeret debatten og fået den til at dreje sig om, at fattigdom kun handler om økonomi. Det er jo netop det, der er problemet med den her fattigdomsgrænse, som oppositionen ønsker at indføre, fordi vi glemmer alle de andre parametre. Vi skal have fat i at sikre, at folk bliver en del af samfundet, at folk skal have lov til at være en del af arbejdsmarkedet, at de skal have en uddannelse, og at de bliver boende i deres bolig. Derfor er det vigtigt, at vi gør tiltag på de her områder, og det er derfor, vi har gjort så mange aktive tiltag, der hjælper på det her område. Vi kan virkelig se en effekt af det, så det er rigtig positivt. Derfor er jeg ked af, at det igen nu bare handler om at sætte en eller anden fattigdomsgrænse, der handler om økonomi, for vi negligerer alle de mennesker, der har brug for at vide, at der er behov for dem i samfundet.

Kl. 17:56

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Ordføreren.

Kl. 17:56

**Özlem Sara Cekic (SF):**

Det er altid dem, der har penge, der plejer at sige, at det ikke handler om penge. Sådan er det bare. Jeg tvivler stærkt på, at de 59.000 børn, der lever i fattigdom, kan svare ja til, at regeringens politik har ført til, at de kan gå til fodbold, at de kan holde børnefødselsdage, at de kan holde en god jul. I dag har vi børn, som ikke er i stand til at få tre måltider sund mad. En artikel i Information dokumenterede på et tidspunkt rigtig flot, at børn, der lever i familier på starthjælp, mangler D-vitamin, fordi de ikke får varieret kost i Danmark. Jeg kan huske, at daværende socialminister Karen Jespersen gerne ville give tilskud til, at de her børn kunne få D-vitamin, for det havde familierne heller ikke råd til. Vi siger jo hele tiden fra SF's side, at det også handler om økonomi, men jeg har ikke en eneste gang hørt regeringspartierne sige, at det selvfølgelig også handler om økonomi.

Kl. 17:57

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Man skal lige huske, at taletiden er 1 minut ved de korte bemærkninger. Og der er i øvrigt ikke flere af dem, så jeg vil sige tak til ordføreren.

Der er nogle, der har bedt om en anden ordførerrunde. Det har hr. Martin Henriksen. Værsgo.

Kl. 17:57

(Ordfører)

**Martin Henriksen (DF):**

Jeg synes jo, at det har været utrolig karakteristisk for debatten, som har kørt siden kl. 13.00 i dag, at venstrefløj – som har stået og slået på, at V, K og Dansk Folkeparti ikke har taget nogen initiativer på det her område – overhovedet ikke er i stand til selv at forklare og redegøre for, hvad det helt præcis er, man vil på det her område.

Det er da i den grad afslørende. Vi har et parti, Socialdemokratiet, som i 2004 sagde: Nu skal vi have en fattigdomsgrænse, og hvis I ikke vil være med til at indføre den fattigdomsgrænse, er det, fordi I ikke vil de fattige det godt. Men samme parti har ikke selv været i stand til at forklare, hvor den fattigdomsgrænse skulle ligge.

Det er da i den grad useriøst, at man i et Socialdemokrati, som bejler til statsministerposten, render rundt og anklager andre partier for ikke at være i stand til at tage sociale hensyn, fordi de ikke vil støtte et forslag, som man ikke engang selv er i stand til at definere hvordan skal se ud. Jeg synes, det er pinligt, og jeg synes, at det i den grad er afslørende. Og nu kan vi forstå, efter at SF og andre har

været på talerstolen, at venstrefløj ikke engang er enig om, hvad det er man rent faktisk vil med den her ekspertgruppe.

Det, vi kan få ud af debatten i dag, og det synes jeg er meget fornuftigt, er, at socialministeren har tilkendegivet, at der iværksættes et tværministerielt arbejde, så man kan kigge på og udarbejde nogle fattigdomsindikatorer. Venstre og Konservative har været ude at foreslå, hvordan man rent faktisk kan gøre det. I Dansk Folkeparti deltager vi meget gerne i det arbejde, for man bliver bare nødt til at konstatere, at en venstrefløj, som i flere år har talt om en fattigdomsgrænse, er blevet overhalet indenom af Venstre og Konservative, som rent faktisk har formået at være dem, der har været mest klare på, hvor man kan lægge nogle retningslinjer for, hvordan man kan gøre en indsats for dem, der er økonomisk og socialt udsatte. Den vej er da meget mere farbar.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at når regeringen kommer med noget på det her område, skal det være noget, der rent faktisk gør en forskel, noget, der rent faktisk medvirker til, at de her mennesker kan se, at samfundet rækker dem en hjælpende hånd. Det er nok det, der skal til, i stedet for det, vi ser fra den anden side af Folketingssalen, for der er man jo blottet for substans. Og det er trist, for i sidste ende bliver dem, vi gerne vil hjælpe, holdt for nar.

Kl. 17:59

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra fru Line Barfod.

Kl. 17:59

**Line Barfod (EL):**

Når Dansk Folkepartis ordfører bliver så vred, er det så, fordi Dansk Folkeparti måske ikke synes, at det, at man har stemt for, at en lang række mennesker, heriblandt børn er sendt ud i dyb fattigdom i mange år, er det bedste, man har gjort, og at man faktisk har ansvar for, at børn i Danmark vokser op i fattigdom? De har ikke mulighed for at holde børnefødselsdag og jul eller få de mest nødvendige ting i dagligdagen som f.eks. nødvendig medicin. Er det det, der gør, at Dansk Folkeparti mener, det er så fuldstændig urimeligt at ville definere, at fattigdom har noget med økonomi at gøre?

Kl. 18:00

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Ordføreren.

Kl. 18:00

**Martin Henriksen (DF):**

Nu har jeg forstået det sådan, at venstrefløj selv har foreslået en arbejdsgruppe – som man så bare kalder et ekspertudvalg – men når socialministeren så foreslår at nedsætte en tværministeriel arbejdsgruppe, er man sådan lidt fornærmet over, at det ikke bliver ens egen arbejdsgruppe. Det synes jeg er noget mærkeligt noget.

Jeg vil så også bare nævne, at hvis man anvender EU's fattigdomsgrænse, er tallet 400.000, at hvis man anvender OECD's fattigdomsgrænse, er tallet 170.000, og at hvis man anvender den fattigdomsgrænse, som Kristeligt Dagblad har lavet ud fra beregninger fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ligger det på omkring 40.000. Jeg mener simpelt hen, at det er sjusk, at man i en debat, som er så væsentlig, ikke er i stand til klart at give et bud på, hvad det rent faktisk er, man så selv vil.

Kl. 18:01

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Fru Line Barfod.

	Kl. 18:01		Kl. 18:03
<b>Line Barfod (EL):</b> For mig er det jo underordnet, om det er ministeren, der nedsætter en arbejdsgruppe, eller om der bliver nedsat et ekspertudvalg. Det er underordnet, om det hedder det ene eller det andet. Men det er afgørende for mig, at der deltager nogle i det, der har forstand på det, og det er afgørende for mig, hvad det er for et kommissorium, de har. For mig er der grundlæggende forskel på, om det, man skal nå frem til, er at finde ud af, hvem der lever i fattigdom, hvem mener vi lever i fattigdom. Hvad er fordele og ulemper ved de forskellige fattigdomsgrænser, så politikerne kan tage stilling til, hvilken fattigdomsgrænse vi vil bruge. Jeg går ud fra, at Dansk Folkepartis modstand – voldsomme modstand – mod at fastlægge, hvem man økonomisk definerer som fattige i Danmark, skyldes, at man så ville stå meget klart med, at de mennesker, man har sendt ud i fattigdom med starthjælp, kontant-hjælpsloft, 450-timers-regel osv., lever i fattigdom. Der er børn, der lever i fattigdom på grund af Dansk Folkeparti.		<b>Den fg. formand (Pernille Frahm):</b> Ordføreren.	Kl. 18:03
		<b>Martin Henriksen (DF):</b> Hvad er det, man helt konkret foreslår i dag?	Kl. 18:03
		<b>Den fg. formand (Pernille Frahm):</b> Fru Özlem Sara Cekic.	Kl. 18:04
		<b>Özlem Sara Cekic (SF):</b> Altså, hr. Martin Henriksen siger, at fra kl. 13 af har vi siddet her. Nu er kl. 18, så det er faktisk mange timer. Hvis hr. Martin Henriksen ikke rigtigt har forstået, hvad det her går ud på, vil jeg sige, at det først handlede om en forespørgsel om fattigdom, hvor vi havde en række punkter, som kan læses. Dernæst er vi gået i gang med et beslutningsforslag, B 173, som går ud på et ekspertudvalg, som skal kigge på fattigdomsgrænser. Der er også nogle papirer på det. Men hvis hr. Martin Henriksen har brug for at få en mentor i forhold til sit folketingsarbejde herinde, tilbyder vi det rigtig gerne fra SF's side. Han skal bare sige til.	Kl. 18:04
<b>Den fg. formand (Pernille Frahm):</b> Ordføreren.	Kl. 18:02	<b>Den fg. formand (Pernille Frahm):</b> Ordføreren.	Kl. 18:04
<b>Martin Henriksen (DF):</b> Hvis det her område var så væsentligt for den samlede venstrefløj, havde man vel formået at kunne blive enige om, hvad det rent faktisk er, man vil. Det kan man jo ikke, man kan jo ikke blive enige om det. Det tætteste, vi er kommet på en konklusion i dag, er jo ikke det, som venstrefløjen har lagt frem, for det er jo fuldstændig uklart, hvad det er venstrefløjen vil. Man har haft siden kl. 13 til at redegøre for det. Vi ved simpelt hen ikke, hvad det er, man vil. Man vil have et ekspertudvalg. Jamen det er vel velkendt, at regeringen allerede sådan set er gået i gang med et arbejde, der skal kigge på, hvordan man kan udvikle såkaldte fattigdomsindikatorer. Det synes jeg da er positivt, hvis det er det, der kommer ud af debatten, i stedet for den her sådan lidt flagrende snak om en fattigdomsgrænse, som man ikke ved hvor skal ligge, og som man ikke ved hvem skal omfatte.		<b>Martin Henriksen (DF):</b> Jeg tror, der skal en hel hær af mentorer til, før jeg kan forstå SF's politik på det her. Men jeg vil bare sige, at jeg spurgte, hvad man helt konkret har foreslået, og der blev ikke svaret.	Kl. 18:05
		<b>Den fg. formand (Pernille Frahm):</b> Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Mette Frederiksen.	Kl. 18:05
<b>Den fg. formand (Pernille Frahm):</b> Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Özlem Sara Cekic.	Kl. 18:03	<b>Mette Frederiksen (S):</b> Jeg svarer gerne på, hvad det konkret er, vi har foreslået, for der er nemlig et forslag til vedtagelse fra oppositionen, som bl.a. indeholder, at varighedsbegrænsningen på sygedagpenge skal ophæves, at de lave sociale ydelser skal afskaffes, at der skal ske en forstærket indsats i forhold til udsættelse af lejere, at der skal føres en anden fordelingspolitik, og at der skal skabes et rum på vores arbejdsmarked for de mennesker, der i dag er på kanten af arbejdsmarkedet. Det er helt konkrete bud. Det er bud, der er fremsat af en enig opposition, fordi vi ønsker et opgør med fattigdommen. Kunne ordføreren fra Dansk Folkeparti ikke forholde sig til de konkrete forslag samt beslutningsforslaget i stedet for at spille Folketingets tid og dække over det faktum, at Dansk Folkeparti ikke selv har et eneste forslag til at bekæmpe fattigdommen? Der ligger en række konkrete forslag fra en enig opposition: Støtter Dansk Folkeparti dem eller ej?	Kl. 18:06
<b>Özlem Sara Cekic (SF):</b> Jeg kan godt forstå, at hr. Martin Henriksen er rasende, for Dansk Folkeparti har et kæmpe, kæmpe troværdighedsproblem, når man går ud og siger, at man er der for de socialt udsatte, og samtidig ikke vil være med, når der så kommer et egentligt forslag – det er jo sådan, Dansk Folkeparti er. Jeg synes, at det er fantastisk vigtigt, at befolkningen også med den her debat ser, at når det kommer til stykket og vi kommer med nogle konkrete forslag, hvor Dansk Folkeparti kan være med til at ændre forholdene for de socialt udsatte, så tør man ikke alligevel. Man siger jo nej. Det er jo derfor, at det gør så ondt hos hr. Martin Henriksen. I 2008 indkaldte undertegnede sammen med fru Pernille Frahm til et samråd, som gik ud på, at ministeren skulle nedsætte et udvalg. Da handlede det ikke om et ekspertudvalg for at kigge på fattigdom. Da sagde hr. Martin Henriksen – eller socialordføreren dengang fra Dansk Folkeparti – også nej.		<b>Den fg. formand (Pernille Frahm):</b> Ordføreren.	

**Martin Henriksen (DF):**

Jeg har jo svaret på de spørgsmål tidligere i dag. Jeg kunne så i forhold til det beslutningsforslag, der ligger, spørge: Hvor skal den fattigdomsgrænse ligge, som jeg forstår at venstrefløjen er helt enige om, og hvor man konkret kan sige hvordan tingene skal hænge sammen?

Kl. 18:06

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 18:06

**Mette Frederiksen (S):**

Et folkestyre skal samarbejde. Vi har ikke noget ønske fra oppositionen om at gennemtrumfe vores ideer. Vi ønsker et folkestyre, der kan samarbejde. Den dag, vi får vedtaget en fattigdomsgrænse i Danmark, skal det ske på et oplyst grundlag. Jeg kan godt se, at det er fremmed for ordføreren for Dansk Folkeparti, at man samarbejder hen over midten og ikke bare gennemtrumfer sine egne holdninger.

Kl. 18:06

Det, vi lægger op til i dag, er et pragmatisk beslutningsforslag, hvor vi appellerer bredt til, at Folketinget nedsætter et ekspertudvalg for at højne vidensgrundlaget. Det ekspertudvalg kan så fremkomme med forslag til, hvordan en fattigdomsgrænse skal se ud. Vi fremsætter beslutningsforslaget, fordi vi har en forventning om, at vi efter et regeringsskifte samarbejder bredt i Folketinget. Den dag, vi indfører en fattigdomsgrænse, vil vi gerne have lidt flere end bare 90 mandater bag forslaget. Hvorfor anerkender Dansk Folkeparti ikke, at vi inviterer indenfor, at vi ønsker dialog, og at vi ønsker et oplyst grundlag at træffe vores beslutninger på?

Kl. 18:07

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Ordføreren.

Kl. 18:07

**Martin Henriksen (DF):**

Det er jo virkelig skræmmende, at det parti, der bejder til statsministerposten, siden 2004 har sagt, at vi skal have en fattigdomsgrænse. Det er altså i 6 år. Man kan da ikke tillade sig at anklage andre i Folketinget for ikke at reagere tidnok og hurtigt nok over for de mennesker, der har økonomiske og sociale problemer, når man selv har været 6 år om overhovedet bare at foreslå, at der skal nedsættes et ekspertudvalg, som skal komme med et forslag til, hvad Socialdemokraterne rent faktisk mener på det her område.

Hvis det her område var så væsentligt og så vigtigt for Socialdemokraterne, havde man da for flere år siden taget sig sammen til at definere, hvor den fattigdomsgrænse skal ligge, men det har man ikke formået.

Kl. 18:08

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Til gengæld er der to, der har bedt om en anden runde, og det er fru Ellen Trane Nørby og fru Vivi Kier. Jeg har ikke set, at der er flere, der har bedt om ordet, men det kan være, at det kommer. Vi ser.

Værsgo, fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 18:08

(Ordfører)

**Ellen Trane Nørby (V):**

Jeg vil blot tage denne anden runde, fordi der kom til at stå så mange spørgsmål tilbage, efter at fru Özlem Sara Cekic gik her op med de

afrundende bemærkninger. Her var det lige pludselig de tal, der bygger på en medianmodel, der kom i spil.

Derfor er jeg nødt til at gå op og give udtryk for min undren, for den debat, der har været i dag, har jo ellers været en bevægelse fra mange af oppositionspartiernes side i retning af det, som vi fra Venstre og De Konservatives side har sagt, nemlig at det er vigtigt, at vi kigger på fattigdom som et mangefacetteret problem og ikke som noget, der kun og udelukkende handler om økonomi, men også handler om en lang række bagvedliggende sociale og kulturelle årsager, og at det er vigtigt at have det med i debatten.

Fru Özlem Sara Cekic gik jo op på talerstolen som den, der skulle konkludere for forslagsstillerne, og forholdt sig udelukkende til de tal, der bygger på medianmodellen. Derfor er jeg nødt til igen at afkræve et svar om, hvad det egentlig er, oppositionen ønsker, for det, som fru Mette Frederiksen har sagt, er jo, at man ønsker at nedsætte et ekspertudvalg, fordi man skal have et oplyst grundlag at træffe de her beslutninger på.

Vi synes, det er enormt godt, at regeringen har nedsat en arbejdsgruppe for netop at få et oplyst grundlag for, hvordan vi fremadrettet kan få nogle retningsgivende indikatorer på fattigdomsområdet, som vi også kan bruge som redskaber til at hjælpe de mennesker, som ender i social armod, fattigdom og social marginalisering her i vores samfund.

Jeg er bare nødt til at undre mig enormt meget over, at oppositionen nu siden 2004 har talt om en fattigdomsgrænse og alligevel ikke i dag kan komme med et konkret udspil, andet end at man igen forholder sig til medianmodellen, som man ellers hele dagen har forsøgt at afvise. Men det, der står tilbage i debatten, må jo være, at Socialdemokraterne og oppositionen støtter en medianmodel og dermed udelukkende et fattigdomsbegreb, der bygger på en relativ fattigdom.

Det synes jeg godt nok er trist, for det er godt nok en forsimplet måde at opgøre fattigdom på i dagens Danmark i 2010, hvor fattigdom er langt mere flerdimensionalt end kun det, der handler om økonomi, og hvor vi vel også som samfund har et kæmpestort ansvar for at sikre, at vi ikke som samfund marginaliserer og stigmatiserer folk, fordi de har en lav indkomst. Der er rigtig mange mennesker, der er velfungerende, altså som har en lav indkomst, men som stadig væk godt kan få deres økonomi til at hænge sammen og godt kan skabe gode opvækstbetingelser for deres børn. De skal vel ikke stigmatiseres ud fra en udelukkende økonomisk model, der gør mange studerende og selvstændige til fattige?

Jeg håber da, at der i høj grad er nogle fra oppositionens side, der vil klargøre, hvad det er for en fattigdomsmodel, man nu har talt om i 6 år, og som man ikke engang i dag har kunnet præsentere andet end ved et budskab, der kører på medianmodellen.

Kl. 18:11

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er fru Vivi Kier.

Kl. 18:11

(Ordfører)

**Vivi Kier (KF):**

Når jeg tager ordet i anden runde, er det, fordi jeg faktisk synes, at der blev sagt nogle forskellige ting, da vi sluttede den her debat og forslagsstillerens ordfører gik op. Det prøvede jeg så at bruge mine to spørgsmål til at spørge ind til. I eftermiddagens debat er det føjet lidt rundt med ord om, at nogle syntes, at det var spild af tid, og nogle er blevet anklaget for noget. Senest hørte vi fru Mette Frederiksen sige noget om at spille folketingsmedlemmernes tid. Nu skal jeg lade være med at være polemisk og mene noget andet, for jeg synes faktisk, det har været en rigtig fin debat. Så endnu en gang vil jeg faktisk benytte lejligheden til at sige tak for debatten, for jeg synes,

at det har været væsentligt at få sat fokus på, hvad det egentlig er, vi vil.

Jeg hørte SF's ordfører gå op og sige, at vi skal have en grænse, at det ligger hundrede procent fast, men jeg hørte også fru Mette Frederiksen sige, at det vigtigste er ekspertudvalget, der kommer med nogle anbefalinger. Det er ikke ensbetydende med, at vi skal have en grænse. Men jeg kan forstå, at det er den her økonomiske grænse og fattigdomsgrænse, som er det eneste, der tæller. Jeg må så sige, at det synes jeg ikke man har været ret tydelig med. Fru Özlem Sara Cekic sagde så, at man ønskede en fattigdomsgrænse, for ellers havde man simpelt hen ikke mulighed for at tælle nogen fattige. Samtidig står man selv og nævner adskillige tal, som man bruger hele tiden.

Jeg synes, at det er rigtig, rigtig vigtigt at holde sig for øje, at er man fattig, er der mange andre parametre end økonomi, og det vil jeg rigtig, rigtig gerne have, at vi bliver ved med at holde fast i. Jeg vil også gerne slå et slag for, at den her regering rent faktisk har taget ansvaret alvorligt hele tiden, og at man i det nye regeringsgrundlag har skrevet det ind, klart og tydeligt, og at vi nu peger på nogle fattigdomsindikatorer som målet, der skal være med til at forhindre, at vi får flere fattige børn, og sikre, at børn kan vokse op i trygge kår og rammer.

Jeg synes, at det er lidt trist, at man fra oppositionens side overheadet ikke er enig om, hvad det er, man vil med det her beslutningsforslag, og jeg synes også, at det er lidt trist, at man igen og igen kan sige, at da man ikke selv kan blive enig om, hvad det er, man vil, har man brug for et ekspertudvalg.

Kl. 18:13

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Der er en kort bemærkning til ordføreren. Fru Mette Frederiksen. Nej? Så siger vi tak til ordføreren, og så er det fru Mette Frederiksen som ordfører.

Kl. 18:14

(Ordfører)

**Mette Frederiksen (S):**

Jeg tager lige ordet her i ordførerrækken, fordi jeg sjældent har set de borgerlige ordførere være så ophidsede som i den her diskussion i dag. Det tror jeg vi skal tage som en ren tilståelsessag. Regeringen og Dansk Folkeparti har ganske enkelt en dårlig sag, for antallet af fattige danskere er ud fra den eneste måde, vi kan opgøre det på i dag, fordi vi ikke har en fattigdomsgrænse, steget. Og det er steget under borgerligt styre, det er steget under den borgerlige regering, og det er fremmet med Dansk Folkepartis støtte og stemmer.

Vi havde egentlig fra oppositionens side forestillet os en helt almindelig, rolig og afdæmpet faglig og saglig politisk diskussion af beslutningsforslaget her. Vi lægger op til et helt pragmatisk forslag, alene gående ud på at der skal nedsættes et ekspertudvalg. Til gengæld har vi fået en meget ophedet diskussion, og det, der står tilbage efter debatten, er jo et Folketing, der ikke tager ansvar for udviklingen. For man kan mene meget om fattigdom, og det er der rigtig god grund til, men i forhold til dem, der er ramt af den, skal vi måles på vores handlinger.

Derfor vil jeg blot mane den myte i jorden, at vi fra oppositionens side mener noget forskelligt med beslutningsforslaget her. Det, vi mener med forslaget, er det, der står i teksten, nemlig at vi ønsker Folketingets opbakning til, at der nedsættes – selvfølgelig på baggrund af et lovforslag – et ekspertudvalg, der skal analysere udviklingen i fattigdom i Danmark og fremkomme med forslag til forskellige modeller for en fattigdomsgrænse. Det er det, forslaget går ud på. Hvordan en fattigdomsgrænse skal se ud, må nødvendigvis bero på de anbefalinger, der kommer til at ligge efter ekspertudvalgets arbejde.

Det, jeg har sagt på vegne af Socialdemokratiet, er, at jeg ikke er tilhænger af en relativ grænse. Mig bekendt er der ikke nogen i oppositionen, der er tilhænger af en relativ fattigdomsgrænse. Men vi er tilhængere af en fattigdomsgrænse, hvor det relative fattigdomsbegreb selvfølgelig indgår, fordi det relative fattigdomsbegreb fortæller os noget om udviklingen i samfundet i det hele taget, men det kan ikke stå alene.

Afslutningsvis vil jeg blot sige, at ansvaret for, at stadig flere børn vokser op med sociale problemer, ligger hos det nuværende politiske flertal, da det er dem, der har lagt de afgørende stemmer til de forkerte beslutninger, der er blevet truffet.

Kl. 18:16

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 18:16

**Ellen Trane Nørby (V):**

Tak. Når vi er så optaget af den her debat, er det, fordi det ligger os meget på sinde at sikre, at alle børn og unge får lige og gode opvækstbetingelser i det her land. Det var det, vi havde håbet på at debatten i dag kom til at handle om – en nuanceret, konkret debat, der også kunne forholde sig til, hvordan vi fremadrettet udvikler nogle retvisende fattigdomsindikatorer, hvordan vi forebygger en tilgang til fattigdom og social marginalisering, og hvordan vi sikrer nogle konkrete redskaber, som gør, at vi som samfund er bedre til at håndtere de faresignaler, der er. Vi ved jo, at der er nogle, der er mere i risikozonen end andre.

I stedet for er vi blevet målt på en debat, som kun handler om økonomisk fattigdom. Det seneste indlæg – og jeg ved godt, at fru Mette Frederiksen havde forladt salen og derfor ikke kunne høre det – var jo, da fru Özlem Cekic gik op og afrundede fra forslagsstillerens side. Og de spørgsmål, vi stillede, i forhold til hvordan hun kunne vide det antal fattige, der var, byggede jo fuldstændig på medianmodellen. Vi kunne også høre, at fru Line Barfod sagde, at fattigdom handlede om økonomi, og derfor står det tilbage, at det, der jo står og blaffer, er, at selv om fru Mette Frederiksen og fru Helle Thorning-Schmidt siden 2004 har talt om en fattigdomsgrænse, er der stadig væk ikke kommet noget konkret bud fra oppositionen på, hvad det er, man vil.

Vi vil fattigdomsindikatorer, og vi vil også gerne diskutere det sagligt, sobert og konkret.

Kl. 18:18

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Selv om engagementet er stort, er taletiden 1 minut.

Så er det fru Mette Frederiksen.

Kl. 18:18

**Mette Frederiksen (S):**

Må jeg ikke gerne sige, at den måde, vi vurderer fattigdomsudviklingen på fra oppositionens side, selvfølgelig er på baggrund af det statistiske materiale, der fremgår, eksempelvis fra OECD, fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, fra Finansministeriet, fra socialforskningsinstituttet, fra CASA og fra andre aktører, der måler fattigdommen.

Men vi gør det selvfølgelig også ud fra en række andre ting. Vi gør det ud fra, at de frivillige organisationer melder om en stigning i antallet af fattige ansøgere til julehjælp. Vi gør det ud fra, at antallet af lejere, der smides ud af deres lejemål, er mere end fordoblet siden 2002. Det er udtryk for den absolutte fattigdom.

Så vi læner os ikke blindt eller entydigt eller dogmatisk op ad et relativt fattigdomsbegreb, for det ville være misvisende.



**Den fg. formand** (Pernille Frahm):  
Fru Ellen Trane Nørby.

**Ellen Trane Nørby** (V):

Jamen det er jo så en indrømmelse. Så glæder jeg mig til at se, at fru Mette Frederiksen, næste gang der kommer tal fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, afviser de tal, der bygger på medianmodellen, som ikke værende retningsvisende i forhold til den her debat. Det synes jeg ville være en dejlig tilkendegivelse at få.

Vi er meget optaget af at hjælpe de mennesker, som bliver socialt marginaliserede i vores samfund. Derfor er det også vigtigt, at vi i den debat, vi tager, og hvor vi anerkender, at regeringen jo nu med sit nye arbejdsprogram har nedsat et tværministerielt arbejdsudvalg, der netop skal kigge på de her fremadrettede fattigdomsindikatorer, helt konkret går ind og kigger på netop de mennesker, der ender i absolut fattigdom – ikke bare på, hvad de bagvedliggende årsager er, men også på, hvordan vi kan forebygge det. Derudover er vi optaget af, at vi får en holistisk tilgang til fattigdom, for det her er et flerdimensionelt problem og ikke bare noget, der handler om, hvor mange penge man har at forbruge, men også handler om, hvordan vi som samfund, herunder de frivillige organisationer, kan håndtere de her problemer og sikre, at alle har en plads i samfundet og bliver inkluderet.

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):  
Ordføreren.

**Mette Frederiksen** (S):

Hvorfor er man ikke gået i gang med det for længst? Man har haft regeringsansvaret i snart 9 år, og det er jo ikke, fordi de sociale problemer er blevet mindre i Danmark.

Jeg vil gerne til Venstres ordfører sige: Jeg afviser ikke en eneste undersøgelse, der foretages af folk udefra, medmindre der er belæg for at sætte spørgsmålstegn ved den metode, de måtte anvende, eller hvis fakta er forkerte. Det har jeg aldrig oplevet med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Det, jeg har sagt, er, at et relativt fattigdomsbegreb ikke kan stå alene. Men det betyder ikke, at vi afviser en vurdering af den relative fattigdom; det er en fuldstændig nødvendig information at have med i sit arbejde, og det er da decideret mærkeligt, hvis ikke man vil forholde sig til udviklingen i den relative fattigdom.

Det, jeg siger her fra talerstolen, er, at diskussionen om den relative fattigdom ikke kan stå alene; det kræver selvfølgelig også et øje på den absolutte fattigdom, og desværre kan vi se, at antallet af lejere, der bliver smidt ud af deres lejemål, er stigende, så den absolutte fattigdom stiger også.

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om kort bemærkning, er fru Vivi Kier.

**Vivi Kier** (KF):

Jeg ved ikke, om fru Mette Frederiksen synes, det har været en særlig ophidset debat. Det synes jeg faktisk ikke det har været; jeg synes, det har været en rigtig god debat. Men jeg blev da faktisk noget i tvivl, for jeg lyttede meget opmærksomt til fru Mette Frederiksens ordførertale tidligere, hvor der blev sagt, at der jo absolut ikke var noget farligt ved det her; det var bare et ekspertudvalg, som skulle sidde og kigge på noget, og så måtte man se, hvad det var, de kom

Kl. 18:18

frem til. Dernæst oplever jeg, at ordføreren for forslagsstillerne kommer op og siger: Vi skal have en fattigdomsgrænse, sådan er det bare. Og så sidder jeg og bliver tvivl, om oppositionen overhovedet er enige om, hvad det er, de vil, for ellers er det jo også lidt svært.

Kl. 18:19

Men jeg kan forstå, at det er økonomien, der skal tælle, og den økonomiske fattigdomsgrænse, som stadig væk er målet og midlet for oppositionen.

Kl. 18:21

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:21

**Mette Frederiksen** (S):

Altså, hvorfor kan vi ikke have en indholdsmæssig diskussion af det her? Det, jeg sagde tidligere, var, at der jo ikke er nogen, der er forpligtet af et ekspertudvalgs arbejde. Det eneste, jeg siger, er, at man selvfølgelig kan støtte det, at der nedsættes et ekspertudvalg, for det, at man støtter det, forpligter ikke nogen som helst til efterfølgende at indføre en fattigdomsgrænse.

Det er klart, at vi nedsætter ekspertudvalget, med henblik på at der skal indføres en fattigdomsgrænse. Det har vi jo aldrig lagt skjul på. Men det er jo ikke sådan, at man, fordi man tilkendegiver, at man gerne vil have et mere oplyst grundlag at arbejde på, så er forpligtet til at træffe en bestemt beslutning derefter.

Det var i forsøget på at sige, at vi sådan set godt kan opnå enighed om et ekspertudvalg, og så må vi tage den politiske diskussion af fattigdomsgrænsen derefter. Der er jo ikke nogen, der er forpligtet af at støtte, at der nedsættes et ekspertudvalg.

Kl. 18:22

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Fru Vivi Kier.

Kl. 18:22

**Vivi Kier** (KF):

Nogle gange er det jo godt, at debatten alligevel fortsætter og man får nogle flere ord sat på det.

Så kan man jo spørge, om det her ekspertudvalg skal nedsættes. Nu har vi haft debatten hele dagen. I de 2½ år, jeg har været på Christiansborg, har jeg haft mange af de her beslutningsforslag vedrørende en fattigdomsgrænse. Er det i virkeligheden ikke et udtryk for, at oppositionen ikke kan blive enig med sig selv om, hvor den fattigdomsgrænse skal ligge?

Kl. 18:23

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:23

**Mette Frederiksen** (S):

Nej, det er ikke udtryk for, at vi ikke kan blive enige i oppositionen. Det er udtryk for, at vi som opposition ønsker at samarbejde med også de borgerlige partier. Jeg ved godt, at vi derved jo skal til at skabe en ny præcedens. Jeg gentager gerne, hvad jeg har sagt tidligere i debatten: Vi ønsker ikke som kommende regering at gennemtrumfe vores beslutninger med det snævrere tænkelige flertal. Vi bryder os grundlæggende ikke om den måde, hvorpå VKO træffer sine beslutninger, for det er efterhånden blevet så begrænset, hvem der kan deltage i den politiske diskussion.

Vi har tænkt os at indbyde bredt til forhandlinger. Vi har tænkt os at afsøge muligheden for et bredt mandat i væsentlige politiske beslutninger, og derfor kan man se forslaget her som udtryk for, at vi allerede nu indvarsler en ny periode i dansk politik, hvor vi appellerer til et bredt samarbejde.

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Jeg går ud fra, at ordføreren for SF markerede for at komme i ordførerrækken. Nej, det er en kort bemærkning.

Så er det fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 18:24

tægter. Vi har fremsat forslag om forbud mod udsættelse af børnefamilier, og sådan kunne jeg i øvrigt blive ved.

Kl. 18:26

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:24

Kl. 18:26

**Özlem Sara Cekic** (SF):

Jeg vil nemlig ikke tage ordet som ordfører. Jeg vil bare have, at fru Mette Frederiksen lige bekræfter det, der står i vores beslutningsforslag. Nu var fru Mette Frederiksen ikke til stede, da jeg lavede min afrunding, hvori jeg sagde, at der var forskellige metoder til at lave en fattigdomsgrænse. Der var absolut fattigdom, relativ fattigdom, budgetmodellen og afsavnsmetoden. Og jeg sagde, at vi ikke havde lagt os fast på en af dem. Det står også i beslutningsforslaget.

Jeg vil bare lige høre, om fru Mette Frederiksen kan bekræfte, at det faktisk står i vores beslutningsforslag, at vi ikke kommer med én løsning, selv om Venstres ordfører flere gange bliver ved med at påpege, at det har jeg gjort; det gør vi faktisk ikke.

Kl. 18:25

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:25

**Mette Frederiksen** (S):

Det kan jeg bekræfte.

Kl. 18:25

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Så går vi videre til den næste, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:25

**Martin Henriksen** (DF):

Det er jo meget sigende, at venstrefløjen i Folketingssalen skal til at føre debatter med sig selv for at blive enige om, hvad der rent faktisk står i deres eget beslutningsforslag. Det er selvfølgelig betryggende for dem, der måtte overveje at stemme på den side af Folketingssalen.

Jeg har spurgt flere gange i dag, og jeg vil afslutningsvis bare spørge endnu en gang og se, om jeg kan få et svar. Nu har Socialdemokraterne siden 2004 sagt, at vi skal have en fattigdomsgrænse, og så har man ventet så lang tid med at komme med noget, der bare minder en lille smule om et konkret initiativ. Hvorfor er det, man har ventet så lang tid, når nu man i al den tid har klandret alle os andre for ikke at bakke op om et forslag, som man ikke engang selv har vidst hvad gik ud på?

Kl. 18:26

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:26

**Mette Frederiksen** (S):

Det er jo ikke sådan, at vi i den mellemliggende periode ikke har foretaget os noget proaktivt for at bekæmpe fattigdommen i Danmark. Vi har fremsat en række beslutningsforslag, herunder forslaget om at ophæve varighedsbegrænsningen på sygedagpenge. Det er noget, som rammer mange mennesker, der i forvejen er ramt, fordi de er blevet syge over en længere periode. Vi har fremsat forslag om at afskaffe de lave sociale ydelser. Vi har sammen med SF fremlagt »Fair Forandring«, som er et oplæg til en kommende skattereform, hvori vi til forskel fra Dansk Folkeparti gerne vil prioritere folkepensionisterne på bekostning af de danskere, der har de allerhøjeste ind-

**Martin Henriksen** (DF):

Jeg bad jo ikke om, at den samme gamle gramfonplade blev sat på. Jeg bad om, at man svarede på et helt konkret spørgsmål, som man har fået stillet flere gange. Hvis det har været så vigtigt for Socialdemokraterne, at vi i Danmark fik fastsat en fattigdomsgrænse, hvorfor har man så ventet 6 år med at tage et initiativ, som ikke engang er konkret, men som bare minder lidt om at være konkret? Alttså, hvis det virkelig var så vigtigt, hvorfor har man så ventet så lang tid? Når nu man har ventet så lang tid, er det jo et klart signal om, at man dybest set ikke tager det her område specielt alvorligt, og det er da problematisk, når man bejler til statsministerposten. Det vil jeg da i al stilfærdighed mene.

Kl. 18:27

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:27

**Mette Frederiksen** (S):

Nu forholder det sig sådan, at de afgørende politiske mandater ligger hos Dansk Folkeparti og ikke hos os andre. De eneste, der har haft mandaterne til at bekæmpe stigningen i fattigdom, de eneste, der har haft de afgørende politiske mandater til at sikre, at alle børn i Danmark kunne vokse op med ordentlige levevilkår, er Dansk Folkeparti. Det er det parti, der systematisk i en årrække har svigtet nogle af de mest udsatte grupper i Danmark, har lagt stemmer til en kerneborgerlig økonomisk politik, der favoriserer og tilgodeser de bedst stillede i det her land. Det er Dansk Folkeparti, der har ansvaret for den udvikling, der er pågået i Danmark igennem de senere år. Det har vi ikke, og vi ønsker en anden udvikling i Danmark.

Kl. 18:28

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**9) 1. behandling af lovforslag nr. L 200:**

**Forslag til lov om ændring af lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Stråmandsudlejning og Grundejernes Investeringsfond m.v.).**

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 18:28

**Forhandling**

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet. Den første i ordførerrækken er fru Louise Schack Elholm fra Venstre.

Kl. 18:28

Kl. 18:31

(Ordfører)

**Louise Schack Elholm (V):**

Dette lovforslag sigter først og fremmest mod at dæmme op for den type lejemål, hvor man forsøger at omgå lejeloven ved at sætte en virksomhed på som lejer af en bolig til beboelse. Vi har hørt om sager, hvor en lejer f.eks. bliver tvunget til at få en onkels firma til at leje en lejlighed til sig. På den måde omgår udlejeren lejeloven, og lejemålet bliver i stedet dækket af erhvervslejeloven, og samtidig mister lejererne sine rettigheder. Det er uacceptabelt. Derfor er Venstre glad for dette lovforslag. Dette lovforslag slår nemlig fast, at en udlejningsbolig, som udlejes til beboelse, altid skal være dækket af lejeloven.

Lovforslaget skal sikre, at alle, der bor til leje, skal være dækket af lejeloven. Lejeboligen er dækket af lejeloven, uanset om det er en virksomhed eller en person, der lejer boligen. Det vil altså fjerne incitamentet til at sætte en virksomhed på som lejer.

I lovforslaget indgår også en hjemmel omkring udlejers mulighed for at opsætte vandmålere. I udvalget har vi allerede en beretning om B 38, altså om vandmålere. En arbejdsgruppe skal analysere problemstillingerne omkring vandmålere. I Venstre står vi bag beretningen, og derfor er Venstre skeptisk over for den her hjemmel. Vi har talt med ministeren, som er indstillet på at fjerne den fra lovforslaget.

Lovforslaget indeholder desuden en række elementer om Grundejernes Investeringsfond. Forslagene kommer fra fonden selv og skal hjælpe Grundejernes Investeringsfond i sit arbejde.

Alt i alt indeholder lovforslaget en række gode elementer, og på den baggrund støtter Venstre lovforslaget.

Kl. 18:30

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Der er bedt om et par korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra fru Nanna Westerby.

Kl. 18:30

**Nanna Westerby (SF):**

Først vil jeg da sige, at jeg er rigtig glad for, at det her om vandmålere er taget ud. Det sprang også mig meget i øjnene, at det pludselig var havnet i det her lovforslag.

Det, jeg gerne vil spørge ind til, er om den del, som jo er hoveddelen af lovforslaget nu, nemlig stråmandsudlejning. Det er jo, fordi man i det her forslag kommer en del af problemet til livs, nemlig den del, at mellemmanden skal kunne gå tilbage til bagmanden og få sat sin husleje ned. Det vil sige, at der er en række ting omkring huslejens størrelse, som man kommer til livs. Men det løser jo ikke mange af de andre problemer, der er med stråmandsudlejning, for det er jo et område, hvor der er rigtig mange spekulanter, nemlig kæmpestore udlejningsfirmaer, som spekulerer i den her ordning ved f.eks. at lave tidsbegrænsning på udlejning.

Når man nu har taget initiativ til at løse den ene halvdel af problemet – eller i hvert fald noget af problemet – vil man så også i Venstre være med til at regulere antallet og typen af stråmandsudlejninger ved f.eks. at give kommunalbestyrelsen mulighed for at skulde godkende stråmandsudlejning, altså at man regulerer det antal lejligheder, der er, som bliver stråmandsudlejet i en by?

Kl. 18:31

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Ordføreren.

**Louise Schack Elholm (V):**

Nu vil lejemål altid være dækket af lejeloven og lejelovens regler. Derfor mener vi også, at vi er kommet stråmandsudlejningen til livs med det her lovforslag. Vi mener, at det vil være bureaukratisk at gå i gang med en ordning, hvor kommunerne skal til at godkende et lejemål, så vi mener, at det her lovforslag imødekommer problemet med stråmandsudlejning.

Kl. 18:31

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Fru Nanna Westerby.

Kl. 18:32

**Nanna Westerby (SF):**

Jeg glæder mig meget til, hvad der så sker, når vi står her om ½ år, og jeg kan fremvise – og det er jeg desværre næsten sikker på vil være tilfældet – masser af sager, hvor der stadig er stråmandsudlejning. Man benytter sig f.eks. af det trick som udlejer, at man laver tidsbegrænsning, og derfor tør lejererne ikke hive udlejererne i huslejenævnet.

Derfor må jeg sige, at jeg synes, at det virker en lille smule naivt bare at sige, at fordi vi har lavet det her, holder problemet op med at eksistere. Hvis nu det viser sig, at der stadig er nogle lejere, der kommer i klemme på det her, vil man så være med til at indføre en lidt skarpere regulering af, i hvilke tilfælde man vil godtage at have stråmandsudlejning?

Kl. 18:32

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Ordføreren.

Kl. 18:32

**Louise Schack Elholm (V):**

Vi sikrer med det her lovforslag, at alle lejemål bliver dækket af lejeloven, og dermed at lejer bliver sikret de rettigheder, der er i lejeloven. Dermed imødekommer vi også problemerne med stråmandsudlejning.

Kl. 18:32

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Den anden, der har bedt om en kort bemærkning indtil nu, er hr. Thomas Jensen. Værsgo.

Kl. 18:32

**Thomas Jensen (S):**

Tak. Jeg vil godt kvittere for, at jeg synes, at det er positivt, at Venstre langt om længe begynder at erkende, at der er nogle problemer omkring stråmandsudlejning, og at Venstre derfor støtter det her forslag.

Socialdemokraterne mener også, at det her er et skridt i den rigtige retning, når det handler om stråmandsudlejning. Socialdemokraterne har også hæftet sig ved, at stråmandsudlejning jo fortsat er mulig, efter at det her lovforslag eventuelt er blevet vedtaget.

Jeg vil egentlig følge op der, hvor fru Nanna Westerby sluttede, nemlig med at spørge: Mener Venstres ordfører, at når det her lovforslag er vedtaget, så er der slet ikke nogen problemer med stråmandsudlejning længere?

Kl. 18:33

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Ordføreren.

Kl. 18:33

**Louise Schack Elholm (V):**

De problemer, vi har haft med stråmandsudlejning, skyldes, at man har valgt at udleje til en virksomhed for at omgå lejeloven og i stedet være dækket af erhvervslejeloven. Det er det, vi undgår med det her lovforslag, fordi vi sikrer, at al udlejning til beboelse vil være dækket af lejeloven.

Dermed mener jeg også, at vi har imødekommet problemet.

Kl. 18:33

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Hr. Thomas Westerby. Hr. Thomas Jensen, undskyld.

Kl. 18:34

**Thomas Jensen (S):**

Tak. Nu fremhæver Venstres ordfører jo én type stråmandsudlejning. Jeg vil sige, at ifølge mange af de henvendelser, som vi har fået fra borgere og i Boligudvalget, og som ligger som bilag i Boligudvalget, mener jeg, at der er mange forskellige konstruktioner af stråmandsudlejning.

Jeg erkender, at det her forslag vil løse nogle problemer, men der er jo mange andre. Nu kan jeg ikke stå her inden for 1 minut og nævne alle de forskellige typer af stråmandsproblematikker, der er. Derfor synes jeg også, at det er positivt, at det her forslag løser noget af det. Men mener Venstres ordfører virkelig, at vi med det her forslag er kommet fuldstændig rundt om alle problemer, og at der ikke vil være lejere i fremtiden, der vil blive klemte af det her med, at det her lovforslag ikke er vidtrækkende nok? Altså, er Venstres ordfører sikker på, at vi ikke også i fremtiden vil se problemer med stråmandsudlejning?

Kl. 18:34

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Jeg kan bare berolige med, at det vil være det rigtige navn, der fremgår af Folketingets forhandlinger.

Det er ordføreren.

Kl. 18:35

**Louise Schack Elholm (V):**

Jeg vil gerne gentage, at de problemer, som vi har oplevet har været store problemer, har været, at man har valgt at sætte en virksomhed ind som lejer, fordi man har ønsket at omgå lejeloven. Dermed har lejererne ikke opnået de rettigheder, han har ifølge lejeloven, og man har heller ikke skullet følge lejelovens regler om huslejefastsættelse.

Det er noget af det, vi imødegår med det her lovforslag, og derfor synes jeg, at det her lovforslag er rigtig positivt.

Kl. 18:35

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Tak siger vi og går videre i rækken til den næste. Det er hr. Thomas Jensen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 18:35

(Ordfører)

**Thomas Jensen (S):**

Socialdemokraterne mener, at lejerne skal beskyttes mod misbrug af stråmandsudlejningsordningen. Vi har i de senere år set en kraftig stigning især i de større byer i de her konstruktioner med stråmandsudlejning, hvor man prøver at omgå boligreguleringslovens bestemmelser om huslejens størrelse og sikring af andre lejerrettigheder. Ministeren har i et svar til Folketingets Boligudvalg erkendt, at ministeren ikke ved, præcis hvor stort omfanget er af de her stråmandsudlejningssager, men Lejernes Landsorganisation har vurderet, at det drejer sig om ca. 2.000 lejemål på landsplan.

Omgåelsen sker jo ved, at boligen ikke udlejes direkte til lejererne, men til en mellemmand, en stråmand, som så lejer videre ud til en lejer, som skal bebo lejemålet, og hermed bliver der tale om udlejning efter erhvervslejelovens regler til en mellemmand, og dermed er lejeforholdet ikke omfattet af boligreguleringsloven eller for den sags skyld lejeloven, og huslejen kan sættes helt efter udlejers for-godtbefindende og kan ikke prøves i huslejenævnet.

Der sker med det her lovforslag et lille positivt skridt i den rigtige retning, i og med at det løser nogle af problemerne med stråmandsudlejning. Nu gøres det klart, at det er lejeloven, der er gældende, og derfor kan virksomheden indbringes for huslejenævnet, og det sikres, at huslejen er i overensstemmelse med lejelovens bestemmelser.

Jeg vil godt slå fast, at Socialdemokraterne ikke vil forbyde stråmandsudlejning totalt, for Danmark er en del af et globalt marked, og de danske virksomheder og forskningsinstitutioner skal have mulighed for at rekruttere udenlandsk arbejdskraft, som har behov for en midlertidig bolig. Men stråmandsudlejning må ikke tage overhånd og misbruges, for vi må ikke underkende, at udlejning under sådanne forhold stiller lejere dårligt, samtidig med at lejlighederne kun er tilgængelige for en lille sluttet kreds. Derfor er det positivt, at det fortsat vil være muligt for virksomheder og andre at sørge for, at midlertidigt ansatte kan få en midlertidig bolig, mens virksomheden bruger de ansattes arbejdskraft.

Men selv om der er positive takter i forslaget, løser det desværre kun en lille del af problemerne med stråmandsudlejning. Stråmandsudlejning er karakteriseret ved en stor, stor kreativitet og en masse forskellige lejekonstruktioner, der alle sammen har til formål at skruer huslejen op. Vedrørende stråmandsleje og alle de problemer, der knytter sig hertil, er lovforslaget jo kun et lille skridt, og vi vil senere i lovbehandlingen her følge op med ændringsforslag, sådan at vi virkelig kan komme til bunds i problemet og sørge for, at lejerne bliver beskyttet.

Den del af forslaget, der vedrører Grundejernes Investeringsfond, er ganske positivt og vil gøre Grundejernes Investeringsfond bedre i stand til at håndhæve forbedringer efter påbud fra huslejenævnet og bedre i stand til at håndhæve frakendelsen af retten til at administrere udlejningsejendomme. Den del af forslaget kan Socialdemokraterne også støtte.

Så er der et forslag om vandmålere, hvor det godt nok er blevet nævnt her fra talerstolen af Venstres ordfører, at det vil blive pillet ud, men jeg vil alligevel knytte en kommentar til det, for Socialdemokraterne kunne, fordi der er skridt i den rigtige retning, godt støtte det her lovforslag, men så er der det her forslag om vandmålere. Det er noget, som vi allerede behandler under beslutningsforslag nr. B 38; vi afventer en beretning fra erhvervs- og økonomiministeren, og det er der fuld enighed om i udvalget. Derudover har den her del af lovforslaget heller ikke været sendt i høring, og derfor har vi så sent som her i eftermiddag fra lejerorganisationerne modtaget deres holdning til det, og de er meget negative over for det her forslag.

Derfor vil Socialdemokratiet ud fra en samlet vurdering af det her forslag, hvis det indeholder delen om vandmålere, ikke kunne støtte forslaget.

Jeg skal så også understrege over for ministeren, at jeg håber, det er en fejltagelse, at det her har sneget sig ind, og jeg vil godt bruge lejligheden til også at sige, at det her jo viser, at boligpolitikken er delt ud på mange ministerier. Nu er det for B 38's vedkommende erhvervs- og økonomiministeren, vi taler vandmålere med, og nu kommer socialministeren også med et forslag vedrørende vandmålere. Så jeg har et håb om, at man internt i regeringen i fremtiden vil koordinere boligpolitikken noget bedre, sådan at vi ikke står med sådan nogle lovforslag her, der minder lidt om lovsjusk.

Kl. 18:40

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger, og vi går videre til fru Anita Knakkegaard fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:40

(Ordfører)

**Anita Knakkegaard** (DF):

Formålet med lovforslaget er at stoppe muligheden for stråmandsudlejning og at modernisere reglerne for Grundejernes Investeringsfonds virksomhed. For stråmandsudlejningens vedkommende opnås med forslaget ligestilling af lejeforhold om boliger, således at det ikke har betydning, om en bolig udlejes til en lejers beboelse eller med henblik på fremleje til beboelse. Dette vil ifølge forslaget afklare retsstillingen og forhindre de spekulative anvendelser af reglerne.

Lejelovens regler skal gælde i lejeforhold om boliger, uanset om lejeren er en fysisk eller en juridisk person. Det foreslås, at lejere i fremleje-forhold, hvilket vil sige, hvor udlejeren er lejer i hovedleje-forholdet, i stedet for at indbetale depositum til udlejeren kan vælge at stille sikkerhed i form af en bankgaranti eller deponering af et tilsvarende beløb på en spærret deponeringskonto. Dette vil kunne ske ved lejeaftalens indgåelse eller i selve lejeperioden. Formålet er at sikre lejere i et fremleje-forhold, bl.a. i tilfælde af, at udlejeren i et fremleje-forhold går konkurs, da fremlejetageren ingen fortrinsret har i forhold til andre kreditorer i konkursboet. Der indføres derfor en særlig ordning i fremleje-forhold, hvorefter lejernes depositum holdes adskilt fra udlejerens øvrige formue. I Dansk Folkeparti mener vi, at tiltagene umiddelbart ser gode ud, men vi vil selvfølgelig stille spørgsmål til, hvordan proceduren vil være i tilfælde af, at en udlejer får underretning om, at garantien er bortfaldet.

Med hensyn til moderniseringen af Grundejernes Investeringsfond har vi i Dansk Folkeparti bemærket følgende, som vi mener er gode tiltag:

Investeringsfonden får, når der bliver anmodet om det, mulighed for for ejerens regning at udføre påbudte arbejder på en ejendom efter boligreguleringslovens § 60 og får direkte hjemmel til tinglysning af sådanne meddelelser. Endvidere foreslås det, at investeringsfondens forrentning af de beløb, fonden har lagt ud til de påbudte arbejder, fastsættes ud fra den rente, der svarer til den effektive rente for et 30-årigt fastforrentet kontantlån uden afdrag i et godkendt realkreditinstitut. Til sidst foreslås det, at der i loven gives udtrykkelig hjemmel til, at fonden kan afkræve offentlige myndigheder alle nødvendige oplysninger til brug for administration af bestemmelserne om bundne vedligeholdelser og forbedringshensættelser.

Loven vedrørende en modernisering af Grundejernes Investeringsfond træder i kraft den 1. juli 2010, mens den del, der vedrører stråmandsudlejningen og fremlejemål, træder i kraft tidligere.

Vi er i Dansk Folkeparti positive over for forslaget og ser frem til udvalgsarbejdet.

Kl. 18:43

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi går videre. Jo, det var der, undskyld, det er hr. Thomas Jensen.

Kl. 18:43

**Thomas Jensen** (S):

Jeg tager ordet her og stiller spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører, fordi fru Anita Knakkegaard jo netop har fremsat et beslutningsforslag her i Folketingssalen, B 38, som også har været nævnt tidligere i dag. Det handler netop om, at det skal være muligt at opsætte individuelle vandmålere. Det har så affødt, at vi har fået lavet en beretning i Boligudvalget, hvor vi i bred enighed har besluttet, at vi skal se på de fordelingsmæssige konsekvenser af sådan et forslag.

Det er jo sådan, at når man begynder at skabe nogle nye udgifter i et lejemål, skal man også finde ud af, hvem der skal betale. Skal det være udlejere, eller skal det være lejere? Og hvordan skal man fordele det?

Så er der den løbende udgift. Hvordan ser det ud i forhold til hele boligsikringssystemet, boligydelsessystemet? Hvilken betydning har det for den enlige pensionist? Hvilken betydning har det for den enlige forsørger? Og hvilken konsekvens har det måske for den store børnefamilie?

Derfor er jeg rigtig glad for, at vi jo har den brede enighed om den her beretning. Jeg vil bare spørge Dansk Folkepartis ordfører, om ordføreren ikke er enig med mig i, at hvis det her viser sig at være fordelingsmæssig skævt, f.eks. at det bliver til store udgifter for pensionisten, så er det ikke et forslag, der har gang på jorden.

Kl. 18:44

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:44

**Anita Knakkegaard** (DF):

Nu har vi nedsat en arbejdsgruppe, der skal arbejde med det, og det var bl.a. ud fra den forudsætning, som Dansk Folkeparti netop mente, at når en enlig pensionist bor som lejer i en lejlighed, har hun eller han selvfølgelig ikke det samme vandforbrug som den familie på fem personer, der bor inde ved siden af. Men det er jo det udredningsarbejde, der skal forelægges, og vi afventer tingene og ser på, hvad man når frem til. Vi er helt enige om, at det skal vi se på.

Kl. 18:45

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 18:45

**Thomas Jensen** (S):

Det lyder godt, for dengang vi behandlede B 38, var der jo lagt nogle tal frem i beslutningsforslaget, som Dansk Folkeparti havde formuleret, og der lå nogle gennemsnitsbetragtninger over, hvor stort vandforbruget var, hvad det kostede at opsætte en vandmåler, og hvilke konsekvenser det ville få for huslejen. Og som jeg husker forslaget, var det jo sådan, at der var nogle af konsekvenserne i forbindelse med boligydelsen og boligsikringen, der ikke var taget med, og derfor gennemførte jeg en beregning af det forslag, der konkret var lagt frem, ud fra en gennemsnitsbetragtning for en enlig pensionist, og det viste nemlig, at en enlig pensionist rent faktisk ville få en husleje-forhøjelse, også når den individuelle vandafgift og det hele var regnet ind.

Så på den måde er jeg glad for, at vi har den her enighed om, at der skal laves en grundig beretning, sådan at vi sikrer os, at det her ikke rammer socialt skævt, og at vi, hvis vi skal indføre noget med vandmåling, så gør det på en sådan måde, at vi tager højde for de her sociale skævheder, og det håber jeg at Dansk Folkeparti er enig med mig i.

Kl. 18:46

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:46

**Anita Knakkegaard** (DF):

Nu vil jeg lige sige til hr. Thomas Jensen – og det har jeg også sagt tidligere – med hensyn til det med, at vandet skulle have indflydelse på det, at det altså er varme, pensionisten får tilskud til, og ikke vand. Så det har jeg ikke kunnet forstå, men det kommer jo så frem,

når vi får den arbejdsgruppe og de udtaler sig, for det er et af de spørgsmål, der er stillet.

Nu var hr. Thomas Jensen ikke med, da vi havde den her ghetto-rundtur, og hvor vi bl.a. – kan jeg sige til orientering til hr. Thomas Jensen – var på Skelagergården i Aalborg, og der har man altså valgt at indsatte vandure i det hele, selv om det så er op til 5 vandure, og de siger deroppe, at det vældig godt kan betale sig. Og det er et alment boligselskab.

Kl. 18:47

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Så siger jeg tak til ordføreren. Det er fru Nanna Westerby fra Socialistisk Folkeparti, der er den næste i ordførerrækken.

Kl. 18:47

(Ordfører)

**Nanna Westerby (SF):**

Der har jo i de senere år været en del problemer med udlejningsvirksomheder, der udlejer boliger gennem en tredjepart – det her såkaldte stråmandsudlejning. I stedet for at leje lejlighederne direkte til dem, der bor i dem, er der fidusudlejere, som lejer dem til et firma, som så videreudlejer dem til beboerne. Og ofte er det til en rigtig høj husleje, men hvis beboerne så vil kræve deres ret og have lejen sat ned til et lovligt niveau, ja, så skal de slæbe mellemmanden i huslejenævnet. Og mellemmanden har altså i mange tilfælde været lejerens arbejdsgiver eller et familiemedlems firma.

Der er også set en række andre tilfælde, hvor store udlejningsvirksomheder har specialiseret sig i at lave stråmandskonstruktioner, der f.eks. presser lederen til at opgive sine rettigheder gennem brug af tidsbegrænset udlejning, eller hvor stråmanden går konkurs og lederen dermed mister sit depositum.

Det er altså et område, hvor der er en hensigtsmæssig brug af stråmandsudlejning – det kan være Københavns Universitet, som har en gæsteforelæser og dermed gerne vil stå som mellemmand og udbyde boligen til sin gæsteforelæser – men der er også rigtig meget uhensigtsmæssig brug, rigtig mange spekulationsudlejere på det her område. Og SF har længe bedt om, at der bliver gjort noget ved det her problem. Vi har flere gange her i Folketingssalen fremsat forslag, der skulle lukke det hul i lejelovgivningen, og år efter år er det problem blevet syltet. Vi rejste det første gang i foråret 2006, og dengang sagde den daværende socialminister:

Derfor går jeg ind og gransker lovgivningen og ser på, om der er noget, som skal justeres, og så vil jeg tage fat på det. Det vil jo så i givet fald blive til efteråret.

Da vi igen havde sagen oppe, 2 år senere i 2008, sagde den daværende velfærdsminister, at hun ville se på lovgivningen til efteråret, og nu står vi så her i foråret næsten 4 år senere, og så ser der endelig ud til at ske noget. Det er jo en noget sen reaktionstid, synes vi godt nok, men det er selvfølgelig bedre end ingenting.

Hvad er det så for et forslag, som regeringen har fremsat? Jo, det er et forslag, der vil komme en del af det her problem i møde. Lovforslaget fra regeringen vil gøre op med den model, der gør det lovligt at opkræve for høj husleje, fordi man nu vil sørge for, at alle led i stråmandsudlejningen foregår på samme vilkår, sådan at det firma, der er mellemmand, også kan få sat lejen ned hos bagmanden. Men forslaget vil ikke løse problemerne med de store organiserede selskaber, der spekulerer i udnyttelse af modellen, for eftersom mange af de her kontrakter er tidsbegrænsede, vil lederen ikke være tilbøjelig til at klage over lejens størrelse. For at dæmme op for de problemer mener vi i SF, at lovforslaget skal kombineres med et tiltag, der vil regulere antallet af lejligheder til stråmandsudlejning. Det kunne f.eks. ske, ved at kommunen skal godkende stråmandsudlejning, ligesom de i øvrigt generelt skal ved nedlæggelse eller oprettelse af boliger. Så vil vi komme spekulationsudlejerne til livs. Det gør man ikke med det her lovforslag.

Derfor vil vi også arbejde på at komme med et ændringsforslag, der skal løse den her anden side af problemet, som regeringen ikke tager fat på. Og hvis ikke det bliver vedtaget, må man jo håbe på, at der snart kommer et regeringsskifte, sådan at vi kan få lukket hullet helt og lejerne kan bevæge sig lidt tryggere rundt på boligmarkedet. Men det er selvfølgelig et skridt i den rigtige retning, og vi støtter alle skridt i den rigtige retning, og vi støtter også det her lovforslag.

Den anden del af lovforslaget er en række forenklinger af Grundejernes Investeringsfonds arbejde, som vi også støtter varmt.

Det sidste, jeg bare lige vil nævne, er, at der jo har været et ret stort cirkus i forbindelse med det her lovforslag. Det blev først sendt i høring, og der var en masse elementer i forbindelse med reduktion af energiforbruget, og de er blevet taget ud; der var nogle forenklinger og moderniseringer af lejeloven, og de er blevet taget ud. De forenklinger og moderniseringer af lejeloven var i øvrigt blevet til på baggrund af årelange forhandlinger mellem lejer- og udlejerorganisationer, og da de endelig nåede frem til et resultat, valgte man fra regeringens side at skrotte resultatet, plukke dele af resultatet ud, lægge det ind i det her lovforslag, og nu er man så endt med at tage det helt ud af lovforslaget.

Så er der det her, som også er blevet nævnt i dag, om vandmålere, og som pludselig kom med i lovforslaget. Økonomi- og Erhvervsministeriet arbejder med det samme område, så nu har man også taget det ud af lovforslaget.

Jeg må sige, at jeg synes, det er nogle gode beslutninger, at man er endt med at tage alt det her ud, for det var noget, der lignede lovsjusk og nogle ret rodede processer, men det havde selvfølgelig været bedst, hvis vi havde undgået det, og hvis der havde været lidt mere styr på det fra start af. Så jeg håber da virkelig, dels at alle de her ting, som er blevet taget ud, ikke bliver syltet og aldrig nogen sinde kommer med, dels at man måske får lidt mere styr på processerne, sådan at vi ikke igen skal igennem sådan et cirkus i forbindelse med et lovforslag. Tak.

Kl. 18:51

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til fru Vivi Kier fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 18:52

(Ordfører)

**Vivi Kier (KF):**

Da den konservative ordfører, hr. Jakob Axel Nielsen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at læse hans tale op:

For at starte med konklusionen kan jeg oplyse, at Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget. For så vidt angår forbuddet mod stråmandsudlejning, mener vi, det er korrekt at gå ind og lave en ændring af loven, der gør, at man ikke uden at have andet formål end at omgå lovens intentioner og beskyttelseshensyn kan sætte et selskab, A/S eller ApS, ind som mellemmand mellem den reelle udlejer og den reelle lejer, der jo de facto er fremlejer, når der uden formål i øvrigt skubbes et selskab indimellem.

Det Konservative Folkeparti finder generelt, at lejeloven er for restriktiv, i forhold til at udlejer og lejer kan lave deres egne aftaler, men når nu loven er sådan, er det også vores holdning, at intentionerne bag loven skal overholdes, og derfor skal konstruktionen med stråmand forhindres. Forholdet er jo det, at med den gældende lov, hvor stråmandsudlejning forekommer, får den reelle lejer ikke lejelovens beskyttelse, men bliver stillet som erhvervslejer, da han henter sin ret fra stråmandsselskabet.

Det er vigtigt her at sige, og det har været afgørende for os Konservative, at den ændring, vi her laver, ikke forhindrer, at virksomheder helt reelt kan leje et hus og stille det til rådighed for en medarbejder, der kommer langvejs fra.

Ændringen af reglerne for Grundejernes Investeringsfond finder vi også korrekt. Dels er der regler, der ikke længere er behov for, dels er det vigtigt at sikre, at Grundejernes Investeringsfond har mulighed for at varetage den administration, der er pålagt, det være sig gennemførelse af arbejder, som det er blevet påbudt udlejer at foretage, men som han ikke foretager, og dels bliver det sikret, at påbud pålagt af huslejenævnet gennemføres, selv om udlejer vægrer sig derved. Det Konservative Folkeparti kan som nævnt støtte forslaget.

Kl. 18:54

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Der blev markeret for en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 18:54

**Thomas Jensen** (S):

Nu læser fru Vivi Kier selvfølgelig talen op for De Konservatives boligordfører, men jeg vil gerne lige stille et spørgsmål til en enkelt passage. Det lød, som om det var noget, man var enige om i Det Konservative Folkeparti, så derfor må det også være dækkende for fru Vivi Kiers holdning. Som jeg hørte det, fremgik det, at lejeloven er for restriktiv over for aftaler mellem lejer og udlejer, men så længe loven er, som den er, vil man ikke gøre mere ved det.

Men nu er det jo sådan, at der er udnævnt en konservativ socialminister, og hvis Det Konservative Folkeparti virkelig mener, at lejeloven er for restriktiv i aftaleformen mellem lejer og udlejer, hvorfor fremsætter Det Konservative Folkeparti så ikke ændringer af lejeloven, der ophæver de restriktioner?

Kl. 18:54

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:55

**Vivi Kier** (KF):

Jeg må beklage over for spørgeren og sige, at det spørgsmål vil jeg bede om, at man stiller til vores boligordfører og ikke til mig, der ikke er boligordfører.

Kl. 18:55

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 18:55

**Thomas Jensen** (S):

Det vil jeg så gå videre med og spørge De Konservatives boligordfører om.

Men nu hvor der er opbakning til, at der kommer nogle restriktioner over for stråmandsudlejningen – noget, som Socialdemokraterne også støtter bliver indført – har jeg samtidig i min ordførertale givet udtryk for, at jeg ikke mener, at det her lovforslag er restriktivt nok til at forhindre mange af de problemer, som opstår med stråmandsudlejningen. Mener den konservative ordfører her i dag, at man virkelig kommer til bunds i det og får forebygget, at der i fremtiden vil opstå problemer for lejere i sådan nogle stråmandslejerforhold her?

Kl. 18:55

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Det er ordføreren.

Kl. 18:55

**Vivi Kier** (KF):

Jeg må sige, at jeg ikke synes, det er særlig kollegialt at stille de her spørgsmål. Jeg startede mit indlæg med at sige, at vores boligordfører ikke kan være til stede, og derfor læste jeg hans tale op. Jeg er

ikke boligordfører, og jeg må sige, at spørgsmålet må rettes til vores boligordfører.

Kl. 18:56

**Den fg. formand** (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til hr. Jørgen Poulsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 18:56

(Ordfører)

**Jørgen Poulsen** (RV):

Vi er i Det Radikale Venstre helt enige med regeringen i intentionerne med det her lovforslag, nemlig at sætte en stopper for den meget spekulative udlejning af boliger, den såkaldte stråmandsudlejning. Det er jo ikke hensigtsmæssigt, at den nuværende lovgivning giver mulighed for at lave rene fiduskonstruktioner og på den måde tilsidesætte lejelovgivningens almindelige regler for udlejning.

Der er altså tale om at lukke et hul i lovgivningen. Så kan jeg godt høre, at man mener, at det ikke lukker alle huller, men vi vil nu gerne være med til det. Så er det også muligt, at forslaget, som her er til behandling, kan gøres endnu bedre. Det hævdes i hvert fald i en del af høringsvarene, også fra dem, der skal administrere ordningen, bl.a. Ejendomsforeningen Danmark. Det kan vi jo så se på i udvalgsarbejdet.

For os er det vigtigt, at der opnås en ligestilling af lejerforholdene, så der gælder samme regler, uanset om boligen udlejes til lejerens beboelse eller det sker med henblik på fremleje. Samtidig vil vi også gerne være med til at sikre, at de seriøse virksomheder og institutioner, som har brug for at kunne stille en midlertidig bolig til rådighed, fortsat kan gøre det.

Også den anden del af forslaget, som vedrører Grundejernes Investeringsfond, er vi positive over for. Vi ser forslaget som en tiltrængt modernisering af reglerne og en forenkling af Grundejernes Investeringsfonds virksomhed.

Så på den baggrund burde det være meget let for Det Radikale Venstre at støtte forslaget. Men så kommer jo pludselig den her formulering om vandmålere i forslaget. Jeg synes, det er lidt svært at gennemskue, om man her i virkeligheden var ved at smugle noget ind ad en bagdør – altså, går den, så går den – men den forklaring, som er kommet fra Venstres ordfører om, at ministeren vil trække den del tilbage, opfatter vi naturligvis som en garanti for, at det trækkes tilbage. Og med den garanti kan vi fra Det Radikale Venstres side støtte forslaget.

Kl. 18:59

**Formanden** :

Tak til hr. Jørgen Poulsen. Og så er det socialministeren.

Kl. 18:59

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Jeg vil gerne takke for en god og konstruktiv debat om lovforslaget og samle lidt op på nogle af de emner, der har været berørt under debatten.

Jeg kan forstå på flere af ordførerne, at der eksisterer en bekymring i forhold til en lille del af lovforslaget, som vedrører vandmålere, og som det blev nævnt af Venstres ordfører, er jeg naturligvis villig til at kigge på det, så vi kan få sammensat et lovforslag, som har bred opbakning i Folketinget.

Desuden er der andre områder, som nogle af ordførerne har peget på, bl.a. det om forenkling og modernisering af lejeloven, som ikke er med i forslaget, men det har ikke været muligt inden for den givne tidsramme efter høringen at få bearbejdet de enkelte elementer i fornødent omfang. Det er min hensigt at fremsætte et lovforslag i næste samling, som udmønter relevante forslag til forenkling og modernisering af lejelovgivning, og i den forbindelse vil jeg give organisa-

tionerne endnu en chance til at præcisere, hvad det er, de er blevet enige om.

Implementeringen vedrørende regeringens energistrategi for private lejeboligers vedkommende er ligeledes udskudt. Regeringen har i den energipolitiske handlingsplan for energibesparelser i bygninger skitseret en række forslag. De forslag, der vedrører den almene sektor, er allerede implementeret i forbindelse med styringsreformen. De forslag, der vedrører den private udlejningssektor, arbejder vi videre med, med henblik på at regeringen i næste samling kan fremsætte forslag om, hvordan de private udlejningsejendomme skal bidrage til at opfylde den energipolitiske aftale fra 2008.

Det er godt at kunne konstatere, at der er en bred opbakning til at gribe ind over for den spekulative udlejning af boliger gennem indskudte firmaer, den såkaldte stråmandsudlejning. Det har i forbindelse med udformningen af forslaget været en væsentlig målsætning at undgå at forslaget forhindrer eller vanskeliggør tilvejebringelsen af de boliger, som virksomheder og uddannelsesinstitutioner lejer til brug for nødvendig udenlandsk arbejdskraft. Jeg er naturligvis parat til under udvalgsbehandlingen at besvare de spørgsmål, udvalget har behov for at få svar på, og at drøfte, i hvilket omfang denne målsætning er opfyldt.

Kl. 19:01

#### Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Det er først hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:01

#### Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren og tak for, at forslaget om vandmålere er taget ud. Jeg tolker det som sagt som en koordinationsfejl internt i regeringen; fordi boligpolitikken er bredt ud på så mange ministerier, ved den ene hånd i regeringen ikke, hvad den anden laver. Så det er godt, der bliver taget hånd om det her i dag, og at det bliver taget ud.

Ministeren er inde på, at parterne har forhandlet et resultat frem, som ministeren vil give dem en mulighed for at forhandle videre på, og ministeren vil så fremsætte et lovforslag til forenkling af lejelov i næste samling. Det er positivt. Men så er spørgsmålet jo også, hvad der kommer med i det forslag. Nu er det jo sådan, at parterne allerede har 57 punkter, som de er enige om, og nu skal de forhandle nogle flere punkter, kan jeg forstå.

Mit spørgsmål er her i dag: Bliver der fra ministerens side fremlagt en samlet pakke, som parterne er blevet enige om, sådan at man er sikker på, at begge parter, der både har givet og taget i sådan nogle forhandlinger, bliver tilgodeset?

Kl. 19:02

#### Formanden :

Ministeren.

Kl. 19:02

#### Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det viste sig i forhold til det, der var lagt frem, at der stadig væk var nogle hjørner, hvor der var noget uenighed. Det er ret relevant, at parterne er enige om det, de kommer med, og at de præcis kan redegøre for, hvor det er, de er enige. Vi vil meget gerne have, at vi får det fuldstændig afdækket, sådan at der, når vi fremsætter lovforslaget til efteråret, ikke er nogen tvivl derom.

Kl. 19:02

#### Formanden :

Hr. Thomas Jensen.

#### Thomas Jensen (S):

Jeg synes, det, ministeren siger her, lyder positivt. Noget af det, der har været problemet i den proces, der har været – det er i øvrigt en langstrakt proces, der har været siden efteråret 2005, så vidt jeg husker – har bl.a. været, at nogle tekniske problemer somme tider er blevet diskuteret frem og tilbage på de mange møder, hvor man kan sige, at djævlens ligger i detaljen. Derfor kan nogle af de uoverensstemmelser, ministeren refererer til her, meget vel have været af teknisk karakter.

Derfor er mit spørgsmål her i dag: For at vi ikke skal komme til at stå i en situation igen, hvor ministeren skubber parternes aftale af brættet med henvisning til, at der er nogle uoverensstemmelser, vil ministeren så gå aktivt ind i de her forhandlinger, vil ministeren bistå parterne i forhandlingerne med ekspertbistand, sådan at vi sikrer os, at det, de bliver enige om, er holdbart, og så det bliver en aftale, der bliver fremsat samlet her i Folketinget?

Kl. 19:03

#### Formanden :

Ministeren.

Kl. 19:03

#### Socialministeren (Benedikte Kiær):

Når vi har behandlet det her lovforslag, og når det forhåbentlig er vedtaget, er det helt klart, at vi skal gå ind og kigge på den proces, der så skal være efterfølgende i forhold til det lovforslag, der skal fremsættes her til efteråret. Og der har vi helt klart en intention om, at vi får et rigtig godt indspark fra parterne, så vi helt præcis ved, hvor de er enige, og at vi får ryddet tekniske uoverensstemmelser af vejen.

Kl. 19:04

#### Formanden :

Så er det fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 19:04

#### Nanna Westerby (SF):

Jeg vil spørge om lidt af det samme, som hr. Thomas Jensen spurgte om. For 5 år siden bad regeringen jo lejer- og udlejerorganisationer om at sætte sig ned og finde frem til nogle forenklinger og moderniseringer af lejeloven. Det synes vi i oppositionen tog rigtig lang tid, og vi synes, det lidt blev brugt som en syltekrukke for ikke rigtigt at gøre noget på lejelovsområdet.

Da de så endelig kom med et resultat, afviste regeringen resultatet, plukkede nogle af forslagene ud og sendte dem i høring. Jeg synes jo, det er lidt underligt, at man på den måde beder folk om at forhandle og så plukker i det kompromis, hvor der er nogle, der har givet, og nogle, der har taget. Så jeg synes, det er rigtig godt, at den del er taget ud af det her lovforslag.

Men jeg er jo så lidt interesseret i, at det her ikke bare bliver en syltekrukke i 5 år mere. Derfor vil jeg dels bare have ministeren til at bekræfte, at man har tænkt sig at indkalde parterne til forhandlinger, dels vil jeg høre, om ministeren kan sige lidt om tidshorisonten: Er det til efteråret, er det i næste samling, vi kan forvente, at der kommer noget på det her område?

Kl. 19:05

#### Formanden :

Ministeren.

Kl. 19:05

#### Socialministeren (Benedikte Kiær):

Med hensyn til det, der kom fra parterne, var der også problemer i nogle af de ting, de kom frem til, i forhold til hvordan og hvorledes



de kunne implementeres. Men det er klart, at når vi er kommet igennem det her lovforslag og er på den anden side af det her lovforslag, skal vi i gang med at få klarlagt, hvordan processen skal være. Her vil vi helt klart også involvere parterne. Jeg vil gerne lige vente med at fortælle om processen til efter det her lovforslag, men det er helt klart min intention, at vi skal komme med et lovforslag på området her til efteråret.

Kl. 19:05

**Formanden :**

Fru Nanna Westerby.

Kl. 19:06

**Nanna Westerby (SF):**

Nu var det jo altså regeringen, der valgte, selv om der lå et færdigt forhandlingsresultat, at sige, at man ikke kunne bruge det, men ville tage dele ud af forhandlingsresultatet. Man kunne jo have valgt den strategi at have sagt, at man gør det, som man nu har tænkt sig, nemlig igen at indkalde parterne til forhandling. Så jeg vil gerne lige have, at ministeren bekræfter, for det hørte jeg nemlig ikke, at man har tænkt sig at indkalde parterne til forhandling.

Så vil jeg bare tilkendegive, at jeg godt nok synes, at der skal komme noget og meget gerne i næste samling, for nu har vi ventet i 5 år – faktisk i over 5 år – på at få en forenkling og modernisering af lejeloven. Der ligger 57 punkter fra parterne, som med bistand fra ministeriet kan blive udmøntet i lovforslag. Det er også det tilsagn, vi har hørt fra parterne selv i Boligudvalget.

Kl. 19:06

**Formanden :**

Ministeren.

Kl. 19:06

**Socialministeren (Benedikte Kiær):**

Jeg vil kort bekræfte, at når vi er færdige med det her forslag, skal vi igangsætte en proces, og der vil vi involvere parterne, sådan at vi lægger det færdigt frem til efteråret.

Kl. 19:06

**Formanden :**

Tak til socialministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

#### **10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 194:**

#### **Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af aldersgrænsen for at modtage handicapkompenserende ydelser og tillæg.**

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 19:07

#### **Forhandling**

**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, bliver beskæftigelsesministeren.

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Beslutningsforslaget går ud på at afskaffe aldersgrænsen for at modtage handicapkompenserende ydelser og tillæg, så handicappede borgere ved overgang til folkepension kan bevare de ydelser og tillæg, de tidligere har været berettiget til.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at handicappede personer, der overgår til folkepension, kommer i økonomiske vanskeligheder, da de mister retten til flere ydelser og tillæg. Det foreslås derfor, at ydelser og tillæg som f.eks. invaliditetsbeløbet og invaliditetsydelsen og merudgiftsydelsen bevares ved overgang til folkepension, og at de træder i stedet for de ydelser og tillæg, man som folkepensionist i dag kan søge om.

Til forslaget vil jeg for det første bemærke, at hovedparten af de ydelser og tillæg, der ydes til handicappede personer i den erhvervsaktive alder, ydes som en kompensation for manglende indtjeningssevne i forhold til jævnaldrende erhvervsaktive personer. Handicappede personer vil derfor ligesom alle andre personer i den erhvervsaktive alder kunne opleve en indtægtsnedgang ved overgangen til folkepension.

For det andet vil jeg påpege, at man som folkepensionist ikke mister muligheden for at ansøge om hjælp i forbindelse med et handicap. Når en person overgår til folkepension, er der i stedet mulighed for at dække borgerens behov efter de regler, der findes i pensionslovgivningen. Det er altså ikke sådan, at muligheden for at yde støtte til den enkelte borger bortfalder, men støttemulighederne skal findes i de regler, der gælder for denne aldersgruppe.

Alle folkepensionister, der er økonomisk vanskeligt stillede, har således mulighed for at søge kommunen om hjælp til betaling af ekstraudgifter, der f.eks. kan opstå som følge af et handicap, aldersbetingede sygdomme, uforudsete begivenheder eller andet. I forbindelse med overgang til folkepension har kommunen pligt til at give borgeren en grundig vejledning, hvor borgerens situation tages op til en ny vurdering med hensyn til både den fremtidige økonomi og et eventuelt behov for praktisk og personlig hjælp, hjælpemidler og andet.

Samtidig kan det være relevant at vurdere, om borgeren har ret til eller behov for andre ydelser og tillæg. Det gælder f.eks. helbredstillægget til dækning af sundhedsrelaterede udgifter og personlige tillæg og boligstøtte. Derudover vil de økonomisk dårligst stillede folkepensionister modtage den supplerende pensionsydelse.

Dele af det her beslutningsforslag vedrører aldersgrænser i servicelovens bestemmelser om handicapkompenserende ydelser, som hører under Socialministeriets ressort. Det er regeringens opfattelse, at de aldersgrænser, der er fastsat i serviceloven, har baggrund i en række forskellige hensyn. Det betyder, at man fra Folketingets side har ønsket, at bestemte aldersgrupper sikres en særlig indsats. Et hensyn er f.eks. at sikre, at personer i den erhvervsaktive alder kompenseres for deres funktionsnedsættelse, så de så vidt muligt ligestilles med andre erhvervsaktive.

Merudgiftsydelsen i servicelovens § 100, som nævnes eksplicit i beslutningsforslaget, er et supplement til servicelovens øvrige bestemmelser om støtte. Bestemmelsen giver hjemmel til at dække de nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, som personer mellem 18 år og folkepensionsalderen har på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Afgrænsningen af persongruppen, som er omfattet af merudgiftsydelsen, blev drøftet indgående under forhandlingerne om førtidspensionsreformen og indgår i forligsteksten fra 2000.

Det er derfor regeringens opfattelse, at også merudgiftsydelsen er en del af det politiske forlig om førtidspensionsreformen. Det vil på den baggrund være op til forligskredsens bag førtidspensionsreformen at tage stilling til ændringer af reglerne om merudgiftsydelsen.

Jeg mener, at der i lovgivningen er taget højde for, at handicappede personer ved overgang til folkepension har gode muligheder for at få hjælp til de økonomiske merudgifter, det kan medføre at have et handicap. En afskaffelse af aldersgrænsen for handicapkompenserende ydelser og tillæg vil have betydelige konsekvenser, og det er ikke bare økonomisk. Forslagsstillerne kommer hverken med et konkret bud på finansieringen eller en klar afgrænsning af, hvilke ydelser der skal være omfattet. Hvis det skal være afgørende for retten til ydelsen, at den er bevilget før det femogtresindstyvende år, vil der f.eks. være risiko for vilkårlighed eller måske direkte forskelsbehandling i forhold til personer, der først oplever en helbredsmæssig forværring efter det fyldte femogtresindstyvende år.

En videreførelse af de handicapkompenserende ydelser og tillæg vil således føre til, at ydelserne konkurrerer med servicelovens muligheder for at yde hjælp, ligesom der vil være risiko for dobbelt kompensation. Og med det vil jeg blot nævne, at regeringen ikke støtter beslutningsforslaget.

Kl. 19:13

**Formanden :**

Tak. Så er der en kort bemærkning, og det er fra fru Line Barfod.

Kl. 19:13

**Line Barfod (EL):**

Jeg vil bare høre helt principielt, om ministeren mener, at man ikke skal have aldersdiskrimination, og at hvis folk har et handicap og man vurderer, at de skal have en handicapkompenserende ydelse – her tænker jeg ikke i forhold til erhverv, men i forhold til at kunne leve et almindeligt liv – så skal den handicapkompenserende ydelse gives, uanset hvor gamle de er, altså at der ikke skal være nogen aldersdiskrimination. Er det regeringens principielle holdning?

Kl. 19:13

**Formanden :**

Ministeren.

Kl. 19:13

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Ja. Jeg mener naturligvis ikke, at man skal diskriminere, og det ville jo heller ikke være lovmedholdeligt.

Kl. 19:13

**Formanden :**

Fru Line Barfod.

Kl. 19:13

**Line Barfod (EL):**

Så er vi jo kommet ganske langt, hvis regeringen mener, at vi principielt skal afskaffe alt, hvad der handler om aldersdiskrimination i forbindelse med handicapkompenserende ydelser. Det er det første lange, lange stykke, det er jo fantastisk.

Så handler det kun om at finde ud af, hvorvidt der så er nogen af de konkrete aldersgrænser i lovgivningen i dag, som er udtryk for aldersdiskrimination. Det kan man jo få nogle eksperter til at se på. Men det betyder altså, at ministeren hermed giver tilsagn om, at det er ministerens opfattelse, at hvis man kan sige, at nogle af de her ydelser er aldersdiskriminerende, skal de fjernes.

Kl. 19:14

**Formanden :**

Ministeren.

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Det kommer ikke helt bag på mig, at det er, hvad fru Line Barfod kunne udlede af det svar – faktisk tværtimod. Men jeg tror altså også, man skal være fra Enhedslisten for netop at kunne udlede det.

Det er jo sådan, at de aldersgrænser, der er fastsat i serviceloven, har baggrund i en række forskellige hensyn. Det betyder, at man fra Folketingets side netop har ønsket, at bestemte aldersgrupper skal have en særlig indsats – f.eks. for at sikre, at man, hvis man er i den erhvervsaktive alder, skal kompenseres for de funktionsnedsættelser, man har, og dermed sidestilles med andre erhvervsaktive. Det betyder, at der er en række saglige hensyn, der afgrænser de ordninger, som Folketinget har vedtaget, og jeg mener simpelt hen også, at det princip er i overensstemmelse med de bestemmelser, som der ligger i den konvention, som jeg også går ud fra at fru Line Barfod hentyder til.

Kl. 19:15

**Formanden :**

Jeg har ikke noteret andre korte bemærkninger.

Fru Anne Bastrup ... Man skal markere. Jeg kan ikke se heroppe, at der trykkes; man er nødt til at markere. Det lærer man med tiden herinde. Fru Anne Bastrup, kort bemærkning.

Kl. 19:15

**Anne Bastrup (SF):**

Da vi gennemførte førtidspensionsreformen, var alle forligspartier enige om, at der henstod et problem vedrørende merudgiftsydelsen, når førtidspensionister fyldte 65 år. Jeg rejste det i forbindelse med satspuljeforhandlingerne i sidste omgang. Jeg vil godt høre, om beskæftigelsesministeren – selv om det jo altså er ovre hos socialministeren, vi diskuterer det – vil være indstillet på, at vi tager den diskussion. Jeg har fået et svar fra socialministeren, og det drejer sig om i størrelsesordenen 35 mio. kr. som fast merudgift, hvis man skærer det til, således at det er folk, der er på førtidspension på grund af et handicap, der får merudgiftsydelse, fordi de har konkrete problemer, som skal kompenseres. Vil ministeren være indstillet på, at vi diskuterer det i satspuljeforhandlingerne til efteråret?

Kl. 19:16

**Formanden :**

Ministeren.

Kl. 19:16

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Nu er det så viseligt indrettet, at fru Anne Bastrup nok vil, ja, jeg tror næsten, jeg tør sige komme efter mig, hvis jeg begynder at love på andre ministres områder. Så det gør jeg naturligvis ikke.

Det er jo omvendt sådan, at fru Anne Bastrup eller i hvert fald fru Anne Baastrups parti er med i den forligskreds, der danner baggrund for førtidspensionsreformen. Det kommer vi jo tilbage til efter sommer, så hvis der er noget, fru Anne Bastrup vil tage op i den forbindelse, er hun selvfølgelig velkommen. Ellers vil jeg henvise til vores glimrende socialminister, for resten af den her del ligger som nævnt på socialministerens område.

Kl. 19:17

**Formanden :**

Fru Anne Bastrup.

Kl. 19:17

**Anne Bastrup (SF):**

Det var også derfor, for at sige det på jysk, det var lidt træls, at det var beskæftigelsesministeren, der tog den her sag. Ministeren var jo inde på, at det var afsluttet dengang i forbindelse med førtidspensi-

onsforhandlingerne. Nej, det var ikke et afsluttet forløb. Vi vidste bare ikke, hvor mange penge det kom til at dreje sig om. Det har vi fået undersøgt nu. Så derfor vil jeg gerne have i hvert fald en tilkendegivelse af, at det kunne være, der var lidt unøjagtigheder i den beskrivelse af, hvad førtidspensionsforligspartierne blev enige om i 1999/2000.

Kl. 19:17

**Formanden :**  
Ministeren.

Kl. 19:17

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Hvad der efter fru Anne Baastrups mening er træls, må fru Anne Baastur nok tage op med andre. Hvis det drejer sig om, hvem der har taget netop det her beslutningsforslag, må fru Anne Baastur jo rejse det spørgsmål over for Enhedslisten, i og med at det er Enhedslisten, der har fremsat beslutningsforslaget. Hvis det er med hensyn til ressortfordelingen, vil jeg henvise fru Anne Baastur til statsministeren. Så er jeg helt sikker på, at fru Anne Baastur nok skal få sin sag for.

Kl. 19:18

**Formanden :**

Tak til beskæftigelsesministeren. Så går vi til ordførerrækken, og den første ordfører er fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 19:18

(Ordfører)

**Ellen Trane Nørby (V):**

Da Venstres ordfører, fru Marion Pedersen, ikke kan være til stede i salen, har jeg lovet at læse følgende op:

Forslagsstillerne ønsker, at handicappede folkepensionister fuldt ud ligestilles med handicappede i arbejde, hvad angår ydelser, der er bevilget på grund af handicap. Jeg vil med det samme sige, at Venstre ikke kan støtte forslaget. Dels er vi bundet af forligsteksten i førtidspensionsreformen, og her var det en klar beslutning, at 65 år skulle være grænsen; dels mener vi, at der er ydelser, som den handicappede får udelukkende for at kompensere for manglende indtjeningsevne i forhold til jævnaldrende erhvervsaktive personer. Ligesom alle andre borgere, der overgår til folkepension, får mennesker med handicap naturligvis også tilbudt en grundig vejledning fra kommunen, hvor man ser på de konkrete økonomiske, praktiske og personlige behov, der er, og om der er hjælpemidler, som skal bevilges i den forbindelse.

Vi er naturligvis i Venstre optaget af, at også mennesker med handicap har ordentlige betingelser for udfoldelse og for at begå sig i samfundet, også efter at de er gået på folkepension. Hvis forslagsstillerne har konkrete eksempler på handicappede, der er kommet i klemme, når de er gået på folkepension, synes jeg, vi i udvalget skal spørge ministeren om disse tilfælde i forbindelse med udvalgsbehandling. Og så skal der jo i øvrigt være nye forhandlinger om en førtidspensionsreform i kreds, og der vil det eventuelt også kunne indgå som diskussionsemne.

Som sagt i starten af min tale kan Venstre ikke støtte forslaget.

Kl. 19:19

**Formanden :**

Tak til fru Ellen Trane Nørby. Så er det hr. Orla Hav som ordfører.

Kl. 19:20

(Ordfører)

**Orla Hav (S):**

Vi synes fra socialdemokratisk side, at der er mange positive tanker i det beslutningsforslag, som foreligger her. Vi har igennem de sene-

ste år støttet den kamp for, at førtidspensionister kunne bevare deres merudgiftsydelse efter det 65. år. Vi har fremsat forslag herom i Folketingssalen, og så har vi i forbindelse med satspuljeforhandlingerne støttet princippet herom. Desværre har der endnu ikke været et flertal her i Tinget for at følge den indstilling, som vi har til det, og som det også fremgår er forslagsstillerne. Hverken regeringen eller Dansk Folkeparti har ønsket at støtte det forslag.

Merudgiftsydelsen får man, som der er redegjort for, som kompensation for merudgifter, man kan have i forbindelse med sit handicap. Det er vigtigt at understrege, at der altså kun er tale om de merudgifter, som er en følge af ens handicap. Alle øvrige udgifter, som gælder for andre mennesker, skal man selv afholde. Det er også derfor, at det er forkert, at ydelsen falder bort, når man fylder 65 år. Ens handicap falder jo ikke bort, fordi man fylder 65 år, og udgifterne, der er forbundet med ens handicap, falder altså heller ikke bort. I dag falder ydelsen helt automatisk bort, alene på grund af alder, og det er ganske mange penge, vi taler om, nemlig 2.500 kr. om måneden. Det er meget for en førtidspensionist og en folkepensionist, og det er noget, som de godt kan mærke på budgettet.

Merudgiftsydelsen gives jo, når der ikke findes mulighed for at give de tilskud, som findes i den øvrige sociallovgivning, og vi mener fra socialdemokratisk side, at den overgang mellem pensionsformerne ikke skal være afgørende for, at menneskers økonomi pludselig forandrer sig. Det, der skal være afgørende for det, er de vilkår, som mennesker har, og de muligheder, mennesker har, og derfor synes vi, at den ordning, der findes med, at man årligt skal vurdere, om den enkelte fortsat skal have en ydelse svarende til det, han eller hun har haft året før, er en rigtig god løsning. Den synes vi helt bestemt skal fortsætte, sådan at den enkelte borger skal sandsynliggøre, at man har en merudgift på grund af sin handicap i forhold til de aktiviteter og det liv, man har. Så den del af forslaget fra Enhedslisten kan vi godt følge.

Derimod kan vi ikke støtte forslaget om en fortsættelse af invaliditetsydelsen efter det 65. år. Invaliditetsydelsen gives jo som en kompensation for en manglende erhvervsevne, mens man er erhvervsaktiv. Så hvis der skal være sammenhæng i tingene, skal den ydelse jo altså ikke fortsætte, når man bliver pensionist. At rigtig mange pensionister, der kun har deres folkepension og lidt ATP, så ikke har ret meget at gøre godt med, kan vi være helt enige i, og derfor har vi også foreslået, at pensionstillægget skal forhøjes, så også de økonomisk dårligst stillede pensionister får del i den stigende velstand.

Som forslaget ligger her, kan vi fra socialdemokratisk side altså kun støtte dele af det og vil gerne være med til at argumentere for det i forbindelse med de muligheder, der bliver – der er nævnt et par stykker, såsom finansiering over satspuljen og en revidering pensionslovgivningen.

Kl. 19:23

**Formanden :**

Tak, og der er en kort bemærkning fra hr. Bent Bøgsted.

Kl. 19:23

**Bent Bøgsted (DF):**

Det, der får mig til at tage ordet, er egentlig det her med, at hr. Orla Hav sagde, at invaliditetsbeløbet gives som kompensation for manglende erhvervsevne. Når vi så ser på reglerne vedrørende den gamle førtidspension, ser vi, at det er sådan, at hvis man får højeste førtidspension, får man et erhvervsudygtighedsbeløb, og hvis man er på den mellemste, får man et invaliditetsbeløb. På den gamle ordning kan man godt udøve et erhverv ved siden af, at man får førtidspension, når man er på den mellemste førtidspension, men på den højeste er det beregnet, at man ikke har nogen erhvervsevne tilbage. På den mellemste kan man altså godt udøve et erhverv og få et invaliditetsbeløb, fordi man har et eller andet, der gør, at man har nedsat er-

hvervsevne og ikke rigtig kan klare sig, men der er ikke noget til hinder for, at man har en beskæftigelse ved siden af op til et vist beløb.

Kl. 19:24

**Formanden :**  
Hr. Orla Hav.

Kl. 19:24

**Orla Hav (S):**

Jamen vel også kun op til en vis alder, for når man så bliver 65 år, falder de beløb væk. Men vi vil slet ikke afvise, at der kan være god grund til at kigge på pensionsområdet, for der er, som spørgeren også er inde på, mange reminiscenser fra gammel lovgivning og ny lovgivning. Og harmonisering kunne måske godt være ønskelig her, så gennemskueligheden for borgerne blev lidt større.

Så det, vi lægger op til, er, at vi gerne vil være med til at se på de aftaler, vi har indgået.

Kl. 19:25

**Formanden :**

Ja, tak til hr. Orla Hav. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Kl. 19:25

(Ordfører)

**Bent Bøgsted (DF):**

Tak, hr. formand. Det her forslag synes vi i Dansk Folkeparti er et meget positivt og sympatisk forslag, og det omhandler jo en problemstilling, som Dansk Folkeparti har haft med på finanslovforhandlingerne et par gange. Vi har dog ikke sådan umiddelbart kunnet komme igennem med det, men vi har selvfølgelig fået noget igennem, vi har bl.a. fået løftet dem fra den laveste førtidspension op til den mellemste førtidspension. Der er også vores berømte ældrecheck, som vi altid har diskussioner om udeomkring, men som er meget populær, og som har betydet, at vi har fået penge hjem til folkepensionister; det er bl.a. nogle af dem, som er gået på førtidspension og fået invaliditetsbeløbet, der har gavn af den ydelse også, så det er vi også glade for i Dansk Folkeparti. Men vi er selvfølgelig kede af, at vi ikke har formået at få det igennem i finanslovforhandlingerne, for sådan et forslag koster jo altid penge, og de skal findes.

Da Dansk Folkeparti er et ansvarligt parti, hvad økonomien angår, erkender vi også, at man ikke gennemfører sådan noget her ved at fremsætte et beslutningsforslag, det er noget, der skal tages op i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og det gør Dansk Folkeparti også løbende, når vi har mulighed for det, og så ser vi, hvad vi kan få igennem hos regeringen.

Nu omhandler det her så folk på den gamle førtidspensionsordning, og der er en problemstilling, for man bliver ikke rask, bare fordi man bliver 65 år. Det erkender vi blankt, og vi erkender også, at der er stor forskel på den invaliditet, man har. En invaliditet kan være så omfattende, at man overhovedet ikke kan lave noget, men man kan også få beløbet med en invaliditetsydelse og så stadig væk have mulighed for at arbejde ved siden af på den gamle førtidspensionsordning. Det er så en problemstilling, som ikke rigtig gør sig gældende i den nye førtidspensionsordning, der blev lavet i 2001 af den tidligere regering med støtte fra Venstre og De Konservative. Her får førtidspensionisterne et beløb, og så fjerner man invaliditetsbeløbet, og hvad der er, så de får det samme beløb.

Så hvis man skal forlænge det her til også at gælde, efter man er fyldt 65 år, så er spørgsmålet: Hvad så med dem på den nye førtidspensionsordning, skal de også have et beløb, efter de er fyldt 65 år? Hvad med dem, der er gået på folkepension, og som ikke får invaliditetsbeløbet i dag, skal vi også kompensere dem? Det er et spørgsmål, der rejser sig, og som selvfølgelig også skal afklares i forbindelse

med den slags debatter, vi har her, og eventuelle forhandlinger, der kommer fremover.

Jeg kunne så høre på beskæftigelsesministeren og ordførerne fra Venstre og Socialdemokratiet, at der bliver noget at se på i forbindelse med en reform af førtidspensionen, og det er så der, hvor man kan håbe, at de partier, der er med i aftalen om førtidspensionen, kan blive enige. Dansk Folkeparti er ikke med i det forlig, og vi ved selvfølgelig ikke, om vi bliver indbudt til forhandlinger om reformer af førtidspensionen, men jeg kunne forstå, at det skal tages op der – det var i al fald det, der blev sagt, altså at der var mulighed for at tage det op der og komme til enighed. Det er så bare det, jeg måske har misforstået. For det er den nye førtidspensionsordning, der er forlig på, og jeg mener ikke, det omfatter den gamle førtidspensionsordning, og det er der, invaliditetsbeløbet ligger, og det mener jeg ikke er med i det nye forlig. For havde det været med i det nye forlig, havde vi i Dansk Folkeparti ikke kunnet få noget gennemført vedrørende den gamle førtidspensionsordning. Vi havde altså ikke kunnet hæve beløbet fra den laveste til den mellemste førtidspension, hvis det var omfattet af forliget. Så jeg går ikke ud fra, at det her er en problemstilling, der er omfattet af det forlig, der bliver henvist til. Det kan godt være, der er nogle specielle ydelser, der er blevet ført videre i den nye førtidspensionsordning, så man kan sige, de er omfattet af forlig, men det er de altså ikke på den gamle førtidspensionsordning, og derfor har vi en lidt tricky diskussion om, om vi skal se på det i forbindelse med forhandlingerne om den nye førtidspensionsordning.

Hvis man skal gøre det ens, skal man jo hæve alle dem på den gamle førtidspensionsordning op til den nye førtidspensionsordning, så man kun har én førtidspensionsordning. Det er også et ønske fra Dansk Folkepartis side, at man kun har ét system i stedet for et system med et a-hold og et b-hold. Så det bliver spændende at se, hvordan det bliver fremover.

Men Dansk Folkeparti synes, det er et meget positivt forslag, og som sagt har vi selv haft det med i finanslovforhandlingerne, så vi kan kun tale positivt om det, da det er i tråd med Dansk Folkepartis tankegang. Men fordi vi erkender, at der skal findes finansiering til det over finansloven, kan vi ikke lige her og nu sige ja til det, men det er noget, Dansk Folkeparti vil arbejde videre med.

Kl. 19:30

**Formanden :**

Tak. Der er en kort bemærkning, og den er fra fru Anne Baastrup.

Kl. 19:31

**Anne Baastrup (SF):**

Det var en fremkommelig tale, som hr. Bent Bøgsted kom med her.

Det, jeg vil spørge om, er: Hvis det nu er sådan, at vi fra SF's side igen til næste år eller i efteråret 2010 rejser spørgsmålet om at få dækket merudgifterne efter det fyldte 65. år for mennesker, der er på førtidspension, vil Dansk Folkeparti så lade være med at sætte sig imod det – for det gjorde man jo sidst – men være positive over for, at vi i hvert fald får løftet den her gruppe af førtidspensionister, som går på folkepension, og som har merudgifter på grund af deres handicap, ved at de kan få deres merudgiftsydelse overført til efter det fyldte 65. år?

Det koster 35 mio. kr., 38 mio. kr. eller noget i den stil; det er en vedvarende udgift, men alligevel. Og dertil skal også siges, at førtidspensionen jo er finansieret over satspuljen – den, der blev lavet i 1999-2000, med virkning fra den 1. januar 2001 – så derfor ville det være naturligt.

Kl. 19:32

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 19:32

Kl. 19:34

**Bent Bøgsted (DF):**

Jeg vil sige det på den måde, at Dansk Folkeparti selvfølgelig er klar til at kigge på, om vi kan finde en fornuftig løsning, men samtidig erkender vi også, at hvis det skal finansieres over satspuljen og der skal tages 35 mio. kr. fra satspuljen, skal man igen overveje, hvad det så er, man skal sige nej til. Nu ved jeg så ikke, om det skal være via Socialministeriet eller Beskæftigelsesministeriet, da det nu er flyttet over til Beskæftigelsesministeriet. Der har vi ikke ret mange penge, men det kan være, hvis det foregår via Socialministeriet; der sidder jeg så ikke selv som satspuljeforhandler.

Så hvad er det, vi skal sige nej til? Eller skal vi finde pengene over finansloven? Det er sådan en diskussion, man altid kan have, men Dansk Folkeparti er klar til at se positivt på det.

Kl. 19:32

**Formanden :**

Fru Anne Baastrup.

Kl. 19:32

**Anne Baastrup (SF):**

Nu plejer SF's møder hos finansministeren at være ret kortvarige; vi bliver nærmest smidt ud, efter at vi har fået en halv kop kaffe. Så der har vi ikke rigtig nogen muligheder for at blive involveret, og derfor synes jeg, at satspuljen er et naturligt sted at finde dem. For det er jo de samme mennesker, der finansierer sats, der så får gavn af det.

Men jeg kan i hvert fald forstå på hr. Bent Bøgsted, at når det bliver rejst ovre hos socialministeren – for det er jo hende, der har det her område, altså merudgiftsydelsen – så vil Dansk Folkeparti ikke bare afvise det på forkant.

Kl. 19:33

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 19:33

**Bent Bøgsted (DF):**

Altså, det er jo svært for mig sådan lige umiddelbart at sige det, da jeg ikke selv sidder med det og ikke ved, hvordan diskussion kommer til at blive, men stod det til mig, skulle vi ikke bare afvise det; så ville vi selvfølgelig tage diskussionen om, om vi kunne finde en løsning. Og det er jeg også sikker på at Dansk Folkeparti vil gøre ovre hos socialministeren.

Kl. 19:33

**Formanden :**

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 19:33

**Line Barfod (EL):**

Nu forstår jeg jo ikke helt, hvorfor hjælp til mennesker med handicap skal betales af satspuljen, altså af mennesker på kontanthjælp, dagpenge, folkepension, førtidspension osv., hvorfor det ikke er noget, der skal finansieres over finansloven, så alle os, der har høje indkomster, kan være med til at betale.

Så forstår jeg ikke helt den der tøven i forhold til hvad nu, hvis regeringen ikke vil osv. Altså, hvis Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten er enige om, at vi vil have en ændring her, skulle der jo gerne være et flertal, og så ville det jo være muligt at sige, at vi vil have gennemført den ændring. Så er Dansk Folkeparti villige til at gå ind og sige: Vi vil faktisk have den her ændring, som der ser ud til at være et flertal for?

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 19:34

**Bent Bøgsted (DF):**

Jamen nu er det sådan, at Dansk Folkeparti sidder som støtteparti for regeringen, og dermed har vi også ansvar for finansloven. Skal man have finansieret den slags over finansloven, skal man også være klar til at tage ansvar for finansloven. Det gør Dansk Folkeparti.

Hvis de fire partier, som fru Line Barfod nævnte, Socialdemokratiet, SF, De Radikale – de er også med på mange områder – og Enhedslisten vil være med til at sige, at man går ind og tager ansvar for finansloven, og de har nogle ønsker, de vil have gennemført, så tager de ansvar for hele finansloven sammen med regeringen og Dansk Folkeparti – også for alle de reguleringer, hvor det gør ondt, og hvor det gør godt. Så har vi en helt ny situation, og det vil da være positivt, hvis det er det, fru Line Barfod står og siger her, nemlig at Enhedslisten er klar til at tage ansvar for den finanslov, vi skal forhandle næste gang.

Kl. 19:35

**Formanden :**

Fru Line Barfod.

Kl. 19:35

**Line Barfod (EL):**

Enhedslisten er i den grad klar til at tage ansvar for den finanslov, der skal forhandles næste gang. Der sidder så forhåbentlig også et nyt flertal til den tid.

Men selv om der skulle sidde det samme flertal, vil vi møde op, nøjagtig ligesom vi har gjort ved de tidligere finanslovforhandlinger, og sige, at vi er klar til at tage ansvar. Men vi vil ikke være med til at skære på udgifter til folkepensionister, vi vil ikke være med til at skære på udgifter til dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere osv. Det er jo det, der er den grundlæggende forskel på Enhedslisten og Dansk Folkeparti, nemlig hvor pengene skal tages fra. Vi vil ikke tage fra dem, der har mindst. Vi vil tage fra dem, der har mest.

Men hvis vi nu kunne komme med et forslag til finansiering af det her, hvor Dansk Folkeparti ikke kunne sige nej til forslaget om finansiering, vil Dansk Folkeparti så være med, eller er man så bundet op på at være støtteparti for regeringen, så man ikke vil have vedtaget noget, som man selv siger at man går ind for?

Kl. 19:36

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 19:36

**Bent Bøgsted (DF):**

Fru Line Barfod har store ønsker om, at der kommer et regerings-skifte næste gang, hvilket jeg kan forstå på fru Line Barfod at der nok gør inden vedtagelse af næste finanslov. Det tror jeg så ikke på, det er så noget andet. Der er alligevel et punkt, hvor vi er meget uenige.

Men jeg vil garantere fru Line Barfod, at det bliver et helt andet dagslys, som fru Line Barfod skal se finansloven være i, hvis fru Line Barfod skal til at tage ansvar for en finanslov. Så kan det altså ikke hjælpe, at man stritter imod alt. Så er det, at man somme tider er nødt til at give noget for at få noget, og det vil fru Line Barfod erfare, ellers er man ikke med i en finanslov. Sådan er virkelighedens verden.

Jeg har en fornemmelse af, at fru Anne Baastrup f.eks. er blevet klar over, at der er noget, der hedder, at man skal tage ansvar for bå-

de godt og ondt i forbindelse med en finanslov. Også selv om man ikke er enig med regeringen, når man sidder som støtteparti, så er der somme tider noget, hvor man siger, at det er o.k., det må man acceptere, men så får man noget andet.

Kl. 19:37

#### Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 19:37

#### Ellen Trane Nørby (V):

Jeg ville blot høre DF's ordfører om noget. Nu spørger fru Anne Baastrup jo, om DF vil tage ansvar i forhold til satspuljeforhandlingerne. Derfor ville det jo være mere naturligt, at fru Anne Baastrup havde tilbudt DF at blive en del af førtidspensionskredsen, så man reelt set kunne diskutere det her med at tage ansvar.

Derfor vil jeg blot høre hr. Bøgsted, om DF, hvis, såfremt SF skulle komme på sådan nogle fantastiske tanker, også ville være interesseret i at gå ind og dermed så virkelig have mulighed for at diskutere de her emner.

Kl. 19:37

#### Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:37

#### Bent Bøgsted (DF):

Jamen Dansk Folkeparti har faktisk forespurgt, om vi kunne komme med i forliget om førtidspension. Det er vi flere gange blevet nægtet af Socialdemokratiet og SF. Derfor er det svært for os at forestille os, at der bliver lukket op igen.

Vi har lukket op for, at Socialdemokratiet kunne komme med i arbejdsmiljøforliget. Kort efter blev der sagt: Nej, Dansk Folkeparti kan ikke komme med i forliget om førtidspension. Vi var meget imødekommende på det område, men så fik vi en kold skulder: Nej, I kan ikke komme med i førtidspensionsforliget. Så er det klart, at Dansk Folkeparti selvfølgelig også begynder at stritte imod at lukke nogle ind i andre forlig. Men sådan er det. Vi er blevet nægtet adgang til førtidspensionsreformen, selv om regeringen har ønsket, at Dansk Folkeparti skulle med.

Kl. 19:38

#### Formanden :

Tak til hr. Bent Bøgsted. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Kl. 19:38

(Ordfører)

#### Anne Baastrup (SF):

Enhedslisten kommer med en stribe rigtig gode og solidariske forslag. Vi har naturligvis diskuteret hele beslutningsforslaget i SF og har valgt at prioritere det, som vi mener kan finansieres her og nu, nemlig merudgiftsydelsen, der skal fortsætte efter det fyldte 65 år.

Vi støtter til fulde handicappede, når de siger, og citerer jeg fra en artikel i Handicap-nyt:

Joken blandt medlemmer lyder, at vi glæder os til folkepensionen, for så bliver vi jo ifølge dansk lov raske, og vores handicap forsvinder som dug for solen. Det er jo desværre ikke tilfældet. Man fortsætter med sit handicap.

Da vi gennemførte førtidspensionsreformen, og jeg føler altså stadig væk, at det var i 1999-2000 med virkning fra 1. januar 2001, havde vi netop diskussionen om, hvad man gør, efter at man er fyldt 65 år. Der havde vi jo den gamle førtidspension, som havde taget højde for, hvad det er for nogle ydelser, man har brug for, når man får folkepension. Men det var der ikke taget højde for i den nye før-

tidspension. Der blev givet håndslag blandt forligsparterne om, at vi skulle tage stilling til det, når vi havde fundet pengene.

Jeg oplever, at den tid er kommet nu. Det er relativt få penge. Hvis vi tager gruppen af førtidspensionister, og hvis vi i øvrigt sætter en eller anden form for fast ramme for, hvad det er for et beløb, er det ganske overskueligt, og vi vil – igen – fremsætte det i forbindelse med satspuljeforhandlingerne. Jeg tror bl.a. på baggrund af den her meget åbne diskussion, som vi har haft her i aften, at der vil være en positiv indstilling blandt forligsparterne, til at det her problem skal løses. For mennesker er det ganske voldsomt at gå fra førtidspension med merudgiftsydelsen til den helt nøgne folkepension med de forskellige tillæg, man måtte have.

Kl. 19:41

#### Formanden :

Tak til fru Anne Baastrup. Så er det fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 19:41

(Ordfører)

#### Vivi Kier (KF):

Hvis jeg sagde ja til det her forslag, som det ligger, ville det svare til at underskrive en blankocheck, og som medlem af et økonomisk ansvarligt parti gør jeg selvfølgelig ikke det.

Når man er aktiv på arbejdsmarkedet, har man mulighed for at få en god indtægt. Mennesker, der grundet et handicap bliver sat uden for arbejdsmarkedet, har vi spændt et socialt sikkerhedsnet ud under i form af en anstændig indtægt. Den er anstændig, fordi vi også giver nogle kompenserende ydelser og tillæg for at modvirke alt for store forskelle i livsgrundlag. Når vi forlader arbejdsmarkedet, falder de fleste af os væsentligt i indtægtsgrundlag, og det er det, der ligger til grund for, at ydelserne ikke bare fortsætter automatisk livet ud.

Den anden del af forslaget er merudgiftsydelsen, som vi har i forbindelse med førtidspension. Merudgiften er, som også flere andre har sagt, en del af de forlig, der ligger bag den pension. Skal vi ændre på den ydelse, kræver det, at alle partier ønsker at ændre på den reform. Som andre også har nævnt, går der faktisk forhandlinger i gang om en reform af førtidspensionen til efteråret.

Alt i alt står vi med et forslag med mange flotte tiltag, men hvor der på ingen måde er sat tal på. Det angives heller ikke, hvordan vi finder pengene til at realisere alle de løfter, Enhedslisten fremkommer med.

For mig er det rigtig vigtigt, at vi fortsat kan have en høj vel-færdsstandard, at der er råd til at hjælpe samfundets svageste. For at kunne det kræves et sundt og robust erhvervsliv, der tjener nogle penge. Jeg kan ikke støtte det her forslag.

Kl. 19:43

#### Formanden :

Tak til fru Vivi Kier. Og så er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 19:43

(Ordfører)

#### Jørgen Poulsen (RV):

Jeg skal sige, at vores ordfører er blevet syg og har måttet forlade salen, og derfor er jeg her.

Med forslaget pålægger Folketinget regeringen inden udgangen af 2010 at fremsætte lovforslag om at fjerne aldersgrænsen for at modtage handicapkompenserende ydelser og tillæg, således at disse ikke bortfalder, når man bliver folkepensionist.

Når man bliver folkepensionist, mister man i dag retten til fortsat at modtage de handicapkompenserende ydelser og tillæg, som man har modtaget hidtil. Det betyder, at den enkelte folkepensionist hele tiden skal søge kommunen om hjælp til at få dækket de ekstra udgifter, der følger med dennes handicap.

Vi finder derfor forslaget meget sympatisk og rimeligt, og vi tror også på, at det vil reducere bureaukratiet i forbindelse med tildelingen af ydelserne. Det må vel også være rimeligt at antage, at hvis man var berettiget til disse ydelser, før man blev folkepensionist, så er man det vel også, efter man fylder 65 år. Som jeg forstår det her, så går handicap ikke helt væk, bare fordi man holder fødselsdag.

Imidlertid skal jeg summere op, at da det desværre er et af de forslag, som vi ikke har finansieret på vores finanslovsforslag, så kan vi ikke støtte forslaget nu, uanset hvor sympatisk det måtte være. I øvrigt ville det være rart at få oplyst, hvad omkostningerne ville være.

Kl. 19:45

#### Formanden :

Tak til hr. Jørgen Poulsen. Og så er det fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 19:45

(Ordfører for forslagsstillerne)

**Line Barfod (EL):**

Jeg vil gerne takke for debatten og den overvejende positive modtagelse af forslaget. Det lyder jo, som om der faktisk kan skabes et stort flertal i hvert fald for at sikre, at merudgiftsydelsen fortsætter, også når man er kommet på folkepension. Som adskillige ordførere har været inde på, er det meget svært for folk, der er handicappede, at tro på, at de pludselig bliver raske den dag, de fylder 65 år. Det er der i hvert fald indtil nu ikke nogen kendte eksempler på, og selv om regeringen mener, den kan mange ting, så har jeg heller ikke hørt regeringen udstede løfter om, at man pludselig kan gøre folk raske, når de bliver 65 år. Så der vil i allerhøjeste grad være behov for, at folk fortsat får handicapkompenserende ydelser, så de har mulighed for at leve et aktivt socialt liv.

Vi hørte også klart fra ministeren, at vi ikke skal have aldersdiskrimination i samfundet. Det lyder jo fint, og det må vel betyde, at hvis vi kan dokumentere, at det er aldersdiskriminerende, at en handicapkompenserende ydelse stopper, når man bliver pensionist, så må regeringen jo også være indstillet på at afskaffe den.

Ministeren sagde så, at hvis en ydelse, som folk havde fået, før de blev 65 år, blev videreført for de mennesker, efter at de var fyldt 65 år, så ville det være diskrimination i forhold til dem, der fik et handicap, efter at de var blevet 65 år, men jeg går ud fra, at ministeren har den holdning, at hvis man har brug for en handicapkompenserende ydelse og det behov først opstår, efter at man er blevet 65 år, så skal man også have den hjælp. Nøjagtig ligesom man for nogle år siden gjorde op med, at man dengang ikke udførte større omfattende operationer på mennesker, der havde nået pensionsalderen, mens man i dag laver en konkret personlig vurdering af, om det for den enkelte vil være en hjælp at foretage operationen, og ikke har en aldersgrænse på operationer, så må det samme jo gælde i forhold til handicapkompenserende ydelser: at har man behov for en handicapkompenserende ydelse, så har det ikke noget med ens alder at gøre, så har det noget med ens behov at gøre.

Flere har været inde på problemerne med, at vi har to førtidspensionsordninger kørende, og der er ingen tvivl om, at vi mener, der er stort behov for, at man kommer det roderi til livs. Vi har adskillige gange foreslået, at alle, der er på den gamle ordning, skal have mulighed for at komme over på den nye ordning, og så skal man selvfølgelig sikre, at det er der ikke nogen der kommer til at lide et tab på grund af.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Orla Hav, der sagde, at vi i det hele taget har behov for at se på pensionsområdet og se på, om folk faktisk får nogle ydelser, de kan leve af. Det synes jeg ville være vældigt fornuftigt hvis man kom i gang med at se på, så vi kan sikre, at vores pensionister får en ydelse, de kan leve af.

Så sagde hr. Bent Bøgsted, at det jo var et spørgsmål om, hvad Dansk Folkeparti kunne få igennem i finansloven, og der må man jo

så konstatere, at det er et spørgsmål om politisk prioritering. Dansk Folkeparti er jo f.eks. sidste gang kommet igennem med, at man gerne ville have børn i fængsel. På trods af den massive modstand, der indtil da havde været hos regeringspartierne mod at sænke den kriminelle lavalder, så var det så vigtigt for Dansk Folkeparti, at man kom igennem med kravet om, at børn skal i fængsel og have fodlænker på, og det har man åbenbart vurderet var vigtigere at få igennem end spørgsmålet om at sikre de handicappede, at de ikke mister deres handicapkompenserende ydelser, når de fylder 65 år. Så det er altså et spørgsmål om politisk vilje, et spørgsmål om, hvad man vil. Og vi håber, at det med det flertal, der har givet sig til kende i dag i forhold til at fortsætte merudgiftsydelsen også efter de 65 år, faktisk bliver muligt også at få det omsat til virkelighed, så de handicappede ikke længere skal opleve, at de mister den ydelse, de har så stort behov for for at kunne leve et ordentligt liv.

Så jeg er vældig glad for debatten i dag og håber, at det så også vil lykkes at omsætte det til virkelighed.

Kl. 19:49

#### Formanden :

Tak til fru Line Barfod.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget.

Det har Folketinget godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

#### 11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 196:

#### Forslag til folketingsbeslutning om opkrævning og modregning af kommunernes tilbagebetalingskrav for offentlige ydelser.

Af Line Barfod (EL) m.fl.  
(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 19:50

#### Forhandling

#### Formanden :

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, bliver beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:50

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag inden udgangen af 2010, der indebærer, at kommunernes opkrævning og modregning af tilbagebetalingskrav for offentlige ydelser på alle områder bliver omfattet af inddrivelseslovens regler, der gælder for statens inddrivelse af offentlig gæld. Efter forslagsstillerens opfattelse vil forslaget sikre, at der på alle områder tages hensyn til betalingsevne efter inddrivelsesloven, når kommunerne skal træffe afgørelse om opkrævning af tilbagebetalingskrav.

Jeg vil gerne indledningsvis henvise til, at al inddrivelse af offentlig restance som en del af regeringens aftale med Dansk Folkeparti om kommunalreformen blev samlet under Skatteministeriet pr. 1. november 2005. Formålet var at opnå en mere effektiv offentlig restanceinddrivelse. Reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige er blevet harmoniseret ved flere tiltag gennem de sidste år, og resultatet er en mere ensartet inddrivelsesprocedure for offentlig gæld.

Det er således et område, som regeringen har prioriteret højt og fortsat prioriterer højt.

Samtidig vil jeg henvise til, at det direkte fremgik af det lovfor-slag, der samlede inddrivelsen af offentlige restancer, at det ikke var hensigten at begrænse fordringshavernes – det vil så altså i det her tilfælde sige kommunernes – adgang til at foretage modregning, hvis der var hjemmel hertil efter regler i særlovgivning eller som følge af retspraksis.

Men lad os tale om det grundlæggende i problemstillingen. Ud-gangspunktet for opkrævning og inddrivelse er jo, at borgeren har fået udbetalt for meget fra det offentlige. Der kan være tale om dob-beltforsørgelse i en periode, eller at borgeren har undladt at oplyse om indtægtsstigninger, der medfører, at borgeren har fået udbetalt for meget i f.eks. boligstøtte. Jeg håber da, at vi alle sammen er eni-g om, at borgeren i sådan et tilfælde skal tilbagebetale det beløb, som borgeren har fået udbetalt med urette, og hvor det f.eks. skyldes manglende overholdelse af oplysningspligten fra borgerens side.

Samtidig er der fastsat nogle grænser for, hvornår man kan kræve tilbagebetaling. Der er således fastsat regler for, hvornår kommuner yder henstand med tilbagebetaling. Det er skyldnere, der har modta-get kontanthjælp eller starthjælp, der omfattes af disse regler. Det vil sige, at man ser på skyldnerens forsørgelsesydelse. Til sammenlig-ning er boligstøtte ikke en forsørgelsesydelse, men støtte til betaling af en konkret boligudgift. Selv om boligstøtte ydes til personer med lav indkomst, kan man ikke automatisk gå ud fra, at en boligstøtte-modtagers tilbagebetalingsevne er så ringe, at der som hovedregel skal ydes henstand med tilbagebetalingen. Hvis en borger har fået for meget i boligstøtte, kræves pengene tilbage, og kommunen kan gennemføre tilbagebetalingen ved at foretage modregning i den fremtidige boligstøtte. Men kommunen kan ikke foretage modreg-ning af den for meget udbetalte boligstøtte i f.eks. kontanthjælp. Dermed er forsørgelsesydelsen ikke berørt.

Det er også sådan, at de gældende regler ikke er til hinder for, at kommunerne i forbindelse med afgørelser om tilbagebetaling af bo-ligstøtte kan beslutte, at tilbagebetalingen sker med rimelige afdrag i forhold til den pågældendes økonomi, også når tilbagebetalingen sker ved modregning.

Med hensyn til børnefamilieydelse er det fastsat, at eventuelle re-stancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud kan modregnes i op til halvdelen af ydelsen. Her er der i reglerne taget stilling til, at der ikke kan modregnes i hele ydelsen.

Med reglerne om inddrivelse er der taget et rimeligt hensyn til borgerens forsørgelsesmæssige situation. Områder som f.eks. bolig-støtte og børnefamilieydelse er ikke omfattet af inddrivelsesloven, og der er enten begrænsning af adgangen til at gennemføre modreg-ning eller mulighed for at tage hensyn til borgerens økonomi. Derfor synes jeg ikke, at der er grundlag for, at kommunernes opkrævning og modregning af tilbagebetalingskrav for offentlige ydelser på alle områder bliver omfattet af inddrivelseslovens regler. På den bag-grund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 19:55

**Formanden :**

Tak. Der er korte bemærkninger, og det er fra fru Line Barfod.

Kl. 19:55

**Line Barfod (EL):**

Jeg forstår bare ikke helt begrundelsen. For ministeren har med hjælp fra Skatteministeriet skriftligt over for mig – bl.a. i svaret på spørgsmål 231 i Socialudvalget – svaret, at man ikke kan inddrive penge i en kontanthjælpsmodtager- eller en førtidspensionistind-komst, fordi de ikke har råd til at betale. Men man kan altså godt la-ve modregning i deres boligstøtte. Og så er det bare, jeg spørger: Mener ministeren, at det for en enlig mor f.eks. gør nogen forskel

med hensyn til betalingsevnen, om man inddriver 1.500 kr. om må-neden i hendes kontanthjælp eller i hendes boligstøtte?

Kl. 19:56

**Formanden :**

Ministeren.

Kl. 19:56

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Jamen jeg mener, at der med de regler, der er nu, er taget rimeligt hensyn til borgerens forsørgelsesmæssige situation. Det var sådan set det, hele talen handlede om. Derfor er det også sådan, at f.eks. områder som boligstøtte og børnefamilieydelse jo ikke er omfattet af inddrivelsesloven, og at der enten er begrænsning på adgangen til at gennemføre modregning eller mulighed for at tage hensyn til borge-rens økonomi. Med det synes jeg netop, at man tager hensyn til den situation, som borgeren er i.

Men jeg går også ud fra, at fru Line Barfod og Enhedslisten har det sådan, at der skal ske tilbagebetaling – selv om man jo indimel-lem godt kan blive lidt i tvivl, om fru Line Barfod og Enhedslisten overhovedet mener, at det skal tilbagebetales, hvis en borger har fået for meget fra det offentlige.

Kl. 19:57

**Formanden :**

Fru Line Barfod.

Kl. 19:57

**Line Barfod (EL):**

Jeg synes i allerhøjeste grad, at man skal tilbagebetale det, man skyl-der det offentlige, og jeg synes også, de multinationale selskaber og alle de andre, der ikke betaler skat, skal betale skat – men kun hvis man har pengene. Og det er her, jeg ikke forstår regeringens begrun-delse. For regeringen har meget eksplicit i reglerne om inddrivelse og i de svar, jeg også har fået på mine spørgsmål, sagt, at det afgø-rende er, at man har betalingsevne. Hvis man ikke har betalingsevne, skal man ikke betale, før man forhåbentlig kommer i arbejde og får betalingsevne.

Nu prøver jeg at spørge ministeren igen, for jeg fik ikke noget svar før: Mener ministeren, at det gør nogen forskel i den enlige mors betalingsevne – altså hvor mange penge hun har råd til at beta-le af på gæld, hvis hun også skal have råd til at købe mad – om man tager 1.500 kr. i hendes kontanthjælp eller tager 1.500 kr. i hendes boligstøtte?

Kl. 19:58

**Formanden :**

Ministeren.

Kl. 19:58

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Jeg ved ikke, hvad det er, fru Line Barfod er ved at rode sig ud i, for nu kommer de multinationale selskaber pludselig også ind i det her. Jeg har bare ikke lige kunnet se det i beslutningsforslaget, men det kan selvfølgelig være, at der er noget, jeg fuldstændig har overset. Jeg troede sådan set ikke, at det var den diskussion, vi var i gang med nu.

Jeg kan i det hele taget sige det så klart, at når der kan tages hen-syn, er det jo netop den mulighed, som kommunerne har, altså at der kan tages hensyn i hvert enkelt tilfælde til netop f.eks. at lave en ri-melig afdragsordning. Jeg må sige til fru Line Barfod, at jeg bare har det sådan, at får man for meget udbetalt, skal man også betale penge- ne tilbage igen, og hele det her beslutningsforslag er gennemsyret af, at den holdning har fru Line Barfod og Enhedslisten ikke. Om det så kan undre en? Nej, det kan det måske egentlig ikke, for det er vel på



mange måder fru Line Barfods syn på offentlig forsørgelse og på samfundet i det hele taget.

Kl. 19:59

**Formanden :**

Tak til beskæftigelsesministeren. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger, og så er det fru Ellen Trane Nørby som ordfører.

Kl. 19:59

(Ordfører)

**Ellen Trane Nørby (V):**

Med beslutningsforslag nr. B 196 ønsker Enhedslisten at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag om, at kommunernes opkrævning og modregning af tilbagebetalingskrav for offentlige ydelser på samtlige områder fremover skal omfattes af inddrivelseslovens regler for statens inddrivelse. Det er ikke et forslag, som vi fra Venstres side kan støtte, og vi er egentlig også lidt uforstående over for, hvad der reelt set er Enhedslistens sigte med dette forslag. For som reglerne er i dag, er det jo allerede hovedreglen, at en offentlig ydelse, der er modtaget med urette, skal tilbagebetales, og der er i inddrivelsesreglerne indsat bestemmelser for, hvornår kommunerne skal yde henstand med tilbagebetaling.

Enhedslisten fremfører, at der er helt særlige problemer knyttet til boligstøtten, men der er jo intet i de gældende regler, der er til hinder for, at kommunerne i forbindelse med helt særlige situationer kan afgøre, at tilbagebetaling skal ske med afdrag, der er rimelige i forhold til den pågældendes økonomi.

Der er jo rigtig mange ting i forslaget, der er dybt tekniske, og derfor er det selvfølgelig også noget, som vi vil kigge på med hensyn til de svar, der måtte komme under udvalgsbehandlingen. Men Venstre kan ikke støtte B 196.

Kl. 20:00

**Formanden :**

Tak. Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 20:00

**Line Barfod (EL):**

Jeg er fuldstændig enig i, at har man fået for meget udbetalt, skal man betale tilbage, hvis man kan. Regeringen har lavet en lovgivning, hvor regeringen har sagt, at man kun skal betale tilbage, hvis man kan. Hvis man f.eks. har betalt for lidt i skat og jo dermed har fået for meget af sin løn udbetalt, er reglerne meget klare. Så laves der ikke modregning i det følgende års skat; der kan man få henstand med den indregnede restskat, hvis man ikke har betalingsevne. Der bruger SKAT de regler, som regeringen har vedtaget om, at man skal have betalingsevne. Og det er det, der bare undrer mig: Hvorfor har man lige præcis undtaget de to steder, boligstøtte og børnefamilieydelse, mens man ikke har undtaget alle mulige andre områder? Der gælder regeringens inddrivelseslov; der siger man at der skal ses på betalingsevnen.

Kl. 20:01

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 20:01

**Ellen Trane Nørby (V):**

Men der er jo generelt i inddrivelsesreglerne indsat bestemmelser for, hvornår kommunerne skal yde henstand med tilbagebetaling, og hvis vi kigger på de to specifikke ting, kan vi se, at der også i forhold til børnefamilieydelse er fastsat eventuelle restancer i forhold til dag- og klubtilbud, som kan modregnes med op imod halvdelen. Og i forhold til boligstøtten er der, som jeg også sagde i min ordførertale, jo heller ikke noget til hinder for, at kommunerne i særlige

tilfælde kan gå ind og beslutte, med hvilken hastighed tilbagebetalingen skal ske og med hvilke typer af fradrag.

Kl. 20:02

**Formanden :**

Fru Line Barfod.

Kl. 20:02

**Line Barfod (EL):**

Jamen igen: Det, som undrer mig, og som jeg ikke synes jeg får svar på, er, at man, hvis det nu er kontanthjælp, som nogen har fået for meget udbetalt af, så ikke kan gå ind og trække det i kontanthjælpen, og den boligstøtte, som nogen har fået for meget, kan heller ikke trækkes i kontanthjælpen. Den kan modregnes i boligstøtten. Men for den enlige mor på kontanthjælp gør det jo ingen forskel, om man modregner de 1.500 kr. i kontanthjælpen eller i boligstøtten.

Regeringen har fastsat nogle regler, der siger, at man skal have betalingsevne, før man skal betale af på gælden, men lige de to ting, nemlig modregning i børnefamilieydelse og i boligstøtte, er undtaget. Og det er bare det, jeg beder om en forklaring på, i forhold til alle de andre områder, hvor man har sagt, at der skal betalingsevne-princippet gælde.

Kl. 20:02

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 20:02

**Ellen Trane Nørby (V):**

Jamen jeg er glad for, at vi er enige om, at udbetalinger, der er udbetalt med urette, skal tilbagebetales, og at det er det gældende princip, der er. Som jeg sagde i min ordførertale, er der jo ingenting i de gældende regler, som er til hinder for, at kommunerne i særlige tilfælde, ud fra den pågældendes økonomi, kan gå ind og vurdere, i hvilken takt og med hvilke rimelige afdrag en tilbagebetaling af bl.a. boligstøtte skal ske.

Så der er jo allerede i dag en fleksibilitet i reglerne i forhold til, at kommunerne kan gå ind og vurdere det, og det er også derfor, jeg, som jeg sagde i min ordførertale, er lidt uforstående over for, hvad der egentlig er sigtet med Enhedslistens forslag, men det håber jeg selvfølgelig jeg kan blive klogere på i udvalgsbehandlingen.

Kl. 20:03

**Formanden :**

Tak til fru Ellen Trane Nørby, og så er det hr. Orla Hav som ordfører.

Kl. 20:03

(Ordfører)

**Orla Hav (S):**

Igen skal jeg fra socialdemokratisk side sige, at vi faktisk synes, det er et udmærket forslag, som Enhedslisten har fremsat. Vi ved, at der desværre er rigtig mange mennesker, der i disse år oparbejder gæld, også til det offentlige. Vi har i dagens debat om fattigdom med al ønskelig tydelighed fået illustreret, at det er et problem i det danske samfund. Derfor er det også afgørende, at der er gennemskuelige og kendte regler for, hvordan inddrivelse af gæld skal foregå.

Så forekommer det også os lidt underligt, at der gælder forskellige regelsæt i i øvrigt sammenlignelige situationer. Er gælden opstået i forhold til kommunen, gælder der ét sæt spilleregler, og er gælden til det offentlige opstået over for staten, gælder reglerne om det, der med et meget langt ord hedder restanceinddrivelsesmyndighed. Forskellen er, så vidt jeg har kunnet konstatere, at i den ene situation, nemlig hvis det er gæld til staten, skal man lave en beregning på, om

der er det nødvendige rådighedsbeløb for den enkelte familie, mens man ikke er forpligtet til det, når det er gæld til kommunen.

Vi synes, det er ret afgørende, at man tager udgangspunkt i den enkelte families tarv og ve og vel. Muligvis kan det jo være årsagen til en del af de udsætninger, der finder sted i hele boligsektoren, at man ikke har en forpligtelse til at se efter, at der er det nødvendige rådighedsbeløb, så familien kan klare dagen og vejen. Ingen har en interesse i, at familier udstødes af deres boliger, men alle har en interesse i, at man finder mindelige ordninger, som sikrer, at familier kan klare dagen og vejen og de forpligtelser, der følger med.

Det er jo hævet over enhver tvivl, at man selvfølgelig skal tilbagebetale det, man ikke har fået med hjemmel i lovgivningen, men der skal tages hensyn til børn og til, at familien kan bevares intakt. Vi synes, det er lidt ærgerligt, at regeringen og tilsyneladende også Venstres ordfører sætter sig lidt op på den høje hest og siger, at det her har vi bare regler for, når der givet er uhensigtsmæssigheder.

Så vi vil sådan set gerne være med til at støtte Enhedslisten i at nå så langt frem med det her som overhovedet muligt. Og er det ikke muligt i den her regerings tid, kan vi jo håbe på bedre tider efterfølgende.

Kl. 20:06

**Formanden :**

Tak til hr. Orla Hav. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Kl. 20:06

(Ordfører)

**Hans Kristian Skibby (DF):**

Det fremgår af inddrivelsesloven på en lang række områder, at de her kommunale fordringer kan inddrives ved lønindeholdelse. Det drejer sig eksempelvis om kontanthjælp, børnefamilieydelse, boligstøtte, boligtilskud og sygedagpenge. Ligeledes beskriver inddrivelsesloven en række afgrænsninger af, hvor man normalt kan og ikke kan foretage lønindeholdelse. F.eks. kan der normalt ikke foretages lønindeholdelse af kontanthjælp, starthjælp, introduktionsydelser, pensioner og orlovsydelser. Derimod er der ikke en lignende generel fritagelse i de tilfælde, hvor en person uretmæssigt har fået udbetalt for meget boligstøtte og i sager om eksempelvis manglende daginstitutionsbetalinger.

I Dansk Folkeparti vil vi trods alt godt stå på mål for den nuværende lov på området, og vi mener ligesom ministeren, at det faktisk allerede i dag er muligt for kommuner at bestemme en rimelig afdragsordning med respekt for skyldnernes p.t. økonomiske situation, også i de sager, hvor det drejer sig om uberettiget boligstøtte og manglende betaling for brug af kommunale daginstitutionsordninger.

Med de ord kan Dansk Folkeparti ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 20:07

**Formanden :**

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 20:07

**Line Barfod (EL):**

Jeg ville bare gerne høre forklaringen fra Dansk Folkepartis ordfører på, hvorfor Dansk Folkeparti mener, at det er rimeligt, at man, når det gælder modregning i børnefamilieydelse og boligstøtte, ikke skal følge de regler om inddrivelse, der gælder i alle andre sammenhænge. F.eks. i forhold til restskat, i forhold til for meget udbetalt kontanthjælp og i forhold til en række andre ydelser, folk har fået for meget udbetalt af, skal der ses på den enkeltes tilbagebetalingsevne, men lige præcis når det gælder boligstøtte og børnefamilieydelse, har man altså sagt, at her skal der overhovedet ikke ses på, hvilken

betalingsevne den enkelte har. Jeg skal bare høre, hvorfor Dansk Folkeparti støtter den forskel.

Kl. 20:08

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 20:08

**Hans Kristian Skibby (DF):**

Tak. Jamen jeg synes jo egentlig, at jeg har prøvet at svare på det spørgsmål, som fru Line Barfod stiller endnu en gang. Det har jeg jo gjort ved at sige, at sådan som jeg har forstået den nuværende lovgivning, har kommunerne faktisk allerede i dag mulighed for at lave ganske sobre afbetalingsordninger for de personer, som uretmæssigt har benyttet sig af eksempelvis de to forhold, som fru Line Barfod nævner, nemlig boligstøtte eller det, at man ikke har betalt for at få sine børn passet i daginstitution. Det er nogle helt grundlæggende ting, som jeg synes er simpel logik at man selvfølgelig skal betale for, i forbindelse med at man frekventerer de her offentlige ordninger.

Jeg kan ikke lade være med at nævne, at vi jo har mange kommuner, hvor man styrker indsatsen imod netop den her type socialt bedrageri. Senest har jeg læst, at en kommune som Fredericia Kommune jo faktisk i 2009 har inddrevet 8 mio. kr. ved at gå ind og kigge på de her ting ved at samkøre registre og sikre sig, at man ikke har så meget økonomisk svindel med de sociale kasser.

Kl. 20:09

**Formanden :**

Fru Line Barfod.

Kl. 20:09

**Line Barfod (EL):**

Hvis Dansk Folkepartis ordfører mener, at de her tilbagebetalingskrav opstår på grund af socialt bedrageri, så kan jeg bedre forstå holdningen hos Dansk Folkeparti, men det er jo en meget, meget lille del af kravene, der skyldes socialt bedrageri. Når folk ikke er i stand til at betale for deres daginstitutionsplads eller ikke får det gjort, er det meget, meget sjældent, at det er socialt bedrageri. Der er nogle få sager, og dem skal vi forfølge. Men i langt de fleste tilfælde er det jo, enten fordi folk ikke har råd, eller fordi de har kludder i betalingerne.

Der er det bare, jeg spørger: Hvorfor mener Dansk Folkeparti, at man her ikke skal se på folks betalingsevne, når de skal betale tilbage, mens DF mener, at når det gælder restskat – og her kan der også være masser af forskellige grunde til, at folk ikke har betalt den skat, de skulle – skal man se på den enkeltes betalingsevne, i forhold til om de har råd til at betale tilbage i den takt, der kræves?

Kl. 20:10

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 20:10

**Hans Kristian Skibby (DF):**

Som jeg også sagde i min ordførertale, synes jeg, der er god og sund fornuft i det her, bl.a. hvad angår det, som spørgeren også selv nævner, nemlig at man vælger ikke at betale for sine børns pasning i daginstitution. For mange af dem, som netop er i en social situation, hvor de ikke har mulighed for at betale, sådan som spørgeren siger, så er der jo faktisk en ganske udviklet friordning, hvor de får enten en friplads eller en delvis friplads til deres børn, som bliver passet. De her persongrupper får jo af gode grunde ingen regning, når de enten har gratis daginstitutionsplads eller betaler nedsat takst.

Så jeg anerkender ikke spørgerens indgangsvinkel til det her. Jeg synes, at det må være sund fornuft, at man skal betale tilbage, hvis det viser sig, at man ikke har betalt sine regninger, og at man ikke har til sinde at overholde eksempelvis reglerne om boligstøtte, med hensyn til om det er noget, man skal have. Man skal jo også med den oplysningspligt, der er, gøre opmærksom på det, hvis man lige pludselig stiger i løn og dermed uretmæssigt har fået boligsikring. Så er det logisk, at man selvfølgelig skal betale den boligsikring tilbage. Det synes vi ligger ganske klart defineret i den nuværende lovgivning.

Kl. 20:11

**Formanden :**

Tak til hr. Hans Kristian Skibby. Vi går videre i ordførerrækken, og det bliver så fru Vivi Kier.

Kl. 20:11

(Ordfører)

**Vivi Kier (KF):**

Lad mig starte med at sige, at jeg faktisk ikke synes, at det her beslutningsforslag lige var så nemt at gennemskue, med hensyn til hvad det var, man egentlig ville opnå fra Enhedslistens side. Men da jeg også sad i salen det meste af dagen i går, og det gjorde fru Line Barfod også, benyttede jeg mig af lejligheden til lige at høre, hvad det var, der lå bag forslaget.

Lad mig derefter tilkendegive, at jeg er helt på linje med ministeren, men det oplever jeg egentlig også at forslagsstillerne er, med hensyn til at naturligvis skal for meget udbetalt ydelse betales tilbage. Der, hvor problemet opstår, er i forhold til boligstøtte, hvor forslagsstillerne ikke mener, at der finder en vurdering af betalingsevnen sted. Når jeg går ind og studerer det her lidt nøjere, synes jeg rent faktisk, at der står i alle de her regler, at kommunerne har mulighed for at tage visse hensyn til borgerens økonomi ved at fastsætte en rimelig afdragsordning. Så i virkeligheden skulle alt jo i bund og grund være i den skønneste orden.

Så helt overordnet må jeg sige, at jeg ikke kan støtte forslaget, som det ligger her, men jeg vil meget gerne i udvalgsarbejdet være med til at se på og spørge, om ministeren eventuelt over for kommunerne kunne præcisere den her regel med, at kommunerne har mulighed for at tage visse hensyn til borgerens økonomi ved at fastsætte nogle rimelige afdragsordninger. Hvis det kan være til nogen nytte, deltager jeg gerne i det.

Kl. 20:13

**Formanden :**

Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 20:13

**Line Barfod (EL):**

Jamen det er fint nok at spørge kommunerne, om de ikke nok vil tage nogle større sociale hensyn. Det, jeg ikke helt forstår, er, hvad ordføreren mener er begrundelsen for, at man lige præcis på de to områder – boligstøtte og børnefamilieydelse – skal have nogle helt andre regler end på alle de andre områder. Hvorfor er det, at man, når det gælder tilbagebetaling til det offentlige af restskat, af kontanthjælp, af en række andre ydelser, skal tage hensyn til den enkeltes betalingsevne, men at man, lige præcis når det gælder boligstøtte og børnefamilieydelse, ikke skal tage hensyn? Jeg er med på, at man kan tage hensyn, men man skal ikke tage hensyn, og der spørger jeg bare: Hvorfor mener ordføreren, at der skal være den forskel?

Kl. 20:14

**Formanden :**

Ordføreren.

**Vivi Kier (KF):**

Man lavede hele den nye lovgivning, som jeg lige har stået og kigget i, i – jeg mener det var – 2005 eller 2006, om hele den her nye indrivesforretning, og jeg skal blankt erkende, at jeg ikke har sat mig ned og læst hver detalje. Så jeg skal ikke kunne sige, hvad der har ligget til grund for det. For mig er det allervigtigste, at kommunerne faktisk har mulighed for at tage hensyn, og jeg har en fornemmelse af, at Enhedslisten, når de fremsætter det her beslutningsforslag, måske har den opfattelse, at der er nogle borgere, som synes, at det her er et problem. Det er derfor, jeg spørger, om vi måske kunne blive enige om at bede ministeren præcisere over for kommunerne, at de har mulighed for at tage hensyn, også i de tilfælde.

Kl. 20:14

**Formanden :**

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 20:14

**Line Barfod (EL):**

Det er klart, at jeg fremsætter forslaget på baggrund af en lang række henvendelser fra borgere, der bliver dybt frustrerede, også fordi de jo har set alt det, der trods alt har været fremme i forbindelse med de nye regler, regeringen har lavet, om, at man ikke skal betale, hvis man ikke har råd. De oplever, at der ikke må trækkes i deres kontanthjælp, men i stedet bliver der så modregnet i boligstøtten, og det gør altså ingen forskel for den enlige mor, om hun mister 1.500 kr. om måneden, ved at der bliver trukket i hendes kontanthjælp, eller ved at der bliver modregnet i hendes boligstøtte. Det griber lige meget ind i, hvor mange penge hun har til at betale husleje og mad for, og derfor er det et socialt problem.

Vi oplever, at der er kommuner, der ikke tager det hensyn. Det er fint at præcisere, men det var jo ikke nok på alle de andre områder. Der har man ikke nøjedes med at præcisere. Der har man lavet nogle klare regler, fordi man ønskede at sikre en reel inddrivelse, som også var fair.

Kl. 20:15

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 20:15

**Vivi Kier (KF):**

Jeg synes ikke, at jeg kan tilføje så meget nyt. Jeg kan konstatere, at vi begge jo er enige om, at har man fået for meget udbetalt af en offentlig ydelse, skal det selvfølgelig betales tilbage. Samtidig kan vi også konstatere, at kommunerne har mulighed for at tage visse hensyn. Det er der så åbenbart nogle kommuner der ikke gør, og jeg vil gerne medvirke til, at vi præciserer, at kommunerne skal tage hensyn, sådan at der bliver lavet en rimelig afdragsordning.

Kl. 20:16

**Formanden :**

Tak til fru Vivi Kier. Så ved jeg ikke, om hr. Jørgen Poulsen også er ordfører her? Det er hr. Jørgen Poulsen, værsgo.

Kl. 20:16

(Ordfører)

**Jørgen Poulsen (RV):**

Det her forslag pålægger regeringen inden udgangen af 2010 at fremsætte de nødvendige lovforslag, således at kommunernes opkrævning og modregning af tilbagebetalingskrav for offentlige ydelser på alle områder bliver omfattet af de regler, der gælder for statens inddrivelse af offentlig gæld. Man vil altså lukke et hul i forhold til kommunernes opkrævning af offentlig gæld, sådan at al modreg-

ning i offentlige ydelser, f.eks. i boligstøtte og børnefamilieydelse, sker efter inddrivelseslovens regler. Det betyder, at der skal tages samme hensyn til betalingsevne, som inddrivelsesloven tilsiger. Det synes vi i Det Radikale Venstre umiddelbart er positivt, og vi synes, at det er helt rimeligt at få ensartede regler på det her område, så vi støtter forslaget.

Kl. 20:17

**Formanden :**

Tak til hr. Jørgen Poulsen. Så er det fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 20:18

(Ordfører for forslagsstillerne)

**Line Barfod (EL):**

Jeg skal starte med at sige, at SF's ordfører ikke kunne være til stede i dag, men at SF støtter forslaget.

Så vil jeg gerne takke for debatten. Det ser ud til, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke umiddelbart vil være med til at ændre på reglerne, men der er i hvert fald tilslutning til, at vi får lukket det her hul, når vi får et nyt flertal.

Jeg vil gerne slå fast, som jeg også sagde under debatten, at hvis man får for meget udbetalt fra det offentlige, skal man selvfølgelig betale det tilbage; det gælder, uanset om det er restskat, fordi man har betalt for lidt i skat, i forhold til hvad man egentlig skulle, om man har fået for meget i kontanthjælp, for meget i landbrugsstøtte, for meget i boligstøtte eller bankstøtte, eller hvad det nu kan være for noget støtte, man har fået. Hvis man har fået for meget, skal man naturligvis betale det tilbage. Det er der ingen tvivl om, og så ser vi bort fra det problem, der er i, at hvis man har fået for lidt, får man det jo ikke efterbetalt.

Så er der nogle, der har været inde på det med socialbedrageri. Der er nogle få, der snyder med ydelserne, og dem skal man i den grad komme efter, for det er et problem for hele opbakningen til vores velfærd, at der er nogle, der snyder; dem skal vi komme efter, og de skal selvfølgelig betale tilbage, det er der slet ingen tvivl om. Men for langt, langt de fleste af dem, der kommer til at skyldes det offentlige penge, har det intet at gøre med socialbedrageri. Jeg ved ikke, hvor mange her der har været inde at se på boligstøttereglerne eller har prøvet at modtage boligstøtte, men de vil kunne se, at det er nogle af de mest udviklede regler, vi har overhovedet; de regler er simpelt hen ikke til at finde ud af, og der bliver lavet en ny beregning hver måned. Det er nærmest umuligt at sørge for, at man får den korrekte boligstøtte hver måned, og derfor er der jævnligt reguleringer op og ned. Hvis man har fået for lidt boligstøtte udbetalt, får man ikke noget efterbetalt fra myndighederne, men har man fået for meget udbetalt, så skal man selvfølgelig betale det tilbage. Det samme gælder i forbindelse med daginstitutioner; der er rigtig mange familier, der får delvis friplads til daginstitution. Det betyder også, at deres beregning ændres hver måned – hvis det, der skal betales til daginstitutionen, ændres, eller hvis deres indtægter ændres, og der er rigtig mange, der har nogle svingende indtægter. Derfor ændres det også måned for måned, hvor meget man skal betale, og derfor er det meget nemt at komme til at være i en situation, hvor man har fået betalt for lidt i daginstitution, i forhold til hvad man skulle betale.

Så er spørgsmålet, når man så skylder det offentlige penge: Hvilke muligheder skal det offentlige have for at opkræve de penge? Der har regeringen faktisk for nogle år siden valgt – og jeg synes, det er en af de gode love, som denne regering har gennemført, og jeg har rost den lovgivning mange gange – at lave en meget ensartet lovgivning for inddrivelse. Man har sagt: Vi skal bruge kræfterne på at inddrive offentlig gæld hos dem, der har råd til at betale, altså i stedet for at gå efter en hel masse skyldnere, som ikke kan betale, skal vi gå efter de skyldnere, der kan betale. Vi skal koncentrere kræfterne der, hvor der er udsigt til at få pengene ind. Det synes jeg er rigtig,

rigtig fornuftigt. Jeg har gjort reklame for den lov i flere år, når jeg har været ude at undervise.

Derfor har det også undret mig så meget at opdage, at der er de to huller i lovgivningen: at den ikke gælder i forbindelse med modregning i boligstøtte og i børnefamilieydelse for dagsinstitutionsrestance. For de familier, det rammer, er det fuldstændig underordnet, om man laver lønindeholdelsen i deres kontanthjælp eller førtidspension, eller om man går ind og laver modregningen i boligstøtten eller børnefamilieydelsen. Det er derfor, jeg synes, at man skulle lukke det hul, så man også her gik ind og lavede en vurdering af, om de havde råd til at betale eller ej. Det gør man også i forbindelse med restskat; der kan man også gå ind og lave en konkret betalingsevnevurdering og se på, om folk har betalingsevne eller ej. Og hvis man ikke har råd til at betale, betyder det jo ikke, at man slipper for gælden, for lige så snart man har råd til at betale, skal man betale, og så bliver pengene inddrevet. Men i det øjeblik, man står i en situation, hvor man ikke har råd til at betale, har man henstand, og det betyder, at man så f.eks. har råd til at betale sin husleje, fordi konsekvensen af, at man ikke betaler sin husleje, er, at hele familien bliver sat på gaden, og så bliver det meget, meget dyrere for samfundet.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, at regeringen og Dansk Folkeparti er så fuldstændig afvisende over for at lukke det her hul, og jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan komme noget tættere på, at der er et hul, der bør lukkes, og at det simpelt hen ikke giver mening i forhold til hele det inddrivelsessystem, man ellers har lavet, at vi har det her hul. Men det glæder mig, at vi i hvert fald, når vi får nyt flertal, kan se frem til at få lukket hullet.

Kl. 20:23

**Formanden :**

Tak, og der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 20:23

**Hans Kristian Skibby (DF):**

Tak, hr. formand. Grunden til, at jeg gerne vil stille spørgsmål, er sådan set, at fru Line Barfod siger, at det er i et fåtal af de her eksempler, at det decideret er socialt bedrageri, netop når det drejer sig om børnetilskud og boligstøtte. Der vil jeg da gerne henlede fru Line Barfods opmærksomhed på den historie, der kom i februar måned i år fra Fredericia Kommune, som jo har hentet 8 mio. kr. på socialt bedrageri. Kommunen siger faktisk, at det netop er et spørgsmål om fiktive adresser, altså at folk uretmæssigt opnår sociale tilskud ved hjælp af fiktive adresser, som typisk medfører, at man er i stand til at få forhøjet boligstøtte og samtidig få friplads i daginstitutioner osv.

Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Er det ikke lidt i modstrid med det, som ordføreren netop sagde om, at det var et fåtal? Har ordføreren nogle tal på, hvor stor en del af det her der er socialt bedrageri, og hvor meget der skyldes, at man ligesom er kommet ind i det, uden at man er klar over, at man reelt gør noget, som ikke er rigtigt?

Kl. 20:24

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 20:24

**Line Barfod (EL):**

Det, de har sagt fra Fredericia Kommune – og også de mange andre, der har øget indsatsen over for socialt bedrageri – er, at når der er nogle, der laver socialt bedrageri, er en typisk måde at lave socialt bedrageri på fiktive adresser og andet, så man kan få boligstøtte, børnetilskud og tilskud til daginstitution osv. Men det er jo ikke det samme, som at de flere hundrede tusinde mennesker, der modtager boligstøtte, og som modtager hel eller delvis friplads i daginstitution

og indimellem kommer til at få for meget, alle sammen er socialbedragere. Det er en meget lille del af de flere hundrede tusinde mennesker, der modtager den her støtte, der er socialbedragere.

Jeg har ikke de konkrete tal lige her – dem er jeg sikker på at vi kan få fra ministeren under udvalgsarbejdet – men det er en meget lille del af alle dem, der modtager støtte fra det offentlige på de her områder, der er socialbedragere. Og dem, der er socialbedragere, skal vi komme efter.

Kl. 20:25

**Formanden :**

Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 20:25

**Hans Kristian Skibby (DF):**

Som jeg forstår det, siger fru Line Barfod, at det er et fåtal, som er sociale bedragere. Ja, naturligvis er det det. Det vil jeg i hvert fald håbe det er – i forhold til de mange, mange milliarder, som vi udbetaler i boligstøtte og fripladstilbud osv.

Men spørgeren må da give os ret i, at når det gælder dem, der bliver fundet, og som viser sig uretmæssigt at have fået ekstra boligtilskud eller ekstra friplads til deres børn osv., er det faktisk en ren cul-pøs handling, at man nævner, at man bor på to forskellige adresser som forældre, at man nævner, at ens kæreste ikke bor der, hvor vedkommende reelt bor og overnatter, og at man i øvrigt glemmer at orientere om sine indkomster, f.eks. at man har fået et mere eller mindre lønnet arbejde ved siden af, som bare ikke står registreret nogen steder.

Kl. 20:26

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 20:26

**Line Barfod (EL):**

Hvis man opgiver en fiktiv adresse, hvis man er flyttet sammen med sin kæreste og ikke fortæller det, eller hvis det handler om andre af de eksempler, som ordføreren nævner, så er det socialt bedrageri, og så skal man ikke bare betale tilbage, så skal man også straffes. Så er det socialt bedrageri, men i langt hovedparten af tilfældene er det ikke det, vi snakker om.

Det seneste tal for boligstøtte, jeg har fra ministeren, er, at i 2007 var der efterregulering i 8,9 pct. af alle boligstøttesager. Som jeg sagde før, sker det, når huslejen stiger, når de andre udgifter stiger, når ens indkomst svinger. Og der er altså masser af mennesker i det her land, der har svingende indkomster. Det er måned for måned, at man går ind og beregner boligstøtten, og det er enormt indviklet.

Jeg synes, ordføreren skulle prøve at se på, hvordan man beregner boligstøtte. Der er ingen, der kan gøre det i hånden, det kan man kun på computer. Så for det store flertals vedkommende, der får en resistance, er det ikke, fordi man bevidst går ind og snyder. Det er, fordi det er umuligt at beregne.

Kl. 20:27

**Formanden :**

Så er der en kort bemærkning fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 20:27

**Ellen Trane Nørby (V):**

Tak. Fru Line Barfod kom jo med en masse beskrivelser af, hvor kompliceret boligstøttelovgivningen er, og det er helt korrekt, at der er en masse ting, der ændres løbende. Så jeg vil blot spørge fru Line Barfod, om det ikke netop burde give anledning til, at Enhedslisten og fru Line Barfod støttede ønsket om at få skabt nogle centre for objektiv sagsbehandling, sådan at det her ikke længere var et spørgs-

mål, der lå ude i den enkelte kommune, men netop var centraliseret et sted, hvor man havde fuldstændig overblik over de forskellige boligstøtteregler. For jeg deler fuldstændig fru Line Barfods beskrivelse af, at det her er enormt kompliceret lovstof.

Kl. 20:27

**Formanden :**

Ordføreren.

Kl. 20:27

**Line Barfod (EL):**

Nu er det jo en helt anden debat, hvorvidt man skal flytte sagsbehandling fra kommunerne og til nogle få steder i landet. Jeg mener, vi har dårlige erfaringer fra skatteområdet med, at folk skal rejse langt, og jeg tror, det ville blive et stort problem for mange af vores borgere, især mange af vores ældre borgere, hvis de skulle bruge 1 eller 2 dage på at rejse hen til et sted, hvor de kunne få en ordentlig vejledning om boligstøtten. Der mener jeg, at det ville være bedre, hvis vi som politikere satte os for at have en mere gennemskuelig lovgivning, så det var nemmere at finde ud af både for borgerne og for sagsbehandlerne, hvad reglerne var.

Kl. 20:28

**Formanden :**

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 20:28

**Ellen Trane Nørby (V):**

Tak. Jeg ved ikke lige, hvor mange det er, der møder op fysisk med deres boligstøtteerklæringer. Jeg tror, de fleste klarer det her enten på e-mail eller pr. telefon.

Derudover må det jo også være et spørgsmål om retssikkerhed at sikre, at der er en ensartet behandling af borgerne, særlig på det her meget komplicerede område, hvor vi ser tilfælde af, at der bliver udbetalt for meget. Og så står vi i de situationer, vi netop drøfter i dag, hvor der skal ske en inddragelse på baggrund af den ikke retmæssigt udbetalte støtte. Derfor vil jeg blot, i modsætning til hvad jeg kan høre Enhedslisten går ind for, argumentere for, at retssikkerheden for den enkelte jo er væsentlig større, hvis man får en central, objektiv sagsbehandling på boligstøtteområdet.

Kl. 20:29

**Formanden :**

Fru Line Barfod.

Kl. 20:29

**Line Barfod (EL):**

Det er jo noget, vi har brugt noget tid på i Kommunaludvalget. Vi har haft foretræder, og vi skal diskutere det videre i Kommunaludvalget. Jeg mener, at retssikkerhed i høj grad handler om at have nogle gennemskuelige regler, der er til at forstå for borgerne, og jeg mener, det også handler om, at man har en mulighed for at møde op fysisk og få en ordentlig vejledning. Så der er mange forskellige parametre ud over det at have en ensartet behandling, der indgår i spørgsmålet om retssikkerhed.

Kl. 20:29

**Formanden :**

Tak til fru Line Barfod. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget, og det er der almindelig enighed om.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 170:**

**Forslag til folketingsbeslutning om at sikre en gennemskuelig og retfærdig udlændingelovgivning.**

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.  
(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 20:29

:

(Punktet er udgået af dagsordenen).

Det næste punkt på dagsordenen er:

**13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 155:**

**Forslag til folketingsbeslutning om alkohol i busser m.v.**

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.  
(Fremsættelse 16.03.2010).

Kl. 20:30

**Forhandling**

**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er transportministeren.

Kl. 20:30

**Transportministeren (Hans Christian Schmidt):**

Dansk Folkeparti har fremsat dette forslag, der består af to delelementer, dels at alle nye busser skal være udstyret med en alkoholås, dels at busselskaberne skal pålægges at udføre uanmeldte alkoholtest af deres chauffører en gang om året.

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg som udgangspunkt er meget positiv over for forslaget og er helt enig i intentionen bag det. Som minister er jeg naturligvis optaget af at fremme trafiksikkerheden, og derfor mener jeg, at vi løbende må være åbne over for forslag, der som dette sigter mod at fremme dette formål. Når det er sagt, er det imidlertid også klart, at vi må sikre, at forslagene uagter deres gode intentioner også i praksis vil have en reel trafiksikkerhedsfremmende effekt, og her rejser forslaget om alkohol i busser i hvert fald nogle helt principielle problemstillinger, vi skal vende med hinanden.

Det er sådan, at ulykker med spiritus som bekendt tegner sig for en meget stor del af det samlede antal ulykker i Danmark. De tal, der er oplyst over for mig, er, at spritulykker udgør ca. 25 pct. af det samlede antal ulykker i Danmark, så det generelle billede er helt klart, at alkohol er skyld i mange ulykker med tragiske konsekvenser for de implicerede og deres familier.

Når det gælder ulykker med busser, er billedet imidlertid et ganske andet. Tal fra politiet viser, at buschauffører er påvirket af alkohol i ca. 0,3 pct. af uheldene med personskade. Det synes jeg faktisk er udtryk for, at langt de fleste chauffører lever op til det særlige ansvar, de er blevet betroet, og at de passer godt på de mennesker, der har valgt at tage bussen. Der er naturligvis brodne kar i chaufførhvervet som i ethvert andet erhverv, men tallene viser alligevel, at der er langt imellem dem, og det er jo godt.

Man kan så overveje, om alkohol vil medvirke til at give passagererne en større følelse af sikkerhed. Jeg synes, det er et svært spørgsmål, for jeg tror heller ikke, det kan udelukkes, at alkoholasene over for offentligheden vil kunne signalere, at det er almindeligt, at chauffører har alkoholproblemer. Det vil jo skabe utryghed stik imod formålet, hvilket jeg er sikker på at forslagsstillerne ikke ønsker. Så

godt kender jeg forslagsstillerne. Derfor vil jeg være indstillet på, at vi måske kunne prøve at få en diskussion i udvalget – jeg kommer gerne i Trafikudvalget – hvor vi kunne drøfte det. Og muligvis kunne vi også finde ud af at lave en beretning eller noget, hvor vi kunne gå ind og forholde os til nogle af delene. Jeg er i hvert fald åben over for at tage en diskussion af det.

Jeg vil så også sige, at jeg er klar over, at der findes busoperatører i Danmark, der allerede benytter stikprøvekontroller eller alkoholåse, og jeg synes, at de virksomheder sender et positivt signal om, at man tager spørgsmålet om spirituskørsel alvorligt. Jeg tror i hvert fald, at frivillige løsninger på det område også er vejen frem. Og jeg synes, vi skal give plads til, at virksomhederne i dialog med chaufførerne får plads til at lave en løsning, der passer til netop deres virksomhed.

Et egentligt lovkrav, vil jeg bare oplyse her, om alkohol i busser vil jo også skulle godkendes i EU. Det er sådan, at en afvigelse fra de generelle regler kræver, at vi kan påvise, at vi i Danmark har et særligt problem med alkohol blandt buschauffører. Det mener jeg heldigvis ikke vi har.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at vi i regeringen er meget positivt indstillet over for brugen af ny teknik, der kan kompensere for nogle af de menneskelige fejl, der koster liv i trafikken. Og justitsministeren har da også taget brug af alkoholåse med som et meget vigtigt element i den tryk trafik-pakke, der er foreslået. Her bliver alkoholåse anvendt som en mulig del af straffen, hvis en bilist er taget i spritkørsel. Som nævnt er spritbilisme skyld i en meget stor del af uheldene på vejene, og jeg er derfor meget glad for, at der bliver sat konsekvent ind over for det. Men som jeg lige har redegjort for, er alkohol altså ikke en væsentlig årsag til ulykker på busområdet.

Når vi ikke kan støtte forslaget, som det ligger her, skal det ikke forstås sådan, at vi ikke godt vil gå ind i en drøftelse af det og prøve at se på, om vi kan finde nogle ting, som vi kan fremme i forbindelse med den intention, som jeg forstår der er fra forslagsstillerens side. Så jeg er meget åben over for det og kommer også gerne i udvalget, hvor vi kan diskutere tingene. Men sådan som forslaget ligger lige nu, synes jeg, at det bedste, vi kan gøre, er at prøve at se, om vi kan lave en beretning sammen og så få nogle elementer taget op der.

Kl. 20:35

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Der er en kort bemærkning fra hr. Kim Christiansen.

Kl. 20:35

**Kim Christiansen (DF):**

Tak for det. Jeg er selvfølgelig glad for ministerens positive tilgang til forslaget, og jeg er også bekendt med, at der sker relativt få ulykker med busser på grund af spiritus. Det vidner jo om en meget høj grad af selvjustits inden for branchen, og det synes jeg er godt.

Men jeg håber også, ministeren er enig med mig i, at det i det her tilfælde mest er af forebyggende karakter, netop med baggrund i ulykkesstatistikken, og en gang imellem må vi vel også sige, at det er bedre at forebygge end at komme med efterfølgende lovtiltag og lovstramninger osv. Her har vi altså ikke med privatbilisme at gøre, men med nogle mennesker, i hvis varetægt vi betror offentlig transport af mange tusinde danskere hver dag, og jeg synes måske, det kunne være en god ting at have det her som et forebyggende element.

Kl. 20:36

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Ministeren.

Kl. 20:36

**Transportministeren (Hans Christian Schmidt):**

Jeg er helt åben over for intentionen, og jeg synes også, at forslagsstillerne skal roses for at sætte fokus på det her problem, for det er vigtigt, at vi gør det. Det er noget, der optager befolkningen, og derfor er det da helt rigtigt, at vi også har debatten her.

Jeg ser bare nogle problemstillinger, hvis vi skulle føre forslaget igennem, som det ligger her, og det er udelukkende der, min reservation er. Ellers er jeg fuldstændig enig i, at det bestemt er godt at forebygge, og at det bestemt er godt at gå ind og bruge kræfterne på at sætte fokus på det. Så det er jeg sådan set meget enig i.

Kl. 20:36

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 20:36

**Kim Christiansen (DF):**

Nu nævnte ministeren problemerne i forhold til eksempelvis EU, og der vil jeg da bare lige høre ministeren, om det kan have sin rigtighed, at det skulle være et problem i forhold til EU, at man af hensyn til passagersikkerhed og trafikikkerhed laver nogle forebyggende foranstaltninger. For så mener jeg sådan set, det er EU, der har et problem, og ikke os.

Kl. 20:37

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Ministeren.

Kl. 20:37

**Transportministeren (Hans Christian Schmidt):**

Jeg vil bare gentage, at det over for mig er oplyst, at et egentligt lovkrav om alkohol i busser også vil skulle godkendes i EU. En afvigelse fra de generelle regler kræver, at vi kan påvise, at vi i Danmark har et helt særligt problem med alkohol blandt buschauffører, og det mener jeg heldigvis ikke vi har. Sådan skulle det forstås.

Kl. 20:37

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 20:37

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Tak for det. Jeg synes jo næsten, at ministerens tale mest af alt tyder på, at ministeren har rigtig stor forståelse for forslaget og i og for sig måske egentlig allerhelst ville stemme for det.

Men jeg har da også et spørgsmål til ministeren. For hos Socialdemokraterne er vi af den opfattelse, at netop buschauffører har et ganske særligt ansvar, fordi de kører med så mange passagerer, som de gør, og gør det hver dag. Ja, ulykkestallene bærer præg af, at det er meget rutinerede chauffører, vi har, men der må vel ikke herske nogen som helst tvivl om, at det at køre med mange passagerer er et særligt ansvar. Og når Arriva som et af selskaberne, som netop monterer alkohol på alle deres nye busser, går foran og chaufførernes organisation selv bakker det her op, skal mit spørgsmål være: Gør det ikke et særligt indtryk på ministeren?

Kl. 20:38

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Ministeren.

Kl. 20:38

**Transportministeren (Hans Christian Schmidt):**

Jo, jeg kan sige, at eftersom jeg står ved hele den tale, jeg lige har holdt, er det rigtigt, for det var jo netop det, jeg nævnte. Altså, jeg

synes, det er meget, meget vigtigt. Jeg gik endda så langt, at jeg roste forslagsstillerne for at sætte fokus på det, og jeg tror ikke, at man kan få meget mere.

Men det er jo klart, at jeg også forsøger at sige, at der her er nogle problemer. Jeg ved jo bl.a., at Socialdemokratiet normalt er meget optaget af, at vi også skal sørge for at være i overensstemmelse med de regler, vi selv får vedtaget i EU. Og der siger jeg blot, at hvis bare vi tager den ene problemstilling, er det sådan, at et krav om alkohol i busser i givet fald, som nævnt, ville skulle notificeres over for EU. Trafikstyrelsen vurderer, at det er tvivlsomt, om det vil blive accepteret, eller om det vil blive anset for at være en teknisk handelshindring.

Jeg er bare nødt til at sige, at det er vi jo nødt til at gøre opmærksom på, når det bliver oplyst over for os. Derfor er det så også, at jeg siger: Lad os nu lade være med at tale os væk fra hinanden i det her forslag, for jeg er sådan set indstillet på at prøve, om vi kan lave en beretning, hvor vi kan tage nogle af de gode intentioner med og se på, om det er en mulighed at gøre det, uden at vi kommer til at konflikte med EU, og uden at vi kommer til at stå i en situation, hvor vi i grunden taler os væk fra hinanden. Så det er kun det, jeg prøver at sige.

Kl. 20:39

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 20:39

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Jeg har her i salen på det seneste oplevet flere gange, at man ligesom løber hovedet mod en mur, med hensyn til om EU nu er en barriere eller ej. Ministeren har sagt, at vi godt kan være et foregangsland. Det synes jeg også at vi kan, og det kan vi måske også være, når det handler om at være med til at præge EU-lovgivningen.

Ministeren har vel også, efter at det her beslutningsforslag blev fremsat, haft mulighed for at prøve at undersøge de her ting lidt. Hvorfor skal det nu vente til udvalgsarbejdet? Hvorfor kan ministeren ikke være en lille smule proaktiv og måske have det her undersøgt, inden vi står her ved førstebehandlingen i dag?

Kl. 20:40

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Ministeren.

Kl. 20:40

**Transportministeren (Hans Christian Schmidt):**

Nu vil jeg bare sige til Socialdemokratiet, sådan at det står klart, at jeg sådan set har noteret mig, at det her forslag har været oppe før og jo ikke har kunnet samle flertal i Folketinget. Og der er jo ikke sket noget, siden det sidst har været oppe.

Man skal være noget synsk for at kunne regne ud, at nu bliver det vedtaget, hvis det er det, der ligger i spørgerens ord. Jeg forsøger jo den konstruktive tilgang og siger ikke bare, at jeg afviser det. Jeg forsøger at sige, at jeg synes, at vi skal prøve at finde nogle elementer her, som vi måske kunne føre frem i en beretning. Men jeg er da nødt til at gøre Folketinget opmærksom på, hvis min Trafikstyrelse vurderer, at det her vil give store problemer at få notificeret. Det er jo sådan, at når man skal have et forslag notificeret, finder man ud af, om det er et problem eller ej.

Kl. 20:41

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Så er det fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 20:41

**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Jamen jeg noterer mig, at ministeren er meget positiv over for at diskutere en fælles beretning. Det tror jeg er en meget farbar vej videre frem. Jeg er sådan set enig med ministeren i, at der er nogle udfordringer ved det her forslag.

Når ministeren nu siger, at der kan være problemer med EU i forhold til det her, vil jeg spørge ministeren om, hvordan man håndterer det i Sverige og Finland, hvor man netop har alkohol i busser. De er jo også medlemmer af EU.

Kl. 20:41

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Ministeren.

Kl. 20:41

**Transportministeren (Hans Christian Schmidt):**

Jeg bliver altså svar skyldig på, hvordan man har gjort det der. Nu ved jeg ikke, hvornår det er blevet indført. Somme tider har de enkelte lande jo i deres optagelse nogle regler, som jeg ikke kan på fingrene. Men det er jo alt sammen noget af det, vi kan bruge noget tid på. Jeg synes, at det er et meget relevant spørgsmål at stille, nemlig hvordan de andre i grunden gør, og hvordan det præcis er, de har gjort det. Det synes jeg kun er nyttigt.

Kl. 20:42

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 20:42

**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Nu har jeg noteret mig, at Dansk Folkepartis forslag kun handler om busser, men kan man på sigt forestille sig en diskussion i EU om at have alkohol i alle former for køretøjer, altså både privatbiler og lastbiler osv., som en del af standardudstyret, eller er det ikke en aktuel diskussion?

Kl. 20:42

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Ministeren.

Kl. 20:42

**Transportministeren (Hans Christian Schmidt):**

Altså, nu vil jeg sige, at det i sagens natur er et begrænset antal møder, jeg har deltaget i som transportminister, og der er jeg ikke stødt på det endnu, så jeg har klarhed over, hvad de enkelte landes holdning vil være til det. Men igen vil jeg sige, at det da er et godt spørgsmål at tage op og så prøve at undersøge, hvad de andre lande siger, og hvad holdningen er i EU.

Så jeg kan kun sige: Lad os prøve at kigge på det. Kan vi lave en beretning, synes jeg, det er der, vi skal prøve at skrive nogle af de her ting ned, og så kan vi undersøge dem, og så tror jeg også, der kommer noget fornuftigt ud af det, og at vi får sat fokus på de rigtige ting.

Kl. 20:43

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Så er det hr. Karsten Nonbo som ordfører for Venstre.

Kl. 20:43

(Ordfører)

**Karsten Nonbo (V):**

Også jeg vil ligesom ministeren takke for, at Dansk Folkeparti sætter fokus på trafik og alkohol. Det er jo to ting, der absolut ikke hører

sammen. Det gælder, at af samtlige dødsulykker er der indblandet spiritus i 25 pct., så der er jo virkelig en opgave.

Jeg vil også sige tak til ministeren for en god og nuanceret tale, der kom hele vejen rundt. Jeg vil tage et par små brudstykker at bore lidt i.

Jeg kan ikke lade være med at more mig lidt over, at da vi havde debatten sidst – ikke fordi det som sådan er en munter debat – sagde Enhedslistens ordfører, at når han endelig havde chancen for at være enig med ministeren, ville han gribe den og afvise forslaget, som han gjorde sidst. For som Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen, sagde: Skal man indføre alkohol i busser, er busser det sidste sted, man skal gøre det.

En ulykke, hvor der er spiritus indblandet, er selvfølgelig én for meget, men vi skal lige bevare proportionerne. Nu har jeg før drilllet den tidligere transportminister og den tidligere justitsminister med, at vi havde gode statistikker over, hvor mange der døde, men vi havde bare ikke gode statistikker over årsagerne til, at de døde. Derfor har jeg selv fået lavet et register, som fortæller noget om det.

Jeg vil bare lige minde om, at i de sidste 5 år, hvor der jo desværre er slået 2.000 ihjel i trafikken, har der været busser indblandet i 36 dødsulykker. Og af dem, vil jeg påpege, er det kun de seks, dvs. en om året stort set, hvor buschaufføren har været skyld i ulykken. Af dem drejer det sig om tre højresvingulykker, en ulykke, hvor bussen kører ud for ubetinget vigepligt, en ulykke, hvor man bakker og rammer en ældre dame, og en ulykke, hvor man påkører et busskur. Mig bekendt har der heldigvis overhovedet ikke været indblandet spiritus i de dødsulykker.

Så er der så 30 tilbage, kan enhver regne ud, og af dem er der syv tvivlsomme, hvor det enten er cyklisten, der drejer hen foran bussen, eller bussen, der strejfer cyklisten. Det samme gælder tre ulykker med fodgængere og to front end-kollisioner. Og så er der 23 ulykker, hvor jeg godt vil påstå at buschaufføren har været uden skyld. I to tilfælde er chaufføren selv blevet dræbt, og i de ti er det den klassiske med en bil, der kommer over i den modsatte side af vejen og rammer bussen. Det samme er tilfældet med fire cyklister, fire fodgængere, to knallertkørere og en motorcyklist, som alle svinger over i bussen. Og så er der den mest mærkelige ulykke, hvor der var spiritus indblandet, fordi det var en fuld fodboldfan, der steg ud af bussen, mens den kørte.

Altså, vi skal lige have proportionerne på plads med hensyn til buschaufførernes andel af dødsulykker, og heldigvis kan vi konstatere, at der ikke har været spiritus indblandet.

Men det er også rigtigt, som forslagsstillerne skriver, at cirka seks gange er en buschauffør i et bestemt selskab blevet afholdt fra at køre, så det er ikke sådan, at jeg negligerer problemet. Men hvis vi skal have det ind i de rigtige proportioner, vil jeg egentlig godt give Enhedslistens ordfører lidt ret i, at buschaufførerne heldigvis er de bedste. Og det er de jo, fordi de er dygtige, fordi de er ansvarlige, og fordi de jo, samtidig med at de har 40 passagerer, også har 40, der bedømmer, om de er ædru eller ikke ædru. Så der er virkelig godt styr på busserne.

Ministeren har lovet, at vi ser på en beretning, og med dette løfte i mente kan jeg godt sige, at Venstre ikke kan støtte forslaget, som det ligger her, men at vi er villige til at indgå i en beretning, som ministeren har lovet.

Kl. 20:47

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Flemming Møller Mortensen fra Socialdemokratiet.



Kl. 20:47

(Ordfører)

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Også i den kollektive trafik har kunderne krav på at færdes så sikkert som overhovedet muligt. Vi har desværre flere eksempler på anmeldelser af buschauffører, der tydeligt var påvirkede og kørte usikkert. Vi har et eksempel fra Esbjerg Bybusser fra sidste år, hvor chaufføren blev afskediget på stedet – et sjældent eksempel, men et eksempel for meget.

Danmark er langtfra et foregangsland, hvad angår brugen af alkohol, som sikrer, at bilisten skal blæse i et mundstykke, før bilen kan startes. Er der alkohol i luften, nægter bilen at køre. I Europa har man rigtig længe haft forsøg med alkoholåsen. Nu er det dog langt om længe i Danmark kommet med som strafelement ved spritdomme, jævnfør det lovforslag fra justitsministeren, som for øjeblikket er i gang med at blive behandlet. Færdselssikkerhedskommissionen anbefalede alkoholåse til dømte spritbilister allerede i februar 2007, og Rådet for Sikker Trafik sluttede straks op om den anbefaling. I Sverige og Finland har man gode resultater med ordningen, så der er kun dårlige undskyldninger for ikke at være kommet tidligere i gang i Danmark.

Socialdemokraterne ser gerne, at busselskaberne får pligt til at foretage uanmeldte alkostikprøver på deres chauffører, så længe dette dog klart er skrevet ind i betingelserne for en ansættelse. Alkoholåsen har den fordel, at den pågældende bilist eller chauffør slet ikke kan køre med spiritus i blodet. Men omvendt forhindrer alkoholåsen jo ikke, at berusede bilister snyder sig til en plads bag rattet. Faktum er desværre, at antallet af pågrebne spirituspåvirkede trafikanter gennem de sidste år har ligget ret jævnt og konstant på omkring 15.000 om året, og i hver fjerde dødsulykke på vejene er alkohol med inde i billedet.

Hvis der nu kan tegne sig et flertal for, at alle nye busser bliver udstyret med en alkoholåse, så er vi dog kommet et stykke af vejen, vel at mærke den rigtige vej, med hensyn til at øge færdselssikkerheden. Så Socialdemokraterne kan selvfølgelig kun være enige med forslagsstillerne heri. Prisen på alkoholåse er nu efterhånden ganske lav, og i kraft af at visse busselskaber allerede nu monterer alkoholåsen på alle nye busser, er vejen vel også ved at være banet for, at de resterende selskaber foretager den ekstra lille investering, der er forbundet med også at skulle installere alkoholåse i de gamle busser.

Socialdemokraterne arbejder for alkoholåse i alle biler i Danmark på sigt, og der er det jo rigtig godt at tage udgangspunkt i netop de nye biler. Her gælder det busserne, men vi ser det også meget gerne i alle andre biler. Det er også værd at bemærke, at chaufførernes egen organisation anbefaler og synes, det er en rigtig god idé at montere alkoholåse.

Så med disse bemærkninger må jeg sige, at også i år og netop på årsdagen – eller er det i morgen, der er årsdagen? – for sidste års behandling støtter Socialdemokraterne forslaget, som det ligger her.

Kl. 20:51

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Tak. Og der er en kort bemærkning. Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 20:51

**Karsten Nonbo (V):**

Nu er der noget, jeg lige vil præcisere – for jeg vil i hvert fald ikke beskyldte hr. Flemming Møller Mortensen for citatfusk eller fordrejninger. Når Færdselssikkerhedskommissionen anbefaler noget, og den har 104 anbefalinger, så er det jo ikke, fordi det som sådan skal vedtages. Det kan hr. Flemming Møller Mortensen ikke vide, det kan hans partifælle hr. Poul Andersen vide, for han sidder i Færdselssikkerhedskommissionen. Der sidder jo en fra hvert parti, og så sidder der en masse interesseorganisationer, så når vi laver en anbefaling, er vi sådan et bruttohold, og vi er ikke nødvendigvis enige, for hvis vi skulle være det, ville antallet af medlemmer sikkert ikke være så højt. Det er sådan et slags idékatalog. Så derfor vil jeg lige korrigere: Det er ikke sådan, at alle medlemmerne i Færdselssikkerhedskommissionen har siddet og sagt god for et forslag. Men alle andre må gerne stjele det, og hvis det er sådan, at der er nogle forslag, der kan skaffes flertal for, jeg var lige ved at sige uden om oppositionen eller uden om regeringen, og de kan blive vedtaget, så ligger de der til fri afbenyttelse. Det er det, der er meningen med det. Så som sådan kan man ikke sige, at Færdselssikkerhedskommissionen kan tages til indtægt for alle 104 forslag i enighed. Det var bare lige en forbrugeroplysning til hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 20:52

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Ordføreren.

Kl. 20:52

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Jeg vil gerne svare hr. Karsten Nonbo, selv om det var en forbrugeroplysning. Jeg ville som færdselsordfører rigtig gerne sidde i Færdselssikkerhedskommissionen, det ville jeg synes kunne give mig god indsigt, og det ville give mig megen mening. Men jeg vil da sige, at når Færdselssikkerhedskommissionen har udtalt sig, som de har, så synes jeg også, man skal give det den vægtning, som en sådan udtalelse fortjener, og derfor synes jeg også, det var på sin plads at referere det her i dag.

Kl. 20:52

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Tak til ordføreren. Så er det fru Pia Olsen Dyhr, ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 20:53

(Ordfører)

**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Det er helt uacceptabelt at køre beruset. Det tror jeg at alle Folketingets partier kan være helt enige om. Det er ikke i orden at køre derude med alkohol i blodet; det er til fare for os alle, og der er stadig masser af mennesker, der desværre gør det. Så der skal trækkes en streg i sandet.

Det her er jo en genfremsættelse af et tidligere forslag, hvilket den tidligere ordfører også var inde på. SF var, da forslaget blev behandlet første gang, meget kritisk over for forslaget, fordi det kun omhandlede busser. Jeg vil nu bløde vores indstilling til Dansk Folkepartis forslag lidt op og sige, at vi stadig væk ikke er begejstrede for, at forslaget kun handler om busser. Vi synes, at det, der er problematisk, er, at man udvælger én særlig gruppe og gør opmærksom på, at de måske har et problem. Hvis man skal indføre tvungen alkoholåse, synes vi, at man skal diskutere erhvervskørsel generelt eller kørsel i trafikken generelt og ikke pege på én gruppe som særlig problematisk. Men så er vi alligevel i den retning, at vi siger, at Folketinget er nødt til at kigge på, hvordan man kan benytte sig af alkoholåse, og vi vil derfor også gerne gå ind i en åben debat i Trafikudvalget i den videre behandling. SF ser jo gerne, at vi også diskuterer, hvordan man kan sikre, at alkoholåse på sigt bliver en del af standardudstyret i alle biler og egentlig også i alle erhvervskøretøjer. Det handler jo om, at ligesom man har airbags og andre sikkerhedsforanstaltninger – som godt nok ofte er henvendt til selve bilisten – så kunne det også diskuteres, om alkoholåse ikke også burde være et sikkerhedsэлемент at få installeret i bilen.

Så SF er mere bløde eller mere åbne i vores tilgang til det her forslag, men mener stadig væk, det er problematisk, at vi kun taler specifikt om busser. Jeg mener, at vi på den måde lidt er med til at pege fingre ad de buschauffører, der er derude. Jeg synes, det er tanke-

vækkende, at dem, der er involveret i ulykker, jo stadig væk er privatbilister, og at det er der, vi har det helt store problem. SF er derfor lidt afventende, hvad det her forslag angår. Vi vil indgå i en positiv behandling i udvalget og prøve at diskutere det nærmere med Dansk Folkeparti.

Jeg skal derudover på Det Radikale Venstres vegne, da deres ordfører ikke kunne være til stede i dag, fortælle, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget. De mener selvfølgelig også, det skal være ulovligt at køre påvirket, men at man særligt udvælger én gruppe og derudover mistænkeliggør folk, som egentlig ikke har nogen domme for at køre spritkørsel, mener de er problematisk. Jeg skal i den forbindelse henvise til hr. Johs. Poulsens tidligere tale fra for et år tilbage.

Kl. 20:55

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke, ordfører for De Konservative.

Kl. 20:55

(Ordfører)

**Tom Behnke (KF):**

Spirituskørsel er meget alvorligt, og spirituskørsel står desværre bag alt, alt for mange trafikdrab og alvorlige kvæstelser og andre omfattende færdselsuheld hvert eneste år. Derfor er der ikke noget at sige til, at spirituskørsel optager os meget her i Folketinget, for det er et område, der kan og skal gøres noget ved, og som vi til stadighed skal have fokus på.

Det er også godt, at vi har både Færdselssikkerhedskommissionen, der holder fokus på det her, og at vi har Rådet for Sikker Trafik, der holder fokus på det her. Men det er også vigtigt, at vi i Folketinget i forhold til lovgivningsapparatet til stadighed har fokus på spritkørsel og på, hvad vi kan gøre for at dæmme op for det og for at forhindre, at der er nogle, der kører spirituskørsel.

Regeringen har jo lige fremsat et forslag, som blev førstebehandling i sidste uge. Det er et forslag, der går ud på, at vanvidsbilister, hvoraf spritbilister er en del, i forbindelse med en dom for spirituskørsel, hvis det er sådan, at promillen har været oppe i den højere ende, får monteret en alkoholås i køretøjet, som simpel hen bliver en del af dommen. Man vil altså i forlængelse af frakendelsesperioden ikke kunne generhverv sit kørekort, medmindre man installerer en alkoholås i sit køretøj, og så skal den typisk være der i 2 år.

Hvis vi taler om spirituskørsel i den lidt mildere ende, vil det være sådan, at det kan indgå som en del af en aftale, at man faktisk kan få lov til at erhverve kørekortet lidt tidligere, end man ellers kunne, mod at man har installeret alkoholås i køretøjet i mindst 2 år. På den måde er vi allerede i gang med at prøve at tage hånd om det, men der tager vi jo hånd om det ved at tage fat i dem, der har kørt spirituskørsel.

Så kommer forslaget her om, at vi skal gå skridtet videre og begynde at gøre det obligatorisk, at der skal være alkoholås i alle køretøjer. Det synes jeg rammer noget principielt bekymrende, nemlig det, at fordi der er en lille andel af befolkningen – 1 pct. eller måske endda endnu mindre – som ikke kan finde ud af at overholde spillereglerne, som ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt, går man ind og laver en lovgivning, som rammer 99 pct. af befolkningen, som jo sagtens kan finde ud af at køre uden at være spirituspåvirket.

Langt, langt de fleste kører jo bil uden at være spirituspåvirkede, så hvorfor skal vi i Folketinget begynde at lave regler og forordninger, som påvirker deres liv? Hvorfor skal helt almindelige mennesker, der aldrig kunne drømme om at køre spirituskørsel, tvinges til at blæse i en alkotest, inden de kan få lov til at køre bilen? Det er bekymrende. Jeg siger ikke, at vi ikke er på vej ad den vej, for det tror jeg faktisk vi er. Jeg tillader mig bare som ordfører for De Konservative at sætte foden ned og spørge om det hensigtsmæssige i, at

vi, når vi konstaterer et problem, som kun angår en lille del af befolkningen, laver regler, som angår hele befolkningen. Hvorfor holder vi ikke fokus på dem, der er problemet?

Hvorfor skal man, som forslaget her lægger op til, alene se på busser? Altså, hvis man skulle lave en tvungen ordning, må det da være sådan, at det gælder alle. Jeg har ikke set nogen steder, at der er belæg for, at buschauffører skulle være særligt alkoholpåvirkede, tværtimod. Derfor kan jeg ikke se, at forslaget her har nogen gang på jord.

Det kan meget vel være, at vi, som ministeren lægger op til, skal lave en beretning, og at vi kan komme videre ad den vej, så lad os prøve at diskutere, hvad der er af muligheder. Men jeg synes, at forslaget her rammer forkert. Man rammer en gruppe, som det ikke er nødvendigt at ramme, og man vil lave en ordning, som kommer til at gælde for alle, selv om vi alle sammen ved, at det kun er de få, der er problemet.

Lad mig så også understrege – det står så også i forslaget, og det er jeg glad for at man har fremhævet, og det vil jeg også gerne fremhæve – at lige nøjagtig busselskabet Arriva jo har lavet en frivillig ordning, sådan at de har installeret alkoholås i alle deres busser. De har simpelt hen en politik for de her ting. Det synes jeg er godt at de har. Jeg synes, det er fint, at man ad frivillighedens vej installerer alkoholås i køretøjerne. Det synes jeg er en god ordning. De bruger det selvfølgelig også rent markedsføringsmæssigt, fordi det giver et positivt brand, at de ser meget alvorligt på det og vil være helt sikre på, at de passagerer, de transporterer, bliver kørt af en chauffør, som er et hundrede procent ædru.

Jeg kan så også til oplysning sige, at som formand for Rådet for Sikker Trafik får jeg nu også installerer en alkoholås i mit køretøj og skal ad den vej prøve at køre med den og se, hvad det egentlig er for noget, for selv at prøve det. Det er en udmærket test, og det kan meget vel være, at jeg med tiden, når jeg får installeret en alkoholås i mit køretøj på frivillig basis og skal prøve at køre med den, opdager, at det rent faktisk slet ikke er et problem lige at puste i den. Det kan jo godt være, at det i virkeligheden er så enkelt, så let og så hurtigt, at man hurtigt vænner sig til det.

Hvis det gør sig gældende, kan det godt være, at jeg bliver lidt mere blød i knæene med hensyn til at diskutere en generel ordning, men den tid, den glæde. Foreløbig siger vi nej til forslaget, men vi følger gerne ministerens opfordring til at lave en beretning om, hvordan vi kan komme videre i den her proces.

Kl. 21:00

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 21:01

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Tak for det. Jeg vil blot spørge den konservative ordfører, hr. Tom Behnke, om ordføreren ser et forebyggelsesaspekt i beslutningsforslaget, som det ligger her. For hvis ordføreren gør det, kan jeg måske godt se et eller andet paradoks eller mangel på harmoni med det, justitsministeren har været ude at melde netop i den her uge, nemlig at man på det juridiske område nu vil fremhæve forebyggelsesindsatsen, og at det er det, der nu virkelig skal være linjen og holdningen fremover. Så spørgsmålet er, om der er et forebyggelsesaspekt i forslaget, som det ligger her.

Kl. 21:01

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Ordføreren.

Kl. 21:01

**Tom Behnke (KF):**

Ja, det gør der helt sikkert. Men det, jeg prøver at italesætte, er, at når det gælder forebyggelse, vil det være mest hensigtsmæssigt, hvis vi laver en forebyggelse, der alene er rettet mod dem, der er problemet, og ikke mod alle borgere. Det er måske meget ideologisk, men jeg vil gerne prøve at holde fast i, at fordi der er nogle få, der ikke kan opføre sig ordentligt, hvorfor skal vi så belejre alle borgere med besværligheder og bøvl? Hvorfor skal vi det? Hvorfor nøjes vi ikke med at holde fokus på dem, der er problemet?

I lige nøjagtig det her tilfælde er argumentationen – det er formentlig også derfor, at vi om nogle år kommer til at se, at det her bliver en obligatorisk ordning – at det er svært på forhånd at vide, præcis hvem det er, der er en risiko for vil køre spirituskørsel. Derfor er det den nemmeste måde.

Men det er hele tiden et spørgsmål om indgrebets karakter i forhold til gevinsten ved at gøre det. De to ting må man hele tiden holde op mod hinanden, når vi taler om f.eks. den personlige frihed, som jo altså vejer temmelig tungt hos os.

Kl. 21:02

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 21:02

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Det er jo rigtigt, at det er ideologi, og det skal der bestemt også være plads til her i salen. Og vi ved jo godt, at den personlige frihed er noget, som Det Konservative Folkeparti taler meget for. Vi taler nu også meget om personlig frihed og ansvarlighed i Socialdemokratiet.

Det, som jeg gerne vil spørge ordføreren om, er: Frivillighed bliver jo fremhævet som det eneste rigtige og det bedste, men på miljøområdet og sundhedsområdet har Venstre og De Konservative jo alligevel måttet sande, at vi ikke når i mål med frivillighed. Derfor har man nu besluttet sig for at lave bindende regler på flere og flere områder. Er det det, hr. Tom Behnke mener også kommer på det her område? Når vi så har ventet og ventet og ventet, er man så også på det her område villig til at anbefale og støtte, at vi laver en regulering?

Kl. 21:03

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Ordføreren.

Kl. 21:03

**Tom Behnke (KF):**

Det, vi hele tiden skal måle op mod hinanden, er altså den gene, vi udsætter almindelige borgere for, i forhold til den gevinst, vi kan opnå ved at lave et eller andet indgreb. Det sidder vi hele tiden og afvejer og vurderer. Der er det sådan, at tingene udvikler sig, f.eks. er prisen på en alkoholraslet ned, så det ikke er noget problem at gå ud og investere i sådan en i dag. Det har menigmand råd til at gøre, men det havde man ikke for 5 år siden, så der sker også en udvikling, hvad det angår.

Jeg tror bare meget mere på, at vi for at ramme dem, der er problemet, skal bruge meget mere energi og ressourcer på den forebyggende kampagneindsats. Jeg kan da huske fra min ungdom, hvor der kørte de her kampagner med, at Kurt kan lide kubik, og Kurt kan lide rør og peddigrør osv., at de kampagner gjorde, at min generation stort set ikke kører spirituskørsel. Der er ikke nogen i mit alderssegment, der kører spirituskørsel. Det gør man ikke. Det er så begyndt at komme lidt igen, og det er et problem, og det skal der tages hånd om.

Men jeg tror, at alene det, at f.eks. Rådet for Sikker Trafik i øjeblikket kører en kampagne, der stiller spørgsmålet, »Tør du standse en spritbilist?«, langt hen ad vejen er bedre – altså, at man siger til en, som man har været til selskab med: Er du sikker på, at du kan køre hjem? Bare det lille spørgsmål kan forhindre en spritbilist. Det synes jeg et langt stykke hen ad vejen er meget bedre, end at vi alle sammen skal påtvinges en alkoholås.

Kl. 21:04

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Tak til ordføreren. Så det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Christiansen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 21:05

(Ordfører for forslagstillerne)

**Kim Christiansen (DF):**

Jeg vil indledningsvis sige tak for alle de positive ord. Det er jo dejligt, at vi, et år efter vi havde forslaget sidste gang, kan se, at der trods alt er folk, der rykker sig i det her spørgsmål. Det synes jeg er godt at opleve. Det er godt for folkestyret.

Jeg synes, fru Pia Olsen Dyhr havde en god pointe med hensyn til, hvad andre lande har gjort i forbindelse med det her. Det synes jeg er noget, vi skal prøve at spørge lidt ind til under udvalgsarbejdet.

Jeg er selvfølgelig også glad for ministerens tilkendegivelse af, at vi kan prøve at lave en beretning om det her. Jeg synes, det måske er det, vi skal prøve. Det er klart, at hvis en bred kreds af politikere herinde kan blive enig om at nå et eller andet resultat, er det ganske, ganske udmærket for Dansk Folkeparti, for det, der er essentielt for os i den her sag, er, at vi får gjort noget.

Man kan så sige, at der ikke sker de store ulykker. Jeg vil godt lige mane i jorden, at det her er, fordi vi vil skabe mistillid til buschauffører. Det handler bare om, at vi har at gøre med nogle mennesker, som har ansvaret for andre mennesker. Der synes jeg, man godt kan gå ind og kræve alkoholåse for at eliminere problemet. Det er ikke for at sige, at der er nogen, der ikke selv kan finde ud af det, men det er ganske enkelt, fordi man så har udelukket et element.

Jeg er da glad for at høre, at hr. Tom Behnke er faldet lige ned i en årgang, som ikke kører spirituskørsel – det kunne så være, vi skulle skele til det fødselsår, når vi ansætter buschauffører – men det er måske lidt, hvad hedder det, selvrosende at sige, at man er fra en årgang, hvor spirituskørsel ikke forekommer. Det tror jeg simpelt hen ikke passer.

Hr. Tom Behnke var også inde på L 179, hvor regeringen tager fat i det her med alkoholåse, men der er det jo som et strafelement. Her handler det om, at det skal være et forebyggende element, og det synes jeg gør en væsentlig forskel.

Det var også hr. Tom Behnke, der var inde på, at vi ikke skulle belejre alle mennesker med det her. Vi belejrer allerhøjst nogle busselskaber, og det har jeg egentlig et rimelig afslappet forhold til, for det er nu engang vores ret som lovgivere at gå ind og sætte nogle regler for, hvordan vi mener der er størst passagersikkerhed, i det her tilfælde i forbindelse med busserne. Et af elementerne kunne i hvert fald være, at vi sagde, at der skulle være en obligatorisk alkoholås. Vi må så se, hvordan det er i forhold til EU-ret osv.

Jeg ser meget frem til et konstruktivt arbejde i udvalget og tror på, at vi kan lande en eller anden fornuftig løsning, hvor vi i hvert fald også på det her område arbejder os frem mod noget med alkoholåse. Tak for en positiv tilgang – mener jeg at kunne fornemme – fra alle partier.

Kl. 21:08

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der ønsker at stille spørgsmål.

Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

De sidste to punkter er som tidligere oplyst udgået af dagsordenen.

\_\_\_\_\_

Det næste punkt på dagsordenen er:

**14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 149:**

**Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af dyr, der har været udsat for operative kosmetiske indgreb.**

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

Kl. 21:08

:

(Punktet er udgået af dagsordenen).

\_\_\_\_\_

Det sidste punkt på dagsordenen er:

**15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 150:**

**Forslag til folketingsbeslutning om at indføre obligatorisk udlevering af forbrugerinformation ved køb af kæledyr hos dyrehandlere.**

Af Marlene Harpsøe (DF) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

Kl. 21:08

:

(Punktet er udgået af dagsordenen).

\_\_\_\_\_

Kl. 21:08

**Meddelelser fra formanden**

**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 21. april 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

:

Mødet er hævet. (Kl. 21:08).

\_\_\_\_\_